

**T.C.
FATİH ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI**

ALİ EMİRÎ EFENDİ VE DİVANI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Tez Danışmanı
Prof. Dr. Cihan OKUYUCU**

**Hazırlayan
Mustafa Uğurlu ARSLAN**

İSTANBUL – 2008

ONAYLAMA SAYFASI

Öğrenci : Mustafa Uğurlu ARSLAN
Enstitüsü : Sosyal Bilimler
Anabilim Dalı : Türk Dili ve Edebiyatı
Tez Konusu : Ali Emiri Efendi ve Divanı
Tez Tarihi : Temmuz-2008

Bu tezin şekil ve içerik açısından Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tez Yazım Kılavuzunda belirtilen kurallara uygun formatta yazıldığını onaylıyorum.

Doç. Dr. Mehmet GÜMÜŞKILIÇ
Anabilim Dalı Başkanı

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı 5107020 numaralı öğrencisi Mustafa Uğurlu ARSLAN tarafından hazırlanan bu tezin Yüksek Lisans Tezinde bulunması gereken yeterliliğe, kapsama ve niteliğe sahip olduğunu onaylıyorum.

Prof. Dr. Cihan OKUYUCU
Tez Danışmanı

Tez Sınavı Jüri Üyeleri

Prof. Dr. Cihan OKUYUCU

Doç. Dr. Mehmet GÜMÜŞKILIÇ

Doç. Dr. Yusuf ÇETİNDAG

Bu tezin Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tez Yazım Kılavuzunda belirtilen kurallara uygun formatta yazıldığını onaylıyorum.

Doç. Dr. Mehmet ORHAN
Müdür

ÖZET

Bu tez çalışmamızda konu olarak Ali Emîrî Efendi'nin Divanı'nı Latin Harflerine transkribe etmeyi tercih ettik. Ancak sadece bununla sınırlı kalmayıp şairin hayatı, edebi kişiliği, eserleri ve şiirlerinin şekil ve muhteva özelliklerini de ayrı ayrı ele aldık.

Çalışmamız dört bölümden oluştu. Birinci bölümde şairin hayatı ve şahsiyetine yer verildi. Özellikle şahsiyeti ile ilgili bölümde şair çeşitli özellikleri ile ele alınmaya çalışıldı.

Çalışmamızın ikinci bölümünde ise şairin edebi kişiliği, eserleri ve fikir hayatı incelendi. Bu bölümde de şairin edebi kişiliğine etki eden unsurlar ayrı başlıklarla tespit edilip değerlendirilmeye çalışıldı. Eserleri ise başta Millet kütüphanesi olmak üzere çeşitli kaynaklardaki bilgilerden de yararlanılarak ayrıntılı bir şekilde tanıtıldı.

Üçüncü bölümde bu çalışmanın bel kemiğini oluşturan divanın şekil ve muhteva özellikleri ele alındı. Divanın muhtevası alt başlıklar oluşturularak ve örnekler verilerek bilgilendirilmeye gayret edildi. Şekil özelliklerinde ise divanda geçen nazım şekilleri ve türleri hakkında bilgiler verildi.

Çalışmamızın son kısmı ise asıl konumuz olan transkripsiyonlu divan metnine ayrıldı. Çalışmanın sonunda ise araştırmalarımız sırasında faydalandığımız kaynakların listesi verildi.

Anahtar Kelimeler: Ali Emîrî, Divan, Gazel, Kaside, Kitap

ABSTRACT

In this thesis study, we preferred to transcribe the Divan of Ali Emiri Efendi into the Latin alphabet as the subject of the thesis. However our study is not limited to the above-mentioned transcription only but also we dealt separately with the life of the poet, his literary personality, his works and form and content of his poems

Our study consists of four chapters. The first chapter covers the life and the personality of the poet. His personality is discussed in particular in the section related to the personality of the poet with different characteristics of his personality.

In the second chapter, his literary personality, works and his thought life are analyzed. In this chapter, factors that had influenced his literary personality discussed and elaborated under separate headlines. As regards to his works, in this chapter his works are presented and explained in details by collection and compilation of information from various sources, mainly from the Millet library.

The third chapter of our study covers the special characteristics of the form and content of Ali Emiri's Divan which forms the backbone of this thesis study. It is tried to provide information about the content of the Divan by creating subheadings and illustrating examples from his works. As regards to the characteristics of the form of the Divan, information is furnished on the forms and kinds of verses included in the Divan.

Followed by references, transcription of available material comprises the final section. The last chapter of our study covers the Divan's transcribed text, the subject matter of our thesis study.

Key words: Ali Emîrî, Divan, Ghazal (lyric poem), Kaside (poem of more than fifteen rhyming distiches in which a person is praised,) Book

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	I
ABSTRACT.....	II
İÇİNDEKİLER.....	III
KISALTMALAR.....	IV
METİNDE KULLANILAN TRANSKRİPSYON ALFABESİ.....	
ÖNSÖZ.....	1

I.BÖLÜM

ALİ EMİRÎ EFENDİ’NİN HAYATI VE ŞAHSİYETİ.....	4
1.TÜRK EDEBİYATINDA “ EMİRÎ “ MAHLASINI KULLANAN ŞAİRLER.....	4
2. ALİ EMİRÎ EFENDİ’NİN HAYATI.....	5
2.1.Çocukluğu ve Yetiştirilmesi.....	5
2.2.Eğitimi.....	8
2.3.Memuriyet Hayatı.....	13
2.4.Vefatı.....	16
2.5.Şahsiyeti.....	17
2.5.1.Fiziki Özellikleri.....	18
2.5.2.Hafızası.....	18
2.5.3.Eleştirmenliği	19
2.5.4.Peygamber sevgisi.....	21
2.5.5.Kitap sevgisi.....	23
2.5.5.1. Divan-ı Lugat-it Türk ve Ali Emîrî Efendi	25

II.BÖLÜM

EDEBİ KİŞİLİĞİ ESERLERİ VE FİKİR HAYATI.....	26
1.EDEBİ KİŞİLİĞİ.....	26
1.1.Şiir ve Şair.....	26
1.2.Edebi Kişiliğine Etki Eden Unsurlar.....	31

1.2.1.Çeşitli Kitaplar.....	31
1.2.2.Tabiat.....	32
1.2.3.Etkilendiği Şahıslar.....	33
1.2.3.1.Mevlâna.....	33
1.2.3.2.Fuzûlf	34
1.2.3.3.Nef'î	35
1.2.3.4.Ziya Paşa.....	36
1.2.3.5.Süleyman Çelebi.....	37
1.2.3.6.Nedim.....	37
1.3.Dil ve Üslup Özellikleri:.....	38
1.3.1.Şuh Söyleyiş.....	39
1.3.2.Hikemî Şiir.....	41
1.3.3.Nüktedanlığı.....	42
1.3.4. Emîrî Divanında yeni kelimelerin kullanımı.....	44
1.3.5 Özlü Sözler ve Nasihatler.....	45
1.4.Devirden Divana Yansımalar.....	46
2.ESERLERİ.....	51
2.1.Manzum Eserler.....	52
2.2.Mensur Eserler.....	54
2.3.Mecmua ve Makaleleri.....	58

III.BÖLÜM

DİVANIN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ.....	59
1.ALİ EMİRİ EFENDİ'NİN DİVANI.....	59
2.DİVANIN MUHTEVA ÖZELLİKLERİ.....	60
2.1.Dini Unsurlar.....	60
2.1.1.Divanda Geçen Ayetler ve Mealleri.....	61
2.2. Efsanevi Şahsiyetler.....	63
2.3.Edebî Şahsiyetler.....	64
2.4.Tarihi Şahsiyetler.....	72
2.4.1.Divana Yansıyan Osmanlı Padişahları.....	72
2.4.1.1Sultan Abdülaziz Han.....	73

2.4.1.2 Sultan V.Murad Han.....	73
2.4.1.3.Sultan Abdülhamid Han.....	74
2.4.1.4.Sultan Mehmed Reşad Han.....	74
2.4.1.5.Sultan Sultan Mehmed Vahidüddin Han.....	75
2.4.2. Devrin Diğer Önemli Şahsiyetleri.....	75
2.4.2.1. Abidin Paşa.....	75
2.4.2.2.Cemal Bey.....	76
2.4.2.3.Cevat Paşa.....	76
2.4.2.4. Ahmed Eyüp Paşa.....	76
2.4.2.5. Toptanzade Haydar Gani Bey.....	77
2.4.2.6. Reşad Paşa.....	77
2.4.2.7.Mustafa Neşet Paşa.....	77
2.4.2.8. Ahmed Rıza Bey.....	78
2.4.2.9. Celal Paşa.....	78
2.4.2.10.Süleyman Paşa ve Kaplan Paşa.....	78
2.4.2.11.Deli Petro.....	79
2.4.2.12.Napolyon.....	80
2.5.Emîrî Divanında Aşk.....	81
2.6.Hayata Bakışı.....	83
3.DİVANIN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ.....	85
3.1.Divanda Yer Alan Nazım Şekilleri.....	85
3.1.1.Tevhid ve Münacât.....	86
3.1.1.1.Tevhid ve Münacâta Kullanılan Aruz Kalıpları.....	86
3.1.2.Na'tlar	87
3.1.2.1.Na'tlarda Kullanılan Aruz Kalıpları.....	89
3.1.3.Kasideler.....	89
3.1.3.1 Kasidelerde Kullanılan Aruz Kalıpları	92
3.1.4.Tarihler.....	92
3.1.4.1.Tarihlerde Kullanılan Aruz Kalıpları.....	95
3.1.5.Gazeller.....	95
3.1.5.1 Gazellerde Kullanılan Aruz Kalıpları.....	96
3.1.6.Tahmisler.....	96
3.1.6.1.Tahmislerde Kullanılan Aruz Kalıpları.....	96

3.1.7.Divanda Kullanılan Aruz Kalıplarının Şekil ve Türlerine göre dağılımı.....	97
3.1.8.Vezin.....	98
3.1.9.Redif ve Kafiye.....	99

IV.BÖLÜM

TRANSKRİPSİYONLU DİVAN METNİ.....	100
SONUÇ.....	514
KAYNAKÇA.....	515
EK.ORJİNAL METİN.....	517

KISALTMALAR

a.g.e. : Adı Geçen Eser

a.g.d.: Adı Geçen Divan

a.g.t. : Adı geçen tez

Bkz. : Bakınız

C. : Cilt

G. :Gazel

K. :Kaside

H.z. :Hazreti

M.E.B.: Milli Eğitim Bakanlığı

N. :Nat

O.T.E.M.: Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası

S. :Sayı

s. :Sayfa

T. :Tarih

T.Ş.A. :Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid

Th. :Tahmis

Metinde Kullanılan Transkripsiyon Alfabeti

ء	'
ا	a,e,i,ı
ب	b
ت	t
ث	ṯ
ج	c
ح	ḥ
خ	ḫ
د	d
ذ	ẓ
ر	r
ز	z
س	s
ش	ṣ
ص	ṣ
ض	ẓ,d
ط	ṭ
ظ	ẓ
ع	'
غ	ġ
ف	f
ق	q
ك	k,ñ,g
ل	l
م	m
ن	n
و	,o,vû
ه	h
ي	i,y

ÖNSÖZ

Türk milletinin asırlardan beri bedîf zevkini oluşturan Divan Edebiyatı İslam medeniyeti altında inkişaf etmiş ve asırlarca bu milletin duygu ve düşünce zevkini ifadeye çalıştıktan sonra yerini yavaş yavaş batı medeniyetinin tesiri altında gelişen yeni bir edebiyata bırakmıştır. Her edebiyatta olduğu gibi divân edebiyatının da düşünce, zevk ve hayal dünyasında hayat şartlarının değişimine bağlı olarak birtakım değişiklikler olmuş, divan şiirinde yer alan nazım şekilleri ve türleri yerini daha ziyade Batı edebiyatından bize geçen türlere bırakmıştır. XIX. asır artık Osmanlı İmparatorluğunun olduğu kadar divan edebiyatının da son demleri olmuş ve bu asrın son şahitlerinden olan Ali Emîrî Efendi, yaşadığı asrı divanında geçen şu beyit ile özetlemiştir:

èAúîm bir pîrezen oldu Emîrî mâder-i dünyâ
Naôîriñ ânma artú şâeir-i mümtâz olur peydâ

Biz bu çalışmamızda XIX. asrın önemli şahsiyetlerinden biri olan tarih ve edebiyat tarihi araştırmacısı, yazar, şair ve kütüphaneci gibi sıfatlarla vasıflandırılan Ali Emîrî Efendi'nin “ Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî, Manzum, no:38'de” tek nüsha halinde kayıtlı bulunan ve şairin kendi el yazısı ile yazılmış olan divanını transkribe etmeye çalıştık, ancak çalışmamız sadece bununla sınırlı kalmadı. Genel olarak ifade etmek gerekirse bu çalışma dört bölümden oluştu. Birinci bölümde şairin hayatı ve şahsiyeti divanından yaptığımız tespitlerle birleştirilerek ele alındı. İkinci bölümde şairin edebi kişiliği, edebi kişiliğine etki eden unsurlar, dil ve üslûp özellikleri ve eserleri hakkında bilgiler verilmeye çalışıldı. Çalışmamızın üçüncü bölümünde ise divan şekil ve muhteva özellikleri bakımından incelenerek divandaki dînî, tarihî, edebî ve efsanevi şahsiyetler hakkında bilgiler verilerek XIX. asırdan divana yansıyan sosyal ve siyasi yaşam ele alındı. Şekil özellikleri kısmında ise divanda geçen nazım şekilleri ve türleri ayrıntılı olarak ele alınıp vezin, redif ve kafiye çeşidi bakımından incelenmeye çalışıldı.

Emîrî Efendi'nin divanı on dokuzuncu yüzyıla ait bir metin olması ve Osmanlıcadaki yuvarlaklaşmanın büyük ölçüde bu asırda devam etmemesi nedeniyle divanı Latin harflerine çevirirken kelimelerin yazımı ile ilgili bazı sıkıntılar yaşadık. Değerli dil uzmanlarının da bilgilerinden istifade ederek bu kelimelerin okunuşunda değerli hocam Mehmet Gümüşkılıç'ın "18.Yüzyıl Osmanlı Türkçesi Ses Hadiseleri" adlı kitabının dördüncü cildinin indeks kısmında yer alan ve 18.Y.Y.'da kullanılan kelimelerin günümüz Türkçesindeki karşılıklarının verildiği bu bölümlerden istifade etmeye çalıştık.Orada bulamadığımız kelimeleri ise günümüz Türkçesinde kullanıldığı şekliyle yazmayı tercih ettik..Örneğin " Beglerbegi" , "Beylerbeyi" – " mashara" - " maskara" bazen de ses türeterek "uramaz"- ı "vuramaz " şeklinde ya da ses değişimlerinde "hıdmet" i " hizmet" şeklinde okuduk.Okumalarımız esnasında ayrıca ses benzeşmeleri ile karşılaştık ve onları da aynı şekilde günümüz Türkçesine uygun şekliyle okumaya gayret etik.Örneğin " toğru" kelimesini " doğru" şeklinde okuduk.Osmanlıcadaki yuvarlaklaşmalar bu asırda büyük ölçüde terk edildiğinden biz de bu kelimeleri bu günkü Türkiye Türkçesinin düzlük yuvarlaklık uyumuna göre okumaya çalıştık,ancak transkribe ettiğimiz metin manzum bir eser olunca böyle bir durumda da bazen vezin problemleri yaşamaya başladık. Bu durumda ise vezni bozmamak için divandaki okunuşu esas aldık. Örneğin " anınçün" kelimesini " onun için" şeklinde değil de metindeki şekliyle okuduk. Tüm bunlarla birlikte eklerin yazımında ise "et-di", "yak-dı", "aşk-da" kelimelerinde olduğu gibi divandaki şekliyle yazdık. Arapça ve Farsça kelimelerin yazımında ise İsmail Ünver Hoca'nın " Çeviri Yazım Birliği Üzerine Öneriler" adlı makalesini dikkate aldık.

Esas aldığımız divan metninin sayfa numaralarını gösterirken 33.a ya da 28.b şeklinde gösterdik.Divanı transkribe ederken gerek müelliften gerekse aradan yıllar geçmesi sebebiyle eserin yıpranmasından kaynaklanan kelime ya da yazım hataları ile karşılaştık. Karşılaştığımız bu hataları metni okurken dipnot şeklinde göstermeye çalıştık. Metni okurken vezne uygun okumak için müellifin gözünden kaçırdığını düşündüğümüz bazı eksik bağlaçları " u,ü " gibi () işareti içerisinde biz ekledik. Metinde özellikle de tahmisat kısmında daha önceki yazı şeklinin (farklı bir kalem kullanılmış olabilir) değişmiş olması sebebi ile mürekkep bazı yerlerde dağıldığından okumakta bazı zorluklar yaşandı.Böyle bir durumda tahmini okumalar

yapmaktan kaçınarak eserde geçen orijinal kelimeyi Arap harfleri ile aktarmayı daha uygun bulduk.Divanın çeşitli kısımlarında ise şair muhtemelen daha sonra tamamlamak üzere bazı beyitleri eksik bırakmış.Bu tür durumları dipnotla belirterek divanda olduğu gibi biz de o kısımları boş bıraktık.Ayrıca divanda şair özellikle mahlas beyitlerde kendi mahlasını karışmamamsı için () işareti içerisinde göstermiş çeviride buna gerek duymadığımızdan bu işareti kullanmamayı daha uygun bulduk.

Emîrî Efendinin divanında yer alan ve kendisi tarafından Hz.Ömer'e ait olduğu söylenen Arapça bir gazel bulunmaktadır. Biz bu gazeli metindeki şekliyle yani Arap harfleri ile aktardık. Altına ise yine aynı şiirin şairimiz tarafından yapılmış olan tercümesini ekledik. Divanda geçen ayet iktibaslarını ise tespit etmeye çalışarak mealleri ile birlikte dipnotta göstermeye gayret ettik.Tüm bu hassasiyetlerimize rağmen bu mütevazi çalışmamızda gözden kaçan eksikliklerimiz mutlaka olmuştur.

Emîrî Efendi bir yazısında üç divanının varlığından ve bu üç divanını külliyyat halinde bir araya getirmeyi arzuladığından bahseder. Emîrî Efendi'nin devrin sosyal ve siyasal yansımalarından hayatı ve edebi kişiliğine kadar pek çok izin bulunduğu bu divanı ümit ediyoruz ki, sonraki çalışmalarımız için de bir başlangıç teşkil eder ve merhumun hayatta iken temenni ettiği üç divanı da külliyyat halinde Türk milletine bir kültür ve sanat hizmeti olarak sunulur.

Emîrî Efendi divanını çalışma fikrini bana veren ve benden desteğini esirgemeyen çok değerli Prof. Dr. Günay KUT Hocaya, bu çalışmanın her safhasında kıymetli vakitlerini bana ayırarak engin klasik edebiyat bilgileri ile beni yönlendiren değerli hocam Prof. Dr. Cihan OKUYUCU'ya, yine bilgilerinden istifade ettiğim araştırma görevlisi, değerli meslektaşım Sadık YAZAR'a, kaynak temininde bana yardımcı olan Millet Kütüphanesi müdürü sayın Melek GENÇBOYACI Hanımefendi'ye İlmi çalışmalarında maddi ve manevi desteğiyle hep yanımda olan değerli abim Mehmet Yaşar ARSLAN'a ve aileme şükranlarımı sunuyorum.

Mustafa Uğurlu ARSLAN

Bahçelievler-2008

I.BÖLÜM

ALİ EMİRÎ EFENDİ'NİN HAYATI (1857-1924) VE ŞAHSİYETİ

1.TÜRK EDEBİYATINDA “ EMİRÎ” MAHLASINI KULLANAN ŞAİRLER

Ali Emiri Efendi'nin hayatına geçmeden önce Türk edebiyatında “ Emîrî ” ismini ya da mahlasını kullanan önemli diğer şairlerden bahsederek edebiyat tarihimiz içerisinde Ali Emîrî Efendi'nin yerini daha iyi görme imkanı elde etmiş olacağız.

1.Emîrî:Çağatay şairlerindedir.Hayatı hakkında kaynaklarda fazla bir bilgiye rastlanmamaktadır.Ancak şairle ilgili Ali Şir Nevâî, Mecâlisü'n-Nefâis adlı eserinde son zamanların yetiştirdiği Emîrî mahlasını kullanan bir Türk şairinden ve “ Debnâme” adlı bir eserinden bahsetmektedir.Ayrıca Divanı İstanbul üniversitesinde bir nüsha olarak bulunmaktadır.¹

2.Mevlâna Emîrî:(16.Y.Y.) İsmi seyyid Mahmud'dur.Sultan Bayezid ve Sultan Selim dönemlerinde yaşamıştır.Latîfi tezkiresinde onun için şu ifadeler yer verir: “ Fenn-i şiirde Hassan-ı sani ve tarz-ı kasidede mânend-i zâhir ve hâkân idi”² İlmi ve ahlaki meziyetleri ile tanınan Emîrî M.1534'te vefat etmiştir.

3.Emîrî: (16.Y.Y.) 16.Yüzyılın son dönemlerinde yetişen divan şairlerinden biridir.Şuara tezkirelerinde şairin hayatıyla ilgili yeterli bilgi kayıtlı değildir.Hasan Çelebi tezkiresinde şairle ilgili şunları söyler “Sâdât-ıKostantiniyyededir...eş'ar-ı safa şîârı dahi nev-i letâfetten mehcur ve garib değildir”³ Şairin bu gün bilinen iki önemli eseri bulunmaktadır.Bunlar : “ Gülşen-i ebrâr ve Mir'at-ı ebrar”dır.Sadeddin Nüzhet Ergun şairin bu eserleri ile ilgili şu bilgileri verir.1031 beyti ihtiva eden Gülşen-i

¹ “ Emîrî ” Türk Ansiklopedisi,c.15, (Ankara Milli Eğitim Bakanlığı:1968) s.159

² Kastamonulu Latîfi, Tezkiretü'l-Latîfi ,Haz.Rıdvan Canım (Atatürk Kültür Merkezi Yayınları,Ankara,2000), s.96,97

³ Kınalı-zade Hasan Çelebi,Tezkiretü'shuara,Eleştirmeli baskıya Haz.İbrahim Kutluk, (Türk Tarih Kurumu, Ankara,1989),s.186

ebrâr,tevhid,münacat,nat gibi manzumelerden sonra birtakım mev'ize gazel ve hikayelerle dini ve tasavvufi şiiirlerden mürekkebe talimi bir eserdir.1374 beyitten ibaret olan Mir'at-ı ebrar 'da aynı şekilde kaleme alınmış bir mesnevidir.⁴

4.Emîrî: (18.Y.Y.) 18.Yüzyılın başlarında ortaya çıkan önemli divan şairlerinden biridir. Asıl ismi Mehmed'dir.Genç yaşta ilim tahsiline koyulmuştur.Devrinde şöhet kazanmış bir şair olan Emîrî'nin müretteb bir divanı bulunmamaktadır ancak merhum Ali Emîrî tarafından bulunan şiiirleri bir divançe haline getirilmiştir.Bu divançede 399 beyitli muhtelif manzumelerin bulunduğunu belirten S.N.Ergun, eserinde şairle ilgili, “ Pürüzsüz bir lisanla âşıkane ve hakîmane şiiirler yazan Emîrî'nin cidden kudretli bir şair olduğu muhakkaktır.”⁵ ifadesine yer verir.

2.ALİ EMİRİ EFENDİ'NİN HAYATI

2.1.Çocukluğu ve Yetiştirilmesi:

Ali Emîrî Efendi, hayatını ilme ve ilmi eserlere adayan, ömrü boyunca devlete yaptığı hizmet karşılığında kazandığı paranın büyük bir bölümü ile binlerce kitap alan ve bu kitapları da yine Millet Kütüphanesi adı altında bir kütüphane kurarak milletine hediye eden şair,tarihçi,kütüphaneci,daha öz bir ifadeyle bilge bir insandır.Emîrî Efendi'nin hayatı ile ilgili daha önce iki önemli çalışmanın yapıldığını biliyoruz.Bunlardan birisi Tefvik Muhtaroglu'nun, diğeri ise Kemal Çelik'in biyografi niteliğindeki çalışmalarıdır.Biz ise bu çalışmamızda daha önceki çalışmalara ek olarak Emîrî Efendi'nin divanından onun hayatı ile ilgili yapmış olduğumuz tespitleri de ekleyerek biraz daha genişlettik.Ayrıca daha önceki çalışmalarda şairin edebi işiliği ile ilgili bilgiler şairin edebi şahsiyetini bir bütün

⁴ Sadeddin Nüzhet Ergun,Türk Şairleri,C.ıı,İstanbul.1996, s.1259

⁵ S.N.Ergun, a.g.e.,s.1257

halinde değerlendirebilmemiz açısından yeterli olmadığından,daha önceki bilgilere katkı olarak yine divanından hareketle daha geniş bilgiler vermeye gayret ettik

Emîrî Efendi, H.1274 (1857) yılında Diyarbakır’da doğdu.Doğum tarihi gün ay ve yıl olarak tespit edilememektedir.Şairin kendisi de Tezkire-i Şuarâ-yı Amid adlı eserinde doğum tarihini sadece yıl olarak şu şekilde kaydetmiştir: Velâdet-i âcizânem 1274 sene-i hicriyyesinde”⁶ Babası Mehmet Şerif Efendi Diyarbakır’ın ünlü şairlerinden Mehmet Emîri Çelebi’nin torunlarından biridir.Şair,Diyarbakırlı olduğunu V.Murat için yazmış olduğu kasidede şu beyitle ifade eder.

Evet sulţan-ı nazmım şehr-i Âmid taht-gâhımdır

Müveffeẓdir baña şimdi riķâb-ı ‘âlem-i ma‘nâ (K.6-44)

Ali Emîrî, ailenin son çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. O dünyaya geldiğinde, altmış yaşını geçmiş olan babası Mehmet Şerif Efendi Diyarbakır-Bağdat arasında kervan işleten geniş çapta ticaretle uğraşan zengin bir kimseydi.⁷ Diyarbakırlı şairlerden Seyyid Mehmed Efendi’nin ahfadından (oğullarından) olan Ali Emîrî Efendi, onun nesebini 27.göbekten Hz.Hüseyin’e dayandırır ve seyyid olduklarını iddia eder.⁸

Ali Emîrî Efendi’nin divanını incelediğimiz zaman, divanın sonunda yer alan tahmisat bölümünde gazellerine tahmis yapılan yakın akrabalarından anlıyoruz ki gerçekten de şairin hem anne hem de baba tarafı oldukça kültürlü ve edebiyatla yakından ilgilenen önemli ve geniş bir ailedir.Ali Emîrî Efendi’nin divanının

⁶ Ali Emîrî, Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid, Matbaa-yı Âmidî,İstanbul 1328 (1912), s.65

⁷ Kemal Çelik,Bir Kitap Dostu Ali Emîrî Mor Yayınları,Ankara,2007., s.12,13

⁸ Seher Erdoğan,Ali Emîrî’nin Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası Üzerine Bir İnceleme,(Gazi Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi,Sosyal Bilimler Enstitüsü,Ankara,2007) s.1,2

tahmisat bölümünde ismi geçen akrabalarını sıralamadan önce onun anne ve babası ile ilgili bilgilere kısaca değinelim. Ali Emîrî Efendi babası ile ilgili şu bilgilere yer verir: “ Pederim beni çok severdi. Lakin asla yüz vermezdi. Çok ciddi, salih, müttakî bir insandı. Vefatı sırasında” Emîrî, Emîrî ” diyerek üç gün can çekiştirmiş. Yazmış olduğum levhalardan birini getirip göğsünün üstüne koyunca ruhunu teslim etmiş”⁹ Ali Emîrî Efendi annesine karşı derin bir sevgi ve saygı besler. Hatta evlenmeyişinin temel nedenini de annesine karşı saygısızlık etme korkusuna bağlar. Bu konu ile ilgili İbnülemin Mahmud Kemal İnal *Son Asır Türk şairleri* adlı eserinde şu ifadeler yer verir: “ Ben belki kusur ederim diye valideme hürmeten tehhül(evlenme) etmedim. Validem pederim gibi seksen dört yaşında vefat etti....Sebeb-i vefatı da koltuğunun altında çıkan bir çıbandır.”¹⁰ Şairin dedesi Seyyid Mehmed Emîrî ile ilgili ise kaynaklarda yüz dört yaşında vefat ettiği ve devrin önemli şairlerinden biri olduğuna dair bilgiler mevcuttur.

Ali Emiri Efendi'nin incelemiş olduğumuz divanında şair olan yakın akrabalarından adı geçenleri şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Dedesi Seyyid Mehmed Emîrî Divanda “cedd-i fakir” olarak geçer ve dedesinin Emîrî mahlasını kullandığı görülür. Asıl ismi Mehmed'dir.

2. Şaban Kâmi (Büyük amcası)

3. Abdülfettah Fethi Efendi (Dayısı)

4. Abdi Efendi (Dayısı)

5. Abdülkerim Abdi (Dayısı)

6. Abdullah Vehbi (Eniştesi)

7. Ahmed Akif (Kardeşi)

⁹. Kemal Çelik, a.g.e., s.13

¹⁰ İ. Mahmud Kemal İnal, *Son Asır Türk şairleri*, Cüz 1, Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul, 1969

2.2.Eğitimi:

İlim öğrenmeyi hayat felsefesi haline getiren Ali Emîrî Efendi, ilk öğrenim hayatına Diyarbakır'da bulunan Sülûkiye Medresesi Sıbyân mektebinde başladı.Bir süre hocası Fethullah Feyzi Efendi'den ve diğer bir çok müderrisden ders aldı.Emîrî Efendi eğitim hayatı ve okumuş olduğu kıymetli eserler ile ilgili Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid adlı eserinde şu bilgilere yer vermiştir: “Kırâat-i evveliyeyi abâ vü ecdâdım gibi Sülûkiye mescid-i şerifi mektebinde âtiyyütterceme Fethullah Feyzi Efendi Hazretlerinden başladım. Kelâm-ı Kadim,ilm-i hâlden sonra sarftan Emsile, Binâ, Maksûd'u hıfz sûretiyle kırâat eyledim.Henüz sekiz on yaşında iken mebâni-i kadîme üzerindeki yazılara merak ederek bunların halline pek çok çalışırdım. Ebyâta da evvelâ Âşık Ömer'den ve sonra da Vehbî Divanı'ndan başladım.”¹¹

Ali Emîrî Efendi aldığı bu eğitimlerin dışında büyük amcası Mehmed Şaban Kâmi Efendi'den belâğat(Teşbih, istiare,mecaz ve kinaye), gramer, meâni(sözün hale uygunluğu,lügat ve sentaks),mantık,daha yüksek ilimlerin öğrenilmesine yarayan alet ilimlerini öğrendi ve eski yazıyı güzel yazacak şekilde hat dersleri aldı.¹² Daha sonra Siirt sancağına bağlı Sirvan'da ikâmet eden dayısı Abdulfettah Fethi Efendi'nin yanına giderek, orada çeşitli eserleri tetkik edip, Kürt dilini konuşmayı öğrendi. Şirvan'a gidişini kendisi şu şekilde anlatır: “1286/ 1869 senesinde dayımız Abdülfettah Fethi Efendi Hazretleri Siirt sancağı dahilinde Şirvan kaymakamlığında bulunuyordu.Şirvana giderek bir sene ikametle Gülistan'ı ve Kaside-i Bürde ve Kaside-i Emâli'yi ol vakt Şirvan nâibi bulunan Fazıl-ı bî-nazîr Nevinli Mehmed Emin Efendi Hazretlerinden okudum.Kürdçe tekellümü Şirvan'da öğrendim.”¹³

Daha sonra Diyarbakır'a gelerek Mehmed Şaban Kami Efendi'nin yanında altı yıldan daha fazla öğrenimini devam ettirdi. Arapça Avâmil ve İzhâr okudu.

¹¹ A.Emîrî, T.Ş.A., s.65,66

¹² Kemal Çelik, a.g.e , s.14

¹³ S. N. Ergun,a.g.e, s.1251

Hz.Ali'nin kelâm-ı kibar (değerli sözler)'ını ezberledi.Sabah ve akşam derslerinde Kâfiye,İsagocî, Fenâri, Muhtasar-ı Meânî, İrtifâ, Üstürlâb ilimlerini okudu.Bu ilimlerin öğrenimini altı ayda tamamladı.Bir taraftan da kendisine müracaat eden bazı kimselere irtifâ ve Usturlab dersleri verdi.¹⁴

Ali Emîrî Efendi'nin bu bitmez tükenmez ilim aşkı daha on yedi yaşında iken Osmanlı Sultanlarından Abdülaziz Han için yazmış olduğu bir kasideye şu beyitlerle yansımıştır:

On yedi yaşında bir tıfl- ı sebağ-hanım henüz
Nerde ben nerde mu' allâ zâtıñı medh ü şenâ

Geldiğim günden beri dünyâya diğkat eyledim
Kimseye etmez vefâ bildim cihân-ı bî-vefâ

Gördüm ammâ muhterem ' ilm ü hüner eşhâbını
Añladım ' ilm ü hünerdir iftiğâr-ı mâsivâ

Etmedim dünyâda artık başka şeye i' tibâr
Başladım ' ilm ü hüner tağsîline ben dâimâ

Ol kadar tağşîl-i ' ilme sa'y ü tâm etmekdeyim
Etmemiş bir kimse hiçbir şeye böyle i' tinâ (K.5-33-37)

¹⁴ Kemal Çelik,a.g.e. , s.14

Aşağıdaki beyitlerde ise,babasının sözünü dinlemeyen ve ilimle meşgul olmayan kimselerin bu dünyada aşağı bir duruma düştüklerini ve kimsenin yapamayacağı kadar çok ilimle uğraştığını ifade ederek,Allah'ın lutfuyla ilmi tamamlayıp hem bu dünyada hem de öbür dünyada bu ilmin kendisinin derecesini yükseltmeye medâr olmasını temenni eder.

Etmemişse kim ki taḥşîl- i hüner gördüm zelif
Tutmamışsa kim ki fermân-ı peder buldum gedâ

‘Avn- ı Ḥaḫla inşa‘ -allah eyleyem tekml-i ‘ilm
Tâ ki olsun iki dünyâda medâr-ı i‘ tilâ (K.5-42-43)

Ali Emîrî Efendi bir arı misâli her kitaptan ayrı bir feyz, her hocadan ayrı bir ilim alır.Özümsediği bu bilgiler yıllar sonra insanları aydınlatan birer meş'ale niteliğinde kıymetli eserler olarak karşımıza çıkar.Yukarıda şairin öğrenim hayatıyla ilgili her ne kadar bilgi vermeye çalışsak da kendisinin eğitim hayatı ve ilimlerinden istifade ettiği hocaları ile ilgili Tarih ve Edebiyat Mecmuasında verdiği şu bilgileri de nakletmekte yarar görüyoruz.

"Diyarbakır'da ecdâdım bina ederek ecdâdımla sâir akrabamın 500 seneden beri mahall-i tahsili olarak yüzlerle âlim, şair yetistiren Sülûkiye mektep ü mâbedinin muallim ve imamı bulunan âlim, mücevvid, hattat, şair, musikişinas Feyzi Efendi Hazretlerinden evvelâ tahsil-i ulûm ü kemâlât eyledim ve ondan sonra her ilimde üstâd-ı ekmele bulunan büyük amcam Şaban Kâmi Efendi Hazretlerinden elimden geldiği kadar iktibâs-ı envâr-ı ulûm u maârif ettim. Ondan Mardin'e giderek Kasım Padişah medresesi müderris-i meşhuru Ahmet Hilmi Efendi hazretlerinden ikmâl-i tahsil ve ba'de Diyarbakır'a gelerek yine üstâd-ı sâbıkımdan Tefsir-i Celâleyn'i de tedris eyledim. Mardin'de ve Diyarbakır'da

"Mir'âtü'l-ayn" müverrihi Diyarbakırlı Sait Paşa gibi bir fâzıl-ı şehîrin de hemen nezd-i âlilerinden erilmeyecek mertebelerde istifadeler ettim."¹⁵

Ali Emîrî Efendi'nin eğitim hayatında önemli bir yeri olan ve daha sonraları edebi kişiliğine de önemli yansımaları olan bir başka eğitimi ise 1875 yılında on sekiz yaşında iken almış olduğu telgraf eğitimidir. Bu eğitimi almadaki amacını ise kendisi şu ifadelerle açıklar: “ Telgraf fennindeki seyyâle-i berkıyye (elektrik akımı) harikasına merak ederek 1292 senesinde altı mah (ay) kadar bazı günler Diyarbakır telgrafhanesine devam ve az vakitte pek ziyâde meleke ve vukuf hâsıl eyledim”¹⁶ Telgraftaki teknoloji karşısında heyecanını gizleyemeyen ve âdeta bu cihaza hayran olan Emîrî Efendi belki de sadece divan şiirinde değil dünya edebiyatında da bir ilki gerçekleştirerek 13 beyitlik bir manzume kaleme almıştır. Bu manzumenin dışında divanının münacat kısmında da telgraf kelimesinin geçtiğini görmekteyiz.

Âyet oldu kudret-i Yezdân'a telsiz telgraf

Oldu bir sekl-i garîb ekvâna telsiz telgraf

...

Sûretâ pinhân iken yedi cihân pirâ gibi

Nakş olur âyine-i devrâne telsiz telgraf

...

Seyr edin seyyâle-i berkıyyenin âsârını

Oldu bürhân-ı mübîn insâna telsiz telgraf

...

Ey Emîrî hem iyân hem sır yine ermez ukûl

Verdi hayret âlem-i irfâna telsiz telgraf ¹⁷

¹⁵ Scher Erdoğan, a.g.e. s.3

¹⁶ S. N. Ergun, a.g.e, s.1251

¹⁷ İbnülemin, a.g.e. , s.312

Divanında ise şu beyite yer verir:

Nerden alır bu sur' at-ı bî-mişli telğrâf
Vapûr at gibi bence olmuş yem-âşına(M.1-32)

Ali Emîrî Efendi adeta aşık olduğu kitapların satırları arasında dolaşmaktan bîtâb düşer.Bu yoğun çalışmalarını şu ifadeleri ile özetler: “ Lamba kenarında kitap mütâlaa ederken, sabah olmak defaatla vaki' oldu.Uyusam kimse yanıma yatamazdı.Okuduğum kitapları sûret-i alenî ile tekrar edermişim.¹⁸ Ali Emîrî Efendi mensur olarak yukarıda ifade ettiklerini divanında manzum olarak şu beyitle dile getirir.

Gülşene gitsemde yanımda berâberdir kitâb
Uykuyâ varsam da dersim gösterir rü'yâ baña (K.5-38)

Emîrî Efendi bu bîtâb halden kurtulmak ve biraz olsun dinlenmek için Mardin'e dayıları Abdülkerim Abdi ve Abdülfettah Fethi Efendilerin yanına gitti. Mardin'e dinlenmek için giden Ali Emîrî Efendi Mardin'de kaldığı yıllarda Kasım Padişah Medresesi müderrisi Ahmed Hilmi Efendi'den üç yıl süreylepek çok ilim tahsil etti.Arapça ve Farsça lisan öğrenimini iyice ilerletti. Hatta o dönemde bazı Arapça şiirler yazdığı bilinmektedir. Ali Emîrî Efendi'nin divanında da biz onun Arapça bilgisinin ileri derecede olduğunu Hz.Ömer'in bir manzumesini tercüme edişinden anlayabiliyoruz.¹⁹

¹⁸ S. N. Ergun,a.g.e. , s.1251,1252

¹⁹ Ali Emîrî, Divan, 5 a

2.3.Memuriyet Hayatı:

Ali Emîrî Efendi çevresindeki devlet büyüklerinin teveccühü ile kendisi pek istemese de yurdun çeşitli yerlerinde otuz yıllık bir memurluk hayatı geçirmiştir. Emîrî Efendi'nin memuriyeti ile ilgili detaylı bilgi için aşağıdaki eserlere bakılabilir.²⁰ Biz burada sadece görev yaptığı yerlerin listesini vermekle yetineceğiz. Nitekim üzerinde çalışmış olduğumuz divanında memuriyet hayatından çeşitli izler dikkatimizi çekmektedir.Ali Emîrî Efendi, divanında memuriyet hayatının 30 yıl devam ettiğini ve bu zaman içerisinde güzel bir şöhret elde ettiğini şu beyitle ifade etmektedir.

Otuz yıldır bütün hizmetlerimde

Güzel bir sît ü şöhret etdim ibkâ (K.10-36)

Ali Emîrî Efendi'nin memur olarak çalıştığı ya da çeşitli vesilelerle bulunduğu yerler:

- 1.Mardin Tahrirat Kalemi Katipliği (1878)
- 2.Hey'et-i Islahiye Müsevvidliği (1878)
- 3.Abidin Paşa ile birlikte Elazığ (1878 Ramazan ayı)
- 4.Abidin Paşa ile Sivas (On beş gün sonra)
- 5.Abidin Paşa ile Selanik (1880)
- 6.Abidin Paşa ile Atina (1881 öncesi)
- 7.Ankara Vilâyeti Merkez Sancağı A'şar Müdüriyeti (1880)

²⁰ S.N.Ergun,Türk Şairleri,c.11,İstanbul.1996, s.1253,1254, Dr.Kemal Çelik,Bir Kitap Dostu Ali Emîrî Efendi,Mor Yayınları,Ankara, 2007, s.18

- 8.İçel Sancağı A'şar Müdüriyeti (1881)
- 9.Kozan A'şar Müdürlüğü (1882)
- 10.Adana Vilâyeti Merkez Sancağı A'şar Müdürlüğü (1885)
- 11.Adana A'şar Nezâreti Başkatipliği (1887)
- 12.A'şar idarelerinin kaldırılması üzerine İstanbul'a gelir. (1888)
- 13.Yanya Vilâyeti Leskovik Sancağı Muhasebeciliği (1888)
- 14.Kırşehir Muhasebeciliği (1889)
- 15.İstanbul'a gelip dört ay kaldıktan sonra tekrar Kırşehir'e döndü (1890)
- 16.Trablusşam Sancağı Muhasebeciliği (1896)
- 17.Elazığ Vilâyeti Defterdarlığı (1897)
- 18.Erzurum Defterdarlığı (1897)
- 19.Yanya ve İşkodra Maliye Müfettişliği, bu görevi yürüttüğü sırada kendisine verilen bir görevle Yenişehir'e de gitmiştir.(1898)
- 20.Tâif (1899)
- 21.Yemen Vilâyeti Teslimiyye Müfettişliği (1901)

Ali Emîrî Efendi'nin yukarıda sıraladığımız memuriyet yaptığı ya da çeşitli vesilelerle gitmiş olduğu vilâyetler ve sancakların dışında da farklı vilayetlerde çeşitli görevler yaptığını kendisi Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası'nda şu şekilde açıklar: “Rumeli, Anadolu ve Arabistan kıtalarında on beş vilayette vali ve mutasarrıf vekâletleri, çeşitli şehirlerde defterdarlık, Rumeli Maliye Müfettişliği, Muhasebecilik gibi memuriyetlerde birçok tecrübeler geçirdim....Her vilâyet ahlisi: ‘Bu adam tarafsız ve çalışkandır.Ahalinin hakkını korur’diyerek otuz bir²¹ yıllık memuriyet hayatımda hakkımda hiçbir şikâyette bulunmadılar.Aksine daima saygı gösterip iltifat ettiler.Ben de onlara kardeşçe davrandım,yardımlarda bulundum.”²²

²¹ Divanında geçen bir beyitte otuz yıllık memuriyet hayatının olduğundan bahseder.Bkz. Ali Emîrî, Divan;16 b

²² Ali Emîrî, O.T.E.M., Yıl:3,S.:27, 31 Mayıs 1335 (1919) s. 757

Bunların dışında Ali Emîrî Efendi emekliliğinden sonra da çeşitli kurumlarda görevler almıştır: " Millî Tettebbular Encümeni riyasetinde ve Tarih-i Osmanî Encümeni âzâlığında bulunmuş ve kıymettar vesikalar ihda ve tab' ettirmek suretiyle millî tarihimize hizmet etmiştir. Tasnif-i Vesâik-i Tarihiye Encümeni'ne başkanlık etmiştir. Âsâr-ı İslâmiye ve Milliye Encümeni başkanlığı yapmıştır. Gayri resmi olarak İstanbul başbakanlık arşivinde ve Vakıflar Nezareti'nde çalışmıştır. Ali Emîrî, Yeni Mecmua, Millî Tettebbular gibi dergilerde kendisi hakkında çıkan yazılar yüzünden Osmanlı Tarih Encümeni ile Âsâr-ı İslâmiye ve Milliye Encümeni reisliğinden istifa etmiştir." ²³

Ali Emîrî Efendi, divanında da ülkenin çeşitli yerlerinde görev yaptığını, devlete yaptığı hizmetten sefih insanların bî-haber olduklarını ve Yemen'e gönderilişinin de bir hileyle olduğunu şu beyitleri ile dile getirir.

Diyarбекr ü Harput ile Sivas u Selânik'de
Kitâbet hizmetim zîra ki bir yıl olmadı hâlâ (K.12-122)

İsterim eyleyeyim devlet-i dîne hizmet
Âleme göstereyim bir yed-i beyza- yı zekâ (K.9-63)

Tam-ı kırk beş sene oldu felek-i tîre nihad
Etmedi maqsad u maqşûdumâ nâil hayfâ

Beni hileyle bilâd-ı Yemen'e sevķ etdi
Sûret-i haķ edip izhâr bir ef' î- sîmâ (K.5-65-66)

²³ Seher Erdoğan, a.g.e. s.9,10

2.4.Vefatı:

Ali Emîrî Efendi'nin vefatıyla ilgili kaynaklarda çeşitli bilgilere rastlanmaktadır.²⁴Bu bilgileri özetle şu şekilde verebiliriz:

Ahmet Refik onun son zamanlarını ve ölümünü şöyle anlatır: "Emîrî Efendi son zamanlarında vücutça düşkün bir hâlde idi. Nihayet hastalandı. Kendinde tarih düşürmek merakı vardı; vefatına bile tarihi kendi söyledi. Bir müddet hastanede tedavi edildi ise de şifayâb olamadı. Kanunusani'nin 23. Çarşamba gecesi sabaha karşı irtihal-i dâr-ı bekâ eyledi." Kemal Çelik ise eserinde Muzaffer Esen'in şu ifadelerine yer vermiştir. "Son günlerinde yanında bulunmadım.Onun için hastalığı ve ölümü hakkında bir şey bilmiyorum..."

Aşkın gamı gerçi çekilir derd değildir

Geldik bu cihan sahasına çekmeli nâ-çâr

diyerek, ömrünü dolduran sevgi ıstırabını ve yaşamaktan duyduğu memnuniyeti anlatarak, 1924 yılında bir kanun (Ocak ayı) sabahı Beyoğlu Fransız Hatanesi'nde Hz.Peygamber'in şefaatinde ümidi olduğunu anlatan bir mısraın son kelimelerini tamamlayamadan son nefesini verdi"der. Feridun Nafiz Uzluk'un Muhtar Tevfikoğlu'na söylediğine göre ise, Ali Emîrî, felç veya beyin kanaması gibi bir sebeple Şişli'deki Fransız hastanesine kaldırılır. 23 Ocak 1924 tarihinde sabaha karşı burada vefat eder. Cenaze masrafları, Mustafa Kemâl Atatürk'ün kendisine gönderdiği 4000 liralık mükafattan karşılandığı söylenir. Vasiyeti üzerine Fatih Türbesi avlusuna gömülmüştür.Sadettin Nüzhet Ergun, Türk Sairleri adlı eserinde

²⁴ " Emîrî " Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi,c.2, (Türkiye Diyanet Vakfı,İstanbul:1989) s.391, S.N.Ergun, a.g.e., s.1254, Dr.Kemal Çelik,a.g.e., s.27,Seher Erdoğan,a.g.e.,s.10

Ali Emîrî'nin ölümüne yazılan tarihlere yer vermektedir. Bunlardan birisi Tahir Olgun'un yazdığı kıtadır.

Yükselip rûh-ı Emîrî tenden
 Bezm-i bâlâyı edindi menzîl
 Fevtinin oldu güher târîhi
 “ Kurb u gufrâna revânı nâil “

Ergun, onun vefatına düsülen bir başka tarih olarak da şu şiiri kaydeder:

Cem'-i kitâba vaktini vakfetti dâimâ
 Dehrin temâyül eylemedi hûb ü ziştine
 Târîh-i irtihâlini cevherle söyledim:
 "Gitti Alî Emîrî Efendi behiştine"²⁵

2.5.Şahsiyeti:

Asırlardan beri büyük ve dâhi insanların beşiği olan Türkiye şimdiye kadar nice büyük insanlar görmüştür. Türk milleti bu engin şahsiyetlerin bir kısmını keşfetmiş ve hak ettiği yere oturtmuş, bazılarının da değerini aradan yıllar geçtikten sonra idrak edebilmiştir. Bu büyük şahsiyetler daima düşünen,planlayan,asırlardan beri yıka geldiğimiz ya da kıymetsiz addettiğimiz ruh ve mâna heykellerimizi yeniden ikame etme hareketini temsil eden , ilim , irfan yolunda ruh ve mâna kilimlerimize yeni yeni desenler işleyen düşünce ve aksiyon insanlarıdır.İşte bu büyük şahsiyetlerden birisi de Türk Tarihi ve Türk Edebiyatı Tarihi araştırmacısı,yazar,

²⁵ S.N.Ergun, a.g.e., s.1254,

şair,biyografya ve bibliyografyacı gibi vasıfları bünyesinde barındıran müstesna bir şahsiyet Ali Emîrî Efendi'dir.Şairin şahsiyeti ile ilgili kaynaklardan ve divanından tespit ettiklerimizi aşağıda belirtmeye çalışalım.

2.5.1.Fiziki özellikleri:

Ali Emîrî Efendi'nin fiziki özellikleri ile ilgili kaynaklarda ya da divanında pek fazla bilgiye rastlanamamıştır. Hatta dine oldukça bağlı bir insan olduğundan resim dahi çekirtmemiştir.Sadece Emîrî Efendi'yi iyi tanıyan Süheyl Ünver tarafından yapılmış olan bir portresi bulunmaktadır.Emîrî Efendi'nin fiziki özellikleri ile ilgili Dr.Kemal Çelik kitabında şu bilgilere yer verir: “Yarı aklaşmış uzunca bir sakal bırakırdı.Yüzüne bir defa bile ustura değdirmemiştir.Boynu kısa fakat iri yarı bir vücuda sahip, kara gözlü,gözlük yerine sürekli pertavsız kullanan, zeki ve keskin bakışlı,göz çukurları derin,alnı geniş ve hafifçe çıkık, burun yapısı kemerli,yüz hatları düzgün,çehresi ve her haliyle ilk bakışta ilim adamı görüntüsü veren biriydi.Fesini hiç başından çıkarmazdı.İri yarı vücuduyla bir tezat teşkil edecek kadar ince bir sese sahipti.”²⁶

2.5.2.Hafızası:

Emîrî Efendi daha çocuk denilecek yaşlarda iken ilme karşı derin bir aşk beslemiştir. Küçük yaşlarda ezberlediği pek çok şiiri hafızasında tutar ve istikbalde bu şiirler yitip gitmesin diye bazı şairlerin şiirlerini hafızasından bir divançe şeklinde yeniden yazmıştır.²⁷ Kendisi Abdulfettah Fethi ve Abdülkerim Abdi Efendilerin yanına Mardin'e gittiği ve orada Kasım Pâdisah medresesi müderrisi Diyarbakırlı Ahmet Hilmi Efendi'den ders aldığı yılları anlatırken şunları söyler:²⁸ *Hâl-i*

²⁶ Kemal Çelik,a.g.e , s.31

²⁷ Bkz.,Nigâhi,Divançe,Ali Emîrî ,Manzum,464/ 1

²⁸ A.Emîrî, T.Ş.A., s. 66

büzürkvârim tevsî-i fezâil ve malûmâta teşne olduğundan birçok kitaplar cem' ve hattâ Şehnâme-i Firdevsî'yi görmeyi arzu eylediğimden Bağdad'a telgraf yazılıp bir nüsha-i nefisesi posta ile celb olundu. Münşiyân-ı kadîme-i Osmâniye'nin pîşvâ-yı münferidi olan fâzıl-ı meşhûr cenâb-ı Veysî'nin Dürretü't-tâc fi-Sîret-i Sâhibü'l-mi'râc unvanlı siyer-i meshûrun lûgat-i Arabiyye ve acîbesi hallolunduktan başka ibtidâdan intihâya kadar tamamen ezber edilmiştir." Ayrıca Osmanlıca lûgatların anlaşılması en zor kelimelerini sorsalar bile izah ve ispat edecek kadar engin bir hafızaya sahip olduğunu yine kendisinin şu ifadelerinden anlıyoruz:²⁹ *"Hele zabt-ı lûgat husûsunda öyle bir selikaya mâlik oldum ki bir gün ahıbbâdan birinin Lûgat-ı Osmaniye'ye müracaât ettiğini görünce, onda lûgat var mıdır ki müracaât ediyorsun, demiş bulundum. ihvân-ı kirâm ittifak ederek Lûgat-ı Osmaniye'de ne kadar lûgat-ı gâmiza var ise suâl eylediler. Lehülhamd hiç birisinin mânasını isâbet ettirmekten âciz kalmadım."* Kilisli Rifat Bilge, Ali Emîrî'nin hafızasının çok kuvvetli olduğunu ifade ederek Emîrî Efendinin hafızasında yüz bin Türkçe beyit olduğunu belirttiğini söyler. Ahmet Refik de onun kuvvetli bir hafızası olduğunda hemfikirdir:³⁰ *"Kuvvetli bir hafızaya mâlikti. Evvelâ: Binlerce beyti ihtiva eden kendi gazelleri, kasideleri, hatta en ehemmiyetsiz beyitleri bile hâfızasında menkustu. Sâniyen: Türk şairlerinin ekser gazellerini ve en uzun kasidelerini bile su gibi okurdu. Sâlisen: Meşâhir-i ricâlden şuarâdan ve üdebâdan ekserisinin silsile-i nesebini bile hafızasına nakşetmişti. Hayatını ancak kütüphanelerde ve kitap sevdasıyla geçirirdi. Edebiyat tarihimizin en mühim simalarının hayat ve âsârı hâfızasında menkustu."*

2.5.3. Eleştirmenliği:

Ali Emîrî Efendi'nin belki de en belirgin vasıflarından birisi de kaleminin ve dilinin keskin olması yani eleştirmen vasfını taşımasıdır. Bu eleştiriler bazen devletin

²⁹ Seher Erdoğan, a.g.e., s.5

³⁰ Seher Erdoğan, a.g.e., s.13

yanlış uygulamasına karşı, bazen gruplara ya da şahıslara karşı bazen de kendi şahsına karşı yapılan eleştirilerdir. Öyle ki onun bir zat için söylediği şu söz, yaptığı eleştirilerin usulüne ne kadar uygun yapıldığını apaçık göstermektedir. “Hazret-i ilim yumruğunu cehâlet gırtlığına kadar soktuğum gibi , akli başına gelir.”³¹. Bu durum bazen kendisini zor durumda bıraksa da bu özelliğini sürdürdüğü dikkatlerden kaçmamaktadır. Nitekim İbnü'l-Emin'in, Son Asır Türk Şairleri adlı eserinde Emîrî Efendi'yi şiddetli bir şekilde eleştirmesi de yine İbnü'l-Emin'in Şeyhulislam Yahya divanında yapmış olduğu hataları Emîrî Efendi'nin ortaya koymasından kaynaklanmaktadır. Emîrî Efendi memleketin yolunda gitmeyen işlerini ve devletin Avrupa karşısında geri kalışını vicdannâmeler ve şikâyetnâmeler yazarak dile getirmiştir. Nazmında da nesrinde de bu eleştirmen kimliği hep kendisini göstermiştir.

Ali Emîrî'nin divanına baktığımız zaman orada da yine devrin yansımaları ve yer yer yapılan eleştiriler açıkça görülmektedir.

Âh şunlar ki bütün âmâli cerr-i menfa'at

Âh şunlar ki bütün âlûde-i reyb ü riyâ

Âh şunlar ki hezârân yüz taşırklar her biri

Hem tutarlar her yüze biñ gûne mir'at-i saķâ

Her biri zâhirde hoş-soĥbet müeddeb- pür-vaķar

Her biri ammâ ĥaķîķat ' âleminde bi-ĥayâ

Aķrabâsı olmayan biñ ehl-i istiĥķâķdan

Mültezimdir aķrabasından bir echel muţlaķa (K.11-40-44)

³¹ Kemal Çelik, a.g.e. , s.34

2.5.4.Peygamber Sevgisi:

Emîrî Efendi Peygambere, peygamber ailesine ve sahabe-i kirama karşı derin bir sevgi beslemekteydi.Onun bu sevgisi inancı ile bütünleşmişti ve inandığı gibi yaşamaya gayret eden bir ilim adamıydı.Nitekim inancı yüzünden ömrünün sonuna kadar hiç resim çektirmemiş, içkiyi ağzına sürmemiş ve (tramvay ya da arabayla dahi) mecbûri durumların dışında devrin eğlencelerinin yoğun olarak yaşandığı Beyoğlu'na adım bile atmamıştı.

Emîrî Efendi,zaman zaman bu peygamber sevgisini hem nazmında hem de nesrinde dile getirmiştir.Nitekim Emîrî Efendi'nin Âbidin Paşa ile geçen bir hatrâtında Hz.Peygamberi ruhunun derinliklerinde hissedişini S.N.Ergun şöyle kaydeder:³² “ Âbidin Paşa bir Cuma günü dayımız Abdülfettah Efendi'ye gelirler.Bendenizi isterler.Gittiğimde iltifat eyledi sizin tabîat-ı şî'riyyeniz de varmış Nef'înin:

Sanman ki felek devr ile şâm ü seher eyler
Her vâkıanın akibetinden haber eyler

matlalı bir kasidesi vardır ki ecnebi mektebinde bile kıraat ettirirler size bir hafta müsaade bunu tanzir etmelisiniz buyurdu....Tanzirinin ihtimali yokdu.Husûsiyle Sultan Ahmed-i evvel'in o genç padişahın muvaffakiyat ve fütuhâtı da hayalat-ı üstâdânesinin vüs'at-i cevelânesine pek büyük yardım etmiş, şimdi ben kimi vasf edebilmeliyim ki imdâd-ı ruhaniyeti ile bir kuvveti bana bahş edebilsin.Nef'î divanını karşıma aldım.Kasidenin ruh-ül-kâinat Efendimiz Hazretlerinin nuut-ı

³² S.N.Ergun, a.g.e.,s.1253

nebeviyeleri hakkında tanzimini tensib eyledim.Hemen kaleme sarıldım” diyerek Hz.Peygambere olan içten bağlılığımı dile getirir.

Emîrî Efendi divanında münacattan sonra Peygamberimize ithafen 71 beyitlik bir na't yazmıştır. Ayrıca Hz. Fatıma, Hz.Hasan ve Hz.Hüseyin için de birer na't yazmıştır.Emîrî Efendi'nin Hz.Peygamber için yazdığı na't-ı şerifte coşkun bir söyleyiş dikkat çeker ve Hz. Peygamber'e duygularını şu şekilde dile getirir:

Yâ Resûlallâh fedâ cânım sañâ

Yâ Hâbiballah sañâ rûhum fedâ (N.1-37)

Hâlim olmuşdur firâkıñla yaman

Yâ Resûlallâh mürüvvet kııl bana (N.1-41)

Yalnız Allah'ı taşdıķ eylerim

Bir de vardır şıdķ u iķrârım saña (N.1-48)

Ayrıca Emîrî Efendinin Hz.Peygamber için yazmış olduğu 11 bendlik noktasız bir şiir de yazdığı bilinmektedir. Bu şiirin ilk bendi şöyledir:³³

Ey rûh-ı ümem asl-ı kerem dürr-i mükerrem

Ey medrese-i âleme allâme-i a'lem

Âvârelere ey kerem ü rahmi müselleme

Dildâdeyim âvâreyim ur gönlüme merhem

Serdâr-ı resûlsün güher-i ekmel-i âlem

"Levlâk"le memdûhsun ey server-i âdem

³³ Seher Erdoğan, a.g.e., s.12

2.5.5.Kitap Sevgisi:

Ömrünü kitaplarına kitaplarını da milletine adayan büyük bilge Ali Emîrî Efendi, belki de bu gün adından çok zikredilmesini hayatını adadığı kitaplarına borçludur.Nitekim bu gün Ali Emîrî Efendi, adının tanınmasını şair ve yazarlığından çok kütüphaneciliğine borçludur.Kaşgarlı Mahmud'un Divan-ı lügati't-Türk adlı eserini keşfetmesi ile de bu ünü ikiye katlanmıştır. Ali Emîrî Efendi, kitaba olan aşk derecesindeki sevgisini hem divanında hem de yazmış olduğu diğer eserlerinde yer yer zikreder. Divanında yer alan ,

Gülşene gitsemde yanımda berâberdir kitâb

Uyşuyâ varsam da dersim gösterir rü'yâ bâña (K.5-38)

beyti ve özellikle de ‘ *Diyarbakır'da vaktiyle bir milyon kırk bin kitap vardı* ’ adlı makalesinde kitaplara olan sevgisini şu ifadelerle anlatmaya çalışır:³⁴ “ Bende kitap merakı dokuz yaşında hasıl olmuştur.Bu gün tam altmış senedir ne gecem gece, ne gündüzüm gündüzdür.Ömrüm kâmilen bu merak arkasında koşmuştur.Şöyle ki Diyarbakır'da bulunan beş yüz altı yüz sene evvel tamam 1.040.000 (bir milyon kırk bin) cildi havi bir kütüphane bulunduğunu pederim ve akrabalarım bana hikaye ederlerdi.Çocukluk bu ya böyle milyonluk bir kütüphane meydana getiremezsem bile , karınca kararınca hiç olmazsa on beş bin yirmi bin cildlik bir kütüphane meydana getirebilirim ya diyerek,dokuz yaşından şimdiye kadar(belki de ilk kitabı amcası Şaban Kami Efendi'nin kendisine 9 yaşında iken verdiği mısır basması ve Emîrî'nin *Nevâdir'ül-âsâr* diye adlandırdığı kitaptı) tam altmış sene oluyor elime nekadar para geçerse kâmilen kitap almaya hasr ve tahsis etmeye Cenâb-ı Hak ile ahd-ı misâk

³⁴ Kemal Çelik,a.g.e., s.93

eyledim.İşte o tarihten beri kitap almaya başladım” Emîrî Efendi’nin yukarıdaki ifadelerinden onun kitap merakının nasıl başladığını açıkça anlayabileceğimiz gibi şu önemli sözü de kitaplara verdiği değeri bilmemiz açısından büyük önem arz etmektedir:³⁵ “ *Bir kitap meraklısından nadir bir kitabını istemek, O’nu büyük bir felâkete uğratmaktır*”.

Emîrî Efendi divanında da *Nevâdir’ül-âsâr* dediği ve kendisi için büyük önem arz eden kitapların bazılarında şu beyitlerde bahseder.

Çırâat eyleriz İbn-i Eşîri geceler gâhî
Gehî vermekteyiz Hâkâniye birlikte çok ma’ nâ

Hele Mes’ûdi bî-hem ibn-i Haldun gibi târihler
Bize olmaktadır dâim ğidâ- yı rûh-i ten- pîrâ

Gece gündüz bize yâr u enîs ü hem-nişîn oldu
Zahîr ü Hâfîz-i Kâânî vü Dîvân-ı Mevlânâ

Harîri ibn-i Fâriiz Meşnevi-i Mânendi çok ‘ âlî
Kitaplar dem-be-dem olmağda yârân-ı şafâ-bağşâ (K.12-132-135)

Aşğın mâşuğuna ilan-ı aşk etmesi gibi, şairliği kitap aşkıyla bütünleşmiş bir şairin kitaplar için bir manzume yazmaması düşünülemez. Emîrî Efendi nazmında da nesrinde de hep bu aşkı terennüm etmiştir.Dr.Muhtar Tefkioğlu bu aşkı şu ifadelerle dile getirir:³⁶“ (Emîrî Efendi), Yüzyılları dolduran bir büyük maceranın safhalarını kitap sayfalarında yaşadı.Üzüntülerini,kederlerini, kırgınlıklarını eski kitapların

³⁵ Kemal Çelik, Ali Emîrî-Hayatı-Şahsiyeti-Eserleri,(Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü,Yüksek Lisans Tezi ,Ankara, 1988) s.58

³⁶ Kemal Çelik,a.g.e.,s.99

yıpranmış ciltlerinde, sararmış yapraklarında unuttu.Bir kısmı el yazması binlerce eski eser kendi gözünden bile sakınarak muhafaza ettiği sevgilileriydi.Dünyasının ufukları onlarla ağarıyor, onlarla kararıyordu” Kendisi de “ Şayet bir meslek sahibi olmayı düşünseydim, şüphesiz kitapçı olurum”.sözleri ile onun kitaplara olan sevgisinin bir başka cephesini ifade ediyor. İşte bu duygularla yaşamış bir kitap aşğının kitapları için yazdığı gazelden birkaç beyit:

Sine-i şevkimde bir hırz-ı mübinimdir kitap

Dide-i endişede nûr-ı yakınimdir kitap

.....

Dilber-i nev-hatta bakmam var iken hatt-ı sutur

Yâr-ı canımdır Habib-i nazenimdir kitap

.....

Halıka hamd u sena olsun Emîrî rûz u şeb

Kurratü'l-ayn-ı hayatım hemnişinimdir kitap³⁷

2.5.5.1.Divan-ı Lugat-it Türk ve Ali Emîrî Efendi

Ali Emîrî Efendi, Türk dilinin temel kitabı olan Divan-ı Lügat'it-Türk'ü ilk defa keşfedip Türk milletine armağan eden insandır. Sadece bu yönü ile ele alınsa bile Emîrî Efendi, Türk milleti var oldukça keşfettiği bu eserle birlikte onun da adı sonsuza kadar anılacaktır.

Otuzüç reşat altını ödeyerek satın aldığı bu muhteşem kitaba daha sonra Macar İlimler Akademisi tarafından on bin altın teklif edilmesine rağmen satmayı reddetmiştir.Talat Paşa ise kendisine bu eserin tab'ı karşılığında üç yüz altın göndermiş ancak bunu da kabul etmemiş ve bu teklife karşılık kendisi şunları

³⁷ Cihan Okuyucu,Gazel Bahçesi, Sütun Yayınları,İstanbul,2006, s.188

söylemiştir: ³⁸“ Lutfunuza, kadirşinaslığınıza teşekkür ederim.Çünkü vatanî, millî bir ufacık hizmet mukabilinde para almış olacağım.Bu ise vicdanıma ağır gelen bir şeydir....Siz parayı yardıma muhtaç olan birkaç namuslu aileye dağıtırsınız.Bu sadakanın adı da ‘ Divân-ı Lügât-it Türk sadakası’ olsun “ diyerek milletin menfaatini şahsi menfaatlerinin çok üstünde tutmuştur.

Asırlarca meçhul bir kitap olarak kalan Divân-ı Lügât-it Türk nihayet bir kitap aşığına sinisini açmış ve Emîrî Efendi sayesinde Türk dünyası yıllardır aradığı hazineye kavuşmuştur.Bu eseri keşfetme şerefini herhalde en çok hak eden kişi de Ali Emîrî Efendi’dir.Nitekim bir beyitinde bir kitap dostu olduğunu ve bu dünyada en yakın dost olarak kitapları ve dersleri seçtiğini şu şekilde ifade eder.

Bulmadım dünyada gitti kendime bir âşinâ

Hamdu-İlillah âşinâ ders ü kitâb oldu bañâ (K.5.1)

II.BÖLÜM

EDEBİ KİŞİLİĞİ ESERLERİ VE FİKİR HAYATI

1.EDEBİ KİŞİLİĞİ

1.1.Şiir ve Şair:

Ali Emîrî Efendi başta dedesi Emîrî Efendi olmak üzere yakın akrabalarından pek çok kişinin şair olduğu geniş ve kültürlü bir ailenin içinden gelmektedir.Her ne kadar babası onun ticaretle uğraşmasını istese de O’ndaki kitap sevgisi ve şiir merakı Emîrî Efendi’yi 20 bin ciltlik bir hazinenin ve yazmış olduğu onlarca kıymetli eserin sahibi yapmıştır.Yaşadığı devirde seçkin insan olmanın en

³⁸ Kemal Çelik, a.g.e., s.127

belirgin özelliğinin kaliteli şiirler yazabilmekten geçtiğini çok iyi bilen Emîrî Efendi daha çocuk denilebilecek yaşlarda şiire merak sarmıştır.Nitekim şairin büyük amcası Şaban Kami Efendi, Emîrî Efendi'ye daha dokuz yaşındayken hediye ettiği ve içinde beş yüzden fazla şairin dört bin beyit şiirinin bulunduğu bu eserin hepsini kısa sürede ezberlediğini T.Şuara-yı Âmid'de kendisi ifade eder.Emîrî Efendi, Şiire olan merakının oluşmasının sebeplerinden birisini ise Âmid-i Sevdâ adında on beş günde bir çıkarılan gazetede yazdığı bir yazısında şu cümlelerle dile getirir:³⁹ “ Emîrî-i Perîşan makal henüz on yaşında bulunuyordum diyebilirim ki,eş'ara heves etmecliğim esbabından biri de şu nezâirin vukûudur.Ahiren şuara-yı müşârun-ileyhime peyrev olmak üzere şu üç adet gazeli inşad nezâir-i mezkure-i zîrine tahrir eylemişdim” der. Emîrî Efendi'nin bu gazeli divanında da yer alır.Biz bu gazellerinden sadece birkaç beyite yer vermekle yetineceğiz.

Eder ‘ aşıklara her ğamze bir îmâ-yı istiğnâ
Olur çeşm-i suhen-gû-yı bütân gûyâ-yı istiğnâ
O nûr-ı vech-i zîbâdır o çeşm-i mest-i gûyâdır
Cihan-pîrâ-yı isti‘ lâ suhen-fermâ-yı istiğnâ G.143-1-2)

Divanında yer alan bir başka beyitte ise Osmanlı Sultanlarından Abdülaziz Han için yazmış olduğu kasideyi daha on yedi yaşında iken kaleme aldığını şu şekilde ifade etmeye çalışmıştır:

On yedi yaşında bir tıfl- ı sebağ-hanım henüz
Nerde ben nerde mu‘ allâ zâtını medh ü şenâ (K.5-33)

Bu günden yani 2008'den 1870'lere bakıldığında o yaştaki bir gencin bu tarzda bir kaside yazması takdire şayandır.Nitekim kendisi Sultan V.Murad Han için yazmış olduğu 93 beyitlik manzumesi neşredildiğinde de Diyarbakır'da büyük yankı

³⁹ A.Emiri, Âmid-i Sevdâ,Matbaa-i Âmidi, 1324, Diyarbakır Konukevi Kütüphanesi,35 / 7, s.15,

uyandırmakla birlikte devrindeki önemli şahsiyetler bu yaştaki bir gencin böyle bir kaside yazmasının mümkün olmayacağını belirterek aynı mahlası kullanan dedesinden bir çalıntı olduğunu ifade etmişlerdir.Emîrî Efendi ise bu kasidenin kendisine ait olduğunu ispat etmek için 93 beyitlik bir kaside daha yazarak kendisini tenkid edenleri insafa davet etmiştir.

Kaynaklar Emîrî Efendi'nin çok iyi bir şair olmadığı hususunda hemfikirdirler. Biz bu çalışmamızda Emîrî Efendi'nin divanının dil ve üslup özellikleri bölümünde tespitlerimizi beyan etmeye çalıştık. Daha on yaşından itibaren şiir yazmaya başlayan bir şairin bu şiirlerinin edebi değeri ile ilgili takdir ya da tenkidler alanın uzmanlarına bırakılmıştır. Biz burada sadece Emîrî Efendi'nin şairliği ile ilgili bazı önemli araştırmacı ve yazarların fikirlerini aktarıp , ardından da kendisini eleştirenlere adeta bir cevap niteliğinde divanından tespit ettiğimiz birkaç beyite yer vereceğiz.

Muhtar Tefvikoğlu⁴⁰ “Kendisini Emirî-i mülk-i sühan sanmasına, pek büyük hacimli bir divan (hayır bir değil birkaç tane!... Binlerce beyti ihtiva eden belki on adet divan!) tertip etmesine, konuşur gibi rahatça, çabucak şiir söylemesine, memuriyete bile 'tabiat-i si'riyesi' sayesinde, yani sanat kapısından girmiş olmasına rağmen iyi bir sair değildi. Hatta bu günkü 'hâlis şiir telakkisine göre şair bile değildi." Saadettin Nüzhet Ergun ise:⁴¹ “ Bazı şair hükümdarların gazellerine vücuda getirdiği tahmisler de bu yekûna ilâve edilecek olursa Ali Emîrî'nin on bine yakın beyit vücuda getirdiği derhal anlaşılır. Fakat bunlara mukabil onu kudretli bir şair olarak kabul etmeğe de imkan yoktur. Gerçi divan edebiyatını etraflı bir surette tetkik etmesi dolayısıyla vücuda getirdiği manzumelerde bir olgunluk görülür” Muzaffer İsen ise:⁴² “ On iki cilt tutan büyük şiir divanına rağmen , Ali Emîrî'ye büyük şair ünvanını veremeyiz.Fakat gücenikliklerle geçen hayatında ince, hassas bir yönü

⁴⁰ Muhtar Tefvikoğlu,: Ali Emirî Efendi, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara.1989.s.44

⁴¹ S.N.Ergun,a.g.e.,s.1254

⁴² Kemal Çelik,a.g.e., s.71

olduğu kesindir” İbnülemin ise,⁴³ “Emîrî Efendinin sayıları yüz bine ulaşan manzumeleri arasında gerçek şiire pek az rastlanır.Veya hiçbiri bu özelliği taşımaz.” diyerek oldukça sert bir eleştiri yapar.İşte bu eleştirilere adeta bir cevap niteliğinde olan Emîrî Efendi’nin Namık Kemal’in bir gazeline yaptığı tamisin bir bendini buraya nakl ediyoruz.

Şudûr eyler bu küstâhâne sözler mest-i rüsvâdan
Baña ta‘n etmeyiñ naķş etdiğim mazmûn-ı ma‘nâdan
Haberim dâstân-ı Hâzret-i Harun u Mûsa’dan
Olur âzurde hâr-ı gülbin Tûr-ı tecellâdan
Getirmez renciş-i külfet yed-i beyzâ-yı istiğnâ (Th.46-6)

Aşağıda Emîrî Efendi’nin şuarâ redifli gazelinden alduğumuz beyitlerde de şairleri ayıplayanlara adeta bir cevap niteliği taşıması açısından büyük önem arz etmektedir.

Neşr ederler hikem-i mevhibe gevherlerini
Fetħ ederler nice biñ genc-i muñalsam şu‘arâ

Şu‘arâ zümresini dâim edersen tezyîf

Ne zarar yaptı be câhil saña bilmem şu‘arâ

Der saña işte Emîrî ediver kef-i zebân

Mazhar-ı feyz-i Hudâdır behey âdem şu‘arâ (G.39-5-6-7)

⁴³ İbnülemin, a.g.e.,s.309

Emîrî Efendi şiir yazma işinin bir yerde Allah vergisi olduğunu, pek çok kimse bu işe talip olsa da neticenin Allah'ın elinde olduğunu Mehmed Said Galib Efendi'nin bir gazeline yapmış olduğu tahmiste şöyle dile getirir:

Olur ifşâd-ı eş'âr etmeye her nev-heves tâlib
 Qalır çok kimse bî-behrelikle hâsir ü hâib
 Emîrî olmuyor luğf etmedikçe Hazret-i Vahib
 O zâta söylerim ben şâ'ir-i mu'ciz-edâ (Ğâlib)
 Ki her nuğunda olsun nice biñ ma'nâ-yı istiğnâ (Th.39-5)

Bir gazelinde ise şu beyite yer verir:

Olmamış vâsıl Emîrî şâ'irân bu mevki'e
 Şüphesiz luğf-ı Cenâb-ı Zu'l-celâl olmuş saña (G.99-7)

Aşağıdaki beyitte kendi şiirinin altın gibi kıymetli oluşunu şu şekilde anlatmaya çalışır:

Ey Emîrîşi'r-i pâkiñ zer gibi kıymetlidir
 Hâkipâ-yı dil-rüba iksîr-i ekberdir saña (G.96-7)

Başka bir gazelinde ise Emîrî Efendi adeta dünyanın son demlerini yaşadığını ve bu alanda artık kendisi gibi bir şairin bir daha ortaya çıkmayacağını şu beyitiyle ifade etmiştir:

‘Aķîm bir pîrezen oldu Emîrî mâder-i dünyâ
 Nazîriñ şanma artık şâ'ir-i mümtâz olur peydâ (G.21-7)

Nekadar eleştirilirse eleştirilsin Emîrî Efendiye ait yukarıdaki manzumelerden anlıyoruz ki O kendi şairliğini ve şiirlerini beğenmekte hatta kendisinin şairlerin emîri olacak kadar değerli olduğunu ifade etmektedir.

1.2.Edebi Kişiliğine Etki Eden Unsurlar

1.2.1.Çeşitli Kitaplar

Ali Emîrî Efendi için biz belli başlı birkaç şairin ismini sayarak sadece bu şairlerden etkilenmiştir dememiz yanlış olur. Nitekim o tıpkı bir arı gibi binlerce kitaptan, yüzlerce şairin divanından, onlarca âlimden ya da insanı hayretler içerisinde bırakan o muhteşem kâinat kitabının nakışlarından ayrı bir feyz almış ve onun şiir dünyası böyle oluşmuştur. Ancak her şairde olduğu gibi Emîrî Efendi'de de bazı şairlerin ya da okuduğu kıymetli eserlerin etkisi daha belirgin bir şekilde hissedilir. Biz elbette ki onun okuduğu tüm eserleri burada zikredemeyiz. Sadece onun kendi ifadelerinden ve divanındaki manzumelerden yapmış olduğumuz tespitleri burada belirtmeye çalışacağız.

Gençlik döneminde Firdevsi'yi, Mevlâna'nın divanını, Mesnevi-i Manendi okumuş derinden etkilenmiştir. Tüm bu eserlerle birlikte pek çok tarih kitabını okumuş hatta bazılarını hafızasına almıştır. Bu kitaplarla hemhal oluşunu divanındaki şu beyitlerde dile getirir:

Gece gündüz bize yâr u enîs ü hem-nişîn oldu

Zahîr ü Hâfîz-i Kâânî vü Dîvân-ı Mevlânâ

Harîri ibn-i Fâriiz Meşnevi-i Mânendi çok 'âlî

Kitaplar dem-be-dem olmağda yârân-ı şafâ-bağşâ (K.12-134-135)

1.2.2.Tabiat:

Şairlerin ilham aldıkları en önemli kaynaklardan birisi de kainattaki insanı büyüleyen güzelliklerdir. Her şair bu güzellikleri bilgisi ve tecrübesi ölçüsünde keşfeder ve şiirlerine yansıtır. Emîrî Efendi'nin de kainatın güzellikleri karşısında heyecanını gizleyemediğini ve gözlemediği pek çok şeyi şiirine yansıttığını görüyoruz.

Emîrî Efendi birkaç arkadaşı ile birlikte Dicle nehri kenarına gittiği bir gün, tabiatın o muhteşem güzelliği karşısında büyülendiğini şu ifadelerle anlatmıştır:⁴⁴ “ Dicle nehri kenarına gittik. Havalhane-i tabiatta öyle bir geyelan zuhûra gelmiş idi ki, gûyâ nazargâhımda bütün manazır-ı eşya mazmun ve mana olmuş idi. Her ne semte baksam hâtıra bir mazmun hüçûm ederek anı kisve-i nazma sokmak için nazar-ı kuva oraya saplanıp kalıyordu.” Emîrî Efendi, divanında pek çok yerde, tabiatdaki sanata karşı duyduğu hayranlığını dile getirir. Bu hayranlık ise onu o sanatın sanatkarı olan Allah'a ulaştırır. Aşağıda vereceğimiz sadece birkaç beyit onun tabiatla karşı hayranlığını anlatmak için yeterli bir örnek teşkil ettiği kanaatindeyiz.

Gül-i Gülşeni ‘azm eyleyelim ey gül-i zîbâ
Leğâyedi edelim bülbül-i şeydâyı temâşâ (G.37-2)

Gülzâra gidip zevk edelim gel gece gündüz
Gah eyleyelim gülleri gâh âyî temâşâ (G.37-5)

Bağdıçça Emîrî eder eflâk ü zemîn
Hal olmayacak öyle mu‘ammâyı temâşâ (G.37-7)

⁴⁴ S.N.Ergun, a.g.e., s.1253

Bir başka beyitinde ise, kainâtı seyredip gördükleri karşısında adeta heyecana kapılan şair, istifham yoluyla bu muazzam sanatın ustasını sorgular.

Kimdir şu âfitâbı eden merkez-i ziyâ
Kimdir şu mâhı eyleyen âyîne-i dücâ (M.1-1)

Olmuş nasıl vücud-pezîr iş bu mümkünât
Kimdir şu kâinâtı bedî'î eden binâ(M.1-2)

1.2.3.Etkilendiği Şahıslar:

Emîrî Efendi için sadece aşağıda zikredeceğimiz şairlerden etkilenmiştir demek yanlış olur.Geniş bir divan edebiyatı kültürüne sahip olan şairimizin biz burada sadece divanından ve çeşitli eserlerden tespit ettiğimiz ve onun edebi kişiliğine etki ettiğini düşündüğümüz bazı şairlere yer vermeye çalışacağız.

1.2.3.1.Mevlâna:

Divanında Mevlâna için yazmış olduğu bir kasidesi de bulunan Emîrî Efendi'nin Mevlâna'nın özellikle Mesnevi'sinden derinden etkilendiği görülür. Mevlâna'nın Mesnevisinin sıradan bir destan kitabı gibi değerlendirilmemesi gerektiğini nitekim o eserin her beytinin Allah'ın kudret sırlarının lisanı ve bilinmeyen hikmetlerinin tercümanı olarak vasıflandırır. Şu beyitlerde şair bu gerçeği dile getirir:

Bütün dîvân- ı ‘alî’l- ‘âlisiniñ her beyt-i mümtâzı
 Hâķkat gülşeninde bir gül-i ĥandân-ı Mevlânâ

Yâĥûd ebyât- ı nûkhet-dârınıñ her beyt- i feyyâzı
 Rubûbiyet gülistânında bir reyĥân-ı Mevlânâ

Lisân- ı sırr-ı ĥudret tercümân-ı ĥayb-ı ĥikmetdir
 Degildir meşnevi beyĥude bir destân-ı Mevlânâ (K.4-5-6-8)

Başka bir beyitinde ise Mevlâna’nın aşkının sırrının kendisinde ortaya
 çıktığını ifade eder.

Sende zâhirdir Emîrî sırr-ı Mevlânâ-yı ‘aşķ
 Meşrebiñ âyinesinde berķ vurur feyz-i Ĥudâ (G.11-6)

1.2.3.2.Fuzûlî:

Emîrî Efendi’nin etkilendiği bir başka önemli şahsiyet Fuzûlîdir.Divanında da
 adını zikrettiği bu büyük şairin şiirlerine nazireler yazmıştır.Emîrî Efendi Abidin
 Paşa ile geçen bir hatırasını naklederken şu ifadelere yer verir:⁴⁵ “Paşa bir hafta
 sonra sabah yemeğine davet etti.Gittim. Cenâb-ı Fuzûlî’nin

Yakma cânım nâle-i bî-iḥtiyârımdan sakın
 Dökme kânım âb-ı çeşm-i eşgbârımdan sakın

⁴⁵ S.N.Ergun, a.g.e., s.1253

matlab gazelinin tanzirini irâde eyledi.Kalkıp diğerk odaya gittim.Şunazîreyi yazıp getirdim, takdim ettim:

Açma derdim iştidâd-ı âh u zârımdan sakın

Alma âhım âteş-i dûzah şirârımdan sakın

Bu gazeli de icâbı kadar takdir buyurdular.” Divanında ise Fuzûlî’ye telmihde bulunurşu beyite yer verir:⁴⁶

Ey Emîrî aradan sen de Fuzûlî gibi çık

Diliñî dil-bere kıl cânıñı cânana fedâ (G.9-7)

1.2.3.3.Nef’î :

Emîrî Efendi’nin etkilendiği diğerk bir şair ise Nef’î’dir.Onun şiirlerini çok beğendiğini kendisi Abidin Paşa ile geçen bir başka hatırasında dile getirmektedir.Kendisinden Nef’î’nin bir kasidesine nazîre yazmasını isteyen Abidin Paşa, Ona Nef’î’nin:

Sanma ki felek devr ile şâm u seher eyler

Her vâkıanın âkıbetinden haber eyler

matlalı bir kasidesini vererek bir hafta müsade tanır.Devamını Emîrî Efendi’den dinleyelim⁴⁷: “ Nef’î’nin ihtisâm-ı elfâz ve debdebe-i maânisinin zaten hayrânı olduğum gibi o kasideye öyle âb u tâb vermiştir ki tanzirinin ihtimali yok.....Hemen kaleme sarıldım. O gün saat dokuz reddesinde idi.Dayımız Abdülfettah Efendi geldi.Kasideyi yazmakta olduğumu görünce, birşey karalayabildin mi sualine evet kasideyi bitirdim, şu yazdığım nihâyetteki dua beytidir dedim.” Kasideyi Abidin

⁴⁶ Ali Emîrî, a.g.d., s. 36.b

⁴⁷ S.N.Ergun, a.g.e., s.1253

Paşa'a götürür ve beraber okurlar.Daha sonra ise şunları söyler: “ Nekadar alkışlandığının derecâtını takrîr edersem ki mübâlağaya haml olunur.Kasideyi aynen derc ediyorum” der.Kasideden bir beyit şudur:

Âdem ki âdemden bu cihâna sefer eyler
Durmaz yine az müddet içinde güzer eyler...

S.N.Ergun da onun bazen Nefî'yi örnek aldığını, bazen diğer şairlerin tesirleri altında kalarak çeşitli edalarda manzumeler kaleme aldığını ifade eder.⁴⁸

1.2.3. 4.Ziya Paşa:

Emîrî Efendi'nin genel olarak pek çok şairden etkilendiğini söylemiştik. Divanındaki şiirlere bakıldığında ise onun şiirlerinde özellikle münacât kısmında Ziya Paşa'dan etkiler görülür. Her iki şair de istifham sanatını kullanarak Allah'a yakarırılar. İki şairin de şiirinden ikişer beyit örnek vererek bu şairler arasında ne kadar benzerlik olduğunu kavramaya çalışalım.Emîrî Efendiye ait olan aşağıda verdiğimiz beyitleri her ne kadar daha önce de zikretmiş olsak da bu iki şair arasındaki ses ve söyleyiş benzerliğini göstermesi bakımından buraya da nakletmemizde fayda vardır.

Kimdir bu aczi hâs kılan nev-i âdeme
Kimdir bu nev'i eşref eden cümle âleme

Şeytân u nefsi kimdir eden âlet-i şürur
Kimdir koyan zebûn-ı hevâyı cehenneme⁴⁹

⁴⁸ S.N.Ergun, a.g.e., s.1254

(Ziya Paşa)

Kimdir şu âfitâbı eden merkez-i ziyâ

Kimdir şu mâhı eyleyen âyîne-i dücâ (M.1-1)

Kimdir Mesîh ü Meryem’i Cibrîl’i halk eden

Çavm-i yehûdu kimdir eden sevğ-i iftirâ (M.1-3)

(Ali Emîrî)

1.2.3.5.Süleyman Çelebi:

Şiirlerinde etkisini gösteren bir başka şahsiyet ise Süleyman çelebidir.Özellikle Süleyman Çelebi’nin meşhur mevlidinde yer alan beyitlerle Emîrî Efendi’nin Hz. Peygamber için yazmış olduğu na’tındaki beyitlerin bir kısmı oldukça benzerlik arz etmektedir.

Merhaba ey âl-i sultan merhaba

Merhaba ey kan-i irfan merhaba

(Süleyman Çelebi)

Merhabâ ey şeh-süvâr- ı künfekân

Merhabâ ey iftihâr- ı aşfiyâ (N.1-38-39)

(Ali Emîrî)

1.2.3.6.Nedim:

Daha çok gazel ve şarkıları ile tanınan Nedîm’in şiirlerinin konusu genellikle aşk, sevgili, ve şaraptır.Yaşadığı devrin güzellerini ve güzelliklerini şarkılarına konu

⁴⁹ Cem Dilçin,Türk Şiir Bilgisi,Türk Dil Kurumu,Ankara,2000,s.457

edinen Nedîm'in şiirlerinde coşkun bir söyleyiş hakimdir.Divan şiirini detaylı olarak tetkik eden Emîrî Efendi de Nedim okulundan da dersini almış gibidir.Aşağıda vereceğimiz beyitlerden Nedîm'in etkisi daha somut bir şekilde anlaşılmaktadır.

Haddeden geçmiş nezâket yâl u bâl olmuş sana

Mey süzölmüş şîşeden ruhsâr-ı âl olmuş sana

Bû-yı gül takdîr olunmuş nâzın işlenmiş ucu

Biri olmuş hûy birisi destmâl olmuş sana⁵⁰

(Nedim)

Mihr-i ' ismet şu'le-bağş-ı i' tibâr olsun saña

Çeşm-i himmet dûr-bîn-i ibtişâr olsun saña

Şun' ina âyinedir hep cüz ü kül bir şâni' in

Çatıre-i kem-yâb baħr bî-kenâr olsun saña (G.116-1-2)

(Ali Emîrî)

1.3.Dil ve Üslup Özellikleri:

Her şairin kendisine has bir üslubu vardır. Bu üslubu oluşturan temel unsur ise dildir.Her şair dili en iyi şekilde kullanabildiği, ondaki anlam inceliklerini kavrayabildiği ölçüde şairdir. Emîrî Efendi'nin şiirleri incelendiğinde onun üslubuyla ilgili tespitlerimizi sıralamadan önce şunu rahatlıkla ifade edebiliriz ki O sür'atle yazan velûd bir şairdir .Onun bu özelliği yer yer çeşitli eleştirilere de neden olmuştur. S.N.Ergun, konu ile ilgili, eserinde şu ifadelere yer vermiştir: “ Divan edebiyatını etraflı bir surette tetkik etmesi dolayısıyla vücuda getirdiği manzumelerde bir olgunluk görülür. Bununla birlikte manzumelerinde üslup mümtaziyeti yoktur.”der. Yahya Kemal Beyatlı ise onun üslubuyla ilgili: “ Bir gün Emîrî Efendi , yeni usulde

⁵⁰ Mine Mengi,Eski Türk Edebiyatı Tarihi,Akçağ, 2005,s.367

şiiir söylemek gibi bir hevese kapıldı ve telefon , tahtelbahir (denizaltı) tayyâre gibi yeni zamanların en bâriz terakkî nümûneleri üzerinde söylediği manzumeleri birer birer neşretti. Bu manzumelerin biri tayyâreye dâirdir.

Tayyâreye binmiş geziyor nâz ile cânan

....Ali Emîrî Efendi'nin tayyâreye dâir şiiir söylemesiyle, üç yüz sene evvelden bir saniye bile ayrılmadığı, şiiirde bir milimetre yenilik olsun yaratmadığı anlaşılır.” demektedir.

1.3.1.Şuh Söyleyiş:

Emîrî Efendi yukarıda iddia edilenlerin aksine kendi şiiiri ile ilgili oldukça iddialı konuşur. Gerçekten de Emîrî Efendi'nin şiiirlerinde tıpkı Nef'î'de olduğu gibi gür, tok ve kendisinden emin bir üslubunun var olduğu görülür. Şairin şiiirlerinde zengin bir kelime hazinesi hemen dikkatimizi çeker. Bununla birlikte anlaşılması zor, ağdalı ifadelerle yer vermez ancak konuya uygun olarak bazen ayetlerden iktibaslar yaptığı görülür.Şiiirlerinde genellikle bir anlam bütünlüğü vardır.Coşkun bir söyleyişi yakalamak için yer yer istifham sanatı ve tezat sanatına başvurur.

İnce bir kıldan da nâzikedir eğerçe zülf-i yâr

Ey Emîrî şanki bir zincir-i muhkemdir baña (G.50-8)

Kimdir cemâl- i dil-beri tâkat-güdâz eden

‘Uşşak-ı zârı kim ediyor ‘aşka mübtelâ (M.1-17)

Emîrî Efendi'nin süratle şiir yazdığını söylemiştik. Divanında hem bu yönünü hem de üslûbuyla ilgili bazı ipuçlarını şu beyitlerden de çıkarabiliriz:

Ben ki 'âciz kıleyim vaşf- ı hümâyûnuñda

Başka şa'irlere artık nice mümkün îfâ (K.9-47)

.....

Benim ol şa'ir- i üstâd-ı cihan-pîrâ kim

Yazarım sür'at ile nazmı şaķlamam aşlâ (K.9-49)

Şiirin kendisi için adeta bir zevk veren eğlence olduğunu ve her ne yazarsa yazsın bu yazdıklarının gerçekten çok güzel ifadeler olduğunu, dahası her sözünün söz sultanlarının yetiştiği Irak'taki yaranlarını bile hayretler içerisinde bırakıp,hikmetli söz söyleyen Eflâtun'u bile mahcup ettiğini aşağıdaki beyitleri ile dile getirir.

Oldu endişemin eğlencesi nazm-ı eş'âr

Hûb u nâdîde düşer her ne söz etsem imlâ

Hikmet- i nuķkum eder rûh- Felâţûnı hâcîl

Benim ol fâdıl-ı şâhib-suħan-ı bî-hemtâ

Her kelâmım sebep- i hayret yârân- ı 'Irak

Her sözüm nâdîre-i Hıttâ-i Belh ü yağmâ(K.9-50-51-52)

1.3.2.Hikemî Şiir :

Okuyucuyu uyarmak, aydınlatmak, ona bilgi vermek ve doğruyu göstermek amacıyla yazılan öğretici şiirlere hikemî şiir denir. Edebiyatımızda hikemî şiir ekolünün kurucusu olarak kabul edilen ve Osmanlı İmparatorluğunun gerileme dönemlerinde yaşamış, toplumsal sıkıntılara şahit olmuş olan Nâbî'dir. Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışına, Türkiye Cumhuriyeti'nin Kuruluşuna şahit olmuş olan Ali Emîrî Efendi'nin şiirlerinde de devrin sıkıntıları, toplumsal çarpıklıklar ve bu problemlerin çözü için yapılması gerekenler vs. çeşitli şekillerde dile getirilmiştir. Bu yüzden Emîrî Efendi'nin pek çok şiiri didaktiktir denilebilir. Bu konu ile ilgili çalışmamızın “ Devirden Divana Yansımalar” bölümünde yeterli örnekler verildiğinden biz burada birkaç örnekle yetineceğiz.

Sabır, çalışma ve metanetle ancak kişinin maksadına ulaşabileceğini Fâzıl Efendi'nin bir gazeline yapmış olduğu tahmisatta şu ifadelerle dile getirir:

Emîrî şab'ını dür etme temkîn-i metânetden
 Şabûr ol ehl-i temkîn ol çekinme derd-i miñnetden
 Erir maşşûduna elbette âdem sa'y u gayretten
 Şaşkın dür olma (Fâzıl) sâhil-i bañr-i muñabbetten
 Bulursuñ bir gün anda bir dürr-i yektâ-yı istiğnâ (Th.40-4)

Ziver Paşa merhumun bir gazeli için yapmış olduğu tahmisatta ise kanaatkar olmayı şu bendde tavsiye eder.

Çanâ'at eyler insanı cihanda vâşıl-ı ni' met
 Çanâ'at-kâr olanlardır cihânda zînet-i hilçat
 Bekâ yok zıll-i zâildir bilirler devlet-i rif'at
 Bulurlar hırça pûşân fañr ile 'ünvân-ı fañr elbet

Giyinsinler cihâna nâr için dîbâ-yı istiğnâ (Th.25-5)

İçki içmenin zararları ile ilgili ise şu beyitlere yer verir:

Şarâb-ı ‘işret-âbâdında bir reng-i metânet yok
Meserretten melâle keyfeti taḥvîl eder şahbâ (G.3-4)

Emîrî keşret-i şürbünde vardır çok mazarratlar
Şu‘ûr u ‘aqlını şâribleriñ taḳlîl eder şahbâ(G.3-7)

1.3.3.Nüktedanlığı:

Ali Emîrî Efendi, keskin zekalı olduğu kadar nüktedan bir kişiliğe de sahiptir. Onun bu özelliği yaşantısında olduğu kadar divanına da yansımıştır. Öncelikle hayatından bir anekdot kaydedip daha sonra divanındaki yansımalara geçelim. İstanbul işgal altında iken İngiliz generali bazı eski kayıtların okutulması için mütehassıs istemiş. Ali Emîrî ile İsmail sâib Efendi’yi tavsiye etmişler.Bu ikisi o vakitlerin seçkin bir modeli ‘bu gün ise müzelik’ kocaman bir otomobile bindirip deniz müzesine götürülürlerken, halk bunları merakla seyrediyor, polisler selam duruyorlarmış.Ali Emîrî, yanındaki İsmail Sâib Efendi’ye “ Hazret bozuntuya verme, beni sadrazam, seni de şeyhulislâm zannettiler keyfine bak”, demiştir.⁵¹

Emîrî Efendi’nin divanını incelediğimizde yer yer sevgiliye coşkun ve adeta hesap soran bir edayla seslenildiği görülür. Bu seslenişlerin arasında ise divan şiiri geleneğinde pak nadir rastladığımız, yeni, nükteli ve bazen de alaylı ifadelere yer verilir. İşte onlardan bir kaçını zikrederim:

⁵¹ Kemal Çelik,a.g.e., s.38

Bir *leblebî* muqâbele etmediñ fedâ
Ey gonca-leb bu cânımı etdim fedâ saña

Meh-pâreler de ‘âdet ü erkânı bilmeli
Öğretmemiş o *vâlide-i bî-zekâ saña*

Hüsnün geçince ben alırım senden intikâm
Naḥvet düşer baña o zamân ilticâ saña (G.83-6-8)

İstemem *minnet* ile gönderse Cibrîl-i emîn
Meyve-i ḥuld-i berîni ‘arş-ı ekberden baña (G.77-5)

Meyve-i Firdevs-i a‘ lâdır gelen ḫan eylerim
Gelse lutfen bir *çürük fındık* o dil-berden baña (G.78-6)

İbnü’l-Emin eserinde Emîrî Efendi’nin kendisine has kullanmış olduğu bazı ilginç ifadelere yer vermiştir. Bizim de bunlardan birkaçını burada zikretmemiz yerinde olacaktır.

Kapaza: Kepeze

Müstear Kör: Sun’î göz takan

Vapur biletiniz kaçınıcı makamdan: Kaçınıcı mevkiden⁵²

⁵² İbnülemin, a.g.e., s.309, 310

1.3.4.Emîrî Divanında yeni kelimelerin kullanımı:

XVIII. ve XIX. Yüzyıllarda hızla gelişen teknoloji hayatın her evresini etkilediği gibi edebiyatı da derinden etkilemiştir. Bu yüzyıllarda yazılan gerek şiir ve gerek romanlarda bu etkiler açıkça hissedilebilir. Emîrî Efendi'nin divanında divan şiirinde daha önce rastlamadığımız ya da çok az rastlanabilecek yeni kelimelerin kullanıldığı görülür. Kullanılan bu kelimeler teknoloji ile gelişen iletişim ve ulaşım araçları olduğu gibi devrin önemli şahsiyetleri,kıt'aları ve ülkeleri, çeşitli yemişler de olabilmektedir.Kullanılan bu yeni kelimelerden bazıları şunlardır:"**Deli Petro, Napolyon,Avrupa, Asya,Mezopotamya,Moskova şimendifer,Fotoğraf, telgraf, vapur, çürük fındık, leblebi, portakal**"Bu kelimelerin geçtiği bazı beyitler şunlardır:

Kim verdi serseri *Deli Petroya* ğayreti
Geldi zuhura saha- i vüs'atde *Rusyâ*

Kim oldı avn u nuşret ile kuvvet-i zahir
Etdi esir *Nâpolyon* 'u⁵³ Prusya

Her şehri dâr- ı feyz idi biñlerle 'âleme
Almıştı bu meziyyeti nereden *Boğamya* (M.1-26-27-28)

Dünyayı titreten buna yâran oldu nâ-bedîd
Bir ân içinde yandı bütün şehir- i *Moskovâ*
Kimdir veren Neccâr' a bu âsâr- ı hayreti
Kimdir eden *şimendiferi* böyle tîz-pâ

⁵³ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

Nerden alır bu sur' at-ı bî-mişli *telgîrâf*

Vapûr at gibi bence olmuş yem-âşına(M.1-30-31-32)

Emîrî zillete vâbeste olmuş intizâm bulmak

Fotoğraf eyliyor evvelce naqşî ser-nigûn peydâ (G.35-7)

1.3.5.Özlü Sözler ve Nasihatler:

Emîrî Efendi'nin divanındaki bazı kısımlar adeta nasihat kitabını andırır. Özellikle çalışmanın önemine dair beyitler büyük bir yer tutmaktadır. Bununla birlikte vecize şeklinde adeta ezberlenmesi gereken pek çok özlü söze de rastlanmaktadır. Biz bunlardan birkaçını burada zikretmeye çalışalım.

Dünyanın zevk ve eğlencesinin geçici olduğunu bilip kişinin hizmetinden ödün vermemesi gerektiğini şu beyitle ifade etmeye çalışır:

Gerek râhat gerek mihnet deminde dönme hizmetden
Geçer durmaz Emîrî zevk u râhat böyledir dünyâ (G.161-7)

Kişinin aynası nasılsa öyle gösterir.Parlaksa parlak, lekeli ise lekeli.Emîrî Efendi' de aşağıdaki beyitte bu veciz sözden hareketle, kişinin kabiliyetlerinin gelişmesinin ancak çalışmakla mümkün olacağını ifade eder.

Eğer âyîne şeffâf olsa lâ-bed aks eder şûret
Çalış himmetle elbette isti' dâd olur peydâ (G.18-5)

“Çalışan demir pas tutmaz,can sıkıntısı tembellikden gelir” gibi kültürümüzde kullanılan bu veciz sözlerden yola çıkarak aşağıdaki beyitte de Ali Emîrî Efendi

“Atalette zahmet, çalışmakta rahat vardır” gibi veciz bir sözü beyit içerisinde zikretmeye çalışmıştır.

Zahmet istersem ‘aâlet pek büyük zaḥmet verir
Râḥat istersem çalışmak ‘ayn-ı râḥatdır baña (G.49-4)

Aşağıdaki beyitte ise Emîrî Efendi bu topraklarda yaşayan her ferдин tutmasını istediği bir nasihatta bulunur. Millet ve devlet için çalışmayı, çabalamayı bir zahmet olarak görmemek gerektiğini ifade eder. Bunun en güzel örneğini de kendisi 30 yıllık memuriyet hayatında gösterir.

Sa‘y ile iḳdâmı zaḥmet şanma mülk ü millete
İḥtiyâr-ı zaḥmet et benden naşîḥatdır saña (G.95-2)

Halk arasında sürekli kullanılan “ İçki kadehte durduğu gibi durmaz” deyimini yada “ İçki kötülüklerin anasıdır” hadisi vardır. Emîrî Efendi de aşağıdaki beyitlerde bu gerçeği aşağıdaki beyitlerle dile getirir.

Getire şâribine fikr-i feşâḥat şahbâ
Eder îcâd cihânda ne rezâlet sahbâ

Bâdeniñ şanma yüzünde görünür şekl-i ḥubân
Ḥâl-i mestâne açar dîde-i ‘ibret-i şahbâ (G.5-1-2)

1.4.Devirden Divana Yansımalar:

Yıllardan beri süregelen “Divan şiiri hayattan kopuk bir şiirdir ve realiteyle ilgisi bulunmamaktadır” tartışması günümüzde de hâla zaman zaman devam

etmektedir. Ancak bugün pek çok araştırmacı divan şiirinin halktan kopuk olmadığına dair kanaatlerini dile getirmişlerdir. “İlber Ortaylı, Osmanlı siyasal ve sosyal gelişmelerine paralel olarak değişimlere uğrayan divan şiirinin ‘Osmanlı adamını’ anlamaya mutlaka yardım edeceğini söyler. Sabri F.Ülgener de bazı tespitlerinde divan şiirinin başından sonuna kadar Ortaçağ dünyasının kalıplaşmış izlerini taşıdığını; Ortaçağın katı hiyerarşik düzenini, “ esnaf ve ecnâs-ı nâs”ı yazılan medhiyelerde, kasidelerde görmenin mümkün olduğunu ve münacât ve na’lardan başlayarak devrin hükümdar ve menâsıb sahiplerine kadar hiç şaşmadan uzanıp giden mertebeler silsilesinin adeta sanata ve şiire de aksettiğini”⁵⁴ ifade etmiştir. Şiirin tarihi bir vesika olarak değerlendirilmesi mümkün olmayacağı gibi hayattan kopuk olduğunu iddia etmek aynı ölçüde imkan dışıdır. Bu iddiayı destekleyen önemli bir eser olarak Ömer Özkan’ın “Divan Şiirinin Penceresinden Osmanlı Toplum Hayatı” adlı çalışmasına müracaat edilebilir. Biz burada yine bu anlayışa uygun olarak Ali Emîrî Efendi’nin divanına devrinden nasıl yansımalar olduğunu birkaç beyitle göstermeye çalışacağız. Böylece onun fikri hayatı ile ilgili de bazı ipuçları yakalamış olacağız. Emîrî Efendi 19.Yüzyılda yaşamış büyük yıkılışlara ve kuruluşlara şahit olmuş müstesna bir şahsiyettir. 67 yıllık hayatının 30 yılı memuriyetle geçmiş, yaşanan milli meselelere kayıtsız kalmayarak kalemiyle irşad etme misyonunu üstlenmiş bir bilgedir. İşte himmeti milleti olan bu değerli şahsiyetin yaşadığı devirden divanına yansıyan beyitlerden aşağıda sadece birkaçını zikretmeye çalıştık. Abdülhamid Han için yazılan bir kasideden alınan bu beyitlerde Emîrî Efendi adeta devrin sosyal ve siyasal durumunu tablolastırmış gibidir. Aşağıdaki beyitlerde Emîrî Efendi, vilâyetlerdeki valilerin çeşitli nedenlerle rüşvetin esiri olduklarını, memurların içkiye müptelâ oluşlarını, bu davranışların asırlardan beri süregelen İslam anlayışımızla uyuşmadığını ifade ederek bu kötü vasıfların ve yanlış fikirlerin memlekete nereden geldiğini sorgular.

⁵⁴ Ömer Özkan, Divan Şiirinin Penceresinden Osmanlı Toplum Hayatı, Kitabevi Yayınları, 2007, s. 11, 12

Bu ‘adliñ ile oldu felek emrine muhkem
Serkeşlik ede haddi mi var düşman-i hodrâ

Bilmem nereden geldi bu efkâr- ı ebâtl
İslâma yakışmaz bu şıfat hayf ü dirîgâ

Vâliler olur ekşeri rüşvet ile ma’kûf
Me’ murlar olur ekşer dil-dâde- i şahbâ (K.8-29-32-33)

Aşağıdaki beyitlerde ise memlekette gönlü aydın insanlar yaşarken memurların yanlış tavırları ile yoldan çıkarıldıklarına, vilayetlerdeki nüfuzlu kimselerin rüşvet ve aşiret gücünü kullanarak valileri nüfuzları altına alıp adeta esir ettiklerine değinilmiş ve bu gidişle dünyanın artık yoldan çıkacağını, rezil bir hal alacağını ifade etmiştir.

Rûşen-dil idi cümle memâlikde ahâlî
Me’ murlar azdırdı bütün onları cîfâ

Vâlilere çatmak için eşrâf ü vilâyet
‘Aşretleri rüşvetleri hep etdiler icrâ

Baştan çıkıyor cümle memâlik bu gidişle
Bir de bakarız oldu cihân fâsık u rüsvâ (K.8-34-36)

Emîrî Efendi, devirden şikayet etmeye ve memleketin vahim durumunu gözler önüne sermeye devam eder. İnsanlarda artık acıma duygusu, namaz, adalet ve insanlık namına bir şey kalmadığını, alim diye geçinen insanların yollarını

değiştirdiklerini, birbirlerinin çıkarları için çeşitli fetvalar verdiklerini ifade ederek Allah'tan böyle kullarına insaf vermesini temenni etmektedir.

Ne şavm u ne şefkat ne mürüvvet ne 'adâlet
 Ne 'adl ü sühâna kerem ü gayret-i takvâ
 Bir de 'ulemâ eyledi tağyîr- i mesâlik
 Her ferdi verir birbiriniñ haqqına fetvâ

Müşkil olan emrin büyüğü işte budur bu
 Zirâ 'ulemâdır edecek kişveri ihyâ

Hallâk- ı cihân cümlemize bahş ede inşâf
 İkâz ede hem cümlemizi Hâzret-i Mevlâ

Ammâ ki şehen-şâh-ı cihân himmet ederse
 İslâhâ çâbuk yüz tutar elbette bu dünyâ (K.8-37-41)

Aşağıdaki beyitler de yine Emîrî Efendi'nin Osmanlı sultanlarından Mehmed Reşad Han için kaleme aldığı kasideden bazı beyitlerdir. Bu dönemde Osmanlı imparatorluğu içte ve dışta büyük tehditlerle karşı karşıyadır. Özellikle Fransız ihtilalinden sonra imparatorluğu meydana getiren farklı etnik gruplar kendi bağımsızlıklarını ilan etme temâyülü içerisindeyler. Mısır'da olduğu gibi bazı vilâyetlerde valiler merkezi idareye karşı isyan etmekte ve böylece sıkıntılar bir kat daha artmaktadır.1876'da ilan edilen meşrutiyet ise beraberinde hukuk ve rejim açısından köklü değişiklikleri de getirmektedir.İşte tüm bu yaşananlara şahit olan Emîrî Efendi nazmında da nesrinde de kesinlikle kayıtsız kalamaz ve devrini divanına aşağıda zikredeceğimiz beyitlerle yansıtır.O,dünyanın adeta başka bir şekle

girdiğini, çıkarıcı kimselerin hürriyet isteme adına sokaklara döküldüğünü ve insanların makam mevki gasp etme peşinde olduklarını şu beyitlerle dile getirir.

Yine tuğyân u şûreş oldu peydâ
Yine bir başka şekle girdi dünyâ

Münâfıklar müzevvirler fenâlar
Serâpâ oldular hürriyet-ârâ

Kimi hileyle gâşb-ı mesned eyler
Kimi hud' ayla mümtâz berâyâ (K.10-1-5-6)

Gelecek beyitlerde ise içteki karışıklık daha çok kendisini belli eder. Bu karışıklıktan istifade etmek isteyen kişilerden bazıları Şeyhülislam olmayı, bazıları Sadrazam olmayı arzulamaktadır. Bazı kendini bilmez insanlar ise bu kişileri takdirle karşılamaktadır.

Kimi ister ki olsun şeyhu'l islâm
Kimi ister ki olsun şadr-ı a' lâ

Himmetiyle kimi kürsüde nâtıq
Ki ağlar eder halka veşâyâ

Âkılsızlar deniler sâde-diller
Ederler bunlara taḥsîn-i evfâ (K.10-7-8-9)

Aşağıdaki beyitlerde ise gece gündüz ülke menfaatleri aleyhine çeşitli oyunların oynanmak istendiği ve sıkıntıların hızla devam ettiği bir zamanda tahta geçen

padişahın sabırlı bir şekilde bu sıkıntılardan kurtulmak için bir takım gizli tedbirler almaya çalıştığını ifade etmiştir.

Ne fitne kaynatırlardı şeb ü rûz
Ne maşşad etmek isterlerdi icrâ

Bihamdillâh hakîm ü muştedîrdir
Yine tahta gelen sulţân-ı yektâ

‘Ayân etti her işde ol şehen-şâh
Sükûn ü şabr ile tedbîr-i ihfâ

Tevâzu‘la kemâl- i ma‘rifetle
Nümâyân eyledi hüşn-i müdârâ (K.10-13-16)

2.ESERLERİ

Ali Emîrî Efendi'nin eserleri ile ilgili bu bölüm millet kütüphanesi katalogları ve dipnotta belirttiğimiz kaynaklar dikkate alınarak hazırlanmıştır.⁵⁵ Ali Emîrî Efendi'nin eserlerini genel olarak üç başlık altında toplayabiliriz. Manzum Eserleri, Mensur Eserleri ve Mecmua ve Makaleleri.

⁵⁵ İ.M.K.İnal, a.g.e., s.301, S.N.Ergun, a.g.e., s.1254, Dr.Kemal Çelik, a.g.e., s.38- 49, S.Erdoğan, a.g.t., s.14-20

2.1. Manzum Eserleri:

1. **Cevâhirü'l-Mülûk:** Ali Emîrî Efendi, bu eserinde Osmanlı padişahlarına manzum ve mensur yazılan methiyeler ile Osmanlı padişahlarının ve bazı şehzâdelerin Türkçe, Arapça ve Farsça yazdıkları bazı şiir ve tarihlerden örnekler vermiştir. Ali Emîrî, Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuasında “Padişah ve şehzâdelerin şiirlerine yazılan tahmisleri toplamakta olduğunu, 30 bin beyitten fazla olan bu eseri "*Cevâhirü'l-mülûk*" adıyla neşretmeye başladığını söyler. Kanunî'ye ayrılan bölümün 13 forma olduğunu, birinci cildin 26 formaya ve 14-15 bin beyte yaklaşacağını söyledikten sonra bunun yarım kaldığını belirtir.”⁵⁶

Birinci cüz-Mukaddime, Âsır Matbaası, İstanbul,H.1319, 60 s., İkinci basım,Kader matbaası, İstanbul, H.1330,224 s., Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî Manzum, no:1079/ 1

2. Divanlar:

Ali Emîrî Efendi,üç adet divan tertip ettiğini ifade eder.Bu divanlardan ilkini şiir merakının başlamasından Mardin'e gittiği 1292 (M.1876) yılına kadar olan devreye aittir.İkincisi Mardin'de bulunduğu üç seneye ve üçüncü divanı ise Mardin'den Diyarbakır'a döndükten sonra tamamlamıştır.

Ali Emîrî Efendi'nin manzum,no:38'deki divanı çalışmamızın asıl konusu olduğundan ilgili bölümlerde detaylı olarak tanıtılmaya çalışılmıştır.

1.Divan: Yazma, rik'a yazıyla yazılmış, 144 yaprak, müellif hattı,Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Manzum, no:37

2.Divan: Yazma, rik'a yazıyla yazılmış, 44 yaprak, müellif hattı,Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Manzum, no:38

⁵⁶ S.Erdoğan,a.g.t.,s.14, 15

3.Divan: Yazma, rik'a yazıyla yazılmış, 456 yaprak, müellif hattı,Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Manzum, no:39

Ayrıca yine müellif hattı, rik'a yazı ile yazılmış,Emîrî Efendi'nin dedesi Emîrî Çelebi'ye yazdığı haşiyeli bir divan daha bulunmaktadır.

3. Ezhâr-ı Hakikat:Ali Emîrî Efendi'nin işkodra'da Berat sancağının Lusna kazasında iken kaleme aldığı nasihat türündeki eseridir. Bu eserde 220 adet nasihat ve vecize mevcuttur.48 sahifeden oluşmaktadır.Kader Matbaası, İstanbul, H.1316 (M.1900) Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî, Şiir, No:651

4.Kitâbü'l-Egâni : (Şarkılar Kitabı) Ahmet Refik, Ali Emiri'nin Kırşehir muhasebeciliğinde iken Merzifonî İsmail Efendi ile birlikte "*Kitâbü'l-aganî*" adlı eseri tercüme ettiklerini bildirir.⁵⁷ Kemal Çelik ise bu eserle ilgili şu bilgilere yer verir: “ Arap yazarlarından biri olan Ebu'l-Ferec'in cahiliye devri Arap şarkılarını derleyerek Mısır'da yayınlattığı bu eseri , Kırşehir'de bulunduğu sırada Merzifonlu İsmâil Efendi ile tercüme koyulan Ali Emîrî'nin tercüme tamamlamadığı gibi, bu çalışmaya ait müsveddelerinin de nerede olduğu bilinmemektedir.”⁵⁸

5.Levâmü'l-Hamidiyye: Ali Emiri'nin Sultan Abdülhamit'e övgü ve tebrik kasidelerinden bazılarını ihtiva etmektedir. Bu eser padişah tarafından gümüş liyakat madalyasına lâyük görülmüş ve bir kısmı altın yaldızlı olarak bastırılmıştır.Yazma bir eserdir.Rik'a yazısıyla yazılmıştır.58 yapraktır.Kitabeler v.b. önemli vesiklar.H.1310, (M.1894) 'de yazılmıştır.Âlem Matbaası, İstanbul,H.1312, (M.1896) ve H.1328 (M.1912) ' de basılmıştır.Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî, Manzum, no: 1080 / 1081

⁵⁷ S.Erdoğan,a.g.e.,s.19

⁵⁸ Dr.Kemal Çelik, a.g.e., s.42

6.Yanya Şairleri: Daha önce Emîrî Efendi'nin Yanya Vilâyeti Leskovik Sancağı Muhasebeciliği (1888) ve Yanya ve İşkodra Maliye Müfettişliği görevlerinde bulunduğunu belirtmiştik.Bu eser, yazma bir eserdir.Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Manzum, no:1190'da kayıtlıdır.

7.Yavuz Sultan Selim Han Hazretleri'nin Türkî Eş'arı şahanelerinin Tahmisatı:Yavuz Sultan Selim'in Türkçe şiirlerinin tahmisidir.Emîrî Efendi'nin Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuasındaki makaleleridir

2.2.Mensur Eserleri:

1.Abâu'l-Akvam: (Kavimlerin Ataları) Kayıp bir eserdir.Gençlik yıllarında bu adı taşıyan büyük bir eser yazdığı söylenmektedir.

2.Acâibü'-Letâif: Küçük Çelebizâde İsmail Âsım (Ölümü H.1373)'ın bu eserini, Nevâdirü'l-Eslâf adını verdiği dizide yayımlamıştır.(Çeviri) Eminpaşazâde Mîr Emin Hattı, tezhipli.H.1024.Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî, Tarih, no:826,827, 828

3.Âsafnâme:Ali Emîrî Efendi, Abdü'l-Mü'min Lûtfi Paşa'nın devlet işlerinin nasıl yürütülmesi gerektiğini anlatan bu eserini Nevâdirü'l-Eslâf dizisinde yayımlamıştır.İstanbul, -R.1326, Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî, Tarih, no: 7

4.Câm-ı Cem Âyin: (Silsilenâme-i Osmânî) Oğuzlar'ın Bayat boyuna mensup bir Türk olan Mahmud oğlu Hasan el-Bayâtî'nin 1481 yılında kaleme aldığı ve Osmanlı Hanedanının ataları hakkında tarihî bilgiler veren bu eseri Ali Emîrî Efendi, Nevâdirü'l-Eslâf dizisinde yayımlamıştır.

5.Durûb-ı Emsâl:

1.Durûb-ı Emsâl:Rik'a yazısıyla yazılmış olan bu eser, 43 yapaktır. Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî, Edebiyat, no:282'de kayıtlıdır.

2.Durûb-ı Emsâl:Rik'a yazısıyla yazılmış olan bu eser,60 yapaktır. Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî, Edebiyat, no:283'de kayıtlıdır.

3.Durûb-ı Emsâl: Rik'a yazısıyla yazılmış olan bu eser,56 yapaktır. Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî, Edebiyat, no:284'te kayıtlıdır.

6.Esâmî-i Şuarâ-yı Âmid:Yazma, Müellif kendi hattıyla (Rik'a yazısıyla) yazılmıştır.59 yapaktır. H.1293 (M.1877)'de kaleme almıştır.H.1296 (M.1880)'de basılmıştır.Tenkitli metnini Yılmaz Türk Yüksek Lisans çalışması olarak çalışmıştır.⁵⁹ Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî, Tarih, no:781 / 1

7.Mardin Mülûk ü Artukiyye Tarihi:Ali Emîrî , bu eserini “ Kâtip Ferdî” takma adıyla yayınlamıştır.Kader Matbaası,İstanbul, H.1331.(M.1915) Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî, Tarih, no:725

Emîrî Efendi'nin bu eseri Marmara Üniversitesi İlahiyat Anabilimdalı Yüksek Lisans Öğrencisi Mehmed Yusuf Yaşar tarafından 2006 yılında yüksek lisans tezi olarak çalışılmıştır.

8.Mir'atü'l-Fevâid Mukaddimesi:Rik'a yazısı ile yazılmış olan bu eser müsvedde halinde 113 yaprak olarak bulunmaktadır.Müellif hattıdır. Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî, Edebiyat, no:562'de

⁵⁹ Bknz.Yılmaz Türk,Esâmî-i şuarâ-yı Âmid'in Tenkitli metni, (Fatih Üniversitesi Yüksek Lisans tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,İstanbul, 1999)

9. Mir'atü'l-Fevâid fi Terâcim-i Şuarâ-yı Âmid: (Mir'atü'l-Fevâid fi Ahval-i Üdebâ-yı Âmid) Rik'a yazısı ile yazılmış olan bu eser 237 yaprak müellif hattı müsvedde halinde bulunmaktadır.Diyarbakırın bazı ileri gelenlerinin (Edipler, şairler,âlimler ve şeyhler) tercüme-i halleridir. Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî, Tarih, no:750

10.Musâhabe-i Edebiye: Ali Emîrî Efendi ,bu eserinde Âsâr-ı Müfide kütüphanesinden çıkan Yahya Divanı'nı tenkit etmiştir. Yazı önce ikdam'da neşredildikten sonra, Ali Emîrî Efendi tarafından kesilip bir deftere yapıştırılmak sûretiyle oluşturulmuştur. Millet Kütüphanesi Ali Emîrî, Edebiyat no:523

11.Nizâmü'd-Düvel: Bu eseri kayıptır.

12. İşkodra Vilâyeti Osmanlı Sairleri⁶⁰

Ali Emîrî'nin İşkodra'ya ikinci gidişinde derlediği bilgi ve belgeler doğrultusunda kaleme aldığı bir eserdir. İşkodra ve çevresini edebî, tarihî ve sosyal yapı açısından değerlendirir. Eser, İkdâm gazetesinde tefrika (29 adet) olarak yayınlanmıştır. Ali Emîrî mukaddimesinde, bu eseri üç ay gibi kısa bir zamanda hazırladığını bildirir. Yazar ayrıca bazı şairlerin şeceresini de vermiştir. Eser Hakan T.Karateke tarafından “İşkodra Şairleri ve Ali Emiri'nin Diğer Eserleri” adı ile hazırlanarak Enderun Kitabevi tarafından bastırılmıştır.

13. Osmanlı Vilâyât-ı Şarkıyyesi:(Dâru'l-Hilâfetü'l-Âliye)Ahmet Refik bu eserde Ali Emîrî'nin vatanın hukukunu müdafaa ettiğini ve onun ilk ve son siyasî eseri olduğunu belirtir. Eser basılmıştır.Evkaf-ı İslâmiyye Matbaası, Dersaadet, (H.1334/ 1337) (M. 1918) 112 sahifedir. Millet Kütüphanesi Ali Emîrî, Tarih

⁶⁰ S.Erdoğan, a.g.t., s.16

no:1247, Ali Emîrî Efendi'nin Birinci Dünya Savaşı sırasında kaleme almış olduğu bu eser, Doğu Vilâyetlerini, özellikle Diyarbakır şehrini yakından ilgilendirmektedir. Eser transkripsiyonu yanında sadeleştirilmiş ve açıklamalı dipnotları ile yayına hazırlanmıştır.Prof.Dr. Abdulkadir Yuvalı & Doç.Dr. Ahmet Halaçoğlu tarafından hazırlanıp “ Doğu Vilayetleri” adıyla Babıali Kültür Yayıncılıktan kitap olarak çıktı.

14.Şeyh Emin Tokadi Hazretleri'nin Tercüme-i Hali: Yazma bir eserdir.

15.Tesalya Osmanlı Şairleri: Kemal Çelik “Bir kitap Dostu Ali Emîrî” adlı esrinde bu eserin kayıp bir eser olduğunu kaydetmiştir.

16.Tezkire-i Şuarâ-i Âmid: Emîrî Efendi'nin bu eseri toplam 424 sahifedir.İçerisinde kendi hayatı ile ilgili de önemli bilgiler mevcuttur.Eser ilk olarak Matbaa-yı Âmidî (H.1327) (M.1911) yılında basılmıştır.Eser, Mir'atü'l-Fevâid fî Ahvâli Üdebâ ve Fuzalâ ve Mesâhiri Âmid adlı eserde yer alan şairlere ait bilgiyi ayırıp kısaltarak meydana getirdiği bir eserdir.Bu eserin basılmamış olan bölümleri de Millet kütüphanesinde.Millet Kütüphanesi,Ali Emîrî,Tarih,no:782

17.Tunus Tarihi: Yazma bir eserdir.Bu eserle ilgili de ayrıntılı bilgi mevcut değildir.

18.Tuhfetü'l-Leyliyye: (Gecenin Gariplikleri) Kayıp bir eserdir. Bu eserle ilgili Kemal Çelik şu bilgilere yer verir: “Öfkelendiği bir şahsa hitaben kaleme aldığı bir yazıda, çocukluğunda Nef'î'nin Sihâm-ı Kazâ (Mukadderat okları, Hisseleri)'sına benzer bir hiciv kitabı yazdığını, fakat hiciv mezmum (ayıp, yerilecek) bir tarz olduğu için kimseyi hedef almadığını belirttikten sonra şu sözleri yazmıştır: “... İsim

beyitleri açıktır, istersem bir gün o kasidelere senin ismini kor, âleme(herkese) karşı senin hanumanını (evini, barkını) berbâd ederim”.⁶¹

19.Yemen Hâtrâtı:Rik’a yazısı ile yazılmış müellif hattı bir eserdir.50 yapraktan ibarettir.Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Tarih, no:653. Bu eser Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim dalı Yüksek Lisans öğrencisi Yahya Yeşilyurt tarafından 2007 yılında Yüksek Lisans tezi olarak çalışılmıştır.

2.3.Mecmua ve Makaleleri

1.Âmid: (Sevdâ-yı Âmid yada Âmid-i Sevdâ): 6 sayı yayımlanmıştır.Diyarbakır 1324-R 1335, Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Gazete-Mecmûa, no: 570

2.Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmûası: Bu mecmua ile ilgili tez çalışması yapan S.Erdoğan bu dergiyle ilgili şu bilgilere yer vermiştir. “Ali Emîrî, 1334-1336 (31 Mart 1918-30 Eylül 1920) yılları arasında 31sayı olarak *Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası* ve iki yıl aradan sonra da 1338 (31 Ağustos 1922-5 Ocak 1923) yılında sadece 5 sayı olmak üzere, *Tarih ve Edebiyat Mecmuası* adıyla hacimli bir dergi çıkarmıştır. Bazı kaynaklarda, Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası'nın 32 sayı olarak çıktığı kayıtlıdır (Beysanoğlu 1960: 146; Eraslan 1990: 237). Ali Emîrî, dergiyi 31 sayı çıkardığını bizzat kendisi bildirmiştir ("Cevap", *TEM*, 1/4 (30 Teşrinisani 1338/ Nesri 5 Kanunuevvel 1338), 82).”⁶², Bu mecmûa Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî,Gazete-Mecmûa, no:571-573'te bulunmaktadır.

⁶¹ Kemal Çelik,a.g.e., s.45

⁶² S.Erdoğan, a.g.e., s.27

3.Tarih ve Edebiyat: Beş sayı olarak çıkan aylık dergidir. ilk sayısı 31 Ağustos (H.1338),(M.1922) tarihinde, son sayısı da (H.1339),(M.1923) tarihinde yayınlanmıştır. Bu dergi daha önce 31 sayı çıkan Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası'nın devamı mahiyetindedir.Bu dergide Emîrî Efendi hem kendi şiirlerine hem de diğer şairlerin şiirlerine yer vermiş.Zaman zaman hayatından da küçük kesitler sunmuş bazen de kitap tanıtımı yapmıştır.

III.BÖLÜM

DİVANIN ŞEKİL VE MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

1.ALİ EMİRİ EFENDİ'NİN DİVANI

Asıl tez konumuz olan Ali Emîrî Efendi'nin Divanı hakkında tespit ettiğimiz bazı noktalara değinmek istiyoruz.Yukarıda Emîrî Efendi'nin üç divanının varlığından bahsetmiştik.Onun en büyük arzularından biri de bu üç divanı birleştirmektir.İşte bu üç divandan biri olan ve bizim tarafımızdan transkribe edilen bu divan, Millet kütüphanesi,Ali Emîrî Manzum,no:38'de kayıtlı bulunmaktadır.Eserin ikinci bir nüshasına rastlanmamıştır.Müellif hattıyla (Rik'a) yazılmış olan bu eser 85 varaktan oluşmaktadır.Sınıflama / Yeri: 894.351,Konu Başlığı : Edebiyat,Özelliği ise: el Yazısı, kağıt , Arap-Rik'a: Türkçe'dir.

Divanın metin kısmına geçmeden önceki sayfada iki mühür bulunmaktadır.Bu mühürlerden birisi oldukça silik olduğundan okunamamaktadır.Diğer mühürde ise “Allah Rızası için vakfettim.Diyarbakirli Ali Emîrî” ifadesi yer almaktadır. Ayrıca Latin harfleri ile yazılı eski ve yeni kayıt numaralarının bulunduğu divan künyesi şu şekilde kaydedilmiştir:Millet Genel Kütüphanesi.,Kısım:A.E.Manzum.,Eski Kayıt no:38.Yeni kayıt no:CD 8391.Divanın

son sayfasından sonra divanın yazıldığı defterde hala boş sayfalar bulunmaktadır.Ayrıca divanın içinde bazı beyitler ya da beyitte yer alan bir kelime (belki de sonra tamamlanmak üzere) boş bırakılmıştır.Özellikle divanın tahmisat kısmında divanın yazıldığı kalem değiştiğinden yazı biraz daha kalınlaşmış, mürekkep diğer kısımlara göre daha çok dağılmış bundan dolayı da okurken bazı kısımlarda ciddi zorluklar yaşanmıştır.Divanın derkenarlarında ise bir iki yerin dışında herhangi bir yazı bulunmamaktadır.Emîrî Efendi Divanı, Nazım şekilleri ve türleri bakımından incelendiğinde ise eserde Tevhid, Münacat, Na't, Kaside, Gazel ve Tahmisler bulunmaktadır.Bu nazım şekillerini ve türlerini oluşturan beyit sayısı ise toplam 2493 beyit ve 292 benddir.Bu türlerle ilgili bilgiler divanın şekil özelliklerini incelediğimiz kısımda ayrıntılı olarak ele alınmıştır.

2.DİVANIN MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

2.1.Dini Unsurlar:

Emîrî Efendi dîni vecibelerini yerine getirmeye çalışan muttakî bir müslümandır.Bu sebeple divanının bütününde başta münacât, tevhid ve na't olmak üzere hemen hemen diğer bütün türlerde dini motiflere yer verir. Emîrî Efendi divanında dört halife, Hz.Peygamberin torunları Hz.Hasan ve Hz.Hüseyin, kızı Hz.Fatıma için yazılmış naatlar da bulunmaktadır.Ayrıca,divanda diğer peygamberlere özellikle Hz.Âdem, Hz.Süleyman, Hz.Davud, Hz.Harun, Hz.Musa, Hz.İsa'ya çeşitli beyitlerde telmihte bulunulmuş, dört büyük meleğe yer verilmiş ve zaman zaman da Kur'n-ı Kerimdeki çeşitli ayetlerden iktibaslar yapılmıştır.

Divanda dikkatimizi çeken diğer önemli bir dini unsurda Kur'an-ı Kerim'de yer alan Yasin, Tâhâ,Feth gibi bazı sure isimlerine yer vermesidir.

2.1.1.Divanda Geçen Ayet Mealleri

Ali Emîrî Efendi Arapça ve Farsça'yı iyi derecede bilen ve İslâmî ilimlere vâkıf bir zattır. Bu derin İslâmî bilgisinden istifade ederek divanında on sekiz yerde K.Kerim'in çeşitli ayetlerinden iktibaslar yapmıştır. Divanında geçen bu ayetlerin meallerini aşağıda sırası ile veriyoruz.

1- "O'nun işi bir şeyin olmasını dilediği vakit , ona sadece "ol " demektir.o da hemen olur." Yasin Sûresi:82.ayet

2- "Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur." Ali İmran Sûresi:6.ayet.

3- "Allah,ondan başka ilah yoktur.O sürekli diridir." Bakara Sûresi:255.ayet

4- "Yer yüzünde bulunan her şey fanidir." Rahman Sûresi: 26. ayet

5- " Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz."Zümer Sûresi:, 53.ayet.

6-"Havariler Hz. İsa'dan, kendilerine gökten bir sofrayı indirilmesini istediler.Bunun üzerine bu ayet nazil olmuştur. " Meryemoğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofrayı indire bilie mi?(İsa) İnanıyorsanız Allah'tan korkun, dedi." Maide sûresi: 212-214.ayetler

7- "Rabbimiz, nurumuzu tamamla, bizi bağışla.Çünkü sen her şeye kadirsin." Tahrîm sûresi: 8.ayet.

8- " Sidreyi kaplayan kaplamıştır.(Onu kaplayan şeyin iç yüzünü akıllar anlayamaz.) (Muhammed'in) göz (ü) şaşmadı ve sınırı aşmadı." Necm suresi 18-6-18.ayetler.

9- “ ...Hani yalnız iki kişiden biri olduğu halde , inkar edenler kendisini (Mekke'den) çıkardıkları sırada, ikisi mağarada iken arkadaşına : Üzülme Allah bizimle beraberdir. diyordu.” Tövbe sûresi: 40 ayet

10- “ Eksiklikten uzaktır o (Allah) kigeceleyin kulunu Mescid-i haramdan , çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüttü.O'na ayetlerimizin bir kısmını gösterelim diye (böyle yaptık).Gerçekten O, işiten, görendir.” İsra sûresi: 1.ayet.

11- “ Nuh dedi ki : “ Haydi gemiye binin! Onun yüzüp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır.Şüphesiz ki Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.” Hud Sûresi:ayet 41,

12-. “ İşittik ve itaat etik.bağışlamamı dileriz.Ey Rabbimiz,dönüş de ancak sana olacaktır.” Bakara sûresi: 285.ayet

13-Huruf-ı mukatta'a'dan olan bu iki sure ismi aynı zamanda K.Kerim'de birer ayettirler.Yasin suresi 1.ayet ve Tâhâ suresi 1.ayet.Bazı müfessirler bu harflerden oluşan iki ayeti “Ey Muhammed” şeklinde yorumlamışlardır.

14- “ Biz sana, apaçık bir fetih verdik” Feth Suresi 1.ayet.

15- “Musa, tayin ettiğimiz vakitte bizimle buluşmağa gelip de Rabb'i on(un)la konuşunca: Rabbim bana kendini göster, sana bakayım, dedi.(Rabb'i) buyurdu ki: Sen beni göremezsin.” A'raf sûresi: 43. ayet.

16-: “Kuşluk vaktine yemin olsun, Sükuna erdiği zaman geceye yemin olsun ki ” Duha Sûresi:1. ve 2. ayet.

17- “ Sonra da vahyedilecek şeyi Allah’ın kuluna vahyetti.” Necm Sûresi: 10. ayet

18-“ Rabbin şüphesiz sana pek yakında lütufta bulunacak ve sen de hoşnut olacaksın.” Duha Suresi 5.ayet

2.2.Efsanevi Şahsiyetler:

Emîrî Efendi Divanında klasik edebiyatımızda sıkça geçen tarihi ve efsanevi şahsiyetlere de yer vermiştir. Bunların başında İskender ve Cem gelmektedir. Divan şiirinde dünyanın pek çok yeri fethetmesi yönüyle de ele alınan İskender ve câmu ile zevk ve eğlencenin sembolü olan Cem, Emîrî Efendi’nin divanında genellikle aşağıdaki beyitlerde olduğu gibi birlikte zikredilir.

O şehlar kim Skender-sîret ü Cem-ħaşlet olmuşdur
Eder şiyt-i belendi kûbbe-i keyvânı istila (G.124-3)

Zât- ı zî-şânîñ gibi ibrâz-ı kudret eylemez

Olsa da bir leşkere İskender ü Cem pîş-vâ (N.2-17)

Bu şahsiyetlerin dışında divanda Leyla ile Mecnun, Vâmık ile Azra, Ferhad ile Şirin, gibi divan edebiyatında aşık ve mâşuğun sembolleri haline gelen isimler de zikredilir.Leyla ile Mecnun’a telmihte bulunulan aşağıdaki beyitte şair sevdiğine seslenir ve Mecnun eğer şairin sevgilisine bir defa baksaydı o bakışın verdiği etkiyle Leyla’ya olan hasretini terk ederdi diyerek sevgilinin güzelliğini ifade etmeye çalışır.

Ḥasret-i Leyla'yı terk eylerdi vâveyla ile
Sevdiğim etseydi bir 'atf-ı nazar Mecnûn saña (G.119-4)

Aşağıdaki beyitte ise şair Behzad ile Ferhad'ı aynı beyit içerisinde zikreder.

Ne derd-i 'aşkı tersîm etmeğe Behzâd olur peydâ
Ne gühsâr-ı ğamı kal' etmeğe Ferhâd olur peydâ (G.18-1)

Divan şiirinde Eflâtûn daha çok akıl, hikmet ve isabetli görüşleri olan bir şahsiyet olarak geçer. Emîrî Efendi de aşağıdaki beyitte bu yönü ile Eflâtûn'dan bahseder.

Sen ol ferruḥ şiyem düstûr- i bî-manend ü a' kılsîñ
Kemâl-i 'aqlına nisbetle Eflâtûn olur şeydâ (K.12-52)

2.3.Edebî Şahsiyetler:

Ali Emîrî Efendi, divanında gerek beyitler arasında gerekse gazellerine tahmis yaptığı kişiler olarak pek çok şairin adını zikreder.Bu şairlerin çoğu Diyarbakırlı şairlerdendir ve Emîrî Efendi “Esmâ-i Şuarâ-i Âmid ve Tezkire-i Şuarâ-i Âmid” adlı eserinde bu isimlerin çoğunun hayatından bahseder.Biz şimdi adı geçen bu şairleri kısaca tanıtmaya çalışalım.Bu zikredeceğimiz şairlerin hayatlarını aşağıdaki eserlerden istifade ederek, günümüz Türkçesine çevrilmiş haliyle vereceğiz⁶³

⁶³ Hasan Yılmaztürk, Esâmî-i şu'arâ-yı Âmid'in Tenkitli Metni, (Fatih üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Sosyal bilimler enstitüsü,Eski Türk Edebiyatı Anabilimdalı,İstanbul, 1999) Nihad Sami Banarlı Resimli Türk Edebiyatı Tarihi Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul, 2001,C.II, s.879-890, Şevket Beysanoğlu Diyarbakırlı Fikir ve Sanat Adamları, İstanbul,1957,c.1, s.328,329

1.Emîrî:

İsmi Mehmed Emîrî'dir.Yüz seneden fazla bir hayat sürdürmüştür.Diyarbakır'ın önemli ediplerinden biridir.1045 yılında dünyaya gelmiştir.Ömrü boyunca memleket dışına çıkmamıştır.Eserleri ile namı pek çok ülkede duyulmuştur.

2.Sırrı Hanım:

İsmi Râhiledir..Diyarbakır Hânedanından Ahmed Bey merhumun kızıdır ve şaire Hatice İffet Hanımın küçük kardeşidir.1294 senesinde Dersa'adet'de vefat ettiğinden Edirne kapısı dışında defnedilmiştir..Arife, kâtibe, şaire olup oğlu Mehmed Emin Bey'in müdürlük ve muhasebecilik memuriyetlerinde ekser müsvedât ve mektupları Rahile Hanım temize çekermiş.

3.Mehmed Fâik Efendi:

Hafî Şeyh Mustafa Efendi Hazretlerinin oğludur. Zeki , şair, hatib, hoş-sada bir zattır.Yirmi yaşlarında vefat etmişti.Divan olacak miktarda ilâhiyat ve güzel şiirleri vardır.

4.Fethî:

İsmi Abdülfettah'dır.Emîrî Efendi'nin amcasıdır.1252 senesinde doğmuştur.Fazıl, kemal sahibi,âteşin bir zekaya sahip, nüktedan bir insandır..Siirt, Mardin sancakları evkaf muhasebeciliğinde ve Şirvan kaymakamlığı görevlerinde bulunmuştur.1293 senesinde Mardin Sancağı tahrirat müdürlüğünde bulunmuştur.Müretteb bir divanı vardır.

5.Kâmî:

Büyük üstad Mehmed Şa'ban Kâmî Efendi Hazretleridir. İlim, irfan ve kemalat ile vasıflanmış az bulunur bir insandır. Pek çok talebe yetiştirmiştir.

6.Edhem:

Mustaf Talib Efendi merhumun oğludur.1268 senesinde doğmuştur. Babasının isteği ile Harbiye Mektebine girmiş ve zeki olduğu için erkân-ı harb sınıfına ayrılmıştır.1296 yılında ise Eskişehir Lüle Taşı Mâdeni Müdürlüğü'ne tayin edilmiştir.

7. Zekâî:

İsmi Ahmed'dir. İbrahim Ağa isminde salih bir kimsenin oğludur. Doğum yılı 1270 senesidir.1287 senesinde üstâd Mehmed Şa'ban Kami Efendi Hazretleri'nden ilim tahsil etmiştir.İzhâr-ı Kafiye, Camî gibi ba'zı kütüb-i Arabiyyede şerhedici idi.Güzel bir huya sahib ve şiir yazmaya devam eden vatanın mert bir delikanlısıdır.

8.Şeyh Mustafa Safiyeddin:

İsmi Mesud'dur.Memleketin alim ve fazıl kişilerindedir. Ali Efendinin oğludur.1263 senesinde vefat etmiştir. Fazıl kemal ve zengin bir insandır.

9.Vehbî:

İsmi Abdülvehhab'dır.Tâhir Tâib Efendinin oğludur.Fethullah Feyzi Efendi'den ilim öğrenmiştir.Babası gibi güzel bir sese sahiptir.Mücellitlikle dahi behresi vardır.

10.Vehbî:

İsmi Abdullahdır. Mehmed Ağa'nın oğludur.Gayet seri bir kalem sahibidir ancak yemeye içmeye ve eğlenmeye düşkün bir kişiliğe sahiptir..1293 senesinde babasının yerine Behrâmki Nahiyesi Müdürlüğüne tayin olunmuş fakat bu tür memurluklar açıktan açığa eğlenceye müsait olmadığından altı ay sonra ayrılmıştır.

11.Vasfi:

İsmi Hüseyindir. Diyarbakır Rüsûmât Ketebe-i Mütahayyize(ileri gelen) sindendir. Şi'r ve inşası güzeldir.

12. Feyzî:

İsmi Feyzullahtır.Pazarbaşı-zâde Mehmed Ağa'nın oğludur. Sülûkiye Mescid-i şerifi dairesindeki okulda Muallim-i Sıbyan(Çocuk Öğretmeni) olduğundan Emârâ Efendi'de bu hocadan ders almıştır..Edip, şair,hattat hüner sahibi bir zattır.Divanındaki şiirler mürettebtir.

13. Fâzıl:

İsmi Mehmed'dir.Memleketin Müftüsü olan Hâdi-zâde(divanda Câmîd-zâde geçer) Abdülfennî Efendi Hazretlerinin oğludur.Babasından ilim tahsil etmiştir.Ayrıca Emîrî Efendi'nin Amcası Şaban Kâmî Efendi'den de ilim tahsil etmiştir.Fâzıl, âlim, kâmil ve müttakî bir zattır.Şiirleri de gayet muhayyel ve âteşindir.

14. İffet Hanım:

İsmi Hadîcedir. Memleketin hanedanlarından Ahmed Bey'in kızı ve şair Rahile Sırrı Hanım'ın kız kardeşidir. Şiir'de adeta tek bir rüzgar ve tasavvufta bir deryadır.Mürettep bir kıt'a divanı mevcuttur.

15. Abdî:

İsmi Abdulkerimdir. Emîrî Efendi'nin dayısıdır. Rağibiye medresesinde ilim tahsil etmiştir. Mardin ve Siirt sancaklarında rûsûmât müdürlüklerinde bulunmuş ve 1295 senesinde ise Siverek rûsûmat müdürlüğüne geçmiştir. Mükemmel bir müretteb divana sahiptir.

16. Âkîf:

İsmi Ahmed'dir. Ali Emîrî Efendi'nin abisidir. Bolu sancağı tahrirat müdürlüğünde müstahdemdir. (Tezkire yazıldığı sıralarda). Emîrî Efendi abisinden aldığı bir mektupta evinin yandığını ve bu yangında divanı ve diğer kitaplarında yandığını beyan eder. Yeniden şiir yazmaya başlamıştır. Şu beyit ona aittir:

Anladan dil mâcerâsın hâmedir
Yazdığım yâre anınçün nâmedir.

17. Sabrî:

İsmi Mehmetdir. Güzel Abdurrahman'ın oğludur. 1261 tarihinde Diyarbakır eyâletinin muhasebe kalemine devam etmiştir.

18. Sabrî:

İsmi Ahmed'dir. Mürsel lakabıyla bilinse de şiirlerinde Sabrî mahlasını kullanmıştır. 1294 yılında Mardin Sancağı İ'şar Müdüriyet Başkitâbeti'ne tayin olmuş, Şâban Kâmî Efendi'den Arapça ,Farsça dersler almıştır.

19.Sıdkî:

Diyarbakır'ın Rum kapısı civârında bir okulda muallimdir(öğretmen).Salih, müttakî bir zattır. Kendisinin şiirde şöhreti bulunmamakla birlikte istiğna gazelleri şöhret bulmuştur.

20.Said Paşa :

Süleyman Nazif Efendi'nin oğludur. Diyarbakır vilayet mektupçuluğundan sonra,Elazığ, Maraş,Mardin,Mutasarrıflıklarında bulunmuştur.Fazıl,kitabet ve kemal sahibi bir zattır.

21.Remzî:

Nâmı Mehmed'dir.1170 sonlarında Diyarbakır'da doğmuştur. Fazıl ve kemal sahibi bir şairdir.Uzun boylu, esmer çehreli, çatık kaşlı, kibar tavırlı,zarif sohbetli bir zattır.

22.Re'fet:

Mevlîd-i Şerif'in yazarı Hoca İbrahim Re'fet Efendi'dir.Arapça, Farsça ve Kürtçe dillerini iyi derecede bilmektedir.Tarihe meyilli ve nüktedan bir kişiliğe sahiptir.

23.Râif :

Diyarbakır'ın hanedânından mukâbelecizâde Hasan Efendi Merhum (Yusuf Râif) Efendidir.1251 yılının sonlarında dünyaya gelmiştir. Şaban Kâmî Efendi'den ilim tahsil etmiştir.Bir ara Mardin'de memur olarak çalışmıştır.Ayrıca Halep, Şam, Bağdad ve Basra'da da bulunmuştur.

24.(Mektûbî) Râ'if Efendi:

Feyzullah Ra'if Efendi Hazretleridir. 1247 yılında dünyaya gelmiştir.Şaban Kâmî Efendi Hazretleri'nden ilim tahsil etmiştir.Hangi kıymetli yazıya baksa hemen taklit edebilme kabiliyetine sahiptir.1289 yılında vilâyet mektupçuluğu görevini yapmıştır.Olgun bir ediptir.

25.Süleyman Nazif:

M.1787 Yılında Diyarbakır'da doğmuştur.Tahsilini tamamladıktan sonra Mahkeme-i Şer'iyeye başkatibi olmuş,1832 yılında vefat etmiştir.Oğlu Said Paşa bulabildiği manzum ve mensur yazılarını bir araya getirerek H.1273 senesinde Diyarbakır Matbaasında bastırmıştır.

26.Hayâlî:

Son asır şairlerindedir. Adı Ahmed'dir.Şiirlerinde Hayâlî mahlasını kullanmıştır.Mehmed Şaban Kami'nin oğludur. H.1266(M.1850) yılında doğmuştur.Devrin bilginlerinden olan babasından ders almıştır.Tahsilini tamamladıktan sonra bir müddet serbest çalışmış, sonraları memuriyeti tercih etmiştir.Daha genç denen bir yaşta 23 şaban (M.1887) Pazar günü vefat etmiştir.

27.Namık Kemal:

21 Aralık 1849'da Tekirdağ'ında doğmuştur.Beyazid Rüştüyesinde ve Valide Mektebi'nde birkaç sene okumuştur. Hususi hocalarından Arabî, Fârîsî okumuş, Şark-İslam kültür ve edebiyatını öğrenmiştir.İstanbul Emtia gümrüğü Tahrirat Başkatibi ve sonrada müdürü olan Leskofçalı Galip Bey'in yanında muavin olarak vazife görmüştür.2 Aralık 1888'de vefat etmiştir.

28.Leskofçalı Galip

Leskofça'da doğdu. Asıl adı Mustafa Gâlib'dir. Hayatı hakkında detaylı bir bilgi yoktur.Birtakım devlet memurluğu görevinde bulunmuştur. 12 Aralık 1867 yılında İstanbul'da ölmüştür. Şiirlerindeki mübalâğa ve fahriyeler yönünden Nefî'yi andırır ancak söyleyiş bakımından da Nail-i Kadim'in takipçisidir. Zamanın önde gelen şairleri tarafından üstad kabul edilen Gâlib'in Divan'ı vardır.

29.Şeyh Mustafa Safiyeddin:

Divanda bu şairle ilgili şu bilgi yer alır. “Biraderlerimin (Ali Emîrî Efendi'nin) validesinin pederidir.”

30.Said Gâlib:

Diyarbakırlıdır.Asıl ismi Muhammed Said Gâlib'dir.Diyarbakır'da Şafîiler imamı olarak tanınmaktadır.

31. Nazmî: Müftüoğlu Hoca Mes'ud Efendi'nin oğludur.Asıl ismi İbrahim Nazmî'dir.

32.Sabrî: Diyarbakır'ın Lice Kazası eşrafındandır.İsmi Abdülaziz Sabri Efendidir.

33.Abdurrahman İzzet:Diyarbakırlıdır.İsmi Abdurrahman İzzet'tir.

34. Ziver Paşa: İstanbulludur.Şeyhu'l-Harem olarak bilinir.

35.Halim Giray: Kırımlı Halim Giray Efendidir.

36.Sabrî: Diyarbakırlıdır.Kufri-zâde Sabrî olarak tanınır.

37.Avni: Diyarbakırlıdır.Asıl ismi Ali Avnî'dir.

38.İstanbullu Ağa-zâde Said Efendi:

39.Mensureli Rif'at

40.Şâdî: Karslı Şâdî Efendidir.

41.Mustafa sabık Abdülaziz Efendi

42.İrfan Paşa:İstanbuldur.

43.Başkatip Ali Avni Efendi

44.Gülşen-zâde vâsıf

45.Mevlana

46.Fuzûli

2.4.Tarihi Şahsiyetler:

Ali Emîrî Efendi divanı, yazıldığı devirden önemli izler taşıdığını daha önce ifade etmiştik. Özellikle devrin padişahları, kişisel ve siyasal özellikleri ile kasidelerde açıkça göze çarpmaktadır. Bu konu ile ilgili ayrıntılı bilgi “ Devirden Divana Yansıyanlar” bölümünde verildiğinden biz burada sadece divanda adı geçen Osmanlı Padişahları ve devrin diğer önemli tarihi şahsiyetleri hakkında kısa bilgiler vermeye çalışalım.

2.4.1.Divana Yansıyan Osmanlı Padişahları

Ali Emîrî Efendi Osmanlı hanedanlarına karşı derin bir sevgi beslemektedir.Bu sevgisini hem nazmında hem de nesrinde açık açık ifade etmektedir.Divanında yer alan kasidelerde, tarihlerde bu sevgisini açıkça görmekteyiz.Emîrî Efendi'nin padişahlara hitap şekli de bir yerde onun Osmanlıya ve Osmanlı sultanlarına olan sevgisinin bir başka göstergesidir.Divanda geçen bu hitap şekillerinden en çok kullanılanları şu şekilde sıralayabiliriz:

“ Sultân-ı Zîşan, Şehen-şâh-ı kerem, Hüdâvend-i kerem, Hakân-ı cem-simâ,Şehen-şah-ı kerem-ferma,Şehryârâ,Tâc-dâr-ı pür-kerem, Şehen-şeh-i müşkil-kûşâ,Padişah-ı Kâmuran, şehâ, Padişâhâ, Serfirâzâ, Kâm-kârâ,Husrevâ gibi.

2.4.1.1.Sultan Abdülaziz (1830-1876)

Sultan Birinci Abdülaziz 8 Şubat 1830 tarihinde İstanbul'da doğdu. Babası Sultan İkinci Mahmud, annesi Pertevniyal Valide Sultan'dır.Ağabeyi Sultan Birinci Abdülmecid'in vefatı üzerine 25 Haziran 1861 31 yaşında tahta çıktı.Küçük yaşlarda iken ağabeyi Sultan Birinci Abdülmecid, onun eğitimine gerektiği gibi dikkat etti. Şehzadeligi sırasında rahat ve korkusuz bir hayat sürdü.İyi derecede Fransızca konuşur, şiire ve müziğe ilgi gösterir ve hatta kendisine ait besteleri bile bulunmaktadır. Resim yapma kabiliyeti de çok üstün olan Sultan Birinci Abdülaziz, Osmanlı donanmasına ismarlayacağı gemilerin planını bizzat kendisi çizmiştir. Ok atmayı, ata binmeyi, avlanmayı ve özellikle de güreşmeyi çok severdi.

2.4.1.2.Sultan V.Murad Han (1840-1904)

Sultan Beşinci Murad 21 Eylül 1840 tarihinde İstanbul'da doğdu. Babası Sultan Abdülmecid, annesi Şevk-Efza Hanımdır. Sultan Beşinci Murad, çocukluğunda ve gençliğinde iyi bir eğitim gördü ve Fransızca öğrendi. Okumaya da oldukça meraklı olan V.Murad Fransa'dan çeşitli kitaplar getirtir ve bu eserleri tetkik ederdi. Edebiyata karşı çok ilgisi bulunan Padişah, aralarında Ziya Paşa ve Namık Kemal'in de bulunduğu devrin bir çok şairi ile yakın dostluk kurmuştu. Yabancı kültürlerden de etkilenen Sultan Beşinci Murad, piyano çalmayı öğrenmiş ve Batı müziği stilinde besteler yapmıştır.

Sultan Beşinci Murad, tahttan indirilen Sultan Abdülaziz'in yerine 30 Mayıs 1876'da padişah olmuştur. Ancak, meşrutiyetin kurulmasını isteyen, aydınların bu düşünce ile tahta getirdikleri Padişah V.Murad 93 gün kaldığı Osmanlı tahtından 31 Ağustos 1876 günü indirilmiş 29 Ağustos 1904 tarihinde vefat etmiştir.

2.4.1.3 Sultan Abdülhamid Han (1842-1918)

Sultan İkinci Abdülhamid Han 21 Eylül 1842 tarihinde İstanbul'da doğdu. Babası Sultan Birinci Abdülmecid, annesi Tir-i Müjgan hanımdır. Babasının padişahlığı sırasında küçük yaşta annesini kaybettiğinden ve zayıf bir bünyeye sahip olduğundan çok hoşgörülü bir ortamda büyüdü. Kültür derslerinin yanında musiki dersleri aldı.

Sultan İkinci Abdülhamid, yıkılmak üzere olan Osmanlı İmparatorluğunu 33 yıl ayakta tutmayı başarmış büyük bir padişaktır. Kendisini öldürmek isteyenleri bağışlaması, dünya siyaset tarihinde görülmemiş bir olaydır. Sultan İkinci Abdülhamid, kültüre önem vermiş ve eğitim konusunda hizmet verecek birçok okul yaptırmıştır. Üniversiteler, Güzel Sanatlar Akademisi, Ticaret ve Ziraat Okulları kuran Sultan İkinci Abdülhamid, ilk ve orta dereceli okullar, dilsiz ve kör okulları, kız meslek okulları da yaptırmıştır. Vilayetlere liseler, kazalara ortaokullar kurmakla beraber, ilkokulları köylere kadar ulaştırdı. İstanbul'da Şişli Etfal Hastahanesi'ni ve Darülaceze'yi kendi şahsi parasıyla yaptırdı. Hamidiye adı verilen nefis içme suyunu borularla İstanbul'a getirtti. Karayollarını Anadolu içlerine kadar uzatan Sultan İkinci Abdülhamid, Bağdat'a ve Medine'ye kadar da demiryolları döşetmiştir.

2.4.1.4. Sultan Mehmed Reşat Han (1844-1918)

Sultan Mehmed Reşad Han 2 Kasım 1844 tarihinde İstanbul'da doğdu. Babası Sultan Birinci Abdülmecid, annesi Gülcemal Hanımdır. Küçük yaşlarda gereken eğitimi almış olan Sultan Mehmed Reşad, amcası Sultan Abdülaziz zamanında rahat bir şehzadelik yapmasına rağmen ağabeyi Sultan İkinci Abdülhamid zamanında, veliaht olduğu için devamlı kontrol altında tutulmaktaydı. Sultan Mehmed Reşad Han, günlerini genellikle haremde şiir ve kitap okuyarak geçirirdi.

Sultan Mehmed Reşad, İttihat ve Terakki partisinin desteğiyle tahta çıktığında 65 yaşındaydı. Sultan İkinci Abdülhamid'in padişahlığı sırasında devlet işleriyle yeterince ilgilenememişti. Padişahlığı sırasında yönetim daha çok İttihat ve Terakki partisinin ileri gelenlerinden Enver Paşa, Talat Paşa ve Cemal Paşa'nın eline geçmişti.

2.4.1.5. Sultan Mehmed Vahidüddin (1861-1926)

Sultan Mehmed Vahidüddin, son Osmanlı padişahıdır. Babası Sultan Birinci Abdülmecid, annesi Gülistu Hanımdır. Çocuk denecek yaşlarda hem öksüz, hem yetim kalan Sultan Mehmed Vahidüddin, babası Sultan Birinci Abdülmecid'in kadınlarından Şayeste Kadın tarafından büyütüldü. Eğitim ve öğrenimi ile ağabeyi Sultan İkinci Abdülhamid henüz padişah değilken bile yakından ilgilenmiş, Sultan İkinci Abdülhamid, saltanat yıllarında da bu tutumunu değiştirmemiştir. Sultan Mehmed Vahidüddin kitap okumayı seven, konuşmaktan ziyade dinlemeyi tercih eden çok kibar bir insandı. Veliht olarak bulunduğu yıllarda, Birinci Dünya Savaşı çıktı. Savaş sırasında Osmanlı İmparatorluğunun veliahtı olarak Almanya'ya resmi bir gezi yaptı. Sultan Mehmed Reşad'ın ölümü üzerine, Sultan Altıncı Mehmed Vahidüddin padişah oldu.

2.4.2. Devrin Diğer Önemli Tarihi Şahsiyetleri:

2.4.2.1. Abidin Paşa:

1876 yılında Hey'et-i Islahiyye olarak Diyarbakır'a gönderilmiştir. Emîri Efendi İse Abidin Paşanın yanına müsevvid (taslak yapan, katip) olarak işe girer. Onunla birlikte, Harput, Sivas, Selanik ve daha sonra da Adana, Trablusşam, Erzurum

gibi yerlerde çeşitli görevlerde bulunur.Onun için yazmış olduğu uzun bir kasideden de anlaşıldığı üzere şair için önemli bir yere sahiptir.Emîri Efendi Abidin Paşa'yı divanında şu beytiyle tanıtır.

Sözünde ma' delet zâhir dilinde ma' rifet muzmer
 Kıdumunda şeref bâhir yüzünde merhamet peydâ (K.12-115)

2.4.2.2.Cemal Bey: A'şar memurudur.Emiri efendi bu zat için bir tarih kaleme almıştır.

Bi-ħağ mefhar-i ' âlem bi-ħakk-i levh-i celil
 Ola Cemâl Bey'e mes'ûd-ı rütbe-i bâlâ (T.11-12)

2.4.2.3.Cevat Paşa:

II.Abdulhamid Döneminde sadrazamlık yapmış önemli şahsiyetlerden biridir.Emîri Efendi onun sedaretine bir tarih düşürmüştür.

Yine ilhâm-ı Mevlâ cilve-pîrâ oldu ħalbinde
 Cevâd Paşayı şadr-ı ' azam etti ol şeh-i yektâ

İşâbettir kerâmettir bu tevcîh-i hümâyûnu
 Olur elbette ilhâma meħârin sâye-i Mevlâ (T.13-3-4)

2.4.2.4. Ahmed Eyüp Paşa:

Şairin de yakından tanıdığı Maraşal Ahmet Eyüp Beydir.Emîri Efendi onun vefatına bir tarih düşürmüştür.

Geldi bir pîr bu târîh ile verdi haber

Kaşr-ı firdevsi mekân eyledi Eyüp Paşa (T.14-5)

(1310)

2.4.2.5. Toptanzade Haydar Gani Bey:

Haydar Gani Bey hakkında divandan edindiğimiz bilgilere göre onun aslen Arnavut kökenli olduğunu öğreniyoruz. Kaymakamlık yapmış ve pek çok devlet hizmetini yürütmüş, Padişahın yardımcılığına kadar yükselmiş önemli bir şahsiyettir. Genç yaşta bir kaza kurşununun kurbanı olmuştur.

Arnâvud kavm-i necîbinden idi şaff-der idi

Hayli gürbüzdü dilâverdi şecâ'at-pîrâ

Geldi bir hâtif-i 'ğabî dedi gevher-târîh

Kıldı Haydar Gani Bey dâr-ı cinân-ı me'vâ (T.15-5-13)

(1316)

2.4.2.6. Reşad Paşa:

Maliye Bakanlığı görevini üstlenmiştir. Daha sonra vezirlik makamına yükselmiştir. Emîrî Efendi onun vezir olduğu yıla divanında tarih düşürmüştür.

Bu târîh etti telşîm huzûr-ı âşef-i zîşân

Vezîr-i kâm-bîn oldu Reşad Paşa-yı yümne-efzâ (T.16-8)

2.4.2.7. Mustafa Neşet Paşa:

Yanyalı Mustafa Paşa olarak tanınır. Onun için düşürülen tarihten anlaşıldığı kadarıyla ali, fazıl bir kimsedir. On iki yıl kadar kırk kilisede mutasarrıflık yapmış. Emîrî Efendi'nin onun vefatına düşürdüğü tarihi aşağıda zikrederim.

Çıkdı gülbânk-ı hû ile târîh

Gitti firdevse Muştafa Paşa (T.17-5)

(1321)

2.4.2.8. Ahmed Rıza Bey:

Divandan edindiğimiz bilgiye göre meclis başkanıyı yapmış önemli bir şahsiyettir. Emîrî Efendi divanında kendisini çok fazla tanımadığını ancak onu tanıyanların kendisinden övgüyle bahsettiklerini ifade eder.

Kendini bilmem faķat iķdâmını

Hep bilenler eyliyor medh u şenâ (T.21-2)

2.4.2.9. Celal Paşa:

İşkodralızade Celal Paşa'dır. Abdülhamid Han'ın damadıdır. Vezirlik makamına kadar yükselmiştir.

Bu gün dâmâd-ı zîşânı Celal Pâşâyâ luţfundan

Vezâret câme-i 'âlem-bahâsın eyledi iksâ

Emîrî eyledim dünyâyâ bu târîh ile tebşîr

Vezâret-câme-i mes'ûdını giydi Celâl Paşa (T.23-7-14)

(1326)

2.4.2.10. Süleyman Paşa ve Kaplan Paşa:

Divanda Kaymakamlık görevlerinde bulunmuş olan Haydar Gani Bey'in dedeleri olarak tanıtılır.

Ced-be-ced silsile-i nesli ekâbirden idi

Cedd-i pâkiydi Süleymân Paşa Kâplân Paşa (T.15-8)

2.4.2.11.Deli Petro:

1672 yılında Moskova'da doğdu ve kendi kurduğu Saint-Petesburg (Leningrad) da 1725 yılında öldü. Rusyayı Avrupalılaştırmak için çalışmalar yaptı. Petro'nun ilk işi bir ordu ve donanma meydana getirmek olmuştur. İngiliz gemilerinin nasıl yapıldığını öğrenmek için iki defa Arkanjel'e seyahat etmiş, mühendisler getirterek Voronej ve Don nehirleri üzerinde ilk Rus donanmasını yaptırmıştır. Rusya'nın sahili olmadığı ve Karadenize inmek için Petro 1696'da Azak kalesine hücum ederek Osmanlının elinden aldı. 1709'da da onikinci Charles'e karşı Poltava zaferini kazanarak onu Osmanlıya sığınmaya mecbur etti. Petro İsveç kralının kendisine teslim edilmesini istemişti. Osmanlı bunu kabul etmeyerek kralı beş sene muhafaza etmiş ve sonra memleketine kaçmasına imkan vermiştir. Osmanlıyla bu sebepten dolayı muharebeye girişti fakat Baltacı Mehmed Paşa'nın kumandası altında bulunan Osmanlı ordusu tarafından Prut'ta 1711'de zor durumda bırakılmıştı. Baltacı Mehmed Paşa biraz azimli davranıyorsa, Petro ya yenilecek ya da askeriyle birlikte mahvolacaktı. Petro Osmanlının elinden ucuz kurtulduktan sonra Azak kalesini tekrar elden çıkardı. Baltacı Mehmed Paşa'nın Katherina'dan etkilenerek sulh yapmak gerektiği fikrini savunduğu söylenmektedir. Petro elli üç yaşında öldü. Unvanını hakkıyla kazanmış hükümdarlardandır. Yaptığı birçok değişikliklerden ve insafsızca şiddetinden dolayı eski tarihçiler ona Deli Petro derler.Emîrî Efendi'de aynı şekilde kendisine hitap ederek divanında ona şu şekilde yer verir.

Kim verdi serseri Deli Petroya ğayreti

Geldi zuhura saħa- i vüs'atde Rusyâ (M.1-26)

2.4.2.12.Napolyon:

15 Ağustos 1769'da Korsika'nın Ajaccio kentinde doğdu. 1779 yılında Brienne'de öğrenim gördü, 1784'te 'Parisian École Royale Militaire' adlı askeri akademiye girdi.1785 yılının Nisan ayında Valence'daki topçu alayına üsteğmen rütbesiyle katıldı.Nisan 1792 de Avusturya savaşı başladığında bağışlanarak yüzbaşı rütbesiyle göreve çağırıldı.

1798'de Mısır seferine çıktı ve İngiliz donanmasını yenilgiye uğrattı, Malta'yı aldı. Haziran 1798 de İskenderiye'yi ele geçiren Napolyon, Nil vadisi boyunca içperlere ilerlemiştir. İngiliz Amiral Horatio Nelson komutasındaki İngiliz donanmasının Abukir körfezindeki Fransız donanmasını imha etmesi üzerine ikmal bağlantısı kesilmiş oldu. Şubat 1799 da Suriye üzerine yürümüş fakat Akka'da sert Osmanlı direnişi karşısında Mısır'a dönmek zorunda kalmıştır. 7 Mart 1815'te ise tahtına geri döndü. Elbe adasından kaçtı ve gizlice Paris'e döndü. Halk desteği tekrar yükseldi. Böylece Napolyon ikinci kez tahta çıktı. Bir ordu topladı ve Belçika'ya saldırdı. Ancak haziran ayında İngiliz ve Prusya kuvvetleri tarafından Waterloo'da büyük bir yenilgiye uğradı. Paris'e dönünce tahtına ikinci kez veda etmek zorunda kaldı. Amerika'ya kaçmak istedi, ancak bunu başaramadı ve İngilizlere teslim oldu. İngilizler onu Atlantik'teki St. Helena adasına götürdü. Son yıllarını bu küçük adada geçiren Napolyon, 5 Mayıs 1821'de 51 yaşındayken öldü.Emîrî Efendi dünyayı titreten bu askeri dehaya divanında şu ifadelerle telmihte bulunur :

Dünyayı titreten Bonapart oldu nâ-bedîd

Bir ân içinde yandı bütün şeh- i Moskovâ (M.1.30)

Kim oldu avn u nuşret ile kuvvet-i zahir
Etdi esir Nâpolyon'u⁶⁴ Prusya (M.1-26-27)

2.5.Emîrî Divanında Aşk:

Klasik Edebiyatımızın kalbinde yer alan aşk, en vazgeçilmez ve en temel motif olarak karşımıza çıkar.Fuzûlî'nin “ Aşk imiş her ne var âlemde” dediği gibi divan Şiiri de rengiyle, tadıyla, kokusuyla aşkın şiiiridir.

Divan edebiyatında, estetik bir sistem içerisinde zengin teşbih ve tasvirlerle tarif edilen sevgili,divan şiiirinin en renkli yanını temsil etmektedir.Emîrî Efendi'nin divanındaki şiiirler incelendiğinde ise daha çok Allah, Peygamber,ilim aşkı gibi tasavvufî mânâdaki aşk söz konusu olduğu gibi beşeri aşka dair terennümler de oldukça fazladır.Emîrî Efendi'nin aşk derecesindeki Peygamber sevgisi ve kitap sevgisi, ilgili bölümlerde işlendiğinden burada daha ziyade Emîrî Efendiye göre aşk ve sevgili konusunu ele alacağız.

Asırlardan beri aşkın tarifi yapılır. Ancak aşk belki de bu tanımlardan hiçbiri yada hepsidir.Emîrî Efendi'ye göre ise gerçek aşk içine şehvetin karışmadığı aşktır.O şöyle der:

O ' aşık kim şafâ-yı ' aşkına şehvet karışdırmaz
Felâket-hâne-i maşşerde de serbâz olur peydâ (G.38-5)

Emîrî Efendi divanında nasıl bir sevgili olmasını yani sevgilinin olumlu ve olumsuz sıfatlarını dile getirir. O sevgilinin bir nur gibi parlak olmasını, âlemde dillere destan biri olmasını ister.

⁶⁴ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

Gerden-i cânânı billur isterim meşreb bu ya
Ya'ni bir âyîne-i nûr isterim meşreb bu ya (G.167-1)

Ketm-i 'aşk etmek Emîrî olmamış 'âdet baña
Yârimi 'âlemde meşhûr isterim meşreb bu ya (G.167-8)

Aşağıdaki beyitte şair, sevgilinin olduğu meclisde yabancıların bulunmasını istemediğini ifade şu beyitle ifade eder.

Ėam şanır ağyâr ile zevk etmeyi şeydâ gönül
Meclis-i cânanda ağyâr istemem meşreb bu ya (G.168-5)

Müfsid bir rakibi sevgili ile görünce elinde geceyi aydınlatan güneş olsa bile ona fırlatır,diyerek sevgiliye kendisinden başka birinin yaklaşmasını kesinlikle istemez.

Yâr ile gördükde bir 'âşık rakîb-i müfsidi
Şeb-çerâğ-ı mihr elinde olsa fırlatmaz mı ya (G.170-4)

Aşağıdaki beyitte ise Emîrî Efendi sadece bir aşk değil üç aşk'tan bahseder. Onun ifade ettiği bu üç aşk unsuru kadeh, içki ve sevgili'dir.

Ey Emîrî hem kadeh hem bâde hem yâr olmalı
Meclis-i 'aşk-ı müretteb isterim meşreb bu ya (G.166-7)

2.6.Hayata Bakışı :

Divan şiiri asırlardan beri Türk milletinin bedîî zevkini oluşturduğu gibi içinde yaşadığı toplumların kültür, inanç ve sosyal hayatından da izler taşır. Hayatla sürekli iç içe olan, devrin ve toplumun şartlarına kayıtsız kalmayan Emîrî Efendi'nin özellikle divanında da hayata bakışını yansıtan çeşitli izlere rastlanır.Divanındaki bu yansımalara geçmeden önce Muzaffer İsen'in şu tespitlerine yer vermek yerinde olacaktır: “On iki cilt tutan büyük şair Emîrî'ye ‘büyük şair’ ünvanını veremeyiz.Fakat, gücencikliklerle geçen hayatında ince, hassas bir yönü olduğu kesindir.O,

Maksatları uğrunda ne canlar telef oldu
Ben meslek-i İskender-i Dârâ'ya gücendim

diyecek kadar geniş insanlık fikrine bağlı.

Cennet gibidir şimdi bana kûşe-i nisyan
Ben silsile- Âdem ü Havva'ya gücendim,

diyecek kadar toplumdandan bezmiş.

Mahrem olalı meclis-i erbâb-ı yakîne
Dünyâda gözüm var diyen âmaya gücendim

diyecek kadar dünyaya boş vermiş.

Merdâne kelâm etmelidir merd-i suhandan

Ebrû-yı dilâradaki imâyâ gücendim

diye haykırarak ölçüde cesur.

Sevdiği bir insanı nitelerken;

Gül yaprağıdır nüsha-i Kur'an arasında

gibi pek duyulmamış güzel bir benzetme yapacak ölçüde güçlü ve duygulu bir şairdir.” diyen İsen’in bu görüşlerini te’yid eden, Emîrî Efendi’nin divanındaki bazı tespitlerimizi biz de aşağıda zikretmeye çalışalım.

Aşağıdaki beyitte dünya hayatının geçici olduğunu, her mutluluğun arkasında bir hüznün gizli olduğunu şu şekilde ifade eder.

Zamane râhatında yok beka işte budur dünyâ

Melâle münkalibdir her şafa işte budur dünyâ (G.160-1)

Gençlik kışının gecesinden ihtiyarlık sabahıyla uyandığını ifade eden aşağıdaki beyitte ise Emîrî Efendi kendi kendisine bir servi gibi dimdik olan boyunun iki büklüm hale gelişinin sebebini sorar.

Civanlık vaktini fikr eyle ey pîr-i cihân-dîde

Nedir şu kâmetinde inhinâ işte budur dünyâ (G.160-3)

Aşağıdaki beyitte ise adeta ‘dünya nedir?’ sorusunun cevabını verir. Faziletli kimselerden bu soruyu sorarsan sana cellat resmini çizerler ve ‘işte dünya budur’ derler, diyerek dünyanın asıl mahiyeti hakkında bize bilgi verir.

Efâdıldan haqıķi resm-i dünyâyı şorarsañ der
Edip cellâd-ı şeklin rû-nüma işte işte budur dünyâ (G.160-5)

Dünyadan şikayet etmeye devam eden Emîrî Efendi aşğıdaki beyitte de benzer duyguları dile getirir.Dünyada kimisi eziyet ve sıkıntıların esiri olmuşken kimisi de safa ve bolluk içersinde hayatını geçirmektedir.

Kimi olmuş esîr-i renc ü miñnet böyledir dünyâ
Kimi bulmuş şafâ-yı genc ü ni' met böyledir dünyâ (G.161-1)

Ancak dünyada kişi ne durumda bulunursa bulunsun yine de yapacağı hizmetlerden geri durmaması gerektiğini ifade ederek, dünyadaki zevk ü sefânın geçici olduğuna değinir.

Gerek râhat gerek miñnet deminde dönme hizmetden
Geçer durmaz Emîrî zevk u râhat böyledir dünyâ (G.161-7)

3.DİVANIN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

3.1.Divanda yer alan Nazım Şekilleri:

Ali Emîrî Efendi'nin divanında sırasıyla Kasideler, Tarihler,Gazeller ve Tahmisler olmak üzere dört nazım şekli, kaside nazım şeklinin içinde ise Tevhid ve münacat ile na't nazım türü bulunmaktadır.Ali Emîrî Efendi klasik divan tertibinden ve geleneksel nazım şekillerinden farklı bir yaklaşım sergilemiştir.Öncelikle divanına bir münacâtle başlamış ardından başta peygamberimiz olmak üzere dörte halife için yazdığı na't bölümü yer almıştır.Daha sonra din ve devlet büyükleri için yazmış

olduğu kasideler yer almıştır.Bu kasidelerden sonra ise Tevarih kısmına yer verip ardından tekrar Tevhid ve Mûnacât bölümü yer almıştır.Bu bölümden sonra ise gazel tarzında yazılmış 15 na'ta yer vererek gazaliyat kısmına geçmiştir.Divanın son bölümünde ise çoğu akraba yada Diyarbakırlı şairler olmak üzere 50'ye yakın şairin şiirine tahmis yapmıştır.

Biz aşağıda bu nazım şekilleri ve türlerini divandaki tertibe göre ayrı ayrı incelemeye çalıştık.

3.1.1.Tevhid ve Mûnacât:

Allah'ın varlığını, birliğini ve yüceliğini anlatan şiirlere tevhid, Allah'a karşı yapılan yakarış ve yalvarışları anlatan şiirlere ise mûnacât denilir. Şair divanına Allah'a yakarışı ifade eden ve kaside biçiminde yazılmış 104 beyitlik bir mûnacâtla başlar.Bu mûnacâtında şair, tıpkı Ziya Paşa'nın meşhur tercî-i bendinde olduğu gibi, istifham yolu ile Alla'a yalvarır. Böylece Allah'ın kudretinin büyüklüğü karşısında duyduğu şaşkınlık ve hayranlığı dile getirmiş olur.

Mûnacât aruzun “ Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün “ kalıbıyla yazılmıştır.

Divanın başındaki bu uzun mûnacâtta sonra şair na't, kaside ve tarih olmak üzere üç bölüme yer verdikten sonra divanında tekrar gazel nazım biçimi ile yazılmış 19 adet “ Tevhid ve Mûnacat “ bölümüne yer verir.

3.1.1.1.Tevhid ve Mûnacâta Kullanılan Aruz Kalıpları

“Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün “ kalıbıyla 6

“Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün “ kalıbıyla 10

“ Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün “ kalıbıyla yazılmış 2

ve Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün kalıbıyla yazılmış 1 tevhid ve mûnacat bulunmaktadır.

İlk üç şiir “ibtidâ “, 6 şiir “ Kibriya “, 8 şiir “Hudâ “ redifli şiirlerdir.18. şiir ve bu bölümün sonunda yer alan Hz.Ömer’e ait şiirin tercümesi ise “ a “ sesi ile kafiyelendirilmiştir.Böylece bu türde divanın baş kısmında yazılan 104 beyitlik münacatla birlikte 20 şiirde toplam 239 beyit bulunmaktadır.

3.1.2.Na’tlar

Hz.Peygamberi övmek ve ona yalvarıp ondan şefâat dilemek için yazılan şiirlere na’t denir. Na’t-ı şeriflerde Hz.Muhammed’in çeşitli vasıfları ve zaman zaman da mucizeleri anlatılır. Na’tlar daha çok kaside nazım şekliyle ve genellikle tevhid ve münacâttan sonra yazılır. Divan edebiyatının son dönemlerinde na’tların konusunda ve şeklinde bir genişleme görülür. Bu sebeple dört büyük halifenin ahlak, kahramanlık,cömertlikleri vs. anlatan övgü dolu şiirlere de na’t adı verilmiştir.Biz de bu sebeple divanda yer alan dört büyük halife için yazılan şiirleri de na’t başlığı altında değerlendirdik.Ayrıca divanın tertibinde şair na’t bölümünden sonra kaside ,tarih, tevhid ve münâcat bölümlerinin ardından tekrar gazel biçiminde yazılmış 15 na’ta daha yer verilmiştir.Bu na’tlardaki beyit sayısı 116’ dır. Böylece Hz Ömer’in şiirinin tercümesi ile birlikte toplam 20 na’tta 314 beyitlik bir şiir karşımıza çıkmaktadır.Aşağıda divanda yer alan na’tların kimler için yazıldığını ve şekil özelliklerini maddeler halinde sıralamaya çalıştık.

1.Na’t: Münacâttan sonra yer alan bu na’t , Hz. Peygamber için yazılmış 71 beyitlik bir methiyedir denilebilir.Arızun “Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün “ kalıbıyla yazılmıştır.Ali Emîrî Efendi bu na’tında divanın bütününde de görülen çoşkun söyleyişini devrik ifadelerle daha da belirginleştirerek zirveye çıkarmıştır.

Pîş-vâ- yı evvelin ü âhirîn

Evvelîn ü âhirîne pîş-vâ (N.1-33)

Yâ Resûlallâh fedâ cânım sañâ

Yâ Hâbiballah sañâ rûhum fedâ (N.1-37)

2.Na't: Hz.Ebubekir hakkında yazılmış bir na'ttır.29 beyitten oluşmakta ve aruzun "Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün " kalıbıyla yazılmıştır.

3.Na't: Bu na't Hz. Ömer hakkında yazılmıştır. Na'tın içinde Hz. Ömer'in Arapça 5 beyitlik bir şiiri tercüme edilmiştir.Bu tercüme beyitlerle birlikte Toplam 31 beyitten oluşmaktadır.

4. Na't: Bu na't Hz. Osman hakkında yazılmıştır. Na'tta Hz.Osman'ın Hz.Peygamberin damadı oluşu ve onun övgüsüne mazhar oluşu vs. konu edilerek İslam tarihinin üçüncü halifesi olan Hz. Osmandan övgüyle bahsedilmektedir.Na't 31 beyitten oluşmakta olup aruzun "Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün " kalıbıyla yazılmıştır.

5.Na't:Hz.Ali için yazılmış olan bu na't 36 beyitten oluşmaktadır ve aruzun "Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün " kalıbıyla yazılmıştır.Bu na'tta Hz.Ali'nin kahramanlıkları konu edilerek medhedilmiştir.

Hz.Peygamber için yazılan son 15 na'tta ise şairin peygambere olan derin sevgisi ifade edilmektedir.Bu derin sevginin beyitlere yansması ise Hz.Peygamberin " Habîb-i Huda,Mahbûb-ı Huda yada, Tâhâ " gibi isimleri ile zikredilmesinden açıkça anlaşılmaktadır.Ayrıca bu na'tlarda kutsal olarak kabul edilen ve birinde Kabe diğesinde ise Hz.Peygamberin Kabr-i şerifleri bulunması sebebi ile şeref bulan Yesrip ve Batha (Mekke ve Medine) şehirleri övülmüştür.

Birinde Ka' be-i Mevlâ birinde Ravza-i Tâhâ
Nazîri cennet-i a' lâ diyâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ (N.9-6)

3.1.2.1.Na'tlarda Kullanılan Aruz Kalıpları:

- 1-Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün : Vezniyle yazılmış 6 na't vardır.
- 2.Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün : Vezniyle yazılmış 7 na't vardır.
- 3.Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün : Vezniyle yazılmış 2 na't yer almaktadır.
- 4.Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün : Vezniyle yazılmış 2 na't yer almaktadır.
- 5.Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fâ'ülün : Vezniyle yazılmış 2 na't yer almaktadır.
- 6.Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün : Vezniyle yazılmış 1 na't yer almaktadır.

3.1.3.Kasideler:

Türk edebiyatında din ve devlet büyüklerini övmek amacıyla yazılan ve kendisine ait kuralları olan şiirlere kaside denir.Divan edebiyatının son dönemlerinde dört halife için yazılan şiirler de genellikle na't başlığı altında değerlendirildiğinden biz de aynı şekilde Ali Emîrî Efendi'nin divanında yer alan başta peygamberimiz olmak üzere dört halife için yazılmış şiirleri de na't başlığı altında diğer din ve devlet büyükleri için yazılan manzumeleri ise kaside başlığı altında değerlendirdik.

Ali Emîrî Efendi'nin divanında Hz.Peygamber'in kızı Fatıma ve torunları Hz.Hasan ve Hz Hüseyin için ayrıca bir kaside de Mevlânâ için olmak üzere din büyüklerimiz için 4 kaside ve devrin önemli tarihî şahsiyetler için yazılmış 8 kaside olmak üzere toplam 12 kaside bulunmatadır.Bu kasideler zikredilen şahıslar ile ilgili önemli bilgiler içerdiği gibi aynı zamanda devrin sosyal ve siyasal şartlarını yansıması açısından oldukça önem arz etmektedir. Bu konu ile ilgili daha detaylı bilgileri “Devirden Divandan Yansımalar “ bölümünde bulabilirsiniz. Biz bu başlığımız altında bahsedilen 12 kasidenin hangi şahsiyetler için yazıldığını sırasıyla belirterek

bu kasidelerin beyit sayısı ve aruz kalıpları hakkında tespitlerimizi belirtmeye çalışalım.

1.Kaside : 30 beyitten oluşan ve Hz.Peygamberin kızı Hz. Fatıma hakkında yazılan bir kasidedir. Aruzun “Mef ‘ülü Mefâ’îlü Mefâ’îlü fa‘ülün “ kalıbıyla yazılmıştır.

2.Kaside: Aruzun “Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlün “ kalıbı ile yazılan ve 33 beyitten oluşan bu kasidede Hz.Peygamberin torunlarından olan Hz.Hasan methedilmiştir.

3.Kaside: Kerbela redifli bu na’t, Hz. Hüseyin için yazılmış ve Kerbela’da şehit edilişi konu edilerek ona olan sevgi derin bir şekilde dile getirilmiştir. Toplam 37 beyitten oluşan kasiden “ Mef’ülü Fâ’îlâtü Mefâ’îlü Fâ’îlün “ kalıbıyla yazılmıştır.

4.Kaside: 25 beyitten oluşan “Mevlana “ redifli bu kasidede Hz.Mevlana’nın hem şahsı hem de eseri olan Mesnevi’si methedilmiştir. Aruzun “Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün” kalıbıyla yazılmıştır.

5.Kaside: Birinci kaside Osmanlı son dönem padişahlarından **Abdülaziz Han** (1830-1876) hakkında kaleme alınmıştır. Kasidesinin 33.cü beyitinde şair bu şiiri daha 17 yaşında iken kaleme aldığını ifade eder. Aruzun “Fâîlâtün Fâîlâtün Fâîlâtün Fâîlün “ kalıbı ile yazılan bu kaside toplam 50 beyitten oluşmaktadır.

6.Kaside:52 beyitten oluşan bu ikinci kaside ise Sultan **V. Murad Han’a** sunulmuştur. Kaside aruz vezninin “Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün “ kalıbıyla yazılmıştır.

7.Kaside: Sultan **Abdülhamid Han**(1842-1918) için yazılan bu kaside 65 beyitten oluşmaktadır. Büyük bir Abdulhamid Han sevgisini taşıdığı anlaşılan şairimiz, bu

kasidesini aruz vezninin “Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün “ kalıbıyla kaleme almıştır.

8.Kaside: Bu kaside yine Sultan **Abdülhamid Han** için kaleme alınmıştır.Aruzun “Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün “ kalıbıyla yazılmış olup 50 beyitten oluşmaktadır.

9.Kaside:73 beyitten oluşan bu kaside de yine **Abdülhamid Han** için yazılmıştır.Yemen’e zorla gönderilişini ve bundan duyduğu rahatsızlıkları da bu kasidesinde dile getiren şair bu şiiri aruzun “Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlün “ kalıbıyla yazmıştır.

10.Kaside: Bu kaside ise **Sultan Mehmed Reşad Han**(1844-1918) için yazılmış bir kasidedir.Aruz vezninin “Mefâîlün mefâîlün fa’ûlün “ kalıbı ile yazılmıştır.Devrin sosyal ve siyasal yapısını yansıtmaya açısından oldukça önemli bir kasidedir.Toplam 76 beyitten oluşmaktadır.

11.Kaside : Bu kaside ise Osmanlı Devletinin son padişahı **Sultan Vahideddin Han**’ın (1861-1926) cülûsu hakkında yazılmıştır. 60 beyitten oluşan kaside aruzun “ Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlün” kalıbıyla yazılmıştır.

12.Kaside: Bu kaside şairin hayatında önemli yeri olan **Abidin Paşa** hakkında kaleme alınmıştır.Ali Emîrî Efendi 1876 yılında Hey’et-i Islahiyye olarak Diyarbakır’a gelen Abidin Paşanın yanına müsevvid (taslak yapan, katip) olarak işe girer.Onunla birlikte, Harput, Sivas, Selanik ve daha sonra da Adana, Trablusşam,Erzurum gibi yerlerde çeşitli görevlerde bulunur. Kasideden de anlaşıldığı üzere şair için önemli bir yere sahip olan Abidin Paşa için yazılan bu kaside toplam 155 beyit olup divanda önemli bir yer edinmektedir. Kaside “Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün “ kalıbı ile yazılmış olup kasidenin son beytinde bir tarih atılmıştır.

Netice itibariyle toplam 12 kasidede 6 farklı vezinle 566 beyitlik bir kaside karşımıza çıkmaktadır.

3.1.3.1Kasidelerde Kullanılan Aruz Kalıpları

1-Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün	: Vezniyle yazılmış 3 kaside
2.Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün	: Vezniyle yazılmış 4 kaside
3.Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ülün	: Vezniyle yazılmış 1 kaside
4.Mefâ'ilün Mefâ'ilün Fa'ülün	: Vezniyle yazılmış 1 kaside
5.Mef'ûlü Fa'ilâtü Mefâ'ilü Fa'ilün	: Vezniyle yazılmış 2 kaside
6.Fa'ilâtün Fa'ilâtün Fa'ilün	: Vezniyle yazılmış 1 kaside

bulunmaktadır.

3.1.4.Tarihler:

Tarih veya tarih düşürmek, bir olayın geçtiği yılı ebced hesabı ile karşılanan harfler topluluğu olarak göstermektir. Bir mısra , bir beyit veya bir kıta ile yazılan tarihler vardır,ancak istenilen tarih rakam olarak en sonunda gösterilir.⁶⁵Ali Emiri divanında en fazla 20 beyit en az 3 beyitten oluşan toplam 23 tarih bulunmaktadır. Bu tarihlerde ise daha ziyade aruz vezninin “Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün “ kalıbı ile “Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün “ kalıbı tercih edilmiştir.Konu olarak ise doğum, vefat, padişahlık, vezâret,valilik köprü, okul, cadde gibi çeşitli konularda tarih düşülmüştür.Biz aşağıda divandaki sıraya göre kimler için tarih düşürüldüğünü maddeler halinde sıralamaya çalıştık

1.Tarih: **Sultan Vahideddin Mehmed Han**'ın şehzadeliği sırasında **Şehzade Ertuğrul** Efendi'nin doğumuna tarihtir.5 beyittir.

2.Tarih: **Sulatan Abdulhamid Han** için yazılmıştır ve 20 beyitten oluşmaktadır.

⁶⁵ İskender Pala,Ansiklopedik Divan şiiri sözlüğü, İstanbul.2004, Kapı Yay.s.438

- 3.Tarih: Bu tarih de yine **Sultan Abdulhamid Han** için yazılmıştır.13 beyittir.
- 4.Tarih: “Padişahım çok yaşa “ redifli bu tarih de yine **Sultan Adulhamid Han** için kaleme alınmıştır.14 beyitten oluşmaktadır.
- 5.Tarih: Sultan **Abdulhamid Han** için yazılmıştır ve 7 beyitten oluşmaktadır.
6. Tarih: Yine **Sultan Abdulhamid Han** için yazılmıştır ve 12 beyitten oluşmaktadır.
- 7.Tarih: **Sultan Abdulhamid Han**’ın yüksek bir zafer yılına tarih düşürülmüştür.10 eyitten oluşmaktadır.
- 8.Tarih: **Abdin Paşa’nın** Sivas valisi olduğu haberi ulaştığı güne düşülen bir tarihtir. 3 beyitten oluşmaktadır.
- 9.Tarih: Bir beyiti hicri bir beyiti rumi tarih olmak üzere yine **Abidin Paşa’nın** Adana valisi olduğu yıllarda Adana’nın Tarsus Kapısı denilen mahalleden **Seyhan nehri köprüsüne kadar açılan cadde** hakkında yazılan tarihtir. 8 beyitten oluşmaktadır.
- 10.Tarih: **Yanya vilayetinin** Tepedelen kazasında geniş bir nehir üzerinde inşa edilen **köprü** hakkında yazılan bir tarihtir.15 beyitten oluşmaktadır.
- 11.Tarih: **Cemal Bey’e** tevcih olunan yüksek rütbeye tarihtir.12 beyitten oluşmaktadır.

12.Tarih: Kırşehir’de şairin de büyük katkıları ile tamamlanan **Mekteb-i İdari**’nin tamamlanmasına ve yanına da demir borularla su ulaştırılmasına tarihtir.19 beyitten oluşmaktadır.

13.Tarih: **Cevat Paşa** merhumun Sadaretlerine düşülen tarihtir ve 7 beyitten oluşmaktadır.

14.Tarih: **Maraşal Ahmed Eyüp Paşa**’nın vefatına düşülen tarihtir.5 beyittir.

15.Tarih: **Toptanzade Haydar Ğani Bey**’in vefatına tarihtir ve 13 beyitten oluşmaktadır.

16.Tarih: **Maliye Nazırı Reşad Paşa**’nın vezaretine düşülen tarihtir.8 beyitten oluşmaktadır.

17.Tarih: **Yanyalı Mustafa Neşet Paşa**’nın vefatına tarihtir.5 beyitten oluşmaktadır.

18.Tarih: **Bilecik’te inşa edilen kışla** tarihine düşülen tarihtir ve toplam 6 beyittir.

19.Tarih: **Bilecik’te inşa edilen Kız Lisesi** (İnas Mektebine) için yazılan tarihtir.6 beyitten oluşmaktadır.

20.Tarih: **Bilecik’te inşa edilen Askeri Hazırlık Okulu** (İ’dâdi Meketbi) için düşülen tarihtir.6 beyittir.

21.Tarih: **Mebusan Reisi Ahmed Rıza Bey** için yazılan tarihtir.Bu tarih rûmîdir. 4 beyitten oluşmaktadır.

22.Tarih: **Padişahın damadı İşkodralızade Celal Paşa'nın** vezaretine düşülen tarihtir.14 beyitten oluşmaktadır.

23.Tarih ise **ibtida' mektebine (ilkokul)** düşürülen bir tarihtir.6 beyitten oluşmaktadır.

Genel olarak değerlendirmek gerekirse divanda 23 tarih yer almakta ve aruzun çeşitli kalıpları ile yazılmış toplam 218 beyit bulunmaktadır.Tarihler bölümünün dışında şair Abidin Paşa için yazmış olduğu bir kasidenin de üç farklı yerinde de tarih düşürdüğü görülür.

3.1.4.1Tarihlerde Kullanılan Aruz Kalıpları

- 1-Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün : Vezniyle yazılmış 5 tarih
- 2.Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün : Vezniyle yazılmış 10 tarih
- 3.Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün : Vezniyle yazılmış 1 tarih
- 4.Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün : Vezniyle yazılmış 1 tarih
- 5.Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Feilün :Vezniyle yazılmış 3 tarih
- 6.Fe'ilâtün Me'fâilün Fe'ilün : Vezniyle yazılmış 2 tarih
- 7.Fâilâtün Fâilâtün Fâilün : Vezniyle yazılmış 1 tarih bulunmaktadır.

3.1.5.Gazeller:

Özellikle aşk,güzellik ve içki konularında yazılmış belirli biçimdeki şiirlere gazel denir.Ali Emîrî divanının bell kemiğini oluşturan bu gazeliyat kısmında 9 farklı vezinde yazılmış toplam 170 gazel ve toplam 1156 beyit bulunmaktadır.Bu gazellerde aşk, güzellik, çalışmak, kitap sevgisi, Peygamber sevgisi, dünyadan şikayet gibi konular işlenmiştir.Gazeliyat kısmında yer alan aruz kalıplarını şu şekilde gösterebiliriz.

3.1.5.1. Gazelerde Kullanılan Aruz Kalıpları:

1. Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün vezniyle yazılmış 90 gazel
2. Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün vezniyle 48 gazel
3. Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün vezniyle 1 gazel
4. Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün vezniyle 8 gazel
5. Mef'ûlü Mefâ'ilü Fa'ûlün vezniyle 1 gazel
6. Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün vezniyle 7 gazel
7. Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün vezniyle 4 gazel
8. Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'lün Fe'ilün vezniyle 9 gazel
9. Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün vezniyle ise 2 gazel yazılmıştır.

3.1.6. Tahmisler:

Tamisin sözlük anlamı beşleme yada beşli duruma getirme demektir. Bir gazelin beyitlerinin üstüne aynı ölçü ve uyakla üçer dize daha eklenerek oluşturulur. Ali Emîrî Efendi'nin divanında 50 adet tahmis bulunmaktadı. Bu tamisler en fazla 10 iki en az 4 bendden oluşur. İlk 16 tahmis 4 farklı aruz kalıbıyla, kalan 34 tahmis ise, Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün kalıbıyla yazılmıştır. on yedinci tahmisten sonrası harf-i heceye göre tertip edilmiştir.

3.1.6.1 .Tahmislerde Kullanılan Aruz Kalıpları

1. Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'lün Fe'ilün, vezniyle 1 tahmis yazılmıştır.
2. Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün, 1 tahmis yazılmıştır.
3. Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün, vezniyle 11 tahmis yazılmıştır.
4. Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün, vezniyle ise 37 tahmis yazılmıştır. Böylece 50 tahmiste toplam 294 bend yer almaktadır.

3.1.7.Divanda Kullanılan Aruz Kalıplarının Şekil ve Türlerine göre Dağılımı

Aruz vezni	Tevhid ve Münacat	Na't	Kaside	Tarih	Gazel	Tahmis
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün	1			2		
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün				3	8	1
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün	6	6	3	5	90	11
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün		1	1	1	2	
Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün		2	1	1	4	
Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün	11	2	2		7	
Mef'ûlü Mefâ'ilü Fa'ûlün					1	
Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün	2	2		1	9	1
Mefâ'ilün Mefâ'ilün Fa'ûlün			1			
Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün		7	4	10	48	37
Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün					1	

Tablo 1

3.1.8.Vezin

Emîrî Efendi'nin divanında farklı on bir farklı vezinle yazılmış aruz kalıplarına rastlanmaktadır.Şairin divanında yer yer vezin aksaklıklarına rastlandığı da görülür.Bu aksaklıklar bazen zihafı, imâleyle ya da kasırla giderilmeye çalışılır; bazen de vezne uydurmak için şair istediği kelimeyi bulamaz ve beyitte geçen bu kısımlar boş bırakılır.Aşağıdaki tahmiste şair kasır'a başvurmuş, istiğna'yı stiğna şeklinde okumuştur.

Stiğna ma' deniñde müncelidir başka bir cevher

O cevherdir eden ' üşşâkı hem memnûn hem muztar

Umûr-ı inqılâbt-ı cihân havf u recâ ister

Verir nûr-ı cemâliñ dil-berâna revnâk-ı dîger

' Abeşdir ' âşîkâna eylmek şekvâ-yı istiğna (Th.41-4)

Emîrî Efendi Divanında kullanılan aruz bahirleri ve kalıplarını (vezinler) aşağıda tablo şeklinde göstermeye çalıştık.

Bahr-i Hezec

Mefâ'îlün	Mefâ'îlün	Mefâ'îlün	Mefâ'îlün
Mef'ûlü	Mefâ'îlü	Mefâ'îlü	Fa'ûlün
Mef'ûlü	Mefâ'îlü	Fa'ûlün	
Mefâ'îlün	Mefâ'îlün	Fa'ûlün	

Tablo 2

Bahr-i Recez

Müstef'îlün	Müstef'îlün	Müstef'îlün	Müstef'îlün
-------------	-------------	-------------	-------------

Tablo 3

Bahr-i Remel

Fâ'ilâtün	Fâ'ilâtün	Fâ'ilâtün	Fa'ilün
Fâ'ilâtün	Fâ'ilâtün	Fa'ilün	
Fe'ilâtün	Fe'ilâtün	Fe'ilâtün	Fe'ilün

Tablo 4

Bahr-i Muzâri

Mef'ûlü	Fâ'ilâtü	Mefâ'ilü	Fâ'ilün
---------	----------	----------	---------

Tablo 5

Bahr-i Müctes

Mefâ'ilün	Fe'ilâtün	Mefâ'ilün	Fe'ilün
-----------	-----------	-----------	---------

Tablo 6

3.1.9.Redif ve Kafiye

Ali Emîrî divanında yer alan nazım şekillerinde redif olarak “Silsile-i Adem ü Havva, Yesrib ü Bahta, Ya Habib-i Kibriya gibi uzun isim ve sıfatlarla yapılmış rediflere ağırlık verilmiştir. Kafiye olarak ise yarım,tam ve zengin kafiye çeşitleri kullanılmakla birlikte daha ziyade tam kafiye ve zengin kafiye tercih edilerek divan şiirinin genel kafiye anlayışına bağlı kalınmıştır.

METİN

1 a

1

MÜNACÂT

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün

- 1 Kimdir şu âfitâbı eden merkez-i ziyâ
Kimdir şu mâhı eyleyen âyîne-i dücâ
- 2 Olmuş nasıl vücud-pezîr iş bu mümkinât
Kimdir şu kâinâtı bedî'î eden binâ
- 3 Kimdir Mesîh ü Meryem'i Cibrîl'i halk eden
Kavm-i yehûdu kimdir eden sevq-i iftirâ
- 4 Kimdir veren habîbine tâc-ı nübüvveti
Kimdir eden kevâfiri maḥrûm-ı ihtidâ
- 5 Tezyîn eden nücûm ile kimdir 'avâlimi
Tenvîr eden cihânı nasıl şems-i rûşenâ
- 6 Etmez nasıl bu gerdiş-i dâimden inḥirâf
Durmuş nasıl mu'allaḫ havada bu âsiyâ
- 7 Nerden zuhûra geldi bu deycûr-i kırgûn

Nerden Һuşûle erdi bu rûz-i şafâ-nümâ

8 Nerden olur Һusûf u kûsûfa zemîn sebep
Nerden Һamer nümûde eder şekl-i inhinâ

9 Pervâz eder bu cev-v-i havada naşıl tıyûr
Nerden zuhûra geldi ‘avâlimde bu hava

10 Deryâ naşıl temevvüc ü zîbâ ‘ayân eder
Böyle naşıl eder ceryân âb-ı dil- güşâ

11 Nerden bu âb u tâba olur dem-be-dem Һarîn
Eyyâm-ı nev-bahâr u dem-şiddet-i şitâ

12 Meh iktibâs-ı nûr ediyor âfitâbdan
Yâ âfitâb nerden eder kesb-i incilâ

13 Kimdir şehâb-ı sâbihi rahmet-feşân eden
Nerden gelir zuhûra bu berç- ı şerer-nümâ

14 Her şey naşıl bu ma‘reke de çift olur ‘ayân
Dâim naşıl müsâvi doğar merd ile nisâ

15 Kimdir eden luğûm u şuhûmu lezîz ü çerb
Kimdir veren dehân ile em‘âya iştiâ

16 Añlar naşıl tekellümünü birbirin enâm
Eyler zuhûr Һalk-ı beşerden naşıl şadâ

17 Kimdir cemâl-i dil-beri tâkat-güdâz eden

‘Uşşâk-ı zârı kim ediyor ‘aşka mübtelâ

18 Çıkdı mezâda Yûsuf u Loqmân gibi zevât

Nerden zühûra geldi bu bey‘ bu iştirâ

19 Def -i havâyice nice hâdim olur dü-dest

Şandûk-ı vücûdı naşıl naql eder dû-pa

1 b

20 Bû nâz u ‘ işve buldu neden bu leîâfeti

Nerden zühûra geldi güzellerde bu edâ

21 Nerden eder bu gammâze-i hüsni bütân zühûr

‘Âşıkda nerden oldu bu hûn-ı dil-i cefâ

22 Ebrû-yı dil-rubâda nedir vesme-i laîf

‘Âşıkda nerden oldu bu baht- ı siyeh-nümâ

23 Dil-berdeki tebessüm-i âlem-bahâ nedir

‘Âşıkda zevk u neş’e deminde nedir bükâ

24 Cezzâb olur hadîdi ne kuvvetle mıknaşıs

Meczub eder ne cezbe ile kâhı kehrübâ

- 25 Şâhin.....⁶⁶birbirine hâşm-ı cân-şikâf
Yek-digeri ile bâtır u mürgâb-ı âşinâ
- 26 Kim verdi serseri Deli Petroya ğayreti
Geldi zuhûra saha- i vüs'atde Rusya
- 27 Kim oldu avn u nuşret ile kuvvet-i zahır
Etdi esir Nâpolyon'u⁶⁷ Prusya
- 28 Her şehri dâr-ı feyz idi biñlerle ' âleme
Almışdı bu meziyyeti nereden Boşamya ⁶⁸
- 29 Kimdir bilâd-ı ğarbı eden şimdi müstenâr
Oldu neden şanâyî' - i gencîne Avrupa
- 30 Dünyayı titreten Bonapart oldu nâ-bedfid
Bir ân içinde yandı bütün şehir-i Moskova
- 31 Kimdir veren Neccâr'a bu âsâr- ı hayreti
Kimdir eden şimendiferi böyle tîz-pa
- 32 Nerden alır bu sur'at-ı bî-mişli telğırâf
Vapûr at gibi bence olmuş yem-âşına

⁶⁶ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

⁶⁷ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

⁶⁸ Mezobotamya Elcezîre kıt' asî

- 33 Gerçi ‘ayân tebâyi’-i eşyâda biñ havâş
 Hâşiyeti kim eyledi eşyâda ihtifâ
- 34 Kimdir havâşşı eyleyen esbâb- ı düşmeni
 İnsânı kimdir etdiren esbâba ilticâ
- 35 Olmuş kimi denâet ile bî-çarâr-ı hırş
 Bulmuş kimi kanâ‘at ile feyz-i kîmyâ
- 36 Cennet evinde hınçaya Âdem ki etdi meyl
 Dünyâda oldu kendine ahfâdına gîdâ
- 37 Yâ Rab nedir bu ‘âlem-i hestîde ihtilâf
 Olmuş niçin tebâyâ efkâr rû-nümâ
- 38 Bir hâkden çıkar şecer zehr ü ney-şeker
 Bir nahlden olur gül ile hâr rû-nümâ
- 39 Bir ‘ismet uğruna kimisi cân fedâ kılar
 Eyler kimi bir aqçe için ‘ismeti fedâ
- 40 Her zerre oldu ders-i rumûz-ı mükevvinât
 Her katre oldu cevher-i âyine-i beğâ
- 41 Geldi zuhûra şan‘at-ı esrâr-ı sermedi
 Bennâ- yı kudret eyledi nâ-dîde bir bina
- 42 Luţf eyledi bu dîdeye bî-rü‘yet eyledim
 Olsun cenâb- ı Hâlîka biñ hamd ü biñ şenâ

43 Terk et yeter muḥabbet-i dünyâyı ey gönül

İkbâle kııl nazar olur encâmı lâ-bekâ

44 Allâh'a rabt- ı kalb ile lazımdır ihtiyât

Bin ḥânumânı maḥv ediyor bir ufâk kazâ

45 Âzâde ol cihanda ḳadem çek bu bâğdan

Zirâ ki ḥâr-ı maḥlub-ı ' âlem verir ezâ

46 Çek sürme-i ḥaḳîḳati çeşm-i başirete

Ol âşinâ-yı ḥikmet esrâr-ı kibriyâ

2 a

47 İster melîḥ ü ḥûb ola ister ḳabîḥ ü şer

Bu mâsivâda her ne olursa şuver-nümâ

48 Eyler hezâr ḥikmet-i pinhân ile ' ayân

Bir pâdişâh-ı aḳdes-i lâ- yüs'el ihtivâ

49 *Ḥallâḳ- ı künfekâne*⁶⁹samed-i lemyezel nişân

Sultana taḥt-ı şalṭanat-ı *keyfe mâ-yeşâ*⁷⁰

50 Yektâ-yı taḥt-gâh- ı ' ayân der-' ayân-ı ḡayb

⁶⁹ Ayet:Yasin Suresi,82.ayet.Bu ayet K.Kerim'de " Kün fe-yekûn " şeklinde geçer: " O'nun işi bir şeyin olmasını dilediği vakit , ona sadece "ol " demektir.o da hemen oluverir."

⁷⁰ Ayet:Ali İmran Suresi,6.ayet. "Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. "

Manzûr-i zîr-perde-i eyvân-ı istivâ

51 Ferd ü kadîm ü şâni' ü kıddûs ü müste'ân
Hıyy u kerîm ü mu'îti vü kıyyûm u kibriyâ

52 Âyine-i hâkıkatde taşvîr-i bî-'ayân
Gencîne-i şu'ûna kemâl-i ebed-nümâ

53 Nûr-i ezel nuķûş-ı 'adem setr-i intizâm
Feyz-ebed-i rahîm serâ-perde-i hafâ

54 Hıllaķ u münzil-i şuhûf u çâri min kitâb
Aşl-ı zuhûr u sırr-ı kadem rûh-ı mâsivâ

55 Ma'nâ-ı aķdes-i kütüb-i şun'-i evvelin
Kenz- i ezel meâl-i ebed âyet-i beķâ

56 Nur-i mübîn- i arz u semâ 'âlem ü 'Alîm
Küh-i hafâ netîce-i mazmûn-i i' tilâ

57 Biñ perde bedâyi'-i kıdretten âşikâr
Biñ vehm ü zan içinde daħi vahdet incilâ

58 Etmez nihân şuhûdunu esrâr-ı ğayb u reyb
Eyler 'ayân vücûdunu âşâr-ı ihtifa

59 Yâ Rab nedir bu debdebe- i şân -1 *lâ-yezâf*⁷¹

Yâ Rab nedir bu kevkebe- i izz-i *lâ-fenâ*⁷²

60 Başdan başa ʿavâlimüñ Allahü ekber

Ser-tâ-be-pâ hâlâika hâlâk-ı zü'l'atâ

61 Olmuş cemâli revnâk-ı eyvân-ı kün-fekân

Etmiş kemâli mebde' ü encâm ihtidâ

62 Tâ'atte kudsîyân u kanâdîl- i ahterân

Bir câmi' -i muqaddesîdir kûbbe-i semâ

63 Eyler kemâl-i şıdık ile tevhid zâtını

Bil-cümle etkîyâ vü berâya vü aşfîyâ

64 Gâffrârün A' zaman, Şameden Rabbi Erhamâ

Ey hastegân-ı ye'se veren rahmetiñ şifâ

65 Sensin veren bu çâker-i bî-tâba kudreti

Sensin eden bu kemteri mesrûr câ- be-câ

66 Vicdânıma İlâhî münâcât-ı aqdesiñ

Bahş eyledi o mertebe feyz-i ebed-bahâ

⁷¹ Ayet:Bu ifade bu beyitte Kur'andaki bir ayete bir telmih şeklinde karşımıza çıkar.Bakara Suresi,255.ayet "Allah,ondan başka ilah yoktur.O sürekli diridir."

⁷² Ayet:Bu ifade de aynı şekilde bu beyitte Kur'andaki bir ayete bir telmih şeklinde karşımıza çıkar.Rahman Sures, 26. ayet "Yer yüzünde bulunan her şey fanidir."

- 67 Etsem revâ ḥalâiḳ-ı dünyâya elveda^ç
Versem sezâ me^ç âşir-i ^çuḳbâyâ merḥabâ
- 68 Sensin veren İlâhî baña aḳl u nutḳ u cân
Sensin veren ilâhî baña ni^ç met ü ğidâ
- 69 Sensin eden bu bî-kesi maḳrûn-i iḥtirâm
Sensin eden ḥayat ile pâ-bende dâimâ
- 70 Bildir İlâhî cümle lisânı bu ^çâcize
Tâ her biriyle ḥamd ü şenâ eyleyem sañâ
- 71 Ben istemem ḥadıḳa-i şahrâ-yı maḥlabı
Yâ Rab kitâb-ı feyze beni eyle âşinâ
- 72 Etmem rumûz-ı küngüre-i ^çarşı cüst ü cû
Bir zerre el verir baña âyîne-i ḥafâ
- 73 ^çAḳl u zekâ dedikleri tezyîd-i buht eder
Feyz- i celiliñ olmaz ise zînet-i ḳuvâ
- 74 ^çAvniñ İlâhî eylemeseydi muḥâfaza
Şem^ç -i ḥayâtım etmiş idi çokdan inṯifâ
- 75 Yâ baḥr içinde olmuş idim şimdi ben ğarîḳ
Yâ nehr içinde olmuş idim vâşıl-ı fenâ

76 Yâ ğurbeti gezerken olurduŋ arîn-i mevt
Yâ dağları âşarken olurduŋ keşide-pâ

77 Yâ nâgehân dururken olurduŋ ‘adem-nişîn
Yâ ansızın yürürken ederdim beâ-yı câ

2 b

78 Te’lim ederdî bünyemi yâ iştidâd-ı şayf
Te’şir ederdî cismime yâ şarme-i şitâ

79 Esb-i ğurûf yıardı giderken mesîre ben
Nâr-ı derûn yaardı ederken ğöñül şafâ

80 Tuğyân ederdî tende ‘anâşır bilâ-sebeb
‘İsyân ederdî dilde⁷³ bilâ devâ

81 Bir ğün ederdî yolda ya ğaydûd-ı bî-nişân
Bir şeb kılarıdı nevmde sâri yâğud hebâ

82 Bel‘ eylemezdi lomayı yağud ten-i za‘îf
Nûş eylemezdi âbı yağud cism-i bî- kuvâ

83 Evde dururken ğâne olurdu yâ münhedim
Yolda giderken başa inerdi yâ bir binâ

⁷³ şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

- 84 Ya öldürürdü tîğ-i tehevürle bir denî
Yâ nâgihân erirdi dile eserb-i kazâ
- 85 Yâ les^ç eder sevâm yaħud ledğ eder hevâm
Yâ bel^ç eder neheng yaħud maħv eder vebâ
- 86 Sen eylediñ muħâfaza ey Rabb-i zü'l-minen
Senden gelir baña bu ^ç inâyetle bu ^ç afa
- 87 Luṭf u ^ç inâyet eyleyip ey Hâlık-ı Raħîm
Sen eyledikçe ^ç âleme irsâl- i enbiyâ
- 88 İnsanlarıñ olur kimi Şeddâd-ı bî-şu^ç ûr
Nâdanlarıñ olur kimi Nemrûd-ı bî-ħayâ
- 89 Ammâ gelince ħaline bu ^ç abd- i muznibiñ
Bir zerre şükr-i ni^ç metiñi etmedim edâ
- 90 Geh hırs-ı dil-berânla göñül oldu bî-ķarâr
Geh derd-i meh-veşanla yürek oldu pür-hevâ
- 91 Rü'yâda iştiğâl ederim gül-ruħân ile
Fikrimde mehlikâ-beççe zikrimde dil-rübâ
- 92 Dünyâya bakmadan ħarazım ħüsni görmedir
Pâzâra gitmeden emelim vech-i ħoş-nümâ

93 Verdi bina-yı cisme hâlel seyl-i ma^ç şiyet
Uğrâr cezâ-yı hedme çürük olsa bir binâ

94 Ol günde ki nice deli zan etdiğiñ ricâl
^ç Aks-i zuhûr ile diyecek vâ-nedâmetâ

95 Ol gün ki nice deli zan etdiğiñ zevât
Nûr-ı velâyet üzre olur anda rû-nümâ

96 Ol gün bütün serâir- i mektûme ref^f olur
Ol gün bütün halâik-i dünyâ erir baña

97 Vâ veyl Emîrî işte o günlerde hâline
Herkes seni iyi biliyor sen iseñ fenâ

98 Bir derde düşmüşüm ki bu ^ç âlemde hâşılı
Bağdıqça kendime ederim nefret ü hayâ

99 Lihyem tutub da başıma yumruqla darb eder
Gelseydi şimdi nezdime Cibrîl- i zü'l-ıuvâ

100 *Lâ taknañu*⁷⁴yu gerçi buyurduñ mühey-minâ
Bu mertebe tegâfûlüm etmezdi iktizâ

1001 Vâ hasretâ ne Rusya bî.....⁷⁵ memâlikim

⁷⁴ Ayet:Zümer Suresi, 53.ayet. “ Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. “

⁷⁵ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

Vâ firqatâ ne bî-edebim vâ nedâmetâ

102 Yâ Rabbi seniñ 'inâyetine kaldı her işim
Yoksa benim için olamaz çâre-i rehâ

103 Kesmem yine ümîdimi Rabb-i rahimsiñ
Bir bilmişim cenâbıñ ey Rabb- i zü'l- 'ağâ

104 Yokdur yüzüm diyecek başka bir sözüm
Peyğamberiñ şefâ' atine ettim ilticâ

3 a

1

NA' T- I ŞERİF

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Olmadım hâl-i cihâna âşinâ
Eylemiş hayran beni bu mâsivâ

2 Ben neden girdim bu ten zindânna
Murg-i lâhute nedir bu ibtilâ

3 İsterim çâğ eyleyem ârâmımı
Eyleyem cism-i elemnâkim fedâ

4 Hânde mi etsem İlâhi girye mi

Ben neyim bilmem nedir arz u semâ

5 Bir cihân-ı dîgeriñ müştâkıyım

Bu ğarîb ildir baña dâm-ı belâ

6 Nerdedir yâ Rab simât-ı ma‘ rifet

Olmuşum ıhasretle muhtâc-ı ğidâ

7 *Rabbenâ enzil ‘aleynâ mâide*⁷⁶

*Rabbenâ etmim lenâ âmâlenâ*⁷⁷

8 Yalnız ben mi cihân hayrânıyım

Yoksa dünyâ ben gibi hayret-nümâ

9 Yalnız ben mi perîşân- ı cihân

Yalnız ben mi bu dâma mübtelâ

10 Ben mi maqrûn-ı belâ-yı bî-şumâr

Baña mı te’şir-i zerrât-ı kazâ

11 Cümle ‘âlem ben gibi hayrân ise

Elvedâ‘ ey inbisât-ı mâsivâ

⁷⁶ Ayet:Maide suresi, 212-214.ayetler,Havariler Hz. İsa’dan, kendilerine gökten bir sofrâ indirilmesini istediler.Bunun üzerine bu ayet nazil olmuştur. “ Meryemoğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofrâ indire bilie mi?(İsa) İnaniyorsanız Allah’tan korkun, dedi. “

⁷⁷ Ayet:Bu ifade K.Kerimde “ Rabbenâ etmim lenâ nurena” şeklinde geçer.Tahrim suresi,8.ayet. “Rabbimiz, nurumuzu tamamla, bizi bağışla.Çünkü sen her şeye kadirsin. “

12 Ben naşıl şabr u taħammül eyleyem

Gözlerimden yaş gelir şubħ u mesâ

13 Bu za' ifi söyleten bilmem nedir

Bende yokdur iktidâr-ı iştikâ

13 Mühlikâne bu heves nerden gelir

Nerden olmağda huşûl-i iştiħâ

14 Bir eserden rû-nümâ çeşmimde hep

Đaħk ü ğam seng ü güher hüzni ü şafâ

15 Fikrimiñ tehlîli her âh u enîn

Gûşımıñ tesbîhi her şavt u şadâ

16 Zîr u bâlâ- yı ' avâlim cümle Hâk

Şeş-ciħât-ı mâsivâ cümle Hudâ

17 Nev-civan görsem derim Allah bir

Pîrezen görsem derim yâ kibriyâ

18 Katreye baqsam derim yâ Müste'ân

Zerreya baqsam derim yâ Rabbenâ

19 Ney eder tevħîdi telkin gûşumâ

Eyliyor temcîdi a' lâ her nevâ

20 Kuvvetim yok dest- i bî-tâbımda âh

Âh ey dest- i ümîd-i bî-vefâ

21 Nerde maḥbûbum resûlüm nerde ben
Nerde Şu bed-baḥt olan cism-i hebâ

22 Ol Resûl-ullâh-i a' zam kim anıñ
Zâtıdır sultân-ı taḥt-ı ıstıfâ

23 Ol Ḥabîbullah ki ism-i pâkidir
Aḥmed ü Ḥâmid Muḥammed Muştafa

3 b

24 Evvelin ḥarf-i kitâb-ı mümkinât
Âḥirin lafz-ı suḫûr- i i' tilâ

25 Nûr-ı raḥmet tâc-ı miḥrâb-ı sücûd
Tâc-ı raḥmet nûr-i miḥrâb-ı hüdâ

26 Âfitâb-ı meşriḳ-i arş-ı 'azîm
Şu 'le-tâb-ı levḥ-i maḥfûz-ı tükâ

27 Eylese taḡyîr mâhiyât-ı ğam
Şekl-i dîger kesb eder bu mâsivâ

28 Zulmet-i Şeb Şu' le-baḥş-ı rûz olur
Tâc-ı zulmet zînet-i farḳ u şafâ

29 Nûr-i çeşm-i enbiyâ vü murselîn

Mefhâr-i   âlem imâm-ı etkiyâ

30 Kâhir-i küfr-i celî sultân-ı din

Mâhi-i şirk-i hafî nûr-ı hüdü

31 Âsitâni kıble-i ehl- i necât

Ma  ser-i arz u semâya muhtedâ

32 Vechiniñ dil-dâdesi kerrûbiyân

Cebhesinden âfitâb eyler hayâ

33 Piş-vâ-yı evvelin ü âhirîn

Evvelîn ü âhirîne piş-vâ

34 Şer dir bir çarşu-yi bî- zevâl

Hep rızâu'l-lahdır bey  u şirâ

35 Emrinin icrâsı bî-lâ vü ne âm

Hükümünüñ infâdı bî-çün ü çırâ

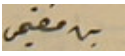
36 Şehriyâr-i mülk-i *mâ-zâga'l-başar*⁷⁸

Şeb-çerâğ- ı a zam-ı tâc-ı rızâ

37 Yâ Resûlallâh fedâ cânım sañâ

Yâ Habiballah sañâ rûhum fedâ

⁷⁸ Ayet:Necm suresi 18-6-18.ayetler. “ Sidreyi kaplayan kaplamıştır.(Onu kaplayan şeyin iç yüzünü akıllar anlayamaz.)(Muhammed’in) göz (ü) şaşmadı ve sınırı aşmadı. “

- 38 Merhabâ ey server-i ferd-intihâb
Merhabâ ey pîş-vâ-yi enbiyâ
- 39 Merhabâ ey şeh-süvâr- ı künfekân
Merhabâ ey iftihâr- ı aşfiyâ
- 40 Merhabâ nûr- i mübîn- i kâinât
Merhabâ feyz- i ‘amîm-i mâsivâ
- 41 Hâlim olmuşdur firâkıñla yaman
Yâ Resûlallâh mürüvvet kıl bana
- 42 Ben saña müştâkımm ammâ bu ‘aceb
Etdiler âşım beni nefis ü hevâ
- 43 ‘Âşıka bürhan gerek ammâ benim
Zenb ü fişk olmuş umûrum dâ’imâ
- 44 Nerde görsem bir güzel dîvânesi
Ben nerde bir dâr-ı riyâ
- 45 Maḥrumum her yerde yüz rind-i sefih
Hem-demim her yerde biñ şahs- ı fenâ
- 46 Bu mudur şıdķ- ı muḥabbet biñ esef
Ben muḳirrim bende yok şerm ü ḥayâ

- 47 Ya Resûlallâh eğer ‘avn u meded
Eylemezsen hâlîm oldı pek fenâ
- 48 Yalnız Allah’ı taşdıķ eylerim
Bir de vardır şıdķ u iķrârım saña
- 49 Bende başka hiçbir sermâye yok
Yâ habîbî eylerim senden ricâ
- 50 Sen şefaât kııl baña yevm-i nedim
Sen ‘inâyet kııl baña rûz u cezâ
- 51 Ten-şikâfım can-hırâşım mürde-dil
Şahs-ı lâ ya‘ kııl sefih-i bed-edâ
- 4 a**
- 52 Çeşm ü ebrûda olân hâl-i laţif
Hande-i dil-berdeki feyz ü şafâ
- 53 Hânümansuz-ı mecâlim oldu âh
Bî-mecâlim nâ-tüvânım dâimâ
- 54 Her işim zenb ü günâha münhaşır
Her sözüm âşâm ü ‘işyân ü haţâ
- 55 Havaşalamda tâb ü kuvvet yok benim
Olmuşum hÿân-ı ‘ibâdetten cüdâ

- 56 Kimseler olmaz benim gibi za'if
Olmuşum maħrûm-ı reftâr- ı şifâ
- 57 Evvel Allah ekber soñra sen
Çeşm-i hağ-bînimde yokdur mâ' adâ
- 58 Yâ Muhammed şavtıñı gûş itmişim
İstemem dünyâda başka bir şadâ
- 59 Sen nuğûd-ı luğf u şefkatle ganî
Ben ise dünyâda bir müflis gedâ
- 60 Sen cezâyı 'afv eden bir pâdişah
Ben iki dünyâda şayân-ı cezâ
- 61 Sen şefâ' at kânısın cürm ehline
Ben ise âlûde-i cürm ü hağâ
- 62 Sen şehen-şâh- ı serîr-i mağfîret
Ben zebûn-i pençe-i nefis ü hevâ
- 63 Sen tabîb-i çâre-sâz-ı kâinât
Ben marîz- i nâ-ümîd- i mâsivâ
- 64 Bir nigâh-i şefkatiñ biñ hastaya
Muhteşem sermâye- i feyz- i şifâ
- 65 Bir zülâl- i rahmetiñ biñ teşneye

‘ Ayn-i kevşer çeşme-i âb-ı beķâ

66 Hâk-i pâyıñ biñ sürme-i çeşm-i necât
İltifâtın ehl-i fakre kîmyâ

67 Ey gönül kaç‘ ı enîn et e lverîr
Müjde kim meftuħdur bâb-ı ricâ

68 Elverir etdiñ kelâm-ı nâ-muħal
Elverir kıldıñ şadâğ-ı nâ-becâ

69 Elverîr ey müflis-i naķd-i şevâb
Elverir ey hâmil-i ħaml-i ħatâ

70 Elverir ey şâhib-i zenb-i ‘ azîm
Elverir ey bî-ħicâb u bî-ħayâ

71 Bu Emîrî eylemez kaç‘ -ı ümîd
Kul seniñ fermân seniñ yâ Rabbenâ

2

Hâzret- i Şiddik- i a‘ zam Efendimiz ħaķķında

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Oldu dünyâya Resûlullah muķaddem pîş-vâ
Soñra oldu Hâzret- i Şiddik- ı a‘ zam pîş-vâ

2 Öyle şiddik- i mu‘ azzam kim o dur zât-ı bülend
Öyle şiddik-i mu‘ azzam kim mükerrerem pîş-vâ

3 Bi'şet- i peygamberi ol odur taşdıķ eden
Levh- i maḥfûz-1 ḥaķıkatte muraķķam pîş-vâ

4 Cevher-i raḥşân-1 tâc-1 şâbiķûn olmuş o zât
Cümle aşḥâb-1 güzîne olmak elzem pîş-vâ

5 Ḥazret- i peygambere yâ Rab nedir ol etkîyâ
Âferîn ey ins ile cinne müselleḡm pîş-vâ

4 b

6 *İzhumâ işneyni fi'l-gâri*⁷⁹ oldu şân-1 aķdesiñ
Ma'şer-i aķvâm-1 'arş u ferşe a'lem pîş-vâ

7 İrtihâl etdikde zât-1 Ḥazret-i Peygamberi
Oldu dünyâya bi-ḥaķ pek mufaḥḥem pîş-vâ

8 Ḥilm içinde şiddeti şiddet içinde ra'feti
Gösterir dünyâya kim oldur mütemmim pîş-vâ

9 Yâ nedir ol ġayret-i dîn-i mübîn-i Aḥmedî
Bâreke'llah ey fazîlet-mend ü ekrem pîş-vâ

10 Böyle bir ḥulķ- ı mükemmel böyle bir 'azm- i metîn

⁷⁹ Ayet:Beyitte geġen bu ifade K.Kerimde Tövbe suresi, 40 ayette mealen şöyle geġer: "...Hani yalnız iki kişiden biri olduġu halde , inkar edenler kendisini (Mekke'den) çıkardıkları sırada, ikisi mağarada iken arkadaşına : Üzülme Allah bizimle beraberdir. diyordu."

Eylemiş dünyâ yüzünde hangi efhem pîş-vâ

11 Yâ muṭahhar yâ mümecced yâ mükerrerrem yâ ‘anîk

Sensiñ İslâma bi-ḥaḳkın âb-ı zemzem pîş-vâ

12 Sensiñ ol yâr-i celfîl-i Ḥazret-i Faḥr-i Resûl

Görmemiş görmez saña hemtâ bu ‘âlem pîş-vâ

13 Pîş-va olduñsa hangi⁸⁰ ceyş ‘âli-gevher

Oldu gûyâ Ḥazret-i Cibril’i a‘zam pîş-vâ

14 Eylemez zâtîñ gibi ibrâz-ı âşâr-ı zafer

Olsa hangi ‘askere Behrâm u Rüstem Pîş-vâ

14 Faḥr-ı evvel ḥamlede te’min eden zâtîñ gibi

Hangi bir gavgâda oldu hangi âdem pîş-vâ

15 Âdl ile inşâf ile iḳdâm ile ihsân ile

Pek mükemmel pek muvaḳḳar pek müvessim pîş-vâ

16 Sendedir ‘ilm-i İlâhî sendedir feyz- i ḥafî

Ey ḥaḳîkî vâkıf-ı esrâr-ı mübhem pîş-vâ

17 Zât-ı zî-şanıñ gibi ibrâz-ı kudret eylemez

⁸⁰ Divanda bu kelime “kañı” şeklinde yazılmıştır ancak biz günümüz Türkçesine uygun şekliyle transkribe ettiğimizden “hangi” şeklinde yazdık. Divanın tüm metninde aynı çizgiyi takip etmeye çalıştık.

Olsa da bir leşkere İskender ü Cem pîş-vâ

18 İbtidâsı oldu heft iklimi teşhîr eylemek

Ol zaman ki oldu zât-ı pâkiñ aqdem pîş-vâ

19 Yâ hâlîfe zât-ı pâkiñdir olan ba' der-rusül

Fazl u ehliyetle dünyâyâ muna'im pîş-vâ

20 Sensiñ her bir maşlahatda mazhâr-ı tevfiq-i Râb

Sensiñ her bir işde lutf- ı haqqa mülhem pîş-vâ

21 Bî-kesim bî-dâyeyim âvâreyim dârinde

Ol bu ' abde ey penâh ibn-i Âdem pîş-vâ

22 Âh ol gün ki olur her zenb ü ' işyân ehline

Hey'et-i dehşet-nümâda nefsi azlem pîş-vâ

23 Âh ol gün ki ne semte eylesem medd-i nigâh

Her tarafından olmada biñ hasret ü gam pîş-vâ

24 Âh ol gün ki ne yerden istesem imdâd olûr

Zenb ü âlâm ü kudûret ye's ü mâtem pîş-vâ

25 ' İlm ile ' irfân ile maḥviyet-i ahlâk ile

Ey olan rûy-ı zemîne pek muqaddem pîş-vâ

26 Merḥamet kıl ol zamanda bu Emîrî mücrime

Hâli pek müşkil olur ey halka erham pîş-vâ

27 Şimdiden etmektedir ' arz-ı dehâlet şânınâ

Ol çetin günde unutma ey mükerrerem pîş-vâ

28 Kesmem ümmîd-i şefa' at yâ veliyy-ullah meded

Çünkü sensiñ ümmet-i İslâma her dem pîş-vâ

29 Çâkeriñ ' abd- haķiriñdir kulundur bu za' if

Ey mu' in-i mücrimîn ey haķķa maħrem pîş-vâ

3

Ĥazret- i ' Ömer' ül- Fâruk Efendimiz haķķında

Mef' ulü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

1 Yâr- i Muħammed-i ' Arabî, kuṭb-ı evliyâ

Fârûķ- ı a' zam âyet-i kübrâ-yı kibriyâ

2 Ya' ni cenâb-ı ' umde-i ' uzmâ-yı Müslimîn

Sulṭân-ı bî- nazîr-i ' avâlim cihân-küşâ

5 a

3 Sertâc-ı enbiyânîñ ikinci ĥalîfesi

Nûr-i çerâĝ-ı mescid ü mihrâb-ı kibriyâ

4 Fettâh-ı bî- mişâl-i cihân Ĥazret- i ' Ömer

Keşşaf-ı müşkilât-ı zâfer rûh-ı etķiyâ

5 Verdi cihâna ‘adl ile bir intizâm-ı tâm

Az bir zaman içinde ‘adım oldu eşkiyâ

6 Hayretde kaldı rûy-ı zemîn halkı ser-be-ser

Yâ Râb nedir bu himmet ü ikdâm u aĝniyâ

7 Yâ Râb nedir bu ĝayret-i bî- mişl ü bî- nazîr

Yâ Râb nedir bu kudret ü bu ‘adl u ittiqâ

8 Etseydi nûr-i dîdesi evlâdı bir kuşûr

Rahm eylemez verir idi şer‘ an ağır cezâ

9 On yıl içinde fâtiĝ-i nişf- ı cihân olan

Fârûk- ı a‘ zâmı ne şanırsın a bî-vefâ

10 Ehliyet anda himmet ü ‘ulviyet andadır

Nûr-ı kerâmet andadır ey şahş-ı bî-ĝayâ

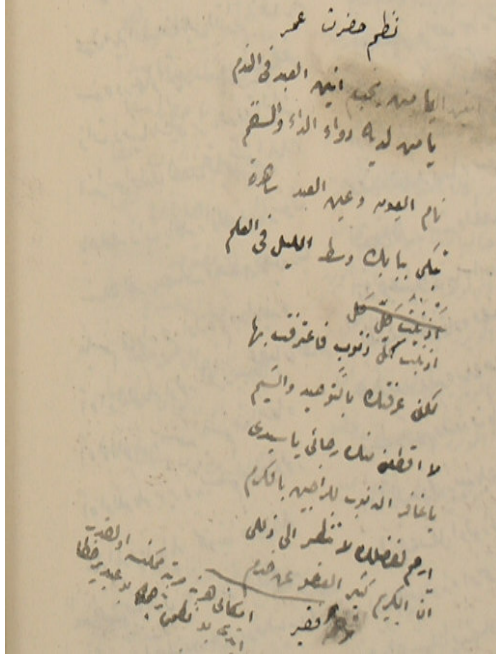
11 Sebb eylemek sezâ mıdır ol ‘âl-i serveri

Gelmiş mi birde ‘âleme bir öyle piş-vâ

12 ‘Âdl ü kerem-i mücessem sultân-ı dîn iken

Bu nazm-ı pâkî yâd edib eyler idi bana

Nazm-ı Ğazret-i ‘Ömer

Tercüme-i Fakîr

13 İmkânı her ne mertebe mümkünse ol kadar

Etti bu nazmı tercüme bu ‘abd- i pür-htaâ

14 Ey nâle- i nedâmet-i ‘abdi seven Hudâ

Ey cümle derd ü ‘illete nice eyleyen devâ

15 Gözler uyur benim gözüme uyku girmez âh

Bâbında ağılârım gece vaḳti edib ricâ

16 Her bir günâhı işlemişim gerçi ben faḳat

Bir bilmişim cenâbını ey ferd-i zü’l-‘aḫâ

17 Kesmem ümîdimi der-i luţfuñdan ey Raĥîm

Senden olur olursa baña çâre-i rehâ

18 Baĥma benim kuşûruma raĥm u ' inâyet et

Ey ' afvı ' abdine çok olan zât-ı kibriyâ

5 b

19 Gördüñ mü ey gözüm kim imiş Ĥazret- i ' Ömer

Şetme sezâ mı öyle böyle şehen-şâh-ı bî-riyâ

20 Her zerresî ' Ömer çağırır cism-i zârımıñ

Ĥâk eylese vücûdumu tãhûne-i kaşa

21 Ey dîn içinde eyleyen ikmâl-i ' Arabın

Ey pâdişâh-ı kişver-i yektâ-yı ittikâ

22 Ey dîn yolunda câmi' içinde olan şehîd

Eyler iken namazı cemâ' at ile edâ

23 Şubĥ-ı kıyâmet olsa idi âh ol sabâĥ

Tek etmeseydi bu işe bu lu'lu ictirâ

24 İslâma oldu her ne kim oldıysa ey dirîĝ

Etdi ' Ömer ' azîmet-i lâhût-i kibriyâ

25 İşte o günden oldu ' ayân rûy-ı ihtilâf

İşte o günden etdi telâtum yem-i belâ

26 On yıl kadar daha yaşasaydı eğer ‘ Ömer

Dünyâyı kaplamışdı bütün nûr-ı ihtidâ

27 Ey pertev-i velâyet ile âfitâb-ı dîn

Ey cevher-i kerâmet ile nûr-ı ıştîfâ

28 Ey himmet-i ‘adâlet ile şems-i maşriqayn

Ey kudret-i hilâfet ile tâc-ı etkiyâ

29 Bî-çâredir sitemzededir dil-figendedir

Bu pür-güneh Emîrî-i bî-şerm ü bî-ğayâ

30 Meydâna geldiğinde hisâb u kitâb-ı Hâk

Mağlûb-ı pençe-i elem oldu da aqvîyâ

31 Bu abd-i müznib-i elem-efzâyâ kıl meded

Ahvâl-i rüstağîzden et luğf ile rehâ

5

Hâzret- i ‘Osmân- ı Zinnûreyn Efendimiz Hâkında

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Hâzret-i Osmân-ı zin-nûreyn ol kân-i hayâ

Câmi‘ -i Qur’ân-ı dîn meşhûrdur ol piş-vâ

2 Oldu dâmâd-ı mu‘ allâ-yı Hâbîb- i muhterem

Mecd ü ' izzetle iki def a o şâhib-ittikâ

3 Bir kızım da olsa ' Oşmân'a verirdim söyledi

Zevce- i şâniyesi göçdükde zât-1 Muştafa

4 Yâr-1 şâlişdir Resûlullah-1 ' âli-sîrete

Ol velîyy-i muhtterem ol pîş-vâ-yı evliyâ

5 Rûz u şeb meşgûl idi Qur'an ile takvâ ile

Şebde kâim rûzda şâimdi ol bedr-i dücâ

6 Gayret- i Şiddik ile ol server-i kavm-i ' Arab

Hzret-i Peygambere îmâna geldi ibtidâ

7 Sâbiķûndân oldu ol zât-1 mu' allâ- yı enâm

Fâizûndan oldu ol nûr-1 mübîn-i etķiyâ

8 Hzret- i peygamberiñ uğruna cümle vârını

Evvel-i islâmda ârslân gibi etdi fedâ

9 Gerçi çok cevr ü cefâlar eyledi kavm-i Kureyş

Dönmedi şabr u taħammülden o merd- i kibriyâ

10 Zevcesîyle ruḫşat-1 luḫf-1 Resûlullah ile

Gitti birkaç yıl Habeş iklimine ol muḫtedâ

11 Etti ba' de'l- hiecre naḫl-i Yeşrib-i raḫmet-nişâr

Mağdem-i peygamber-i zîşâna oldu cephe-sâ

12 Bî'at-ı şûrâ ile oldu imâmü'l-müslimîn

Hâzret-i Fârûk edince 'azm-i iqlîm-i beğâ

6 a

13 Mesleği şer'î şerîf-i Hâzret-i mağbûb-ı Hâk

Rehberi Kûr'ân-ı a'zam mazhar-ı feyz-i Hudâ

14 Nûr-ı şefkatle müzeyyen merhametle muttaşîf

'İlm ü re'fetle münevver şehriyâr-ı inzivâ

15 Feyz-i sermed dürr-i emced vâkıf-ı sırr-ı Şamed

Şems-i âfâk-ı velâyet muhtedâ-yı aşfiyâ

16 Gevher-i gencîne-i 'işmet gül-i bâğ-ı edeb

Râhîl-i kurb-ı İlâhî râzı-yı hükm-i kazâ

17 Şârib-i şehd-i şehâdet vâşıl-ı huld-ı berîn

'Âric-ı lâhût-i kudret ser-firâz-ı mâsivâ

18 Revnâk-ı şadr-ı hilâfet oldı on üç yıl kadar

Ol hudâvend-i kerem-fermâ o mansûru'l-livâ

19 Nûr-ı şadrinden bulurdu incilâ yerde 'uyûn

Vech-i pâkinden melâik gökde eylerdi hayâ

20 Yâ emîr'el- mü'minîn yâ dürr-i iklîl-i şeref

Eylesin luṭfuñ bu mücrim ḥastaya baḥş-ı şifâ

21 Yâ imâm'el-müslimîn yâ mazhar-ı feyz-i celil

Ḥüsni-enzârın bu 'abd-i 'acize versin şafâ

22 Aldı etrâfım benim zıenb ü günâh-ı bî- ḥayâ

Şardı her yanım benim 'işyân u âşâm u ḥaṭâ

23 Elli yıldır eylerim pend ü naşihât nefsim

Gelmiyor î mân u inşâfa o kâfir mâcerâ

24 Nefsimiñ küfr ü 'inâdı böyle eylerse devâm

El-firâḫ ey 'aql u iz'ân elvedâ' ey aşdıḳâ

25 Dîgere 'atf- ı kuşûr etmekte yok ḥaḳqım benim

Kendi ḥâlimden yine kendim edersen iştikâ

26 Geçti eyyâmım bütün âşâm ile eşkâm ile

Oldu hep 'ömrüm benim evhâm ile maḥv ü hebâ

27 Bir gün olsun olmadı baḡy ü hevâ sizden bâ'îd

Âh ey nefsi-leim ey ṭab'-ı ḡaflet ihtivâ

28 Yâ emîre'l- mü'minîn işte budur ḥâlim benim

Merḥamet ḳıl sen yetiş imdâdıma rûz-ı cezâ

29 Keffe-i mîzan-ı maḥşer k̄orķarım lebrîz olur
Hep gûnâhımla meded etmez iseñ ol gûn baña

30 Sensiñ ışfâ- yı İlâhî hem de damad-ı Resûl
Sensiñ anķa- yı ḥaķîķat ma‘ den- i ḥilm ü ḥayâ

31 İnşa‘allâh ol çetîn günde unutmazsıñ beni
Bu Emîrî pür-ḥaḥâ sen şaḥib-i luṭf u ‘ aṭâ

5

Ḥazret- i ‘ Aliyye’l- Murteza Efendimiz Ḥaķķında
Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

1 ‘Aliyye’l- murtaẓâdır Haydar- ı kerrâr- ı bî-hemtâ
‘Aliyye’l- murtaẓâdır şaf-der- i dünyâ ve mâ-fihâ

2 Cenâb-ı fâtiḥ-i Hayber olân şîr-i Ḥudâdır bu
Bununla faḥr eder eşrâf-ı nesl-i Âdem ü Ḥavvâ

3 Melek-ḥaşlet hümâyûn-sîret ibn-i‘ amm-i peyğamber
Fürûğ-ı dîde-i ‘ Adnân u Hâşim mefḥar-i dünyâ

4 Mu‘ azzam ḳahramân-ı şaf-şikâf-ı Handek ü Hayber
Mu‘ allâ şeh-süvâr-ı ğazve-i Bedr-i cihân-pîrâ

5 Odur ibn-i Ebû Ṭâlib odur damad-ı peyğamber
Cenâb-ı vâlid-i şibteyn zevc-i Ḥazret- i Zehrâ

6 Çekince Zülfikârı düşmâna teng olur meydân

Binince Düldül- i câpgerde teslim olur a'câdâ

6 b

7 'Ali'dir nüshâ-i kübrâ ğanîdir her dü 'âlemde
'Ali'dir mazhar-ı sırr-ı 'acâyib kudret-i Mevlâ

8 Muğîm-i bârigâh-ı ğamse-i âl-i abadır bu
Budur kerrâr-ı bî-ferrâr-ı a'zam server-i dünyâ

9 Budur âl i 'abâ- yi ğamseniñ esmâ- yı zîşânı
Cenâb-ı Muştafa vü Mürteza sıbţayn ile Zehra

10 Henüz tâ tıfl ikenden mekteb- i ta'lim olmuşdur
Ħuzûr- i Ħâzret-i sulţan *sübĥânellezî esrâ*⁸¹

11 Budur üstâd-ı müstesna-yı serâ-ser-i lâhûtî
Diraĥşandır ğamîrinde nuĥûş-ı 'alleme 'l esmâ⁸²

12 'Ayândır levĥ-i ğalbinde nigâh-ı nefr ile ebyât
Nümâyandır kelâmında rumûz-ı lâ ile illâ

⁸¹ Ayet:İsra suresi, 1.ayet. “ Eksiklikten uzaktır o (Allah) kigeceleyin kulunu Mescid-i haramdan , çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüttü.O'na ayetlerimizin bir kısmını gösterelim diye (böyle yaptık).Gerçekten O, işiten, görendir.

⁸² Ayet:Bakara Suresi.31. ayet. “ Ademe isimlerin tümünü öğretti, sonra onları meleklere sunup :Haydi doğru iseniz onların isimlerini bana söyleyin, dedi. “

- 13 Ezel cevlân-gehinde pâye ⁸³vurmuş kûy-ı imkâna
O demden başlamış tâ haşre dek gerdân olur dünyâ
- 14 Odur Cibril-ḥaşlet maḥrem-i esrâr-ı ‘arşu’llah
Odur şeh-per-güşâ-yı âşiyân-ı ‘âlem-i ma‘ nâ
- 15 Saña müştâkı̄m ey meydân-ı ferdiyette leyṣullâh
Cemâl-i bâ- kemâliñ rü’yet olmuş maqşad-ı aqşâ
- 16 Sen ol sulṭân-ı zîşân bilâd-ı efḍaliyetsiñ
Ḳarîn-i şulḥ olur bir emr-i zîşânıñla biñ ğavġâ
- 17 Sen ol fermân-fermâ-yı cihân-ı a‘ zâmiyyetsiñ
Ḳarîn-i şulḥ olur bir emr-i zîşânıñla biñ ğavġâ
- 18 Eġer bir ferde luṭfuñ etmiş olsa zerrece imdâd
Felekden bir daḡi dünyâ yüzünde eylemez şekvâ
- 19 Çıkıp kenf⁸⁴-i celîl-i Ḥazret- i Sulṭân- ı kevneyn
Seniñle oldu bütlerden müberrâ Ka‘ be-i ‘ ulyâ
- 20 O demde etseydiñ şems-i ‘ âlem-tâb-ı gerdûnı
Yerinden fek ederdi sendeki bâzû-yı müsteşnâ
- 21 Henüz bir tıfl-i endek-sâl iken ey kıdve-i ‘ âlem

⁸³ Divanda bu kelime “ urmuş “ şeklinde yazılmıştır fakat biz günümüz Türkçesine uygun olarak “ vurmuş “ şeklinde okuduk.

⁸⁴ Bu kelimenin aslı “kenef“ dir, ancak vezne uydurmak için “kenf“ şeklinde okundu.

Namazı eylediñ peygamber-i zîşân ile îfâ

22 İmâmü'l müslimîniñ ey şehen-şâh-ı cihan-perver

Cema' atdir sañâ islâm olan bu ümmet- i ' uz mâ

23 Sen olduñ kâhir-i a' dâ sen olduñ kâsir-i eşnâm

Sen olduñ kâtib-i kudret sen olduñ şâfi' -i ferdâ

24 Sen olduñ sâkı-i kevşer sen olduñ revnâk-ı minber

Sen olduñ fâtiḥ-i Ḥayber sen etdiñ mürci-yi ifnâ

25 Cihânıñ pehlivân-ı eşheri ' Amrû'bn-i Abdûrî

Cihân ḥayretde kaldı eyledin bir hamlede imḥâ

26 Benim dünyâda yoḡdur bir murâdım ey şeh-i a' zam

Bañâ derd- i derûndur rûz u şeb endîşe-i ' uḡbâ

27 Cihâna geldiğim demden beri bir ḥayr ü nef im yoḡ

Hemen her bir günâhı işlerim bî- kayd ü bî-pervâ

28 Demâ-dem mest-i serḥoş-ı günâhım rind-i ' işyânım

Bu dünyâda eğer ben içmemiş olşam daḥi şahbâ

29 Gine şahbâları etmiş beni sermest ü ser-gerdân

Ne hükmü var mey-i zâhir-nümânıñ olmuşum rüsvâ

30 Evet bed-mest-i bî-pervâ- yı meydân-ı cihânım ben

Mağâlim cümle küfr-efzâ umûrum cümle nâ- bercâ

31 Mey u mahbûbâ dâir der bütün güftâr-ı eş'ârım

Ne havf-ı Hâzret-i Mevlâ ne fikr-i dehşet-i ferdâ

32 Fağat Peyğamber- i zîşâna var îkrâr u taşdîkim

Benim dünyâda 'abd-i pâdişâh-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

33 Sen imdâd et Emîrî çâkere rûz-ı kıyâmetde

Ki Peyğamberle seniñ nişin kim Hârûn ile Mûsâ

34 Ümîdîmsiñ efendîmsiñ vefâlî şehryârîmsiñ

Ṭabîb-i dil-pesendîmsin benim bî-mâr-ı derd-efzâ

7 a

35 Hülâşâ ey ulu sulṭan netice ey büyük ḥâḳân

Budur senden niyâzım ey şehen-şâh-ı kerem-fermâ

36 Hâlâs eyle bu 'abdiñ lücce-i deryâ-yı maḥşerden

Bi-ḥâḳḳi nûr-i “ *Bismillâhi mecrahâ ve mürsâhâ* “⁸⁵

KASİDELER⁸⁶

1

Hâzret-i Fâtıma Zehrâ Efendimiz Ḥâḳḳında

⁸⁵ Ayet: Hud Suresi, ayet 41, “ Nuh dedi ki : “ Haydi gemiye binin! Onun yüzüp gitmesi de durması da Allah'ın adıyla. Şüphesiz ki Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir. “

⁸⁶ Bu başlık divanda bulunmamaktadır.

Mef 'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü fa'ülün

- 1 Dürr-i şadef-i kudret idi Hazret-i Zehrâ
Mâ fevķ- i tasavvurda idi re'fet-i Zehrâ
- 2 Peygamber-i zîşânîñ odur bint-i güzîni
Fikr et ne ķadar âlî idi nisbet-i Zehrâ
- 3 Peygamber-i zîşânı severdi o ķadar kim
Dîdârı idi âyine-i rü'yet-i Zehrâ
- 4 Nûr-i edeb ü zühd ile olmuşdu muħammer
Tâ rûz-ı ezelden beri mâhiyet-i Zehrâ
- 5 Faħr-i şeref-i vâsıta-i Aħmed-i mürsel
Her silsilede olmada zürriyet-i Zehrâ
- 6 'Afv-ı günah-ı ümmet-i islâm idi yekser
Hengâm-ı nigâhında olan ücret- i Zehrâ
- 7 Olduķda Resûl-i 'arabî 'âzım-ı firdevs
Hiç kalmadı dünyâ ona raġbet- i Zehrâ
- 8 Ğaybûbet-i peygamber ile oldu marîz
Kendince füzûn oldu ġâm u zaħmet-i Zehrâ
- 9 Ağlardı babam derdi ederdi yaķasın çâk

Bir lahza sükûn bulmaz idi kürbet-i Zehrâ

10 Etseydi teselli ne kadar Hâidar-ı kerrâr

Bir vechile def olmaz idi hasret-i Zehrâ

11 Şehzâde Hasan eyler idi ağlayarak pend

Bir zerre rücu' etmez idi râhat-ı Zehrâ

12 Şehzâde Hüseyin eyler idi arz-ı teselli

Artar idi gizi yine hırkât-i Zehrâ

13 Ne zevci gözündeydi ne evlâdı ne dünyâ

Her bir nazara zâhir idi rihlet-i Zehrâ

14 Feryâd ü figân olmuş idi yâr u enîsî

Peygamberiñ evşafı idi şohbet-i Zehrâ

15 Bir mertebe-i şâ' ıka-zâ eyledi inşâd

Bir kerre oku bağ ne imiş kudret-i Zehrâ

16 Yâ Rab ne o sûzış ne o âteş ne o hırkât

Yâ Rab ne belâgat ne imiş rikât- i Zehrâ

17 Peygambere cümle büleğâ mersiye yazdı

Nazmı bulamaz hiçbiriniñ kıymet-i Zehrâ

18 Durmam bu cihânda der idi âh Muhammed

Hep ğamlı kelâm olmuş idi ülfet-i Zehrâ

19 Uçmuşdu cemâlinden o nûr-ı melekûtîñ
Eyyâm-ı peyam-berde olan behcet-i Zehrâ

20 Hep nâle ederdi görüp evlâd u ekârib
Günden güne za‘ f-âver idi kuvvet-i Zehrâ

21 Bir serv-i bülend-i melekût olmuş iken âh
Ham olmuş idi hasret ile kâmet-i Zehrâ

22 Ancağ ara yerde yedi ay geçmeden evvel
Olmuşdu ‘ ayân mâtem-i ğaybûbet-i Zehrâ

22 Mâtem-zede-i firqât olan Hayder-i Kerrâr
Feryâd ile çekmekde idi hasret-i Zehrâ

23 Nûr-ı başar-ı ümmet olan ol iki âhû
Nevtuħfe-i ‘ âli-güher-i Ğazret-i Zehrâ

7 b

24 Ya‘ ni Ğüseyn ol iki şehzâde-i zîşân
Giryân olarak eylediler ğizmet-i Zehrâ⁸⁷

25 Ey böyle şamtile eden ‘ âleme nefret
Ey řaħib-i himmet ü vey himmet-i Zehrâ

⁸⁷ Divanda bu kelime “ ğıdmet“ şeklinde yazılmıştır.

26 Mağşerde benim vâlidemi eyleme nisyân

Ceddâtımı da ey güher-i 'işmet-i Zehrâ

27 Ben de kuluñum kıl bana da luğf ile imdâd

Ey nûr-ı harem-hâne-i 'ulviyet-i Zehrâ

28 Hâmûş Emîrî yeter etdiñ yeter etdiñ

Dünyâyı ğarîk-i elem ü miñnet-i Zehrâ

29 Bir nûr-ı mu' allâ idi uçdu melekûta

Hep kaldı gönüllerde fağat hasret-i Zehrâ

30 Ol nûr-ı mübin hürmetine eyleye imdâd

İslâma bu gün hâlık-ı zu'l-izzet-i Zehrâ

2

Hazret-i Hasan-ı müceba Efendimiz hakkında

Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

1 Derdime dermân Hasan-ı müctebâ

Mürde-dile cân Hasan-ı müctebâ

2 Hazret-i Peyğambere 'âlî hafid

Eşref-i insân Hasan-ı müctebâ

3 Zâde-i 'âlî-güher-i Murtezâ

Fâris-i meydân Hasan-ı müctebâ

4 Nûr-ı dil-i Fâtıme bint-i Resûl
Gevher-i rahşân Hâsan-ı müctebâ

5 Ekber-i evlâd-ı ‘âlidir o şâh
M‘aden-i îmân Hâsan-ı müctebâ

6 Bezm-i haqîkatde velîdir o mâh
Revnağ-ı ekvân Hâsan-ı müctebâ

7 Nûr-ı şafâ-yı dil ü cân Hüseyn
Canlara cânan Hâsan-ı müctebâ

8 İsmi hasen hulki hasen muhterem
Rağm-ı firâvân Hâsan-ı müctebâ

9 Pertev-i mihrâb-ı mu‘allâ-yı dîn
Hâmil-i Kur‘ân Hâsan-ı müctebâ

10 Bir nazâr-ı luğf ile i‘mâr eder
Bin dili vîrân Hâsan-ı müctebâ

11 Eyledi zâtındaki ‘irfân ile
‘Âlemi hayrân Hâsan-ı müctebâ

12 Gülşen-i hilkatde ‘adîm-ün-nazîr
Gonce-i handân Hâsan-ı müctebâ

13 Şâ‘î vü mahv-i fiten ü ihtilâf

Şulh ile sultân Hasan-ı müctebâ

14 Merhâmetin ma' deni bedr-i ümem

Ma' delete kân Hasan-ı müctebâ

15 Nûr-i dücâ bedr-i şehâ dürr-i pâk

Şâhib-i ihsân Hasan-ı müctebâ

16 Hilm ile deryâ o şeh-i bî-naẓîr

İlm ile 'ummân Hasan- ı müctebâ

8 a

17 Olsada maḥzûn⁸⁸

Herkese şâdân Hasan-ı müctebâ

18 Olmadı bir gün bu elem-ḥânedede

Kimseye ğaçbân Hasan-ı müctebâ

19 Nûr-ı mücessem şeref-i kâinât

Raḥmet-i râḥmân Hasan-ı müctebâ

20 Rûḥ-ı münevver gül-i gülzâr-ı feyz

Sâye-i yezdân Hasan-ı müctebâ

21 Kevkeb-i raḥşân-ı sipîhr-i 'ulum

Neyyir-i tâbân Hasan-ı müctebâ

⁸⁸ Şair, divanında bu kısmı eksik bırakmıştır.

- 22 Sâlik-i taqvâ⁸⁹
Mâlik-i ğufrân Hasan-ı müctebâ
- 23 Oldu semm-i muhlik ile ‘âķibet
Şâh-ı şehîdân Hasan-ı müctebâ
- 24 Mihr-i saĥâ mazhar-ı hulķ-ı ‘azîm
Mefhâr-i şâhân Hasan-ı müctebâ
- 25 Gevher-i yektâ-yı cihân-ı kemâl
Maşdar-ı ‘irfân Hasan-ı müctebâ
- 26 Ey şeref-i a‘zam-ı nesl-i beşer
Şâh-ı mülk-i şân Hasan-ı müctebâ
- 27 Ey güher-i hulķ ile bî-mişl-i hâlķ
Mâh-ı dırâhşân Hasan-ı müctebâ
- 28 Görmedi zâtıñ gibi necl-i necîb
Dîde-i devrân Hasan-ı müctebâ
- 29 Sendedir ârâyiş-i ‘ahd (ü) vefâ
Sendedir ihsân Hasan-ı müctebâ
- 30 Pertev-i ĥubbuñdur olan göñlüme

⁸⁹ Şair, divanında bu kısmı eksik bırakmıştır.

Şem' -i fûrûzân Hâsan-ı müctebâ

31 Eyle kemâl-i kerem ü luğ ile

Qanbere fermân Hâsan-ı müctebâ

32 Rûz- ı cezâda baña olsun şefî'

Ey şeh-i zîşân Hâsan-ı müctebâ

33 Ben quluñum eyleme nisyân qulun

Can saña qurban Hâsan-ı müctebâ

3

Hâzret- i Hüseyin Efendimiz hakkında

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

1 Merd-i yegâne şâh-ı şehîdân-ı Kerbelâ

Yektâ süvâr-ı sâha-i gufrân-ı Kerbelâ

2 Hürşid-i âsümân (u) zemîn hazret-i Hüseyin

Nûr-i ezel güzîde-i meydân-ı Kerbelâ

3 Aşlı Kerem-mişal-i himem server-i ümem

Ser-defter-i cema' at-i yârân-ı Kerbelâ

4 Perverde-i riyâz-ı ezel nûr-ı kibriyâ

Şeh-gönce-i ferîd-i gülistân-ı Kerbelâ

5 Necl-i necîl-i Hâzret-i sultân.....⁹⁰

Dürr-i celîl-i ma' den-i zîşân-ı Kerbelâ

8 b

6 Revnağ-fezâ-yı kûbbe-i hâdrâ-yi maşriqayn

Pertev-nisâr-ı encüm ü erkân-ı Kerbelâ

7 Nûr-ı ' uyûn-ı Hâzret-i Kerrâr (u)Fâtîme

Şâhâne âfitâb-ı dıraşân-ı Kerbelâ

8 ' Âlî hafîd-i Aḥmed-i mürsel delîl-i Hâḡ

Şem' -i ebed-nişân şebistân-ı Kerbelâ

9 Ol kıdve-i cemâ' at-i ' âlem ki zâtıdır

Hurşid-i göḡe meh-i tâbân-ı Kerbelâ

10 Ol fırḡa-i munîre o ebnâ-yi ehl-i beyt

Oldu o dem ki encüm-i raşşân-ı Kerbelâ

11 Oldu o reh-revân-ı mu' allâya sedd-i râh

Ḳavm-i Yezîd o zümre-i fettân-ı Kerbelâ

12 Âh ol zaman ki ḡamle-i a' dâ-yı şeûm ile

Ġarḡ oldu ḡûn-ı dehşete meydân-ı Kerbelâ

⁹⁰ Divanda bu kısım boş bırakılmıştır.

- 13 Tûfân-ı rüstaḥîz ile âh ol zaman ki âh
Deryâya döndü sâḥa-i eyvân-ı Kerbelâ
- 14 Ah o zaman ki benzedi şahrâ- yı maḥşere
Feryâd- ı el' atşile beyâbân-ı Kerbelâ
- 15 Oldu o demde kudret ile Ḥazret-i Hüseyin
Bir ḳahramân-ı 'âlî ḥırâmân-ı Kerbelâ
- 16 Ḥayrân eden cihânı şecâ' atler eyledi
Â' dâyı şûmi eyledi perîşân-ı Kerbelâ
- 17 Bir ḳatre âbı vermedi ol şâh-ı kûfiyân
Bundan şıḳıldı işte o ḥâḳân-ı Kerbelâ
- 18 Zât-ı celîli-i leşkeri nûş eyleseydi âb
Bir başka şekl-i ekberdi ḥıyâbân-ı Kerbelâ
- 18 Kendi şusuz cünûdu şusuz neylesin o şâh
Yüz mişli var idi ol bî-emân-ı Kerbelâ
- 19 Teşkil ederdi nefsi-i ni'âl-i semend ile
Cevelân-ı deminde gülşen-i seyrân-ı Kerbelâ
- 20 Lâyîḳ mıdır yanında ḥurûşân iken firat
Şu içmeden şehîd ola merdân-ı Kerbelâ

- 21 Kur'ân u Cebrâil gibi indi o dem ki âh
Gerdûn-ı raḥşdan yere sulţân-ı Kerbelâ
- 22 Yardı bütün cünûdnu a' dâ-yı ebteriñ
Erdi Fırâta ol şeh-i zîşân-ı Kerbelâ
- 23 Dest- i mübârekiyle şuyu aldı ağzınâ
Oḳlarla oldu şâh-ı şehidân-ı Kerbelâ
- 24 Birleşdiler serîr-i serâ-yı na' imde
Sulţân-ı enbiya ile sulţân-ı Kerbelâ
- 25 Şu içmeğe muvaffâḳ olaydı o ḳahramân
A' dâ olur yine maḥv ü perîşân-ı Kerbelâ
- 26 Her dem fazilet ehline ey ḡadr eden felek
Ey nâ-sezâ mürettib-i tuḡyân-ı Kerbelâ
- 26 Ey cevher eden hemîşe sezâ-vâr-ı ḥürmete
Ey nâ- becâ musîbet-i ḥarmân-ı Kerbelâ
- 27 Dayf-i celîle böyle mi eylerler ihtirâm
Lâyıḳ mıdır şu vaḳ' â-yı mihmân-ı Kerbelâ
- 28 Âḡûş- ı Muştafa daki ma' şûm-ı ' izz ü nâz
Olmaḳ revâ mı çâk-i gerîbân-ı Kerbelâ

29 Ey ins ü cinne hâk-i derî kühl-i iftihâr
Bedr-i dücâ cenâb-ı Süleymân-ı Kerbelâ

30 Pâyîñ turâbını öpeli böyle hoş çokâr
Nesrîn ü sünbül ü gül ü reyhân-ı Kerbelâ

9 a

31 Ey reh-nümâ- yı kâfile-i etkıyâ Hüseyin
Les^ç etdiler vücûdunu mârân-ı Kerbelâ

32 Ey bedr-i a^ç zam-ı ufuk-ı istivâ Hüseyin
Ledğ etdi cism-i pâkin su^ç bân-ı Kerbelâ

33 Ey hâmiş-ı mübârek âl-i ‘abâ Hüseyin
Manzûrun oldu cevr-i firâvan-ı Kerbelâ

34 Hâmûş ol ey Emîrî ki bu nazm- ı âteşin
Dehşetle oldu âteş-i sûzân-ı Kerbelâ

35 Açdıñ yeter yeter dil-i nâlâna tâze derd
Zâten yaçar gönülleri destân-ı Kerbelâ

36 Muhtâçdır bu çâkeri imdâda ya Hüseyin
Ey server-i yegâne-i meydân-ı Kerbelâ

37 Raħm et inâyet-i kerem eyle sehâbet et
Maħşer gününde ey şeh-i zîşân-ı Kerbelâ

4

Hzret- i Mevlânâ Celâleddîn- i Rûmî hakkında

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

- 1 Bilâd- 1 Konya oldu maṭla' -1 tâbân-1 Mevlânâ
Bütün dünyâyı tutdu şöhret-i raḥşân-1 Mevlânâ
- 2 Qalır mâdûn-1 efkârında kayd-1 masivâullâh
Nedir yâ Rab bu âli kudret-i 'irfân-1 Mevlânâ
- 3 Sezâdır pertev-endâz-1 'uyûn-1 Cebrâil olsa
Ġubâr-i kûy-i nuru'n-nûr u 'izz u şân-1 Mevlânâ
- 4 Meâili erdirir 'ayne'l yakîne ehl-i idrâki
Mu' allâdır serâpâ maṭla' -1 dîvân- 1 Mevlânâ
- 5 Bütün dîvân-1 'ali'l- 'âlisiniñ her beyt-i mümtâzı
Haḳikat gülşeninde bir gül-i ḥandân-1 Mevlânâ
- 6 Yâḥûd ebyât- 1 nûkhet-dârınıñ her beyt-i feyyâzı
Rubûbiyet gülistânında bir reyhân-1 Mevlânâ
- 7 Olur idrâk edenler âşinâ-yı nûkte-i tevḥîd
Kitâb-1 meşnevîdir öyle bir bürhân-1 Mevlânâ
- 8 Lisân-1 sırr-1 kudret tercümân-1 ğayb-1 hikmetdir
Degildir meşnevi beyḥude bir destân-1 Mevlânâ

9 Budur ol bir kitâb-ı ekmele-i 'âlem ki her beyti

Olur âyine-i nûr-i 'uluvv-i şân-ı Mevlânâ

10 Olur bahş ettiği tûfîler İsrâfil ü Mîkâil

Fezâ-yı 'arş-ı a'zam oldu Hindistân-ı Mevlânâ

11 Eğer şarf eylese cevherlerin dünyâ ve mâ-fihâ

Tükenmez⁹¹ öyle çokdur vâridât-ı kân-ı Mevlânâ

12 Cenâb-ı mürşid-i a'zam Celâleddin-i Rûmî kim

Olur derk-i kemâlinde cihân hayrân-ı Mevlânâ

13 Kâlır ba'd-ı mücerred zîr-i pâ-y-i evvelininde

Fezâ-yı ma'rifetde başkadır cevlân-ı Mevlâna

9 b

14 Hamîr-i maḥrem-i esrâr-ı gaybü'l gaybi Kur'andır

Der-i feyzinde Cebrâil olur der-bân-ı Mevlânâ

15 Şelaḥaddîn-i zer-ķûb u Celâleddîn-i ergundur

Ķıyâs eyle nedir bir kerre dervîşân-ı Mevlânâ

16 'İmâd-ı ümmet-i 'uzmâ sirâc-ı millet-i beyzâ

Olurlar dâimâ hemmeslek-i zîşân-ı Mevlânâ

17 İçerler âb-ı kevşer çâr-yârin dest-i luḫfundan

⁹¹ Bu kelime divanda “dükenmez” şeklinde yazılmıştır.

- Olanlar teşne-i âl-i ‘abâ ‘atşân-ı Mevlânâ
- 18 Duḡûl- ı cennete bî- şübhe ‘uḡbâda olur bâ’ iş
Müyesser olsa bir ‘abde cihânda nân-ı Mevlânâ
- 19 Sürûrumdan ser-i tâcım erer ḡurşîd-i eflâke
Eḡer bir kerre olsam Konya’ da mihmân-ı Mevlânâ
- 20 Uyansa h~âbdan dest-i ümîdinde bulur mevcûd
Eḡer rü’yâda olsa âdeme iḡsân-ı Mevlânâ
- 21 Lisânında ‘umûmun berḡ vuran lafz-ı *eḡa ‘nâ⁹²* dır
Eḡer tâ Hinde vaşıl olsa bir fermân-ı Mevlânâ
- 22 Bu ‘âlemden deḡildir ‘aynîne menzûr olan eşyâ
Verâ-yı mâsivâdır sâḡa-i seyrân-ı Mevlânâ
- 23 Seniñ ḡaddiñ deḡil ḡaḡ üzre vaşfetmek o sultânı
Yeter ey ḡâme bitmez na‘ t-ı bî- pâyân-ı Mevlânâ
- 24 Emîrî ḡaldı bî-yâr u ḡazîn bu ḡamlı dünyâda
Añâ imdâd edin ey sevgili yârân- ı Mevlânâ
- 25 Oḡundukça kitâb-ı ma‘ nevî bu ‘abd-i rencûre
Du‘ âlar eyleyiñ ey meşnevi h~ânân-ı Mevlânâ

⁹² Ayet.Bakara suresi, 285.ayet. “ İştittik ve itaat etik.baḡışlamamı dileriz.Ey Rabbimiz,dönüş de ancak sana olacaktır.

10 a

5

Der-stâyiş-i Hâzret- i ‘ Abdulaziz Hân
Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

- 1 Bulmadım dünyâda gitti kendime bir âşinâ
Hamdu-llillah âşinâ ders ü kitâb oldu bañâ
- 2 Sâha- i maẓmûn u ma‘nâ gülsitânımdır benim
Güllerim evrâk hâmem bülbül-i destan-serâ
- 3 Hâtıra her zerre biñ maẓmûn u ma’nâ ‘ arz eder
Şanki olmuşdur bütün maẓmûn u ma‘nâ-mâsivâ
- 4 Cümle karşımdan geçer oynar yerinden kâinât
Ben o raşşâdım ki şâbit merkezimde dâimâ
- 5 Devr eder bir intizâm üzre zemîn ü âsumân
Gösterir her ibtidâyı gerdişi bir intihâ
- 6 Añladım a‘lâ ile ednâya etdikçe nigâh
Sa‘y eder insâmı ancak kâm-yâb-ı i‘tilâ
- 7 Şükr-illillah sa‘y edip kesb eyldim ‘ilm ü kemâl
Piş-vâ oldu banâ imdâd- ı feyz- i kibriyâ
- 8 Çok eşer yazdım bi-avnillah hadîşü’s-sinn iken
Her birin taqđîr ü taḥsin eyledi bây ü gedâ

- 9 Şimdi nevbet geldi şultân-ı zamânın vaşfinâ
Öyle şulţan kim odur zıll-i Cenâb-ı Kibriyâ
- 10 Öyle şulţan kim vücûdu ‘adl ü şefkat kânıdır
Öyle şulţan kim zuhûru revnâķ-ı mülk-i şafâ
- 11 Çünkü oldun öyle bir şultâna vaşşaf ey gönül
Şübhesiz baht u sa‘âdet inķiyâd eyler saña
- 12 Şehryâr-ı muhterem şultân-ı ‘âlî muhteşem
Tâc-dâr-ı pür-kerem şâhen-şeh-i müşkil-küşâ
- 13 Zülfikâr-ı ķahr-ı ‘adâ Haydar-ı Kerrâr-şân
Âşinâ-yı ehl-i şefkât düşmen-ı ehl-i cefâ
- 14 Hâzret-i ‘Âbdulaziz Hân pâdişâh-ı kâmurân
Zînet-i taht-ı hilâfet Şehryâr-ı müctebâ
- 15 Emriniñ her noķtası revnaķ-trâz u ‘adl ü dâd
Mülkünün her kûşesi bir ma‘den-i feyz ü ğinâ
- 16 ‘İzz ü ref‘at asitân-ı şânınıñ ķâkerleri
Meed ü necdet pîşegâh-ı şevketinde cephe-sâ
- 17 Âsitân-ı ‘adliniñ derbanları haţır- nevâz
Âfitâb-ı ‘adliniñ envâr-ı feyzi dil-küşâ

- 18⁹³
Râh-ı ta' zîminde gûyâ âsumân eyler şadâ
- 19 Vaşfınıñ mazmûnuna dil-dâde her re'-yi şevâb
Emriniñ ma' kûsuna da' vâda bâtıl iddiâ
- 20 Heybetinden anlara dünyâda yok cây-i penâh
Zâlimân eyler 'adem şahrâlarıñda ihtifâ
- 21 Kaddini doğruldamaz 'aşrında kanlı zâlimân
Heybetinden kâmet-i şimşirler olmuş dü-pâ
- 22 Bir eliñ deryâ-yı himmet bir eliñ baħr-ı kerem
Ortada olmuş vücûd-ı bî-mişâliñ mültekâ
- 23 Etķiyâniñ nûr-ı 'aynı aşfiyâniñ⁹⁴
Eşķiyâniñ kâhırı hâķan-ı ehliyet-nümâ
- 24 Şehryârâniñ şehen-şâh-ı mülûkuñ zübdesi
Pâdişâhâniñ celâlet şâni sulţân-ı zekâ
- 25 Vâķıf-ı her noķta-i esrâr-ı dünyâdır o şah
Şafvet-i vicdânidir 'âyîne-i 'âlem-nümâ

10 b

- 26 Kâşif- her nükte-i âşâr-ı eşyâdır o mâh

⁹³ Şair divanında bu mısranın devamını boş bırakmıştır.

⁹⁴ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

Merkez-i ‘irfânıdır kûtb-ı muhîf-i mâcerâ

27 Kimseden kimse zamanında şikâyet eylemez

Bâd-ı şarşardan meğer deryâlar etsin iştikâ

28 Göğsünü⁹⁵ darb eyleyip feryâd edip ‘affin umâr

Bir taraf derd ü meşakkât bir taraf cevri ü ezâ

29 Bir daha zulm etmeden tövbeyle fâriğ oldular

Oñları ‘afv et devâm-ı tövbe etdikçe şehâ

30 Onlara vermişdi fırsat bir takım me’murlar

Yoksa kimlerdir nedir mâhiyet-i cevri ü cefâ

31 Yüz veren me’murlarsa kahr-ı ‘adliñ oldular

Ses çıkarmaz artık eyler ihtifâ derd ü belâ

32 Pâdişâhâ ser-firâzâ kâm-kârâ husrevâ

Ey serîr-i salţanatda şehriyâr-i müctebâ

33 On yedi yaşında bir tıfl- ı sebak-hanım henüz

Nerde ben nerde mu‘allâ zâtıñı medh ü şenâ

34 Geldiğim günden beri dünyâya diğkat eyledim

Kimseye etmez vefâ bildim cihân-ı bî-vefâ

⁹⁵ Divanda bu kelime “gögsini” şeklinde yazılmıştır

35 Gördüm ammâ muhterem 'ilm ü hüner eşhâbını

Añladım 'ilm ü hünerdir iftihâr-ı mâsivâ

36 Etmedim dünyâda artık başka şeye i' tibâr

Başladım 'ilm ü hüner taħsîline ben dâimâ

37 Ol kadar taħşîl-i 'ilme sa'y ü tâm etmekdeyim

Etmemiş bir kimse hiçbir şeye böyle i'tinâ

38 Gülşene gitsemde yanımda berâberdir kitâb

Uykuyâ varsam da dersim gösterir rü'yâ baña

39 La' b ile zevk ü şafâ etmektedir eţfâl-ı şehîr

Ben ise taħşîl ile etmekdeyim zevk ü şafâ

40 Nezd- i iqdâmımda bir maħbûb- zîbâ her kitâb

Bir gülîstandır içinde sâha-i 'ilm ü 'alâ

41 'İlm ü 'irfân dürleri memlû imiş sûk-i cihân

'İlm ile etmekdeyim dünyâda ben bey u şîrâ

42 Etmemişse kim ki taħşîl- i hüner gördüm zelîl

Ŧutmamışsa kim ki fermân-ı peder buldum gedâ

43 'Avn- ı Hâkîla inşa' -allah eyleyem tekmil-i 'ilm

Tâ ki olsun iki dünyâda medâr-ı i'tilâ

44 Rehber olsun isterim âvize- i nûr-i ‘ulûm

Olduğumda vâşıl-ı hengâme-i rûz-i cezâ

45 Ey cihâna nûr-ı âsâyiş veren zıll-ı İlâh

Ey yegâne şehriyâr-i mülk olan şems-i seḥâ

46 Mülke ‘adliñ verdiği âsâyiş olmuştur sebab

Herkesiñ maḳşûdunu te‘mîne nûr-ı reh-nümâ

47 Devr-i ‘adliñde nice mektebler olmuştur güşâd

‘Ahd- i feyziñde nice âlimler olmuş rû-nümâ

47 Çünkü dünyâda kalem tutdu yed-i bî-kudretim

Vâcip oldu zâtıña etmek teşekkür ibtidâ

48 Ey Emîrî elverir artık şudâ‘-i şehriyâr

Terk-i iṭnâb et ki geldi vaḳt-i mefrûz-ı du‘â

49 Dâimâ maḳrûn ola her ‘azmi ḥüsn-i niyete

Şaḳlasın bedh~âh olan sû-ı kârinden kibriyâ

50 Dâimâ olsun serir-i saltanatda pâyidâr

Ḥâk-i pâyi dîde-i âfâḳa olsun tûtiyâ

11 a

6

Ḳasîde-i Sulan Murad -ı Ḥamisi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Bu gün oldu 'ayâñ âşâr-ı luţf-ı Hâzret-i Mevlâ
Bu gün oldu nümâyân çehrelerde nûr-ı şevk-efzâ
- 2 Bu şeb kandillerle bahr u ber öyle münevverdir
Şanır insan ğurûb etmiş deĝil şems-i cihân-ârâ
- 3 Deĝil birbirine terciħ kıabil-i rûz ile leylî
Şabâhı a' ladan leyâlî rûzdan zibâ
- 4 Deĝil encüm felekde eylemiş güyâ ki şehrâyin
Nücûm âvize-i ğabrâ zemin âyîne-i bâlâ
- 5 Ahâlîde olan şevk ü şafâ ta' rifden 'âlî
Göñüllerde olan revnâķ-ı farķ tavşifden vâlâ
- 6 Kimi şâdân kimi raķşan kimi cûşân kimi pûyân
Nümâyân başķa bir seyrân-ı müzeyyen ğûh ile şahrâ
- 7 Şanır âdem ki ya dünyâya çıķmış cennet-i firdevs
Yâhûd cennet kesilmiş ser-teser ma' mûre-i dünyâ
- 8 Ahâlî birbirin tebrîk eder faħr u meserretle
Efâğıl birbirin teşrîk eder tebrîke ser-tâpâ
- 9 Deĝildir seb' a-i seyyâre güyâ çarķ- ı vâlâda
Yedi gözle baķar rûy-i zemîne çarķ pâ-bercâ

10 Kıızıl bayrak aşılımış ol kadar çün kim soğaklarda
Şanır âdem ki Amed şehri gülşen eylemiş peydâ

11 Temâşâ şûretiyle hangi⁹⁶ yer şehrâh-ı ‘azm etseñ
Eder ta‘fir müferr-i cânı bû-yi ‘anber-i sârâ

12 Şanır âdem felek ‘anber-nisâr-ı rûy-i arz olmuş
Zemin bir tabla-i hoş-bû zaman bir gülşen-i zîbâ

13 Budur ol ‘âlem-ârâ dem budur ol mevsîm-i hurrrem
Huzur-ı gül-ruhân lebrîz-i terdir ahdân tenhâ

14 Cihân başdan başa bir nev-bahâr-ı rûh-baş oldu
Keder nâlân elem pünhân şafâ zâhir ferâh peydâ

15 Bu gün oldu ‘a‘â-yı Hâzret-i Hallâk-ı a‘zamlâ
Bina-yı fitne vîrân-ı hânümân-ı mefsedet-i yağmâ

16 Bu gün reşk-âver-i dehr oldu dârı’l mülk-i İstanbul
Cülûs etti bu gün taht-ı cihân-pîrâya bir dârâ

17 Naşıl ‘îd etmesin dünyâ nasıl sûr⁹⁷ etmesin ‘âlem
Çekildi namına bir şâh-ı zîşânıñ bu gün tuğrâ

18 Şehen-şâh-ı cihân sulţan Murad-ı hamis-i zîşân
Hilâfet tahtınâ oldu şehen-şâh-ı kerem-fermâ

⁹⁶ Bu kelime divanda “kanğı” şeklinde yazılmıştır. Biz günümüz Türkçesine uygun şekli ile “hangi” şeklinde yazdık

⁹⁷ Divanda bu kelime “şûr” şeklinde yazılmıştır.

- 19 Zülâl-i şoĥbet-i firdevsi isti‘ dâda bir kevşer
Nihâl-i kâmeti lâhût-i istihkâka bir tûbâ
- 20 Veliyy-yi ‘ ahd iken dünyâyı tutdu şöhret ü şanı
Onuñ meftûn olañ ‘ irfânına a‘ lâ ile ednâ
- 21 Onuñ ĥaĥķında ‘ âli şî‘ r ederdi şâirân inşâd
Onuñ ĥaĥķında dürr-i neşr ederdi nâşirân imlâ
- 22 Odur bir âfitâb-ı gül-şân şevket-i devlet
Odur bir şeh-nihâl-i âsumân kudret-i ‘ uz mâ
- 23 Olur ĥaĥķ hümayûnundur böyle mâdiĥan mâdiĥ
Olur vaşf- ı kemâlâtında böyle şa‘ irân gûyâ
- 24 Cihânıñ şâh-ı mâhı ‘ âlemîn sultân-ı âgâhı
Zamanıñ pâdişâh-ı a‘ zamı ĥâķân-ı Cem-sîmâ
- 25 O şâhen-şeh ki ĥavf-ı kahr u ĥışmından olur zâhir
Cünûn-ı fitne-i ‘ âlem sükûn-ı şûriş-i dünyâ
- 11 b**
- 26 Hilâfet taĥt-gâhında mürüvvet-şime bir sultân
‘ Âdâlet gûh-i ĥafında muĥabbet-pîşe bir ‘ anķâ
- 27 Ġanîdir taĥ‘ -ı pâki cife-i ednâsı ‘ âlemden

Der-i şehâne sende bendedir iclâl ü istiğnâ

28 Huzûr-ı dil-sitâni mültecâ-yı ma' şer- i iqbâl

Fezâ-yı âsitâni bûse-gâh-ı haşm-ı bî- pervâ

29 Medâr-ı feyz-i ehliyet beğâ-yı feyz-i cem' iyyet

Sürûr-ı sine-i millet sirâc-ı ümmet-i beyzâ

30 Vâhid-i saha-i himmet ferîd-i ' âlem-i necdet

Qıvâm-ı meknet-i devlet ümîd-i hizmet-i ' ulyâ

31 Hudâvend-i kerem-fermâ şehen-şâh-ı kerem-küster

Mizâ' -ı hisse-i dehre mesîhâ-yi şifâ-bahşâ

32 Kerîmâ şehriyârâ husrevâ şâhâ felek-ğadrâ

Ey ol sultân ki ben etmem taşavvur zâtîña hemtâ

33 Zamanında cülûs-ı bî- nazîriñ vaqi' olmuşdur

Qudumuñ tâzeden can verdi mülk ü millete zîrâ

34 Bu bir emr-i müsellemdir kuşur yok pâdişahlarda

Fağat iğfâl ederler bir takım eclâf- ı müsteşnâ

35 Eğr dünyâda herkes razı olsa haqqına şâhim

Qalır mı kâdı-ı şehre lüzûm rü' yet-i da' vâ

36 Ne alçağ kimseler âh kim bir maqşat uğrundâ

Ederler hîleler zâhir kılarlar fitneler peydâ

37 Bu hâl-i şûrişe bakdıkça öyle zan eder gönlüm
Cihân hayrân zaman velhân felek şâmit beşer şeydâ

38 Hâlâş etsin cenâb-ı kibriyâ bu melek (ü) ma' şûmu
Bu ednâ kimselerden tâ ki fırsat bulmaya a' dâ

39 Dekâyık-pîşe bir sulţân-ı zîşâna kerem versin
Edersin in-şa' allah tâzededen bu kişveri ihyâ

40 Zuhur etdikçe icraât u işlahât u tevfiķât
Bu ' abd- i müstemendiñ de eder tebrikler icrâ

41 Yiğirmi⁹⁸ olmamış sinnî henüz bu ' abd-i memlûküñ
Faķat tanzîm-i eş'âr etmede yokdur bañâ hemtâ

42 Temâmen ' ömrümü şarf eyledim ' ilm ü kemâlâta
Hadîsi's-sin iken oldum anuñün⁹⁹ böyle bî-hemtâ

43 Vilâyet halkı bil-cümle eder taķdir ' irfânım
Benim bu sinn ile sulţan-ı darü'l mülk-i istiğnâ

44 Evet sulţan-ı nazmım şehr-i Âmid taht-gâhımdır
Müffevezdir baña şimdi riķâb-ı ' âlem-i ma' nâ

⁹⁸ Divanda bu kısım “ yigirmi “ şeklinde yazılmıştır.

⁹⁹ Bu kelime günümüz Türkçesinde “ onun için “ şeklinde yazılır; ancak biz vezinin bozulmaması için divanda yazılan şekili ile transkribe ettik.

45 Beni sermest-i ' irfân eylemişdir sâgar-ı tevfiķ
Eğreçe müddet-i ' ömrümde ben nûş etmedim şahbâ

46 Kelâmımdan olurlar dayf-i eyvân suhân-ı meşbû'
Ziyâfet-gâh-ı himmetde sözümdür beyzâ-i tuğrâ

47 Gelir biñlerle mazmunlar olur fermân-ber-i hâkim
Edersem cânib-i hamıyyet-i ma' nâya bir îmâ

48 Cerîminde olur iħramın bend-i ilķiyâd elfâz
Dilimdir ümmet-i mazmûn nazmım ka' be-i ma' nâ

49 Kelâmım âyet-i kübrâ-yı lâhut-i belâgattır
Hayâlimdir feşâhat ' arşına Cibrîl-i bî-pervâ

50 Emîrî elverir artık du' ânıñ geldi hengâmı
Kaşîde vaşıl oldu intihâya elverir ıtrâ

51 Hudâ âmaline îşâl ede sultân-ı zîşânı
Ola maķşûdı maķbûl huzûr-ı Hazret-i Mavlâ

12 a

52 Du' â gevherlerin ' arz eyledikce ' arş-ı a' lâya
İcâbetle bula ' ind-i Hudâ'da kıymet-i ' ulyâ

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Cihân kesb eylemişdi bir zamandır hâl-i ğam-fersâ
 'Âyandır kişverin her cânibinde şûriş ü ğavġa
- 2 Nuġûş-ı cevher-i âyine-i âfâkâ baġdıkça
 Olurdu dîdeye yek-pâre zâhir şûret-i şekvâ
- 3 Bütün mażmun derd ü ğamdı ra' d u bâdîñ âvâzı
 Bütün ma' nâ- yı şûrişdi huġûġ-ı mevce-i deryâ
- 4 Sükûn uçmuşdu arz-ı âsumândan şanki ölmüşdü
 Kâmer peymâne-i miġnet zemin gehvâre-i dehyâ
- 5 Şanırdım sâġa-i dünyayı bir mir'at-ı maġşerdir
 Bütün ġalk-ı cihân olmuşdu yek-ser-i vâlih ü şeydâ
- 6 Târîġ-ı rüşvete şaymışdı me' mûrân-ı âsâyışın
 Eşirrä eylemezdi kimseden endîşe' -i verdâ
- 7 Kemâl- i ġavf u dehşetten nazâr-gâhında mazlûmuñ
 Leyâlîñ her demi olmuşdu şanki bir şeb-i yeldâ
- 8- Leimân âşinâ-yı zâbiġân-ı şehr-i âsâyışiñ
 Sefihân âmirâne-i bî-ġayâye maġrum u hempâ
- 9 Baġan yok diñleyen yok añlayan yok ġavf iden yokdu
 Ne vehm-i maġşer-i ferdâ ne ġavf-ı Ĥazret-i Mevlâ

- 10 Zebûn-ı renc-i millet ri'âyâ- yı 'adâlet- i h̄ah
Müheyya-yı tecâvüz her taraf a' dâ- yı bî-pervâ
- 11 Baқardım hâl- i dünyâyâ olurdu ye'se müstefrik
Neden derdim İlâhî bundaki hikmet nasıl yağmâ
- 12 Zamane âhîr oldu çıkmalı yâ Hazret-i Mehdi
Cihân pek fâcir oldu gelmeli yâ Hazret-i 'Îsâ
- 13 Seniñdir kudret ü kuvvet seniñdir şavet ü heybet
Acı bu millet-i mülke amân yâ Hazret-i Mevlâ
- 14 Bihamdillâh Cenâb-ı kibriyâ luğ u 'inâyetle
'Inâyet eyledi bir pâdişâh- ı ma' delet-pîrâ
- 15 Nasıl bir pâdişâh şâhen-şeh-i iqlîm-i ehliyet
Nasıl bir pâdişâh şâhen-şeh-i evreng-i isti' lâ
- 16 'Adâlet-i rehber-i şâh âh isti' dâd-ı ' irfâni
Mürüvvet-i cevher vicdân-ı sultânîsi ser-tâpâ
- 17 O şâhñ hüsñ ü icrâ'ât ü tedbîr-i celîlînden
'Adâlet oldu nur-efzâ şeqâvet oldu nâ-peydâ
- 18 İlâhî dâim ol sultâna kıl ihsân-ı tevfiķât
İlâhi eyle bundan böyle de ahkâmını icrâ

19 Şehen-şâh-ı müeyyed Hâzret-i ‘ Abdulhamid Hânı
Ede cümle umurunda muvaffak Hâzret-i Mevlâ

20 O şâhen-şeh ki olmuş halka-i bâb- ı hümayunu
Gürûh-ı dâd h̃âhân-ı cihâna ‘ urve- i vüşkâ

12 b

21 O şâhenş-âh-ı a‘ zam ol cihânân-ı mu‘ azzam kim
‘ Uluvv-ı fıtrat- ı pâkinde olmuş ihtimâ‘ - ârâ

22 Vaqâr u heybet ‘ azm u sebât u himmet ü temkîne
Kemâl ü ‘ -i afvet-i ‘ adl ü şalâh u tâ‘ at ü taqvâ

23 Bu gûne eylesin Hürşîd-i ‘ âlem-tâb-ı ta‘ zîme
Debîr-i âsumân-ı salţana‘ elķâbını ‘ imlâ

24 Meh-i burc-ı ‘ adâlet âfitâb-ı ‘ âlem-i himmet
Fürûğ-ı çeşm-i şevket şem‘ -i cem‘ -i bezm-i gam-fersâ

25 Yegâne gevher-i ‘ âlem-bahâ-yı ma‘ den-i kudret
Güzîde şeb-çerâğ-ı iftihâr-ı millet-i beyzâ

26 Gedâ-perver, vefâ-yâver, kerem-güster belend-ahter
Melek-haşlet, felek-rif‘ at kavî-himmet kamer-sîmâ

27 Kerem-sâlâr-ı ümmet kehf-i millet menba‘ -ı hikmet

Sitem-fersâ-yı   âlem bedr-i a  zâm mefhâr-i âbâ

- 28 Olur   a m u  ebâtından havâdi -gâh- i   âlemde
Kıyâm-ı emn ü asâyî  ku   d-ı fitne-i berpâ
- 29  Uluvv- i himmeti ol rütbe kim mazl mı  ad eyler
Henüz ermezden evvel g  una âvâze-i  ekvâ
- 30 Bulur m sted  iyân ceyb-i is  âfinda âmâde
Zuhûr etmezden evvel semt-i m sted  iden istid  â
- 31 H r m-i ravza-i   irfân-ı cenettir ta avvurda
Mu  allâ fikridir g y  ki anda ravza-i  ub 
- 32 Olur ol ma  nev  kâmet  ecerden dâimâ hâşıl
  Adâlet mer amet şefkat mi  l  meyve-i ra  n 
- 33 Nümâyandır f r g-ı d ni -efr z-ı ceb ninde
Ziyâ-yı feyz-i a  me  pertev-i ehliyet-i fezz 
- 34   Ayândır gülnihal-i hilye-i zât-ı affinde
G l-i hoş-n ghet-i gülzâr-ı ta v -yı Eb dderda 
- 35 Cemâl-i pâki bir  yine-i feyz-i il hidir
Kim anda cilve-pîrâdır serâ-ser ha let-i   ulyâ
- 36   At  mud gam r z  muzmer zekâ tâbân ni   pinhân
Vefâ zâhir  af  bâhir ziyâ r  en se   peydâ

- 37 Hayâli sûret-i esrâr ğaybü'l ğaybe âyine
Zamîri berķ-i nûru' n-nûr-ı naħl-i vâdi-i ma' nâ
- 38 Kerem-baħş-ı kerem-kâr (u) kerem-sâz u kerem-perver
Kerem-ħayr u kerem- rîz ü kerem-pîr ü kerem-fermâ
- 39 Şehen-şâh- ı felek-ķadrâ cihandâr-ı semâ-câhâ
Ey ol sulţan ki mişliñ görmemişdir dîde-i dünyâ
- 40 Sen ol âli- himem ħâķân-ı a' zamsın ki sâyende
Eder bir 'abd-i nâciziñ doķuz eflâke istiĝnâ
- 41 Beşersiñ lîk 'âlîdir beşerden fi' l-i memdûhuñ
Bulunmaz sende zılm u naħvet u a' râz-ı nâ-bercâ
- 42 Fürûĝ u zühdüñ olsa hâdi-i şehrâh-ı tât'âtî
Reh-i işyâna etmezdi Bel'âm- ı İbn- i Bâûrâ
- 43 Şebât-ı' işmet- i tab' ın ile olsaydı hem-fitrat
Zilâle munķalib olmazdı aħir zühd-i Berşişâ
- 44 Tecessüm etse terkîb-i beşerde 'adl ile ħikmet
Yine mümkün deĝildir saña bir mânend ola peydâ
- 45 Şadâķat-pîş- i iclâlinde bir 'abd-i kemer-beste
Seħâvet-i dest-i iķbâl-i hümâyûnunda bir elmâ

46 Mağâm-ı himmetiñ ‘âlîdir âfâk-ı taşavvurdan
Temâşâyâ yetişmez medd-i nûr dîde-i hûlyâ

13 a

47 Çemen-zâr-ı laîf-i ‘adl ü dâdiñ in‘ ikâsından
Zümürüd rengini kesb eylemişdir kûbbe-i mînâ

48 Ahâli râhatîyçün terk-i râhatdır sañâ râhat
Sen ol âdl-i mücessemsin ki yokdur zâtña hem-tâ

49 Vücûdu mürde-veş hâlî idi rûh-ı ‘adâletden
Mesîhâsın ki etdiñ tâzeden kişverleri ihyâ

50 Kerem-bağşâ-yış-ı dest-i zer-i efşânın ile vâlih
Hıred-i nezzâre’-i aḥkâm-ı tedbîriñ ile şeydâ

51 Sirâyet eylese bir sâye’-i nâcize tedbîriñ
Olurdu sedd-i râh-ı âfitâb-ı âsuman peymâ

52 Kelâmım sâye-i luḥfuñda eslâfa müreccaḥdır
Nişâr-ı vaşfiñ etdim dürr-i pâk-ı ma’na-i aḥzâ

53 ‘Acep mi ḥab‘ım etse ferşe-zîr-i pây-ı evşâfiñ
Çıkarđım kâr-gâh-ı dilde böyle mu‘teber kâlâ

54 Bu gûne ḥab‘ımıñ cûş u ḥurûşı himmetiñdendir
Ki te’sîr-i kâmerden baḥre cezr ü med olur peydâ

- 55 Nola tebrîk edersem bahtiyâr-ı tab'ımı dâim
Ki oldu vaşf-ı iclâlînde bu gûne suhen-pîrâ
- 56 Ne haddimdir ki hâme eylesin haq üzere evşâfiñ
Ne mümkün eylemek deryâyı bir mîzandan icrâ
- 57 Nasıl olmaz du'â- yı şevketin ârâyış-i nuḡkum
Nasıl etmem şenâ-yı hazretiñ biñ şevk ile ihyâ
- 58 Mu'âdilsin Selîm-i evvele Sulṭan Süleyman'a
Nasıl şâd olmayam yâ ey veliyy-i ni' met- i 'uzmâ
- 59 Bi-haḡḡı Aḡmed-i mürsel Emîrî 'abd- i memlûküñ
Feminden infikâk etmez du'â- yı lâ-mekân peymâ
- 60 Hülûs-ı ḡalb ile da'vet-i iḡbâl-i hümâyûnuñ
Bu mevḡi' de sezâdır eylesem tekrâr ile îfâ
- 61 Ola her işte yâver zâtına Tevfik-i Rabbâni
İṡâat eyleye fermânına dünyâ ve mâ-fihâ
- 62 O bir düşmen ki emriñden ser-i mû inḡirâf eyler
Serin ḡâlṡide-i ḡâk eylesin şimşîr-i hun-pâlâ
- 63 Ziyâ-yı 'adl ü dâdım ṡâs-ı çarḡı pür-ṡanîn etsin
Olup şân ü şükûh-ı şevketiñ günden güne a' lâ

64 Rûh-ı ferhunde-i fâliñ iki dünyâda sefid olsun
Şefî' in Hâzret- i Peygamber olsun rûz-ı vâ-veylâ

65 Kâbûl eyle du'âmı yâ mucîbü's-sâilîn âmîn
Bi-hakğ-i levh-i a'zam 'arş-ı kürsi Hâzret-i Tâhâ

8

Der -sitâyiş- i Sultan 'Abdulhamid Hân Gâzî

Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün

1 Bilmem ne zaman uşlanacaktır dil-i şeydâ
Lâyık mı perîşan ola bu nüşâ-i kübrâ

2 Bir yâre esîr etdi beni âh bu gönlüm
Benden baña geldi yine bu derd-i gam- efzâ

3 Hûn-ı dil ağıtdım dediler kim geliyor yâr
Ferş etdi gönül râhına bir kırmızı dibâ

13 b

4 Sırr-ı lebini nâlem ile añladı 'uşşâğ
Bülbüllere verdim haber gonca-i ra' nâ

5 Ecrâmı tutuşsa nola âhımla sipihriñ
Âteş gibi zîrâ ki olur şâ' id-i belâ

6 Zağmım açdı dil-zâre hadeng-i naçar-ı yâr

Gül-zâr vefâ verdi yine bir gül-i zîbâ

7 Bülbül gibi bir zemzeme etdin bañâ ihsân

Maḥşûl-ı zemîn-i dil olan ey gül-i ma' nâ

8 Kim t̄alib ise olsun ana yümn ü mübârek

Ben istemem artık Güher-i maṭlab-ı dünyâ

9 Ancak ederim pâdişâh-ı 'âlemin tavşif

Bürhân-ı hîlâfetdir o sulṭân-ı mu' allâ

10 Takdîm edeyim öyle pesen-dîde kaşîde

Her beyt ola kıymetde birer gevher-i yektâ

11 Ammâ nice gevher şânasın kevkeb-i dürri

Ḳurbân ola her beytine bir lûlû ü lâlâ

12 Her mısrâ' ola ḥâiz-i envâ' i me' ânî

Bir nûr- ı mülemma' ola her müfred-i ğarrâ

13 Her kim oḳusa eyleye taḥsîn-i firâvân

Her kim ki ğûş etse ola vâlih ü şeydâ

14 Mergûb u müzeyyen ola maḳbûl u münevver

Müştâḳ ola mazmûnuna her şâ' ir-i yektâ

15 Zirâ o şehen-şehde olan re'-yi dıraḥşân

'İrfân- ı cihân-perver ü idrâk ü mu' allâ

- 16 Bir kimsede tâ şimdiye dek olmadı meşhûr
Tâ şimdiye de (k) olmadı bir kimsede peydâ
- 17 Her râ'-yi hümâyûnu ki bir nûr-ı mübindir
Ammâ ki bizim gördüğümüz nurdan a' lâ
- 18 Sulţân Hamid Han ki kudûmu ile buldu
Evreng-i şehâmet yek-beden-i şevket-i bâlâ
- 19 Eyler ümem-i rû-yi zemin zâtına ta' zîm
Fermânını sükkân-ı semavât eder icrâ
- 20 Ol dem ki biner rahş-ı hümâyûnuna ol şah
Cevlânı verirler lerziş-i kûh-efkân-ı şahrâ
- 21 'Azm eyleyip burc-ı kemâlinde dûrurdu
Hürşid-i cihan-pervere emr eylese îfâ
- 22 Bir müflise bir şervet-i kârûnı verirse
Bahş eyledi zan eyler o şeh bahşiş-i ednâ
- 23 Dâmân-ı kerem-güsterini öpmek içindir
Hum-geşte olur mâh-ı nev şa' şa' a pîrâ
- 24 Etdi şeref-i maqđemi 'âdilleri memnûn
Zâlimlere geldi maraz-ı haşyet ü pervâ

25 Şâhâ melikâ cem-i şücâ nûr-i 'uyûnâ
Ey taht-ı hilâfetde şehen-şâh-ı mu' allâ

26 Ey hâdim-i bünyân-ı nifâk-ı en'iyet
Ey hâdim-i 'âli-güher Yeşrib ü Baḥḥâ

27 Sen ol şeh-i ferruh-ı 'âlem-i mülk ü milelsin
Ra'yiñden alır nûrunu âyine-i dünyâ

14 a

28 Sen ol güher-i mâhşul genc-i şerefsin
Zâtiñla bulur kudret ser-rütbe-i 'ulyâ

28 Al râdını eflâkden erbâb-ı kemâlin
Ancak yine sensin alacak ey şeh-i yektâ

29 Bu 'adlin ile oldu felek emrine muḥkem
Serkeşlik ede ḥaddi mi var düşman-i ḥodrâ

30 Her işte seniñ eyledigin 'azm u şebât
Başdan başa ma' lûm re' âya vü berâyâ

31 Ammâ kim bir mes'eleyi etse emânet
Muḥlak erişirler anı ma' kûsınâ icrâ

32 Bilmem nereden geldi bu efkâr-ı ebâtil
İslâma yakışmaz bu şıfat ḥayf ü dirîgâ

- 33 Vâfiler olur ekşeri rüşvet ile ma'kûf
Me'murlar olur ekşer dil-dâde- i şahbâ
- 34 Rûşen-dil idi cümle memâlikde ahâlî
Me'murlar azdırdı bütün onları cîfâ
- 35 Vâfilere çatmak için eşrâf ü vilâyet
‘Aşretleri rüşvetleri hep etdiler icrâ
- 36 Baştan çıkıyor cümle memâlik bu gidişle
Bir de bakarız oldu cihân fâsık u rüsvâ
- 37 Ne şavm u ne şefkat ne mürüvvet ne ‘adâlet
Ne ‘adl ü sühâna kerem ü gayret-i takvâ
- 38 Bir de ‘ulemâ eyledi tağyîr-i mesâlik
Her ferdi verir birbiriniñ haqqına fetvâ
- 39 Müşkil olan emrin büyüğü işte budur bu
Zîrâ ‘ulemâdır edecek kişveri ihyâ
- 40 Hâllâk-ı cihân cümlemize bahş ede inşâf
İkâz ede hem cümlemizi Hâzret-i Mevlâ
- 41 Ammâ ki şehen-şâh-ı cihân himmet ederse
İşlâhâ çâbuk yüz tutar elbette bu dünyâ

- 42 Zîrâ ki olur pâdişâhân-ı zıll-i İlâhi
Onlarda vurur¹⁰⁰ nûr- ı Hudâ berķ-i tecellâ
- 43 Bir pâdişeh-i memleket eylerse ‘ adâlet
Elbette olur şeş-cihet-i memleket ihyâ
- 44 Yok âlem-i fânide ‘ adâlet gibi bir nûr
Ol nûr-ı ‘ adâlet gibi zencîr-i eşirrâ
- 45 Dünyâyı ‘ adâletdir eden vâşıl-ı şervet
Dünyâyı ‘ adâletdir eden gülşen-i zîbâ
- 46 Ey pâdişeh-ı ‘ âdil-i yektâ-yı ‘ avâlîm
Ma‘ mûr ola devrinde seniñ sâha‘ -i dünyâ
- 47 Zîrâ ki ‘ adâletle müseccelsiñ efendim
Mazhar eder elbette seni luţfuna Mevlâ
- 48 Artık ne bu iţnâb-ı suhan besdir Emîrî
Hengâm-ı du‘ âdir ķalem-i mevsim- i irhâ
- 49 Hâķ şevķ ü şeţâretle seni eyleye memnûn
Maĥzûn ola me‘ yûs ola dîl-hûn ola a‘ dâ
- 50 Bir Zerre eşer görmeyesiñ miĥnet ü ģamdan

¹⁰⁰ Divanda bu kelime “ urur “ şeklinde yazılmıştır.

Maḥkûm ola fermân-ber ola emriñe dünyâ

14 b

9

Der -sitâyîş- i Sultan ‘Abdulḥamid Ḥân Ğâzî

Fâ’ilâtûn Fâ’ilâtûn Fâ’ilâtûn Fâ’ilûn

1 Oldu yâver bana iḳbâl-i saâdet peymâ

Dîde-i maṭlâbımâ geldi yeni nûr u ziyâ

2 Kevkebim mihr-i dirâḥşân gibi oldu tâbân

Meh-i tâbân gibi oldu emelim cilve-nümâ

3 Kalmadı turrâ-i nev-şâha ṭab‘ imda şikenc

Oldu imdâd-ı felek şân gibi ‘ uḳde-guşâ

4 Olalı mazḥar-ı elṭafi o şems-i ‘ adlin

Kalmadı safḥa-i dilde leke-i renc ü ‘ anâ

5 Bu ta‘ âṭuf bana dünya dolusu ni‘ mettir

Yere batsın ḥaşem ü debdebe’ ü genc ü ğınâ

6 Hep zuhûr eyledi feyz-i eşer-i luṭf ile

Edeli hizmet şâhânesini pîşe bañâ

7 Şûret-i şûh u kelâmımda bu ğonc ü şîve

Şafḥa’-i sine-i ṭab‘ imda bu âşâr-ı şafâ

8 Hep o sulţan-ı celî menkıbetiñ himmetidir

Eyleyen ‘âlemi âsûde-i ħarb ü ğavgâ

9 Öyle sulţân-ı ‘atâ-meşreb-i deryâdı kim

Ġarķ-ı luţf u keremi oldu serâ-ser dünyâ

10 Şâhib-i cevher-i ‘irfân olan erbâb-ı suĥân

Vaşf-ı pâkinde olur böyle cevâhir pîrâ

11 Ĥâmi-i millet-i beyzâ güher-i kenz-i ĥired

Şaf-der-i şaf‘ -i vegâ âdil-i şâhib-i taķvâ

12 Ĥatem-i mülk-i saĥâ dâd-ger-i efser u genc

Sâye-i luţf u Ĥudâ merdümen-i çeşm-i ‘atâ

13 Yüzü ĥurşid-i ĥudâ ħalbi ğanî ‘âklı ħavi

Dili lebrîz-i şafâ baĥtı cevân-ı yektâ

14 Nûr u çeşm-i ‘azamet ħuţb-ı medâr-ı şevket

Ĥusrev vü taĥt-ı ĥilâfet şeref-i mülk-i zekâ

15 Âfitâb-nışfet server-i feraĥ-ĥaşlet¹⁰¹

Gevher-i tâc-ı ‘adâlet ħamer-i burc-ı vefâ

¹⁰¹ Bu beyitin vezni kusurludur.

- 16 Muḳtedâ- y1 ' urefâ pâdişâh-ı cedd-berced
Pîşivâ-y1 küremâ müctenib-i cevr ü ezâ
- 17 Mürtezâ-y1 kevkebe Sultan Ḥamid-i ' âdil
Ḥâmi-i dîn-i nebî şaf-şiken-i renc ü cefâ
- 18 Öyle sulţân-ı kerem-küster-i deryâ- dil kim
Şıĝmaz erkâme nişâr eylediĝi naḳd-i sehâ
- 19 Öyle sulţân ki ânıñ debdebe' ü şânından
Kûh-i ḳâf üzre düşer lerze-i ḥavf-ı ' anḳâ
- 20 Dense ḥayru'l-ḥalef-i Ḥazret-i Sulţan Selim
Nâm-ı zîşân u hümâyûnuna şâyân u sezâ
- 21 Bir olur dest-i celâlinde riḥâm u esfenc
Böyledir ḳuvvet-i bâzû-y1 şeh-i bî-hemtâ
- 22 Dursa hükmüyle nola bende gibi rûy-i zemîn
Nola emrîyle şitâb eylese çarḫ-ı vâlâ
- 23 Sayesinde biri durduḳça bulur ' izzet ü câh
Devletinde biri gittikçe bulur ḳadr u bahâ
- 24 Ravza-i himmetine âb-ı beḳâ nâşiye- ḥîz
Davḫe-i şevketine mihr-i İlâhi elma
- 25 Safvet-i sînesi âzâde-i jengâr-ı ḥased

Cevher- i şab‘ı ma‘ sun-ı ğaraż u keyd ü riyâ

26 ‘Aql-ı kül cevher-i idrâkine yâķût-ı münir

Nûr-ı haķ cephe-i iķbâline ķandîl-i bekâ

27 Ğadabı zelzele-i cevfi zemîne mânend

Dehşet-i sâiķa-i cevvi semâya hemtâ

28 Olsa pişti beşere pençe-i iķbâl-i zahîr

Bulsa kânun-ı celâlınden eşer germ-i hevâ

15 a

29 Rub‘ -ı meskûnu yaķâr pertev-i germ-i şeb-tâb

Kuhh-i elberzi yıķar şadme-i dest-i duefâ

30 Nitekim şâh hużûrunda durur bende-i zenc

Pîş-i divân-ı celâlinde dururlar ümerâ

31 Bezl eder mâmelek-i baħr ü berri bir günde

Dem-i baħşinde yed-i himmeti bilmez iħsâ

32 Reşâhât-ı ķalemi dâd-ı Hudâdır bî-şek

Ķaţarât-ı suħanı feyz-i ezeldir güyâ

33 Ol olur dâĝ-ı dil-i nâdire-i ğûyân-ı cihân

Bu olur ħâl-i ruħ-ı dil-ber-i Lâhûr u Hıfâ

34 Suħeni zîb-i niĝer-ħâne-i hind ü efrenc

Ķalemi mâşîta-i şûret-i Ćin ü ma‘ nâ

- 35 Esb-i satranc gibi rastrevânı şâşırır
Cünbüş esbini seyr etse eğer raşş-ı semâ
- 36 Hâdşe-i 'ıkd-i süreyya deyre tâk-i engûr
Pertev-i cevher-i tab' iyle zemin bulsa nemâ
- 37 Yed-i beyzâ-yı devâsâzına Loğmân hayrân
Hasta-yı ye'se verir luğf u hümâyûnu şifâ
- 38 Husrevâ baħr-kefâ kâm-verâ dâd-gerâ
Ey o sulğan ki zamanında 'adîm oldu cefâ
- 39 Sensin ol 'âdil-i yektâ ki ħavfindan
Vuramaz kimseye dest-i şetm-i şaşş-ı ħafâ
- 40 'Ahd-i asâyiş-i 'adliñde şikâr eyleyemez
Şalşal ü şa' ve-i bî-ğudret-i şâhin-i belâ
- 41 Şayd eder ejder-i 'anğâyı tezer vü küncişğ
Olsa feyz-i nazarıñ pişt ü penâh-ı du' afâ
- 42 Pişe-gâh-ı der iclâlîñ olur malâmâl
Görülür 'adliñ ile maşlahat-ı bây u gedâ
- 43 Rağbet-i gevher-i iħrâz edemez seng-i siyâh
Saña kimse olamaz bezl-i keremde hem-tâ

- 44 Şâşırır semt-i teveccühde tereddüt eyler
 Kıble-i vechini gördükde seniñ kıble-nümâ
- 45 Ne kadar olsada üstâd eğer bir şâir
 Edemez vaşf-ı hümayûnunu haq üzre edâ
- 46 Nerde ben nerde seniñ âli olan evşâfiñ
 Bu kasîdemle 'ubûdiyeti ettim icrâ
- 47 Ben ki 'âciz kaleyim vaşf- ı hümayûnuñda
 Başka şa'irlere artık nice mümkün îfâ
- 48 Baña maşsûs-ı müsellemdir edâ-yı eş'ar
 Baña mevd-i va'addir esrâr-ı nükât-ı ma'nâ
- 49 Benim ol şâ'ir- i üstâd-ı cihân-pîrâ kim
 Yazarım sür'at ile nazmı şaklamam aşlâ
- 50 Oldu endişemin eğlencesi nazm-ı eş'âr
 Hûb u nâdîde düşer her ne söz etsem imlâ
- 51 Hikmet- i nuḡkum eder rûḡ-ı Felâḡını ḡacîl
 Benim ol fâdıl-ı şâhib-suḡân-ı bî-hemtâ
- 52 Her kelâmım sebep-i ḡayret yârân- ı 'Irâḡ
 Her sözüm nâdîre-i ḡıḡḡa-i Belḡ ü yağmâ

53 Şâhid-i hâmem edince 'alem-âsâ hareket

Vâridât-ı dû-cihân olsa yetişmez ma' nâ

54 Kâm-kârâ baña haqsız yere gadr eyledi âh

Bir ğarâbet-reviş ü ef'î-meniş süfli-edâ

55 Mel'anet ma' deni tezvîr ü sefâhet-i bahr

Şeytanat menba'ı maħrûm-ı edeb bir şeydâ

15 b

56 Cism ü murdâr u habişinde serâpâ mevcûd

Direm-i fâlic ü eskâm-ı seğâmet- pîrâ

57 Ne ħuğûka nazar eyler ne eder ħağkı ħabul

Ol ebâtıl-ı ħired ol müdmin-i beng ü şahbâ

58 ħağka râzı mı olur doğruyu eyler mi ħabûl

İttiħâz eyleye bir kimse ki tezvîrî şafâ

59 Hiç âdem denilir mi o gibi maşaraya

Eyledi kendisini 'âlem içinde rüsvâ

60 Cümle ef'âli verir ħab' -ı Selîme nefret

Harekâtında bütün buĝz u ħabâset peydâ

61 Yok iken bir ğarazım ħüsn-i emelden ğayrı

Beni de eyledi âħir hedef-i tîr-i ezâ

- 62 Tûde-i râhîma hâr-ı ğam-ı   âlem rîzân
Dûde-i âhım ile renk alır ecrâm-ı semâ
- 63 İsterim eyleyeyim devlet-i dîne hizmet
  Âleme göstereyim bir yed-i beyza- yı zekâ
- 64 Hıyf kim eylediĒim ğayretme¹⁰² hâil fesede
Arzu eylediĒim hizmete ma  ni s fehâ
- 65 Tam-ı kırk beş sene oldu felek-i t re nihad
Etmedi ma sad u ma ş dumâ nâil hıyfâ
- 66 Beni h leyle bilâd-ı Yemen  e sev  etdi
S ret-i ha  edip  zhâr bir ef  - sîmâ
- 67 EttiĒim hizmeti etmiş deĒil ânda kimse
Mu  terefdir bunu taşdı  ile cümle dünyâ
- 68 İki yıldır beni ma  zul bıraktı o le m
Yalnız ben mi haz n oldu b t n mülke belâ
- 69 Ey Emîrî nice bir bu cedel-i peyder-pey
Gah tefâh r gah şekvâ yetişir eyle du  â
- 70 Nice kim b r-geh-i kevn   mekan-ı berc dır

¹⁰² “ğayretime “ kelimesi beytin veznine uygun hale getirilmek için “ ğayretme “ şeklinde okundu.

Mihverinde nice kim gerdiş eder arz u semâ

71 Maṭlab-ı pâkini ihsân ede Ḥallâk-ı cihân
Maḳşad-ı ḫayrını ḫâsıl ede elṭâf-ı Ḥudâ

72 Mülk ü millet ede sa‘ yinle teraḳḳi her dem
Din ü devlet bula iḳdâmîñ ile isti‘ lâ

73 Künc-i miḫnetde ola pertev-i baḫtınla seniñ
Ḥıyre vü tîre-dil dîde-i ḫaşm-ı a‘ dâ

10

Sulṭan Meḫmed Reşad Ḥân ḫaḳḳında ḫasîde

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Fa‘ûlün

1 Yine tuḡyân u şûreş oldu peydâ
Yine bir başḳa şekle girdi dünyâ

2 İşirrä yüz bulup meydâna çıkdı
Şeh-i zîşâna tuḡyân etdi a‘ dâ

3 Atıldı ortaya maḳşat-perestler
Göründü şûret- i ḫaḳdan serâ-pâ

4   Âvâlim aldı bir Şekl-i muşalsam
 Haşâyık ĥâli nâ-ķâbil mu  ammâ

5 Münâfıklar m zevvirlar fenâlar
 Serâpâ oldular ĥ rriyet-ârâ

6 Kimi ĥileyle ĝaŐb-ı mesned eyler
 Kimi ĥud  ayla mümtâz berâyâ

16 a

7 Kimi ister ki olsun Őeyĥu'ı islâm
 Kimi ister ki olsun Şadr-ı a  lâ

8 Ĥimmetiyle kimi kürsüde nâĥık
 Ki aĝlar eder ĥalka veşâyâ

9 Âķılsızlar deniler sâde-diller
 Ederler bunlara taĥs n-i evfâ

10 Netice zât- ı zîşâna doķundu
 ĤuŐ le geldi maķŐud-ı iŐirrâ

11 O sultân- ı müdebbir ĥâl  olundu
 Serâ-yı pâdiŐâhi oldu yağmâ

12 Zamanında ĥariŐân-ı deniniĥ
 Daha vardı nice âmâl   ĥ lyâ

- 13 Ne fitne aynatırlardı Şeb ü rûz
Ne maşad etmek isterlerdi icrâ
- 14 Biamdi llâh hâkîm ü mutedîrdir
Yine tahta gelen sultân-ı yektâ
- 15 Ayân etdi her işde ol Şehen-Şâh
Sükûn ü Şabr ile tedbîr-i ihfâ
- 16 Tevâzu la kemâl-i marifetle
Nümâyân eyledi hûsn-i müdârâ
- 17 Göñülden eylerim tadîr ü irar
Güzel tedbîr ü hizmet etti îfâ
- 18 Hâkîatde budur sultân-ı Őâbir
Hâlîm ü âil ü mabûl ü dâna
- 19 Melek-aslet nebî-sîret-i mümecced
Hümâyûn-ı munabet sultân-ı vâlâ
- 20 Oundu ismine Şâhâne hube
Çekildi nâmına turâ-yı garrâ
- 21 Şehen-Şâh-ı cihân Sultân Muammed
Reşâd Hân saye-i Hâllâ-ı yektâ

- 22 Budur sulţân-ı mes'ûd u mübârek
Budur hâkân u mümtâz u mu'allâ
- 23 Zamîrinden ğaraż ma'dûm u muţlak
Tama'dan şab'-ı zîşânı mu'arrâ
- 24 Kazâyâ baĝ ki menfûrı iken ğarb
Zamânında açıldı bâb-ı ğavĝâ
- 25 Bir iki kendini bilmez li-îmân
Sebep oldu bu emr-i şerre ğayfâ
- 26 O sulţân yoĝsa kân dökmeĝ ne mümkün
Yazıĝ kim emr-i vâĝı' oldu peydâ
- 27 O sulţân-ı serîr-i istiĝâmet
Bu işten olmadı memnûn aşlâ
- 28 Vücûdu raĝm ü řefĝatden muĝammer
Mizâcı luţf u raĝmetden murebbâ
- 29 Serîr-i salţanat zâtiyle pür-nûr
Penâh-ı memleket rev'-i muţarrâ
- 30 Ümîd-i mülk-i millet mâh-ı emced
ĝavi-yi 'azm ü suĝandan muşaffâ

31 Zâmîrî maşriq-ı şulh-ı hidâyet
Kelâmı selsebîl-i feyz-i Mevlâ

32 Dıraşandır cemâlinde şabâhat
Cebînî maţla' -ı nûr-ı tecellâ

16 b

33 Kerîmâ şehriyârâ pâdişâhâ
Ey ol sulţan ki zâtũdır mu' allâ

34 Yazardım böyle mi na' t-ı celîlin
Ederdim böyle mi evşâfiñ icrâ

35 Cihân olmuş bañâ bir maķber-i ye's
Zamân etmiş baña ğadr u ta' addâ

36 Otuz yıldır bütün hizmetlerimde
Güzel bir şit ü şöhret etdim ibķâ

37 Demâ-dem ben baña derdim muķaķķaķ
Devam etmez bu yolda ģal-i dünyâ

38 Gelir bir gün ârarlar müstaķîmi
O mevsimde olur ķadrim huveydâ

39 Zamân ' aksine bir gerdiş etdi
Geçen demler arandı şimdi ģayfâ

40 Çıkıp meydâna jönlerle çocuklar
 ‘ Acâyip kûbh-i meslek oldu peydâ

41 Henüz mektep nedir fehm etmeyenler
 Kesildi her biri üstâd- ı yektâ

42 O gûnâ bî şu‘ûrân kendi kendîn
 Cihângîr eyliyor hûlyâ-yı bîcâ

43 Tasavvurdur tefekkürdür serâ-ser
 ‘ Âceb rü’yâ ‘ âceb bîcâ-yı hulyâ

44 Kimi der ki biziz merd- i muzaffer
 Bizimdir der kimi Belğ ü Buğârâ

45 Bize azdır Edirne Yanya Kosva
 Bize lâyıķ mıdır Bağdâd u Şehbâ

46 Kimi der pençemiz polardandır
 Demirdendir kimi der bizde a‘ zâ

47 Kimi der añlarım esrâr u kevnî
 Edersem göz ucuyla çarħa îmâ

48 Siyâset ‘ aql u hikmet cümle bizde
 Vuķûf u tecrübe beyhude da‘ vâ

- 49 Kimi der ki biziz dünyâda şimdi
Cihân-dâr u cihân-gîr-i mu' allâ
- 50 Bilen yok añlayan yok dinleyen yok
Tefâhur çok budur de'b-i eşirrâ
- 51 Yıkarlar derler ettik mülkü i' mâr
Aşarlar derler ettik halkı ihyâ
- 52 Siyâsetten ne añlar şahs- ı nâdân
Niçin bahş eyliyor elvandan a' mâ
- 53 Tutulmaz ra' şe-dâr ellerle sâgır
Niçin bilmez bunu eşhâs-ı huderâ
- 54 Tutarsa ra' şe-dâr elcâm-ı şahba
Düşer sâgâr âkâr hâk üzre şahbâ
- 55 Bakıp bu hâllere hayretde kaldım
Düşündüm eyledim efkâr u hulyâ
- 56 Tekâ'ud olmağa verdim kararî
Dedim lâzım değil iqbâl-i dünyâ
- 57 Eğerçi âdeme dünyâda râhat
Müdârâdır müdârâdar müdârâ

- 58 Müdârâ bunlar ile kâbil olmaz
Kim vardır her birinde başka sevdâ
- 59 Kimi ' ârif kimi ammâ ki mel' ûn
Kimi ' âkil kimi ammâ ki şeydâ
- 60 Bihamdillah çekildim iş ü ândan
Mekân râhatımdır genc ü tenhâ
- 61 Benim şimdi cihânda merd-i güm-nâm
Ne ma'lab var dilde ne temennâ
- 17 a**
- 62 Uzak senden harîsân-ı me'tâlib
Riyâkârân-ı yârân u ehibbâ
- 63 Fakat bakdıçça hâl-i kâinâta
Dilim lebrîz-i hûn-ğam-ı serâpâ
- 64 Devâm eyler mi böyle sû-yi tedbîr
Sürer mi böyle hâl-i şûr u yâgmâ
- 65 Yıkıp ma'v ü hebâ etmek için mi
Bize terk eyledi bu mülkü abâ
- 66 Sefâhet-gâh-ı cehl etmek için mi

Bize luş etti bu işlimi Mevlâ

67 Yazık cennet gibi zîbâ bu mülke

Yetiş imdâda ey Hâllâk-ı yektâ

68 Cenâb- ı pâdişâha eyle imdâd

Odur zîrâ ki sultân-ı aşfâ

69 Faķaķ herkes münâfık-sîret olmuş

Ne yapsın pâdişâh-ı ‘ âlem-ârâ

70 Olursa luş u işsânî İlâhi

Döner hâl-i şalâha hâl-i dünyâ

71 Cihân hep zulmet-âbâd-ı felâket

Heman şâh-ı cihân bir şems-i yektâ

73 Bu sûzişler yeter artık Emîrî

Du‘ â- yı pâdişâhı eyle icrâ

74 Muvaffaķ olsun ol sultân-ı Cem-câh

Bi-ħaķķı sûre- i *Yasin ü Tâha*¹⁰³

75 Cihân olsun muķi-i‘ emr ü nehyi

Elemler mündefi‘ olsun serâpâ

¹⁰³ Ayet.Huruf-ı mukatta‘a’dan olan bu iki sure ismi aynı zamanda K.Kerim’de birer ayettirler.Yasin suresi 1.ayet ve Tâhâ suresi 1.ayet.

76 Livâ-yı nuşreti etsin münevver

Žiyâ-yı sûre-i *Innâ Fetaħnâ*¹⁰⁴

11

Şehri-yâr- 1 zaman Sulţân Mehmed Vaħideddin

Ĥân- 1 sâdisiñ cülûsu ĥaĥķında

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Tâzeden bir gerdiş oldu bir yüzünde rû-nümâ

İnkılâbât-ı ciĥânıñ ĥâli etdi iĥtiđâ

2 Eyledi 'azm-i beķâ Sulţân Reşâd-ı muĥterem

Mesken etsin cennet-i a' lâyı luĥf-ı kibriyâ

3 Ĥazret-i sulţân Vaħideddin-i Mehmed Ĥân ile

Oldu taĥt-ı salţanat revnaķ-nümûn-ı i' tilâ

4 Ĥaķ ta'âla eylesin yümn ü mübârek dem-be dem

Rabb-i a' lâ eylesin mes'ûd u emced dâimâ

5 Ĥaķ muvaffak eylesin lâkin zamân pek tengdir

Naĥd-i beytü'l mâlı mefķûd ortada ĥaĥķ u ĥalâ

6 Bir taraıdan iĥtilâf-ı meşveret emr-i 'azîm

¹⁰⁴ Ayet:Bu eyet beyitte her nekadâr sure ismi olarak geĥse de aynı zamanda K.Kerim'den bir ayettir.Feth Suresi 1.ayet. " Biz sana, apaĥık bir fetih verdik "

Bir taraf kaht-ı ricâl memleket-i müşkil belâ

7 Bir taradan Rumeli ma' rûzdur fetretlere

Bir taraftan Âsiyâ olmuş mağarr-ı ibtilâ

8 Bir taraftan ba' zı bed-ı âhân-ı diñ tek durmayıp

Neşr ederler Avrupaya türlü türlü iftirâ

9 Bir taraftan an be an peydâ olan müthiş harîk

Böyle bir şehri şehri eyledi maḥv ü hebâ

17 b

10 Ehl-i İstanbul'un en müşkil zamânıdır bu gün

Millet ü mülke mu' in olsun Cenâb-ı Kibriyâ

11 Mülk-i islâmîñ giriftâr olduğu âfetleriñ

Binde bir mümkün değil ta' dâdını etmek edâ

12 Yalnız ehl-i Stanbul mu esîr-i müşkilât

Âlem-i islâmı ekşer etmiş istilâ belâ

13 Dertler çok ortada nâ-buddur ḥâzîk-i ḥakîm

Hastalar çok ortada mefkûddur ammâ devâ

14 Nerde fikr-i ḥamiyyet-mend ile bir müstaḫim

Nerdedir tedbîr-i 'âcil nerde âşâr-ı şifâ

15 Himmet istir'â ederim bulmuş olsam bir velî

Vird ederdim rûz u şeb bilsem müessir bir du‘â

16 İşte böyle bir zaman-ı bî-emanda hâşılı

Eyledi tahta cülûsu ol şehryâr-i müctebâ

17 Olmamış dört oğlu hiçbir pâdişâhın şehriyâr

Hâzret-i Sultân Mecid‘e oldu luğf-ı kibriyâ

18 Ola Sultân Murad Hân-ı şâniyâ Sultân Hamid

Şâlişâ Sultân Reşad Hân-ı tevazu‘ ihtivâ

19 Râbi‘an Sultân Vahîdeddin Mehmed Hân-ı pâk

Verdi taht-ı şevket-i ‘Osmâniyâna incilâ

20 İşte dördüncü biraderdir bu gün Sultân-ı mülk

Bir taraftan da devam eyler idi ammâ ğazâ

21 Çâresiz ğavğa- yı baĥrân-pervere verdi ĥitâm

Çâre-i şulĥ u şalaĥ-ı mülke etdi ibtidâ

22 Şehriyâr-ı muĥterem şâhen-şeh-i ferruĥ ‘âlem

Pâdişâh-ı muĥteşem sultân-ı re‘fet ihtivâ

23 Bu muĥarrerdir ki aĝâz-ı ĥayâtından beri

Bir büyük vicdâna mâlikdir şeh-i müşkil-küşâ

24 Böyle eyler vaşfını ol şehriyâr-i eşheriñ

Hutbe pîrâ-yı belâgat şâ'îrân-ı hoş-edâ

25 Şu'le-i mihrâb-ı himmet hâdim-i dîn-i mübin

Cevher-i tâc-ı 'adâlet gevher-i kenz-i zekâ

26 Fahr-ı millet bedr-i ümmet âfitâb-ı salţânat

Rûh-ı devlet cism-i şevket pîşivâ-yı ezkiyâ

27 'Âlem-i 'ulviyetin Cemşid-i Hürşid efseri

Sâha-i ehliyye-i hâkân haydar-ı ittikâ

28 Hâk-i pâ-yi rûşenâ bahş-ı 'uyun-ı iftihâr

İttikâsı rûşenâ bahş-ı kulûb-ı etkiyâ

29 Kaşrınıñ pîrayesi envâ'-ı âyât-ı celil

Saye-i şâhânesi himmetresi bâ-y ü gedâ

30 Nuţkı 'ulvi cevher-i mazmûn âyât u hadîs

Fikr-i ferruğ-i ahteri âyîne-i 'âlem-nümâ

31 Şehryârâ pâdişâhâ kâm-kârâ husrevâ

Ey zamîr-i enveri manzûr-ı luţf-ı kibriyâ

32 Gerçi olduñ pek mühim bir demde sulţân-ı enâm

Cümleniñ ma' lûmı ta' rîfe ne hâcet mâcerâ

33 Her işe şabr u metânetdir medâr-ı inkişâf

Sa‘y edip şabr etmeli imdâd eder ‘avn-i Hudâ

34 Sa‘y u himmetle olur dünyâda maḥv-ı müşkilât

Sa‘y u himmetdir veren mir‘at-ı ye‘se incilâ

35 İnşâ‘allah ref‘ olur ufķ-ı siyâsetden seḥâb

İnşâ‘allah zâhir ü tâbân olur bedr-i dücâ

36 İnşâ‘allah terk eder tuġyânı baḥr-ı iḥtilâl

İnşâ‘allah mevc-i dehşet-nâki maḥv eyler Hudâ

37 Sendedir tâkvâ vü ġayret sendedir ḥüsn ü ḥulûş

Sende var nûr-ı ḥamiyyet sende var ḥavf u recâ

38 Hem velî-yi ‘ahd iken hem pâdişâh-ı ‘aşr iken

Oldu müstes‘id ḥuzûrunla bu ‘abd-i bî-riyâ

39 Etmedi bir pâdişâh bu ‘abde böyle iltifât

Ḥaķ zâhîr olsun saña ey şâh-ı iḳlîm-i vefâ

18 a

40 Âh şunlar ki bütûn âmâli cerr-i menfa‘at

Âh şunlar ki bütûn âlûde-i reyb ü riya

41 Âh şunlar ki hezârân yüz taşirlar her biri

Hem tutarlar her yüze biñ ġüne mir‘at-ı saķâ

42 Her biri zâhirde hoş-sohbet müeddeb pür-vaqar

Her biri ammâ haqîkat 'âleminde bî-hayâ

43 Fikr ü zikri hâcetinden fazla terfiye 'ayâl

Zikr ü fikri nâ-becâ taltîf-i şîhr u aqrabâ

44 Aqrabâsı olmayan biñ ehl-i istihkâkdan

Mültezimdir aqrabasından bir echel muṭlaqa

45 Sözlerin.....¹⁰⁵ etmişdir şehabet herzesi

Gözlerin pûşîde kılmış perde-i cehl ü 'amâ

46 Bilmiyor insan bu hâliñ gayesi nerye varır

Bilmemek kâbil mi bilmem hep bilir bâu u gedâ

47 Şekle baksañ muntazam insan demek lâzımgelir

Meslege baksan cihânda yok daha bundan fenâ

48 Lâfa baksañ muhterem ehl-i hamiyet zü-fünûn

Hâle baksañ kahraman-ı haşyet-i rûz-ı cezâ

49 Zâhiren baksañ faḳîh ü sâlik-i şavm u şalât

Düşman-ı şerr ü fesâhat mâhir ü zenb ü zinâ

50 Böyle olsaydı haqîkatde eğer meslekleri

¹⁰⁵ Şair divanında beytin bu kısmını boş bırakmıştır.

Cennet olmuşdu cihân şimdi beşerdi evliyâ

51 Fi' l nerede hâl nerede nerede meslek âh âh

Âh ey esnâf-ı celâdân hun-rîz-i kazâ

52 İşte bundandır ki pek müşkildir ıslâh-ı cihân

İşte bundandır ki fark olmaz sefih ü etkiyâ

53 İşte bundandır kalır hayretde erbâb-ı 'uqûl

İşte bundandır şâşar bilmez ne yapsın muqtedâ

54 Hâl böyleyken yine ey şehryâr-ı muhterem

Sende var hüsni-fazîlet sende var fi' l-i zekâ

55 Birbirinden şüphesiz tefrîk edersin bunları

Çünkü yok ta' rife hâcet ey şeh-i müşkil-güşâ

56 Böyle bir şâh-ı ferâset ihtivâ ' aşrındayız

İnşâ' allah hayr olur ahvâl-i millet câ-be-câ

57 Elverir artık Emîrî böyle itnâb u şudâ'

Hâzret-i Mevlâya yalvâr geldi hengâm-ı du' â

58 Nice kim bâkî durur bu çâr-gâh- ı nîlgûn

Birbirin ta' zîb eder tâ nice kim şubh u mesâ

59 Taht- ı iclâlinde olsun pâydâr ol pâdişâh

Görmesin vicdân-ı pâkî zerrece renc ü ' anâ

60 Mülkünü ihyâya haq etsin muvaffaq zâtını

Qalmasın derd ü elem asâyîş olsun rû-nümâ

18 b

12

Qaşıde- i der-sitâyîş- i ' Âbidin Bey ser-qomser- i ıslâhât- ı vilâyât- ı Diyârbekr, ma' mûretü'l- ' Azîz ve Sivas, der vaqti ki bayâbe- i Rumeli Beylerbeyi vilâyet- i Sivasınız bûde' -i uzmaya tevcih bu da.

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Mübârek-bâd-ı me' mûrîyetiñ ey server-i vâlâ

Maqâmıñ zâtıña zâtıñ maqâma sa' d ede Mevlâ

2 Sivas' a vâli olduñ Rumeli beylerbeyi¹⁰⁶ olduñ

Vezaletle qarîben mesnediñ olsun daha a' lâ

3 Bu yâqût-ı beşâretle olunca sâmi' am tezyîn

Vücûd-ı kemterânem oldu gûya tâzededen ihyâ

4 Sevindim ol qadar kim eyleyem bilmem nasıl ta' rîf

Lisânımda sürûr-ı qalbimin yok kudret-i ifâ

5 Du' a-yı devletiñ her lahza her dem her nefes her ân

Benim vird-i zebânımdır bi-haqq-ı Hazret-i Tâhâ

¹⁰⁶ Rumeli ve beylerbeyi şeklinde okuduğumuz bu iki kelime divanda “ Rum ili ve beglerbegi “ şeklinde yazılmıştır.

- 6 Tûtup yüzden ziyâde serkeşânı dest-i himmetle
Mağkarrı oldu ol hûnîleriñ zindân ile menfâ
- 7 Sivas'ın mülhikâtında dağî bâ 'avn- i yezdâni
Bütün şerrâr u 'âşîler olur nâbud u nâ-peydâ
- 8 Çıkınca Âmid-i sevdâdan olduñ Ma' dene vâşıl
Henüz bir gevher-i yektâ-yı ma' den eyledi peydâ
- 9 Tevaqqıf etmediñ ma' dende ammâ 'azm-ı râh etdin
Dediler çıktı ma' denden ne 'âli gevher-i yektâ
- 10 Şehâb-ı rahmet-âsâ gûh u şahrâyı güzâr etdiñ
Erişdiñ sâhâ-i Sivas'a ey düstûr-i bî-hemtâ
- 11 'İlimlerle meşayihle e'âzımla Sivas halkı
Müdebdeb resm-i istikbâli yekser etdiler icrâ
- 12 Sivas nehri kenârında durup nuğk ettiğın demde
Zülâl-i kevşere 'aks etdi güyâ sâye-i tûbâ
- 13 O cem'iyet 'acep âyîne-i maşşer-nümûn oldu
O nuğkun eyledi dil-mürdegân-ı miñnet-i ihyâ
- 14 Ola tâ baht-ı mes'ûduñ 'urûc ı gayet-i menşıb
Ola meşğul-ı medhîñ kudsîyân-ı 'âlem-i bâlâ

- 15 Bu ‘âlî meşre-i memduh ile yok zerrece şüphem
Olursuñ mazhar-ı eltâf-ı sulţân-ı cihân-pîrâ
- 16 Vücûduñ bir şadefdir luţf-ı sulţân dürr-i yektâdır
Münâsipdir olursa dürr-i bî-hemta sedef-pîrâ
- 17 Şehen-şâh-ı kâdr-dânın naşıl manzûrı olmazsîñ
‘Uluvv-i meşrebinde müctemi‘ dir ey kerem-bağşâ
- 18 Şehâvet merhamet gayret mürüvvet mecd ü ehliyet
Şecâ‘at ma‘delet ‘iffet fütüvvet tâ‘at ü taqvâ
- 19 Nigâh-ı maḥremi tezyîn eder bir başka ‘ulviyyet
Beni ḥayran eden bu ḥaşletindir ey melek-sîmâ
- 20 Peyâ-pey tab‘ı pâkinden olur ḥaḳḳ-ı ahâlîde
‘Adâlet rû-nümâ şefkat hüveydâ merhamet peydâ
- 21 Senin ey gevher-i yektâ kemâl-i şevḳ ü şâdındân
Bu gün vaşf-ı bî-mânendiñi tekrâr eder dünyâ
- 22 Mu‘in-i mülk ü millet şehen-şân-ı ‘âlem-himmet
‘Âlem-efrâz-ı meydân-ı ‘adâlet zât-ı bî-hemtâ
- 23 Ḥıdiv-i bende-perver-i kâm-kâr ‘âtıfet-güster
Kerem-kâr-ı zafer-yâver kerîm-i ma‘delet-peymâ

- 24 Zahîr-i ehl-i ‘iffet âfitâb-ı târem-i ‘işmet
Belâ-yı mübrem-i eşhâb-ı rüşvet kâmi‘ -i a‘ dâ
- 25 Münevver şeb-çerâğ-ı a‘ zam-ı gencîne-i hikmet
Muazzam iftihâr-ı bî-nezîr-i millet-i beyzâ
- 26 Cenâb-ı ‘Âbidin Paşa ki zîkr-i fağl ü ‘irfânı
Olur taqđir ile ârâyîş-i cem‘ iyyet-i dünyâ
- 27 Naşıl olmaz cihân âşufte-i eţvâr u ahlâkı
Likâ dil-geş şıfat âlî hired kâmil suhen zîbâ
- 28 Firâzende kadem devletiyle tâlî‘ -i himmet
Tirazende vücûd-ı himmet ile mesned- i bâlâ
- 29 Bulur dûşîze-i maqşûdu âğûş-ı ümîdinde
Henüz ebrû-yı bahtında nümûdârâ olmadan esmâ
- 30 Mişâl-i lerzîş-sîmâb dâim bim ü qahrından
Olur endâm-ı düşmanda nümâyân ra‘ şe-i a‘ zâ
- 31 Şalâh- ı meşrebinden mâye âlsa ‘ unşur- ı fıtrat
Edebilmez ‘âzâzil-i lâ‘ in bir kimseye iğvâ
- 32 Ta‘ alluğ eylese aĥkâm-ı farâzâ cem‘ -i ezdâde
Olur ĥurşîde mesken gülisitân-ı şeb-i yelda
- 33 Olursa âfitâb-ı ĥükmi tâlî‘ ġarb-ı qahrından

Kıyâmetler kıpar maķbul olmaz tövbe-i a' dâ

34 Hıtuṭ-ı cephe-i pâkinde ma' nâ- yı zekâ zâhir
Rumûz-ı şoḫbet-i ḫâşında mazmûn-ı hüdâ peydâ

35 Kelâm-ı âbdâr-ı teşne-i bî-rûḫâ ruḫ' -âver
Dehân-ı feyiz-nâki kevşer-i ma' nâyâ bir mecrâ

36 Hîşâl-i ' adl ile tâbân mîzâcı luṭf ile raḫşân
Kemâlî ma' rifet-pîrâ kelâmı encümen-ârâ

37 Ne âşaf âşaf-ı kâmil ne kâmil kâmil-i fâḫıl
Ne fâḫıl fâḫıl-ı ' âdil ne ' âdil ' âdil- i binâ

38 Dil-derrâki olmuş dûr-bîn-i nükte-i esrâr
Olur emrûz-ı ' âlem ḫışmına âyine-i ferdâ

39 Eğer ' adlin taḫayyül etse leyl-i ğamda bir mazlum
Olur sözünden olsa câme-i ḫ'âb bister-i kemḫâ

40 Eğer dünyâya te'şir etse bâd-ı şiddet-i ḫahrı
Yerinden ayrılır bâlâ-yı gühsâra çıkâr deryâ

41 Meal-i şoḫbeti erbâb-ı faḫle menbâ' -ı maḫmûn
Kelâm-ı ḫikmeti ehl-i kemâle ḫâşıl-ı ma' nâ

42 Eğer bir zâlîme tûfân-ı ḫışmı olsa mevc-endâz

Girerdi çeşm-i giryânında deryâ şekline dünyâ

43 Kûmandan olsa bir iklime şâdır emr-i âsâyış
Tevâzu' la gelir dâmân-ı şulhu bûs eder gavgâ

44 Saḡâ gül-zâr-ı feyzinde yetişmiş nergîs-i dil-cû
Vefâ gül-naḡl-i cûdunda nümâyân gonca-i zîbâ

45 Mürüvvet gül-stân-ı iffetinde dil-güşâ sünbül
' Adâlet bû-sitân-ı şefkatinde bir güzel elmâ

46 Ederken şefkat ü iḡsân ruḡ-ı efzâsını rü'yet
Gelir fikre cinân bâğındaki elma ile ayvâ

19 b

47 Ḥudâvend-i felek kadrâ ḡıdiv-i âsmân-câhâ
Ey ol âşaf ki yoḡdur ni' met-i ' adliñde istisnâ

48 Buda bir meymenetli cilve-i nâdide ezâdır
Muḡaḡkaḡ var bunuñ taḡtında bir sırr-ı feraḡ pîrâ

49 Suḡûr-ı levḡ-ı maḡfûz ḡisâbe-i ḡâme-i kudret
Sivas u ' Âbidin lafzın müsâvi iletmiş imlâ
(137) (137)

50 Bu müstahsen teşâdüften ben ettim öyle istinbat
Mübeşşirsîñ vezâretle ḡarînen ey kerem-pîrâ

- 51 Te' accüb etme bu te'vîl-i müşteşnâdan ey âşaf
Sana azdır vezâret ey hudyv-i ma' delet-ârâ
- 52 Sen ol ferruḥ şiyem düstûr-i bî-manend ü a' kılsîñ
Kemâl-i ' aqlına nisbetle Eflâtûn olur şeydâ
- 53 Doğursa günde bir hürşid farazâ mâder-i ' âlem
Zuhûr etmez saña manend bir ḥayru'l- ḥalef aşlâ
- 54 ' Acem mülkünde zâhir olmadı zâtın gibi ' âdil
' Arap ırkında¹⁰⁷ peydâ olmadı zâtîñ gibi eşhâ
- 55 Bu dil-cû memleket de ḥüsn-i tedbiriñle maḥv oldu
Serâ-ser ' âdet-i nâ-muntazam âyin-i nâ-bercâ
- 56 Gören bir ḍarbe-i ḳahrîñ olur ol rütbe ser-gerdân
Şanır ifrâṭ-ı ḥayretten felek esfel zemîn bâlâ
- 57 Nigâh-ı ḥıfzîñ olsa ' âlem ḥ'âbın nigah-bânı
Daḥi ' ömründe hiçbir kimse görmez ḳorḳulu rü'yâ
- 58 Hilâle döndü ḳahrîñ heybetinden ḳanlı zâlimler
Olur böyle anıñün ḳâmet-i şimşirler dû-tâ
- 59 Güneş nûr-ı zamîriñle müsâvat iddi' â etse

¹⁰⁷ Bu kelime divanda “ ırḥında “ şeklinde yazılmıştır.Fakat biz günümüz Türkçesinde kullanıldığı şekliyle yazdık.

Olur işbatı kâbil olmayan beyhûde bir da'vâ

60 Seni görmezden evvel 'âleme bakdıkça söyledim

Beşer efrâd-ı pür- şûriş cihân bir maşşer-i gavgâ

61 Görünce haslet-i pâkiñ sözümde inhirâf etdim

Ne 'âlî kimseler halk eylemiştir Hazret-i Mevlâ

62 Değildi memleketden hârice çıkmâk baña maşşûd

Bana cennet gibi dil- cû gelirdi Âmid-i sevdâ

63 Muvakkat sûretinde infikaki eyledim teblîğ

Ne çâre böyle câri oldu fermân-ı kadâ ilkâ

64 Beni müsteğrak ettin ni' met-i eltâf-ı ihsân

Değil haddim demek gurbet ilinde kalmışım tenhâ

65 Ziyâfet-hâne-i luğfunda mest-i câm-ı vaşf oldum

Harâm olmaz içilse meclis-i firdevsde şahbâ

66 Fağat bilmem niçin ey hazret-i düstûr-i 'âlî-şân

Çıkınca gurbete bir derde düşmüştür dil-i şeydâ

67 Fağriñ hâline baqsam olur vicdânım âzurde

Dil-i âzârım ganîye baqsam etmez şükrünü îfâ

68 Neden halkıñ kimi bed-meşreb olmuş kimi hoş-şinet

Nedendir talh olur hanzel neden şîrîn olur hürmâ

69 Bakarsam ‘âşık u ma‘şûka eyler fikrimi meşgûl

Nedendir surh olur elmâ nedendir zerd olur ayvâ

70 Vağanda bunlara aşlâ tefekkür etdiğim yokdu

Beni eğlendirirdi rûz u şeb aḥbâb-ı rûz-ı efzâ

71 Yanımda vâlideynim ben şafâ vü zevke müsteğrak

Mekânım ya gülistanlardı yâḥud soḥbet-i ḥelvâ

72 O demler gitdi elden eyledi bir kuş gibi pervâz

Bana şimden geri imdâd eden ru‘yâ ile ḥülyâ

73 Ğarâz arz etmedir aḥvâl-i günâ-gûn-i dünyâyı

Ğarîk-i ni‘ metim yoksa şikâyet eylemem ḥâşâ

20 a

74 Hemen emreyle vaşfiñ âsumâna eyleyem îşâl

Sefer sâyende îrâş-ı fütûr etmez baña aşlâ

75 Ḥayâlim gül-stân-ı vaşfinâ lâyıq gül-i ḥoş-bû

Kelâmım kâmet-i evşâfiña şâyeste bir kâlâ

76 Yâ ḥâmem yazdı böyle bir güzel nazm-ı neşât-âver

Yâ nesc etdi şânayi-ḥâne-i dil bir güzel dîbâ

- 77 Ticâret-gâh-ı endîşe yed-i kudretle memlûdur
Serâ-ser kâle-i mazmûn serâpâ gevher-i ma' nâ
- 78 Emîrî ' acz ile vaşfiñda hâmuş olsa lâyıkdır
Naşıl tâ' dâd olunma' mümkün olsun lücce-i deryâ
- 79 Hudâvendâ bu da maḥzâ ki luḫfun himmetindendir
Bu târiḫ-i selîse mazḫar oldu ṭab' -ı bî-pervâ
- 80 Ḥayâl ettikçe ol vaḫti ki teşrîfiñden evveldir
Du' â-yı devletiñ dergâh-ı Ḥaḫḫa eyleyip işrâ
- 81 Bu târiḫimle eylerler ahâli birbirin tebrîk
Sivas' a verdi revnâḫ ' adl-i pâk-i ' Âbidin Paşa
(1296)
- 82 Hezârân müjdeler olsun saña ey kilik-i feyz-ârâ
Deḡil vaḫt-i tevaḫḫıf ol hemân señ şevḫ ile gûyâ
- 83 Bu bir vaḫt-i münevverdir nazîr-i ' îd-i ekberdir
Biḫamdillah ḫabûl oldu du' â- yı âsmân peymâ
- 84 Sezâ-ver olsa ḫâmem ḫaşre dek artık şenâ ḫ' ânı
Murâdımca felek bir gerdiş etdi âferîn icrâ
- 85 Ne gerdiş pek muvâfiḫ bir bî-mu' âdil gerdiş-i ' ulvî
Ki ḫaḫ üzre bunuñ nef' i deḡildir ḫâbil-i iḫşâ
- 86 Sevindim ol ḫadar kim eyleyem bilmem naşıl ta' rîf

Lisânımda surûr-ı albimi yok udret-i ifâ

87 Hılâf-ı meşrebindendir sipihriñ gerçi bu gerdiş

Ânı hâlinde or mu hiç şehen-şâh-ı hüküm-efzâ

88 Şehen-şâh-ı cihân  Abdulhamid Hân-ı kerem-perver

Ki  adl ü merhametde gelmemişdir zâtına hemtâ

89 Budur mülk-i  adâletde ferîdü'd-dehr-i şâhen-şâh

Budur taht-ı hılâfetde velîyy'î -ni' met-i  uz mâ

90 Budur ol pâdişâh-ı ma' rifet-pîrâ ki lâyıdır

Hamîr-i pâki olsa rişk-i hürşid-i cihân-ârâ

91 Şeh-i  âlî-eşerdir şehriyâr-ı mülk-i perverdir

 İbâdullâhı ıldı selsebil-i şefati ihyâ

92 Cihân-dâr-ı  âlî havet cihân-bân-ı velî-haşlet

Cihângîr-i  Ömer-heybet vekîl-i Hâzret-i Tâhâ

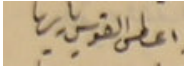
93 Hüdâvend-i zafer-âyîn medâr-ı intizâm-ı dîn

Kerem-kâr- ı ader temkîn himem-kâr-ı cihân-pîrâ

20 b

94 Ziyâ-yı meclis-i nuşret hayâ-yı cephe-i udret

Hayât-ı ümmet-i sermed necât-ı millet-i beyzâ

- 95 Hamîrinde sunuhât-ı İlâhi cilve- pîrâdır
Kelâmında tecelli eyliyor ‘ulviyet-i ma‘ nâ
- 96 Göñülde hubb-ı ‘âle’l-‘âlî rûh u a‘ zam olmuşdur
Du‘ â eyler o şâh-ı bî-nazîre ser-te-ser dünyâ
- 97 Mişâl-i lerzîş-i sîmâb dâim bim-i qahrından
Olur endâm-ı düşmanda nümâyân gusse-i ağdâ
- 98 O sulţân-ı keman-gîr ü hadeng-endâz-ı kudret kim
Olur zâhir yedinde sırr-ı
- 99 Bütün aqvâl ü ef‘ âlinde o sulţân-ı zîşânîñ
Demâ-dem *el-mülûke mülhemûne*¹⁰⁸ sırrı olur peydâ
- 100 Yine geldi hurûşa bahr-i gevher pâş-ı elţâfi
Yine bir çâker-i ‘âlem-pesendin eyledi ihyâ
- 101 Ne çâker bir kerîm ü ma‘ delet- pîrâ ki lâyıkdır
Hamîr-i pâki olsa reşk-i hurşîd-i felek peymâ
- 102 Cenâb-ı ‘Âbidin Paşaya ya‘ ni farţ-ı luţfundan
Vezâret câme-i ‘âlem-bahâsın eyledi iksâ

¹⁰⁸ pâdişâhlar, ilhamına mazhar olmuş kimselerdir.

- 103 Vezâret câmesi bir hil'at-i bî-miśl-i ulvîdir
Anîñ şâyânı qadr-i pâkidir bu hil'at-i zîbâ
- 104 Vücûdiyle maqâm-ı hârice buldu ârâyış
O 'âlî-mesnede şâyestedir bu âşaf-ı vâlâ
- 105 Ne âşaf âşaf-ı 'âdil ne 'âdil 'âdil- i kâmil
Ne kâmil kâmil-i fâdıllı ne fâdıllı fâdıllı-ı yektâ
- 106 Olursa böyle olsun barek'allah luğf-ı bî-mânend
Olursa böyle olsun maşa'allah himmet-i 'ulyâ
- 107 Furûğ-ı himmeti cev lâñ ede âfâk-ı nuşretde
Muvaffâk eyleye ol pâdişâhı Hazret-i Mevlâ
- 108 Bu 'âlî-meşreb-i memduğ ile yok zerrece şüphem
Olur meşğul-i medhi kudsiyân-ı 'âlem-i bâlâ
- 109 Vezâret zâtına şâyandır ol düstûr-ı zişânîñ
Qabûl u i'tirâf eyler bütün dünyâ vemâ-fihâ
- 110 Nedir ol râ-yi bî-hemta nedir ol fikr-i 'alî'l-'âl
Nedir ol meslek-i a'lâ nedir ol sa'y-i müsteşnâ
- 111 Zarîf ü muğtedir 'âdil lağif ü muttağî kâmil
Cihan-kâşânesinde nâzır-ı âyine-i 'uqbâ
- 112 'Aduvv-i zulm ü neğvet düşman-ı asîb-i sufliyet

Muhibb-i ‘adl ü şefkat âşinâ-yi ‘işmet-i takvâ

113 Hüner meydânınıñ yektâ suvâr-ı faql ü ‘irfânı
Kerem şahrâsınıñ cevlangeri merd-i sehâ-peymâ

114 Derinde çâker ü dil-dâdesi inşâf u âsâyış
Rehinde bende-i efkendesî iqdâm u istiğâ

115 Sözünde ma‘delet zâhir dilinde ma‘rifet muzmer
Kudumunda şeref bâhir yüzünde merhamet peydâ

116 Kerem-kârâ vezîrâ ma‘delet-kârâ felek-ğadrâ
Ey ol âşaf ki sensiñ cümle vaşfa lâyıq u ahrâ

118 Sen ol düstur-ı erhamsıñ ki olmuşsun hulûş üzre
Muhibbi-meslek-i feyz-i Celâleddin-i Mevlâna

119 Vezîrim söyledi sultân-ı bî-hemtâ bihamdillah
Saña ey server-i ‘âlî-şiyem ey âşaf-i zîbâ

120 Seniñdir şimdi meydân pâdişâh-ı ma‘delet-kâra
Du‘â aldır ‘adâlet ile ât tût ey kerem-fermâ

121 Kerem-kârâ benimde ‘aynime elbette qâilsıñ
Neler luğ eyliyor bir diğğat eyle Hazret-i Mevlâ

122 Diyarbekr ü Harput ile Sivas u Selânik’de
Kitâbet hizmetim zîra ki bir yıl olmadı hâlâ

123 Şaķî ta' ĩip ederken Rumeli semtinde birlikde

Müşîr-i ĥârice olduñ ey düstur-i bî-hemtâ

21 a

124 Yine birlikde geldik cânib-i şehri i İstanbul'a

Saña çok iltifât etdi şehen-şâh-ı cihan-pîrâ

125 Bunuñ bil ĥadrini ey nûr-i 'aynim şükret Allah'a

Hezârân bâz-gün eşkâle mâlikdir zamân zîrâ

126 Faķîre luş u iĥsân aĥniyâyâ iltifât eyle

Hele bî-kes-i yetîmânı ferâmûş eyleme ĥať'â

127 O dervîşân-ı dil-rîşân ki Ĥaķķa mu' teķiddirler

Ederler hem ĥulûş-ı ĥalb ile şavm u şalât îfâ

128 Demâ-dem bunlarıñda ĥâlini tedķîķ u teftîş et

İki dünyâda tâ kim kâm-yâb etsin seni Mevla

129 Seniñ vâki' olan teklîf ü işrârıñla bu 'âciz

Vaťandan ayrı düştü etdi terk-i Âmed-i sevdâ

130 Kerem-kârâ benim bu ĥizmetimde eyleme nisyân

Vaťandan ĥıķmaĥa bir iĥtiyâcım yok idi aşlâ

131 Mücerred iltifâtıñ terk-i evťâna sebep oldu

Ĥarîķ- ı luşfunum memnûnum ey düstûr-ı şâĥib-râ

- 132 Kırâat eyleriz İbn-i Eşîri geceler gâhî
Gehî vermekdeyiz Hâkâniye birlikde çok ma' nâ
- 133 Hele Mes' üdi bî-hem ibn-i Haldun gibi târihler
Bize olmağdadır dâim gıdâ- yı rûh-i ten- pîrâ
- 134 Gece gündüz bize yâr u enîs ü hem-nişîn oldu
Zahîr ü Hâfîz-i Kâânî vü dîvân-ı Mevlânâ
- 135 Harîri ibn-i Fâriz meşnevi-i mânendi çok ' âlî
Kitaplar dem-be-dem olmağda yârân-ı şafâ-bahşâ
- 136 Bu az bir lutf u ihşan mı bu az bir emr ü ferman mı
Bunuñ şükrün değıl mümkün benimçin eylmek îfâ
- 137 Ederdin her vilâyetde vücûhu toplâyıp ibrâz
Gazel yâhud kaşîde her ne dem ettikçe ben imlâ
- 138 Kemâl-i sür'at-i devletle 'azm ettikçe yollarda
Derenk rahş ederdin nâgehânı ey melek-sîmâ
- 139 At üstünde oğurdum muṭlakâ nâdîde bir nazmım
Gazel var mı diye etdikçe istifsâr u istikşâ
- 140 Sivas şehrinden İstanbul'a 'azm eyler iken bir gün
Henüz menkûş u fikrimdir ferâmûş etmedim aşlâ

- 141 Yağıp karlar serâpâ yeryüzü yek-pâre dolmuşdu
Cihân başdan başa bir mermer-i berrak idi gûyâ
- 142 O mülkün ihtiyâr adamları hayretle derlerdi
Zemin görmüş değildir çok zamandır öyle bir sermâ
- 143 Boşanmışdı serâpâ atlarıñ üstündeki yükler
Benim sırtımdı zîrâ maḥmel-i eşvâb ile eşyâ
- 144 Şâşırtmışdı burûdet ol kadar bu ‘abd-i nâcizî
Yerim şahrâ mıdır deryâ mıdır bilmez idim aşlâ
- 145 Yürürdüm yolları pek sâkit ü maḥzûn u bî-kudret
Yürür mü yâ durur mu neylerim bilmez idim kat‘ â
- 146 Süvâri gönderip bu bende-i nâcîzi istediñ
Mühim iş var diye sür‘at ile etdim ‘inan irḥâ
- 147 At üstünde gelince nezdiñe var mı dediñ bir şey
Ben ise olmuyordum bir cevâba muḳtedir ammâ
- 148 Ki zîrâ ağzımı açtıkça ben şiddetli bir rüzgâr
Kıpardı ağzımı bir lâf söylemezdi bî-pervâ
- 149 Kırrâat eyledim bu beyti ancaḳ cebr ü zor üzre
Beşâşet gösterip güldüñ idi ḥâtırdadır ḥâlâ

150 Doñup mecrâ-yı femde olmuyor âb-ı suhan cârî

Cihân şiddet-i sermâ o rütbe etmiş istilâ

151 Yeter artık Emîrî etme tasdi‘ ol kerem-kârı

Şitâbân oldu ‘âyâ elverir tafşil ile ıtrâ

21 b

152 Seni zât- ı Hudâ etsin iki dünyâda ber-ğurdâr

Muvaffağ eylesin her işinde Hazret-i Mevlâ

153 Vücûduñ luğfudur dünyâ ve mâ-fihâya Mevlânîñ

Bañâ vâcip saña etmek du‘ â-yı lâ-mekan peymâ

154 Du‘ âdan soñra da lâzım gelîr tebrîk için târih

Ki tâ kayd-ı tevârih eylesin erbâb-ı iştikşâ

155 Mükemmel bî-bedel târih-i cevher eyledim inşâd

Müşîr-i hâriciyye oldu ‘âdil ‘Âbidin Paşa

(1297)

22 a

TEVÂRİH

1

Sultân-ı ‘Osmâniyân Sultân Vañideddin Meñmed Hân- ı sâdis Hazretlerinin
şehzâdelikleri hengâmında şehzâde-i civanbaht Ertuğrul Efendi Hazretleriniñ şeref-
ârâ-yı mes‘ adet olan târih-i velâdet-i necîbâneleri

Mef’ûlü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fe’ûlün

1 Şehzâde-i Sulţân Mecid Hân-ı güzinedir

Şefkatle necâbetle pesen-dîde-i dünyâ

2 Ol zât- ı vâhîde o kerem-kâr-ı necîbe

Luţf etdi Hudâ yümn ile şehzâde-i yektâ

3 Etdi bu vesîleyle o şehzâde-i ‘âlî

Cedd-i şeref-efzâlarımıñ nâmını ihyâ

4 Mesrûr u mu‘ammer olalar vâlide ü mevlûd

Yâ Rab bi-ḥaḳḳ-i şeref-i Hazret-i Tâhâ

5 Ser-tâc-ı du‘â çıkdı bu târiḳ-i mücevher

Şehzâdemiz Ertuğrul‘u mes‘ûd ede Mevlâ

(1330)

2

Târiḳ-i sâl- i Sulţân ‘Abdulḥamid Hân

Fâilatün Fâilatün Fâilatün Fâilün

1 Husrev ü ‘âlî-neseb şâhen-şeh-i ferruḳ-i ḥaseb

Pâdişâh-ı munteḥâb şevket-penâh-ı muḳtedâ

2 Kâşif-i esrâr-ı ḫikmet müttekâ-yı ‘aḳd ü ḫâl

Mû-şikâf-ı ma‘rifet şâhen-şeh-i müşkil-küşâ

3 Menba‘ -ı salsâl-i ḳudret maşriḳ-ı şubḫ u kerem

Maṭla^ç-ı fecr ü sa^ç âdet maḳsem-i ^ç adl ü suḫâ

4 Ƙuṭb-ı a^ç zam mîr-i efḫam feyz-i ekrem cem-^ç âlem

Mâh-ı ^ç âlem şâh-ı a^ç lem server-i Ḥayder-livâ

5 Kâinât-ârâ müzekkâ merḫamet-efzâ kerîm

Ma^ç delet-pîrâ mu^ç allâ pâdişâh-ı müctebâ

6 Ḥazret-i Âbdulḫamid Ḥân-ı müeyyed kim olur

Rehber-i aḫkâmı ilhâm- ı Cenâb-ı kibriyâ

7 Ma^ç den-i taḫḫîḳa her güftârı dürr-i şâh-vâr

Baḫr-i feyze her meḳâlî gevher-i ^ç âlem-bahâ

8 Fikriniñ üftâdesi hikmet-verân-ı inbişâd

Ra'yiniñ şûrîdesi ma^ç nâ-i şinâsân-ı zekâ

9 Bedr-i fazlından semâvât-i fazîlet müstenîr

Nûr-ı ^ç irfânından âfâḳa rü'yet rû-şenâ

10 Her kelâmından ledünniyâ-ı ḫikmet âşikâr

Her sözünde sâniḫât-ı feyz-i aḳdes rev-nümâ

11 Nûr-ı fikri âsumân-ı şevkete şems-i münîr

Berḳ-ı ra'-yi meclis-i ^ç irfâna mişbâḫ-ı hüdâ

12 Cilve eyler sâḫa-i ṭab^ç ında ^ç avn-i müste^ç ân

Neşr eder mişkât-ı vicdânı cihân üzre şabâ

22 b

13 Hâzret-i Cibrîl'î her bir himmeti hoşnûd eder

Şuvvet'iz-zahru olur ervâ' -1 pâk-i enbiyâ

14 Fıtratında müstetir kudsiyet-i feyz-i kemâl

Cepesinde müncelî ' ulviyyet-i nûr u vefâ

16 İstima' ettikçe her bir ra'y-i feyyâzânesin

Şâd olur ' uqbâda şiddik-i Âliyye'l-Murtezâ

17 Ol şehen-şâha iki dünyâda 'avn-ı haq eyle

Hem mu'în ü hem şefi' olsun Muhammed Mustafâ

18 Olmaya jeng-i elem mir'at-ı tab'ında 'ayân

Dâimâ mesrûr ola ol husrev-i ferruḡ-i liḡâ

19 Ol şehen-şâh-ı 'Ömer 'adl-i hümâyûn-i maḡdem

'Abd-i memlûkî Emîrî rûz u şeb eyler du'â

20 Hâme-pîrâ oldu bu târiḡ-i menḡût u laḡif

Sâl-i Hân 'Âbdulḡamidi emced eyle yâ Hudâ

(1295)

3

Târiḡ-i sâl-i Sulḡân 'Abdulḡamid Hân

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Ey şehen-şâh-ı ciḡâñ sulḡân-ı ḡurşid işḡihâr

Pâdişâh-ı kadr- dânsıñ pâdişâhım çok yaşâ

2 Himmet ü iclâl ile iqbâl-i ‘ale’l-âl ile

Ser-firâz-ı husrevansıñ pâdişâhım çok yaşâ

3 İftihâr eyler cihân zât-ı hümâyûnun ile

Şehriyâr-ı mihribansıñ pâdişâhım çok yaşâ

4 Ser-be-ser dil-bend-i icrâatıñ olmuşdur enâm

Tâcidâr-ı kâmuransıñ pâdişâhım çok yaşa

5 Gonce-i dil-bâd-ı luţfuñla olur her dem küşâd

İftihâr-ı bendigansıñ pâdişâhım çok yaşa

6 Şeb-çerâğ-ı kenz-i kudrettir vücûd-ı şevketiñ

Dürr-i iklîl-i şehansıñ pâdişâhım çok yaşa

7 Hayret-efzâ-yı ‘uqûl olsa kemâliñ çok mudur

‘Adl ile kişver-sitansıñ pâdişâhım çok yaşa

8 Feyz-i maqrûn etdi ‘adliñ şeş-cihât-ı ‘âlemi

Neyyir-i pertev-feşansıñ pâdişâhım çok yaşa

9 İşte târih işte dünyâ zâtınâ yokdur nazîr

Destegîr-i bî-kesansıñ pâdişâhım çok yaşa

10 Câmî‘-i fađl ü zekâsıñ nâşir-i nağd-ı şehâ

Bâsıt-ı emn ü emansıñ pâdişâhım çok yaşa

11 Sendedir ‘ulviyyet-i taqvâ-yı Bestâmî-pesend

Nûr-i ‘ayn-i kıdsiyansın pâdişâhım çok yaşa

12 Bu Emîri çâkeriñ eyler du‘â-yı şevketin

Zıll-i ‘ulviyyet-nişansın pâdişâhım çok yaşa

13 Şemsü’l-ağyâr-ı cihân oldu güzel târih-i tam

Nûrsuñ fahr-i cihânsın pâdişâhım çok yaşa

(1302)

23 a

4

Târih- i sâl- i Sulţân ‘ Abdulhamid Hân

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Ey vekîl-i fahr-i ‘âlem şehriyâr-ı bî-nazîr

Cümle evşâfa sezâsın Pâdişâhım çok yaşa

2 Hâzret-i perver-digârîñ luţf-ı âle’l-âlîsîñ

Mağzen-i şıdık (u) vefâsın Pâdişâhım çok yaşa

3 Sensiñ ol sulţân-ı yektâ mazhar-ı hulk-ı hamîd

Mefhâr-i bây ü gedâsın Pâdişâhım çok yaşa

4 Sensiñ ol Hâkân-ı memdûhu'l-kulûb-ı hâş (u) 'âm

Nûr-ı 'ayn-ı eshîyâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

5 Sensiñ ol burhân-ı feyz-i kibriyâ-yı bî-şerîk

Gevher-i kenz-i sehâsın Pâdişâhım çok yaşa

6 Sensin ol şâhen-şeh-i taht-ı celîl-i ma' delet

Mün' im-i ehl-i ricâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

7 Bir gönül yokdur ki ihşânîñla mesrûr olmasın

Ma' den-i cûd u 'atâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

8 Bir lisân yokdur ki ezkârîñla meşgûl olmasın

Kâsib-i hayr-i du'âsîñ Pâdişâhım çok yaşa

9 Âlem efrûz olsa nûr-ı 'adl ü dâdîñ çok mudur

Meşriq-i şems ü zekâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

10 Nâsir-i âdl ü 'atâsîñ bâsiṭ-ı emn ü emân

Husrev ü ferruḥ-liḳâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

11 İ' tilâ-yâb-ı kemâl etdiñ bu dîn ü devleti

Vâkıf-ı sırr-ı hafâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

12 Nâhî-i şerr ü fitensiñ mâḫi-i zulm ü niḫen

Âdil-i feyz-i' tilâsın Pâdişâhım çok yaşa

13 Hem Emîrî hem cihân eyler duâ-yı şevketiñ

Çünkü faḫr-ı mâsivâsîñ Pâdişâhım çok yaşa

14 Olsa târih-i hümâyûnuñ nola (manzûr-ı haq)

Mazhar-ı sırr-ı Hudâsın Pâdişâhım çok yaşa

(1304)

5

Târih-i sâl-i Sultân ‘ Abdulhamid Hân

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

1 Şehen-şâh-ı cihân ‘ Abdulhamid Hân-ı mükerrermdir

Müdârâ vü mürüvvetle eden bu kişveri ihyâ

2 Eğer bizde olan ağrâz-ı nâ-bercâya iş kılsa

Ederdi halk-ı ‘ âlem birbirin Mecbûn gibi ifnâ

3 Basîretle siyâsetle kiyâsetle ‘ adâletle

Eder her kimseyi taţbîk-i himmet ol şeh-i vâlâ

4 Eğer herkes olaydı şâh-ı devrânın mizâcında

Cihân kişverlerinden ref olurdu harb ile ğavğâ

5 Ne çâre fıtrat-ı i‘ şâr icâb-ı meşîyetdir

Zemin pür-şûr hunîn zâdegân-ı Âdem ü Hava

6 Ola imdâd o sultâna Habîb-i Rabb-i a‘ lâdan

Teâkıb eyledikçe mâh u sâl-i sâha-i dünyâ

7 Bu târih-i güherle eyledim ‘ arz-ı ‘ ubûdiyyet

Sa‘ âdet-bâd-ı sâl-i pâdişâh-ı mağderet-ârâ

(1305)

6

Târih- i sâl- i Sulţân   Abdulhamid Hân**Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün**

1 Hümâyun menkıbet   Abdulhamid Hân-ı mu  allânın

  İbâdullâhı kıldı selsebîl-i şefkati ihyâ

2 Budur mülk ü   adâletde ferîdü' dehr-i şâhen-şâh

Budur taht-ı hilâfetde velîyyün-ni  met-i   uz mâ

3 Budur ol pâdişâh-ı ma  delet-pîrâ ki lâyıkdır

Hamîr-i pâki olsa reşk-i hurşîd-i cihân-ârâ

3 Şeh-i   âlî-keremdir husrev-i ferhunde-i ma ademdir

Ki   adl ü merhametde gelmemiştir zâtına hem-pâ

4 Cihân-bân-ı celî- udret cihân-dâr-ı velî- aşlet

Şehen-şâh-ı   âlî-sa vet kerem-kâr-ı cihân-pîrâ

5 Sirâc-ı bezm-i   ulviyyet revâc-ı na d-i emniyet

Hayât-ı sırr-ı medâmet necât-ı millet-i beyzâ

5 Hamîrinde sunû at-ı İlâhi cilve-pîrâdır

Kelâmında tecelli eyliyor   ulviyyet-i ma  nâ

6 Bütün a vâl ü ef  âlinde ol sulţan-ı zîşânın

Demâ-dem *El-mülûke'l-mulhemûn*¹⁰⁹ sırrı olur peydâ

7 Bu âlî-meşreb-i memdûh ile yok zerrece şübhem

Olur meşgûl-i medh-i kudsiyân-ı  alem-i bâlâ

8 Bu bir vaqt-i münevverdir nazîr-i  id-i ekberdir

Olursa böyle olsun bârekallah mevsim-i yektâ

9 Gönülde hubb-i  ale'l- ali rûhu'l  azam olmuştur

Du  â eyler o şâh-ı bî-nazîre ser-be-ser dünyâ

10 Fûrûğ-ı şevketi cevlân ede âfâk-ı nuşretde

Muvaffak eyleye ol pâdişâhı dâimâ Mevlâ

11 Mişâl-i lertzîş-i sîmâb her dem bîm ü kahrından

Ola endâm-ı düşmanda nümâyân ra şe-i a zâ

12 Emîrî sâğ oldu  ab ın bu bî-bedel-i târih

Mübârek-bâd-ı sâl-i pâdişah-ı ma delet-efzâ

(1307)

7

Târih- i sâl- i Sulţân  Abdulhamid Hân

Mef ulü Mef ilün Mef ulü Mef ilün

1 Şâhen-şeh-i bî-mânend Sulţan Hamid Hânın

 Adl ü keremi kıldı zulm-ı düşmanı imhâ

¹⁰⁹ pâdişâhlar, ilhamına mazhar olmuş kimselerdir.

- 2 Ârâyîş-i devletdir pîrâye-i şevketdir
 Hâkdan bize ni' metdir ol pâdişeh-i yektâ
- 3 Sultân-ı âli-sîret hâkân-ı velî-fiṭrat
 Şiddîk-i celî-himmet Kârûn-ı cihân-pîrâ
- 4 Gencine-i fikrinde ' irfân-ı ezel meknûz
 Âyine-i ṭab' ında esrâr-ı Hudâ peydâ
- 5 Tezyîn eden âfâkî ' ulviyetidir yoksa
 ' Âlem yine o âlem dünyâ yine o dünyâ
- 6 Selsâl-ı şehâvetdir ol dest-i güher-efşân
 Mir' at-i haḳîḳatdir ol meşreb-i feyz-ârâ
- 7 Evşâf-ı hümâyûnu cevlân ediyor dilde
 Bir zerrede biñ hürşîd bir ḳatrede biñ deryâ
- 8 Ol husrev-i zîşâña ol sâye-i Raḫmân'a
 Her maḳşad u niyetde yardımcı ola dünyâ
- 24 a**
- 9 Ol pâdişâh-ı mu' allânîñ her dem da' vâtiyle
 Memlûkî Emîrî' niñ olmuş ḳalemî gûyâ
- 10 Tebrîki bu nev-sâliñ maḳrûn-ı tefe' üldür
 Oldu ne güzel târîḫ (Sâl-i zafer-i vâlâ)

(1309)

8

‘Âbidin Paşa’nın Sivas valiliğine ta‘yin olduğu Diyâr-ı bekr telğıraf müfettişıyla baş müdür birlikte gelerek paşa hazretlerine tebşîr eyledikleri sırada orada hazır olduğumdan bu târih-i derhal yazıp takdim eylemişdim

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

1 Sivas’a şimdi vâli olduğun tebşîri geldikde

Bu târihi bu anda irticâlen eyledim imlâ

2 Ahâli sâye-i ‘adlinde bulsun emn ü âsâyiş

Muvaffağ eylesin her işde zâtın Hâzret-i Mevlâ

3 İki ehl-i beşâret geldi tebşîr etdi târihi

Bu sâ‘atde Sivas vâlisi oldu ‘Âbidin paşa

(1296)

9

‘Âbidin Paşa Hâzretleri Adana vâlisi buldukları eşnâda Adana’nın Tarsus kapısı denilen mahalleden Seyhan nehri köprüsüne kadar açılan cadde hakkında bir beyti hicrî ve diğer beyti rûmî olmak üzere söylenilen ikişer târihlerdir.

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

1 1297 Müşîr-i bî mu‘âdil ‘Âbidin paşa-yı ‘âdil-dil

1297 Ki kalb-i pâkidir selsâl-i pâk-i ma‘delet gûyâ

2 1298 Zamânını hemân i‘mâr-ı mülke şarf eder öyle

1298 Du' â-yı hayr alır bâ-y u gedâdan vâli-i vâlâ

3 1297 ' Âli-şîrî şavaşdı suy-ı dâd u lutufda lâ-bid

1297 Nizâmü'l mülkü geçdi cadde-i iclâlde hâlâ

4 1298 Ufuqı'l âr-i himmet hâşılı ihsân-ı Mevlâdır

1298 Kef-i mi' mâr-ı mecdi açdı el-ħağ ma' bed-i ra' nâ

5 1297 Erince cesrden bed eylemiş bâb-ı Tarsus'a

1297 Ne zîbâ vâsi' u mevzûn-ı şeh-râh oldu nev inşâ

6 1298 Açıldı cânib-i nâreftede şu cadde-i ahsen

1298 Bu yolda etdi hep kaç' -ı mesâfe Âbidin Ğağğâ

7 1297 Ahâli sâye-i luğfu ile her dem olur mesrûr

1297 Bu paşa-yı rahîme ver İlâhî ' ömr-i lâ-yuğşâ

8 1298 Eder hep mışra'ım sâl-i küşâdın bî-bedel i' lân

1298 Sebîlü'l müstekîm açdı cenâb-ı ' Âbidin Paşa

10

Yanya vilâyetinde Tepedelen kazâsında nehr-i vesi' a üzerinde bünyâd olunân

köprü hakkında târiğ

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1 ' Aşr-ı mes' ûd-ı şehen-şâh-ı cihân-ârâda

Vaţanıñ her tarafı olmada ' imrân-pîrâ

24 b

2 Sâye-i ma' deletinde bu vilâyetde daħi
Nice âşâr-ı teraqqı oluyor cilve-nümâ

3 Aldırır her biri inşâd olunân âşârın
Hâzret-i pâdişâh-ı ' âleme biñ hayr-i du' â

4 İşte ezcümle şu nehr üzre olan cısr-i cesîm
Ki harâb olmuş idi her tarafı ser-tâpâ

5 Kalmamışdı eşeri öyle ki maħv olmuş idi
Şadme-i seyl-i havâdiş ile mecmû' -ı binâ

6 Bir mühim nokta-i şehrahda vâkı' idi kim
Buradan geçmeye mecbûr idi hep bây u gedâ

7 Kimisi ba' zı vesâitle güzâr etse daħi
Havf-ı garğ ile çekerdi nice biñ renc ü ğinâ

8 Hâşılı her sene bir haylice ebnâ-yı sebîl
Bu güzer-gahda olmağda idi garğ u hebâ

9 Olmadı râzı bu aħvâl-i melâl- âşâra
Vâli-i ' âlî-himem Hâzret-i Eyüb Paşa

10 Şarf-ı himmetle o düstûr-ı re' âyâ-perver

Yeniden eyledi gâyetle mükemmel inşâ

11 Hıfzı Paşa ki odur ya'ni vekil-i vâlî

Eyledi hizmet-i ikmâlını candan îfâ

12 Şâni' -i lem-yezel itmâmını kıldıkda naşîb

Etdi bizzât gelip resm-i küşâdın icrâ

13 Ola hizmetleri dergâh-ı İlâhîde kabûl

Cümle maqşadlarını hâşıl ede zât-ı Hudâ

14 ' Âlem-ârâ ola hürşîd-i cihân-gîr gibi

Şevket-i hazret-i şâhen-şeh-i fermân-fermâ

15 Kayd-ı i' lâna becâ düşdü bu rengîn- târîh

Şu kavî köprü ile oldu bu kişver ihyâ

(1305)

11

**A' şâr-ı emin sâbıkı Cemâl Bey merhûmuñ uhdesine tevcih olunan
rütbe-i bâlâ târîhî**

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Şeh-i vahîd-i cihân Hazret-i Hamîd Hânîñ

Zamîr-i aqdesidir cilvegâh-ı vahy-i Hudâ

2 O âfitâb-ı hilâfet ki cevher-i ' adli

Çıkar zemîni müzeyyen verir cihâna ziyâ

3 Kerâmeti felek-i işihâra mihr-i Münîr
Mürüvveti güher-i feyz-i kudrete deryâ

4 Velîyyü'n-ni' met-i 'âlemdir ol velîyy-i cihân
Bula kıyâmete dek taht-ı şevketinde beğâ

5 Eder merâtib-i hağğa ki ehline tefvîz
Nola muvaffağ olursa o husrev-i yektâ

6 'Înâyet eyledi bir bende-i aħfa yine
O padişah görmeyince rütbe-i bâlâ

7 Cenâb-ı mîr-i Cemâli sûtûde-sîyret kim
Odur ħamiyyet ü luğf u vefâda bî-hemta

8 Zâmîri ma' den-i yâğût (u) şıdğ u ehliyet
Cebîni meşriğ-i pertev fûrûz-ı nûr-ı zekâ

9 Kerâmet-i kerem-i pâdişâh-ı elyağdır
Bu iltifât-ı hümâyûna dürr-i cedîd ü sezâ

10 Bu luğf-ı padişeh-ı a' zâmı işitdikde
Hudâ bilir ki gönül oldu kâm-yâb-ı şafâ

25 a

11 Edince şevk ile tebrîke cüst ü cû târih

Emîrî oldu nümâyân bu beyt-i gevher-zâ

12 Bi-ħağ mefħar-i ‘âlem bi-ħakk-i levħ-i celîl

Ola Cemâl Bey’e mes’ûd-ı rütbe-i bâlâ

(1306)

12

Ƙırşehir ħal‘ası üstünde Sırrı Paşa merħum tarafından temelleri vaz‘olunan yedi sekiz seneden beri noħsan ħalan mekteb-i i‘dâriniñ bu ‘abd-i ‘âciz tarafından büyük bir himmet şarf olunarak ikmâl ve yanına bir de demir borularla şu isâle olunduğundan söylenilen ve Anħara ħazetesıyla neşr edilmiş olan târiħdir.

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

1 Zamân-ı şevketinde Ĥazret-i ‘Abdülħamid Ĥân’ın

Olur nûr-ı ma‘ârif maşriħ-efrûz u cihân-pîrâ

2 Demâ-dem böyle vaşf eyler o şâhen-şâh-ı zîşânı

Suħen-pîrâ olan bir şâ‘ir-i suħrâver-i yektâ

- 3 ‘Adâletde bahar-efrûz u ‘âlem-gir bir hûrşîd
Sehâvetde hûrûş-engîz gevher-pâş bir deryâ
- 4 Peyâ pey tab‘ -1 pâkinde olur haqq-1 ahâlîde
‘Âdâlet rû-nümâ şefkat hüveydâ merhamet peydâ
- 5 ‘Uluvv-i sâye-i şâhânesinde ol şehen-şâhîñ
Olundu her tarafda nice biñ dâru’l-‘ulûm inşâ
- 6 Bu Kırşehir’inde de bir mekteb-i i‘ dâdi lâzımdı
Me‘ ârifdir eden zîrâ vücûd-1 kişveri ihyâ
- 7 Yapıldı beldeniñ fevkinde vâki‘ kal‘ a üstünde
Civârında edildi bir de bir âb-1 laţif icrâ
- 8 Henüz şehriñ görünmezden muqaddem dâr u divârı
Cila-bahş-i ‘ uyûn olmağdadır bu mekteb-i ra‘ nâ
- 9 Gören bu mekteb-i mümtâzı bu cây-1 mu‘ allâda
Eder lâ-büdd taşavvur böyle bir teşbih-i müsteşnâ
- 10 Zemin ta‘ zîm edip ref‘ eyledi evc-i a‘ lâya
Felek müştâk olup yakıldı celb-i ‘ âlem-i bâlâ
- 11 Kâvîdir muntazamdır dil-küşâdır feyz-bahşâdır
Bu mevki‘ bu bina bu manzara bu hey‘et-i zîbâ

- 12 Havası ruḥ-perver lezzet-i âb-ı ḥayât-âver
Nesîmi ‘âfiyet-baḥşâ şemîmi inbisat-efza
- 13 Sezâdır nâmına bu mektebin ‘âlem-nümâ dense
Ki kalmış zîr ü pâyında biyût u gülşen ü şahrâ
- 14 Nihân bir nokta yok revzenlerinden zîr ü bâlâda
Eder medd-i nazar ḥaḳḳiyle bunda ḥükmünü icrâ
- 15 Görenler i‘tirâf eyler ki tavşifimden a‘lâdır
Sözüm yok görmeyenler i‘tirâz eylerse nâ-bercâ
- 16 Bu ‘âlî mekteb-i feyz-âvere baḳdıḳça şevḳından
Kemâl-i şavḳ ile tebrîk eder evlâdını âbâ
- 17 Bu şefḳat bu ‘inâyet hep bizmçindir deyu etfâl
Ederler şâh-ı zîşâna du‘â-yı âsumân peymâ
- 18 Vilâyet ḥalkı ser-tâ-ser emîr-i ḥüsn-i niyetle
Du‘â-yı şevket-i şâhâneyi etmektedir ifâ
- 19 İki dostumla tezyîn eyledim gevher gibi târîḥ
Yapıldı mekteb-i i‘dâdi Kırşehrinde bî-hemtâ

(1308)

25 b

13

Cevad Paşa merḥûmuñ şadâretine târîḥ

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Şehen-şâh-ı mu'azzam Hâzret-i 'Abdulhamid Hân
Umurunda muvâfık eyleye yâ Allah yâ Mevlâ

2 Hılâfet taht-gâhında hümâyûn-ı zıll-ı Mevlâdır
Vekîl-i fahr-i 'âlemdir o şehen-şâh-ı 'adl-ârâ

3 Yine ilhâm-ı Mevlâ cilve-pîrâ oldu kalbinde
Cevâd Paşayı şadr-ı 'azam etdi ol şeh-i yektâ

4 İşâbetdir kerâmetdir bu tevcîh-i hümâyûnu
Olur elbetde ilhâma mekârin sâye-i Mevlâ

5 Tefe'ül eyledim esmâ-i hüsnâdan inâye oldu
Ki Vehhâb isminiñ feyzine mazhardır Cevad Paşa

6 Mu'ammer kıl muzaffer kıl İlâhi ol şehen-şâhı
Bi-hakk-i fahr-i âlem levh-i a'zam ka'be-i 'ulyâ

7 Ahâlî birbirin tebrîk edip söyler bu târîhi
Ehâkdır şadr-i mes'ûda Cevad Paşayı ayn-efzâ

(1309)

14

Müşîr Ahmed Eyüp Paşa merhûmuñ vefâtına târîh

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

- 1 İsm-i bercestesi Aḥmed o müşîr-i ‘âlî
Şadr ü himmet ile ma‘rûf olan Eyüp Paşa
- 2 Yanya vâlisi iken bende refâkat etdim
İstikâmetle müzeyyendi bi-ḥaḳḳ-i Mevlâ
- 3 Söylenen sözleri diḳḳat ile diñlerdi o zât
Zînet olmuşdu oña şîḫat¹¹⁰ ile zekâ
- 4 Ḥazret-i faḫr-i Resûl şâfi‘î olsûn yâ Rab
Ona da kıydı nihâyet bu vefâsız dünyâ
- 5 Geldi bir pîr bu târîḫ ile verdi ḥaber
Ḳaşr-ı firdevsi mekân eyledi Eyüp Paşa
(1310)

15

Yâverân-ı şehriyâriden Toptanzâde Ḥaydar Ğanî Beyin itlâfına târîḫ
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Yâverânından idi pâdişâh-ı zîşânıñ
(Vah Ḥaydar Ğanî Bey) eyledi ‘azm-i ‘uḳbâ
(1316)
- 2 Aña (Ḥaydar Ğanî) târîḫ-i velâdet olmuş
(1382)

¹¹⁰ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

Vâlidî etmiş idi ismini târîh-i imlâ

3 Luḫfuna mazhar idi ḫazret-i ŧâhen-ŧâhîñ
Rütbesin dem-be-dem eylerdi ŧadâkat a' lâ

4 Ḳaymaḳâm olmuş idi silk-i nizâmîyede hem
Devlete çok daha hizmet edecekdi îfâ

5 Arnâvud ḳavm-i necîbinden idi ŧaff-der idi
Ḳayli gürbüzdü dilâverdi ŧecâ' at-pîrâ

6 Vaḳ' a-i zâilede ḡayret-i ŧîrâne ile
Etdi Yunanlıların ḳalbine dehŧet ilkâ

7 Rumeli beyleriniñ eşheri Toptanzâde
Nesl-i pâkinden idi ol güher-i bî-hemtâ

26 a

8 Ced-be-ced silsîle-i nesli ekâbirden idi
Cedd-i pâkiydi Süleyman Paŧa Ḳaplan Paŧa

9 Nâḡihân vurdu ŧehîd etdi anı bir nâkise
Važ' -ı dostanede olmuşdu o ḫâin peydâ

10 Etdiler böyle miḫnetlik ile ânı ŧehîd
Yoḳsa mümkün mü muḳâbil gelebilsin a' dâ

11 Genç iken oldu kazâ kurşununun kurbânı
Kimseye bâkî değil âh şu fânî dünyâ

12 Ola luğ u Hâk ile şabr-ı cemîle mazhar
Ağ vâlâ-güher-i ekber Es'ad Paşa

13 Geldi bir hâtif-i 'ğabî dedi gevher-târîh
Kıldı Haydar Ğanî Bey dâr-ı cinân-ı me'vâ
(1316)

16

Mâliye nâzırı Reşad Paşanın vezâretine târîh

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Şeh-i ferruğ-şiyem sultân Hamid Hân-ı kavî- şevket
Bu kere eyledi bir bendesin taltîf ile ihyâ
2 Bu günkü rûz-ı feyrûz cülûsu pâdişehîdir
Bu 'âlî günde gördü bir meserret çehre-i dünyâ

3 Şehen-şâh-ı cihânın sâye-i luğ-ı celîlinde
Bu gün giydi vezâret câmesin bir sever-i vâlâ

4 Kerâmettir keremdir böyle şâdık 'abdini taltîf
Kader-dân-ı pâdişâhın luğfunu tahsin eder dünyâ

5 Hemîşe mazhar olsun luğ-ı şâhen-şâha ol âşaf
Bi-ğakğ-i iftiğâr-ı dîn ü dünyâ Hazret-i Tâhâ

6 Nezâret mesnedin tebrîk ederken iki sâl evvel

Vezâret sûr-i tebrîkin dağı etmiştim istid'â

7 Bi-ğamdillah kabûl oldu du'â-yı çâker-i memlûk

Meserretle bu tebrîki Emîrî eyledim îfâ

8 Bu târîh etdi telşîm huzûr-ı âşef-i zîşân

Vezîr-i kâm-bîn oldu Reşad Paşa-yı yümn-efzâ

(1318)

17

Yanyalı Mustafa Neş'et Paşanıñ vefâtına târîh

Fâ'ilâtün Mefâ'ilün Fa'lün

1 Etdi bu merçadd-i münevveri câ

Mustafa Neş'et ol güzîn Paşa

2 Mutaşarrıfdı kırk kilisede

On iki yıldı ol hüner-pîrâ

3 Rumeli pâyesiydi ol fâdı

'İlm ü fağl ü edebde bî-hemtâ

4 Bir du'â eyle ey ziyâretçi

Sana da icra eder Hüdâ i' tâ

5 Çıkdı gülbânk-ı hû ile târih

Gitdi firdevse Muştafa Paşa

(1321)

26 b

18

Bilecik'te binâ olunân kışla tarihî

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Cedd-i sultan-ı mu'azzam Hazret-i Ertuğrul

H̃ab-gâhî nâmınıñ mensûbu olmuş bu livâ

2 Muhterem sultânımız Abdulhamid Hân-ı güzîn

Hem ana hem kâinâtâ kurretü'l-ayn-i beğâ

3 Ceddine hürmetle yaptı bunda hayrât-ı keşîr

Bir de kışla oldu zîb kurb-ı serbâz-ı gâzâ

4 Vâli-i 'âlî Reşîdâ şıdk-ı isticlâb eder

Hüsni hizmetle velîyyü'-ni' mete hayr u du'â

5 Gayret etti doğrusu Binbaşı Naci Bey dâhî

Can fedâ eyler bu 'âlî pâdişâha aşdikâ

6 Tâmdır ikmâliniñ târihi ihlâşım gibi

Dil-nişîn mevki' de oldu kışla pek ekmâl binâ

(1321)

19

Bilecik'te binâ olunân inâş mektebi için târîh**Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün**

1 Şehen-şâh-ı mu'azzam Hâzret-i Sultân Hamid Hânın

Zamân-ı şevketinde nev-be- nev hayrât olur peydâ

2 Muvaffağ sâye-i şâhânesinde oldu ez-cümle

Nice âşâr-ı hayra vâli-i Bursa Reşîd Paşa

3 İnâşe dînini bilmekle bir de şan' at elzemdir

Yapılmışdır şu emr-i hayr için bu mekteb-i zîbâ

4 O râh-ı şıdk u hayra Feyzi Bey de imtişâl etdi

Bu vâlâ mektebi az vaqt içinde eyledi inşâ

5 Nola memnûn olursa hâzret-i Ertuğrul Gâzî

Civâr-ı feyiz-nâkinde güzel hayrât olur ihyâ

6 Gören bu mekteb-i feyzi şu târîhi eder tekrâr

Açıldı tâlibâna çok münâsib mekteb-i a' lâ

(1322)

20

Bilecikte inşâ olunan i' dâdi mektebe târîh**Fe' ilâtün Mefâ'ilün Fe' ilün**

1 Luţf-ı sultân Hamid-i a' zam ile

Nice biñlerle mektep oldu binâ

2 Mîr-i tevfiķ-i vâli-i Bursa

Aldırır pâdişâha ħayr u du'â

3 Eşer-i ħilye-i şadâkatdir

Böyle ħizmetler eylemek îfâ

4 Mutaşarrıf Ziya Beyin himemi

Eyledi iş bu mektebi iħyâ

5 Oldu târiħide bu beyt-i laħîf

Geldi imdâdı çünkü'avn-i Ĥudâ

6 Bilecik'de güzide mevki' de

Oldu i' dâdi mektebi inşâ

(1325)

21

Meb' ûşân Reisi Aĥmed Rızâ Beye târiħ: Bu târiħ rûmîdir

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Oldu meb' ûşân reisi¹¹¹ ola

Mîr-i müsteşnâ şiyem Aĥmed Rızâ

2 Kendini bilmem faķat iķdâmını

Hep bilenler eyliyor medħ u şenâ

¹¹¹ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

27 a

3 Düşmeyin târîhiniñ teftîşine

Ey edîbân-ı tevârîh-âşinâ

4 Kendi imzâsı ânîñ târîhidir

Oldu târîhi Reîs Aḥmed Rızâ

(1325)

22

Dâmâd-ı şehriyârî İşkodralı-zâde Celal Paşa'nın vezâret târîhi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Hezârân müjdeler olsun saña ey kıl-k-i şevḳ-efzâ

Değil vaḳt-i tevâkuf ol hemen biñ şevḳ ile gûyâ

2 Bu bir vaḳt-i münevverdir nazîr-i 'ıyd-ı ekberdir

Naşıl bir 'ıyd faḫr-ı a'zam-ı dünyâ ve mâ-fihâ

3 Bu gün dünyâya geldi faḫr-i 'âlem Seyyidü'l-kevneyn

Bu gündür mevlid-i pâk-i Ḥabîb-i Ḥazret-i Mevlâ

4 Bu gün bir başka şevke mezhar oldu ḳalb-i müştâkân

Biḥamdillah ḳabûl oldu du'â-yı lâ-mekan peymâ

5 Bu vaḳt-i aḳdes ü a'lâda sultân-ı melek-ḫaşlet

Ḥazerân bârek'allah etdi bir luṭf-ı celîl icrâ

6 Şehen-şâh-ı mu'azzam Ḥazret-i Sultân Ḥamid Ḥân'dır

Velîyyü'n-ni' met-i ' âlem cihân-bân-ı kerem-fermâ

7 Bu gün dâmâd-ı zîşânı Celal Pâşaya luḡfundan

Vezâret câme-i ' âlem-bahâsın eyledi iksâ

8 Olunca bu beşâretle müşerref nâgihân gönlüm

Sürûrundan Cenâb-ı Haḡḡa etdim şükr lâ-yuḡşâ

9 İşâbetdir kerâmetdir bu tevcîh-i ŧehen-ŧâhi

Olur elbetde ilhâma muḡârin sâye-i Mevlâ

10 O destûrunda nesleñ ba' de neslin ' ırḡı ḡahirdir

Olur nur-ı aşâlet cephe-i pâkinde berḡ-efzâ

11 Cenâb-ı Pâdiŧâhiñ ' aŧr-ı ecdâd u ' izâmında

Şadâḡatle bütûn ecdâdı etmiş hizmet-i evfâ

12 ŧehen-ŧâh-ı cihân taḡtında ya Rab müstedâm olsun

Bi-ḡaḡḡı ḡazret-i Faḡr-ı risâlet Ka' be-i ' ulyâ

13 O düstûr-ı güzîde sâye-i ŧâhânede dâim

Ola mesrûr u kâm-âver bi-ḡaḡḡı ḡazret-i Ḥâhâ

14 Emîri eyledim dünyâya bu târiḡ ile tebşîr

Vezâret-câme-i mes' ûdını giydi Celâl Paŧa

23

Fâ'lâtün Fâ'lâtün Fâ'lâtün Fâ'ilün

1 Sâye-i şâhânesi Sulţân Mehemmed hâmesiñ

Devr-i meşrûtiyete bahş etdi feyz-i i' tilâ

2 Bir mükemmel ibtidâ-i mektebi inşâsına

Etdi Sındırğı ahâlisi kemâl-i i' tibâ

3 Beldenîñ kâîmağâmı hem Nizâmeddin Beğîñ

İş bu emr-i hayırda iqdâmı oldu rû-nümâ

4 Hüsni ü inşâsı tamam oldu bu zîbâ mektebiñ

Mevki'î şihhat-fezâ âb u havası dil-küşâ

5 Feyiz-yâb olsun İlâhi bunda eţfâl-i vaţan

Eylesinler ' ilm ile ' irfân ile kesb-i şafâ

6 Hüsni itmâmın görüp kâyd eyledim târihîni

Bin becâ şu ibtidâ'î mektebi oldu binâ

(1329)

27 b**1**

¹¹² Şair divanında bu tarihin neye düşürüldüğünü yazmamıştır. Ancak son beyitten biz yeni yapılan bir ilkokula tarih düşürüldüğünü anlıyoruz.

TEVHİD Ü MÜNÂCÂT

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Ettim ismullah ile tertîb-i dîvân ibtidâ
Nûr-ı tevhid eyledim âfâka i' lân ibtidâ
- 2 Evvelinden zâhir oldu nazmımıñ encâm-ı feyz
Berķ vurur âşâr-ı tevfiķât-ı subhân ibtidâ
- 3 İftitaḥ-ârâ-yı ismullah olursa bir eşer
Cilve eyler anda nûr-ı feyz-i yezdân ibtidâ
- 4 Dâimâ tâc u suḥen yâķût-ı ḥaķ olsun saña
Ḥaķ ile etti kelâm-ı pâke Ḳur'ân ibtidâ
- 5 Maḥzen-i ķudrette cem' olmuş leâl-i kâf u nûn
Şoñra ķılmış gerdişe gerdûn-ı gerdân ibtidâ
- 6 ' Arifân etmektedir ḥamd ü şenâ-yı Ḥâlîķa
Her daķîķa her nefes her laḥza her ân iptidâ
- 7 Eylemez ebter Emîrî ' avn-ı ḥaķ dîvânımı
Ettim ismullâhı nazm-ı pâke ' ünvân ibtidâ

- 1 Gevher-i taḥmîdi etdim tâc-ı dîvân ibtidâ
Hâkka ḥamd eyler muvaḥḥid bir suḥandân ibtidâ
- 2 Oldu envâr-ı Muhammed'le şuverbend-i zuhûr
‘Âlem-i imkân-ı dîne mirât-ı rahşân ibtidâ
- 3 Hâzret-i peygamber-i âḥir-zamânîñ ‘aşkına
Gerdişe gelmiş bu mevcûdât-ı imkân ibtidâ
- 4 Âfitâb-ı ḥubb-i ‘aşkın ey ḥabîb-i müste‘ân
Tâḳ-ı eyvân-ı ezelde oldu tâbân ibtidâ
- 5 Andan özge yok benim kimsem ânîñçün ey gözüm
Hâzret-i peygambere oldum şenâḥûân ibtidâ
- 6 Şormadan ḥâlim bilirsiñ sensin ol ‘âlî ṭabîb
Hastadan ḥâlin sorar gerçi ṭabîbân ibtidâ
- 7 Cezbe-baḥş-ı ‘âşıkân olmuş Emîrî sözleriñ
Oldu dilden ‘aşk-ı peygamber ḥurûşân ibtidâ

3

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Besmeyleyle eyledim tertîb-i dîvân ibtidâ
Zâhir oldu sözlerimde feyz-i yezdân ibtidâ

2 Hakkı idrâk eylemek mümkün değil zîrâ olur

Ol hududdâ intihâ-yı ‘ilm ü ‘irfân ibtidâ

3 Tâ ebed ‘aşkıñla olmazdım cihanda bî-ğarâr

Böyle şâdr olmuş hakkımda fermân ibtidâ

4 İstikâmetden rücu‘ etmem cihân etse hücum

Etmişim Allah ile ben ‘ahd ü peymân iptidâ

5 İntihâ-yı ‘ömre dek olsun bu ‘abdiñ ber-murâd

Eylediñ yâ Rab ana çok luğ u ihsân ibtidâ

28 a

6 Kendini fânî bilirken âh her işte niçin

Eyliyor haksızlığâ şu gâfil insân ibtidâ

7 Mağhar-ı tevfiğîñ et yâ Rab Emîrî bendenî

Ġâyetî müşkil işi gösterme âsân ibtidâ

4

Mef’ûlü Fâ’ilatü Mefâ’îlü Fâ’ilün

1 Şıgmaz ‘uğûla kevkeb-i şân-ı kibriyâ

Her cüz’i vü küll de münceli bürhân-ı kibriyâ

2 İnkâr eder ‘avâlimi inkâr-ı hağ eden

Ŧutmuş cihânı feyz-i dirâhşân-ı kibriyâ

- 3 Seyr et bu nûr-ı a'zam-ı imkânı ol müdâm
Pervâne-i çerâğ-ı fûrûzân-ı kibriyâ
- 4 Bir kere intizâm-ı zemîn ü zamâna bak
Fikret nedir celâlet-i zîşân-ı kibriyâ
- 5 Mümkün değil 'uqûl u hayâl ü gümân ile
Taḥmîs-i aḳdesiyyet-i tâbân-ı kibriyâ
- 6 Mümkün değil kelâm u ḥurûf u zurûf ile
Ta'yîn-i a'zamîyyet-i 'ünvân-ı kibriyâ
- 7 Mağbûṭ-ı muḳbilân-ı cihân olsa çok mudur
Olmuş Emîrî mazḥar-ı iḥsân-ı kibriyâ

5

Mef'ûlü Fâ'ilatü Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 'Âlem-i ğarîḳ-i ḥikmet-i raḥşân-ı kibriyâ
Adem-i delîl-i ḳudret-i zîşân-ı kibriyâ
- 2 Âyinedir nuḳûş u temâşîl-i ḳudrete
Mâhîyet-i 'avâlim-i tâbân-ı kibriyâ
- 3 Bir zerresi bu kevn ü mekânîñ değil 'abeş
Olmaz 'ayân serâir-i pinhân-ı kibriyâ

4 Nağş-ı bedî' küngre-i- kün-fekânı gör
Yoğ intihâ-yı şan' at-ı eyvân-ı kibriyâ

5 İns ü tuyûr-ı vech-i vuḥûşa keşîdedir
Rûy-ı zemînde mâide-i ḥân-ı kibriyâ

6 Geldik cihâña fırsatı fevt eyleme amân
Ol bahremend-i feyz-i ferâvân-ı kibriyâ

7 Olsun Emîrî ' acz ile biñ ḥamd ü biñ şenâ
Ġarḳ eylemiş ' avâlimi iḥsân-ı kibriyâ

6

Mef'ûlü Fâ'ilatü Mefâ'îlü Fâ'ilün

1 Her zerrede nümûne-i esrâr-ı kibriyâ
Olmuş cihân ḥulâşa-i envâr-ı kibriyâ

2 Çok dalma ġam' a miḥverini terk eder uḳûl
Ḳıl ' âḳilâne diḳḳat âşâr-ı kibriyâ

3 Her zerresi bu şun' -ı bedî' -i münâzırırñ
Eyler lisân-ı ḥâl ile iḳrâr-ı kibriyâ

28 b

4 Mümtâz-ı ferd şaḥa-i ḥayret olur müdâm
Merd-i başîr-i ḳubbe-i duvvâr-ı kibriyâ

5 Bir zerre-i kemînede yüz biñ ciḥan görür
Her merd-i zû-fünûn-ı ḥaber-dâr-ı kibriyâ

6 Seyret bahâr-1 kudret-i imkân-1 'âlemi
Mürgân eder tilâvet-i ezkâr-1 kibriyâ

7 Her kim dilerse vâşıl-1 feyz-i necât ola
Olsun Emîrî hem-dem-i ebrâr-1 kibriyâ

7

Mef'ûlü Fâ'ilatü Mefâ'ilü Fâ'ilün

1 Olsam cihanda vâşıl-1 esrâr-1 kibriyâ
Âgâh-1 hâl-i zümre-i ahyâr-1 kibriyâ

2 Meyl eylemez cihân u cinânîñ şafâsına
Müş tâk-1 sırr-1 aqdes-i didâr-1 kibriyâ

3 Eyler vücûd-1 pâkini kem-yâb-1 inzivâ
Merd-i ebed-pesend ü taleb-kâr-1 kibriya

4 Mel'ûn-1 muṭlaqdır cihân-dâr o kimse kim
Eyler kemâl-i cehl ile inkâr-1 kibriyâ

5 Mestâne olsam öyle ki bir dem ayılmasam
Bir kâse sunsa dostum ebrâr-1 kibriyâ

6 Eyler bi-ḥaqq-1 'arş-1 mu'azzam vücûdumuñ
Her zerresi ḥulûş ile ikrâr-1 kibriyâ

7 Olmuş Emîrî hayret ile ‘andelîb-i dil
Şûrîde-i bedâyi‘ -i gülzâr-ı Kibriyâ

8

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Ser-te-ser olmuş ‘avâlim-i feyz-yâb-ı kibriyâ
Kıplamış dünyâyı feyz-i bî-hisâb-ı Kibriyâ

2 Kıdretin gör hem vücûd-i vâcib ü hem bî-nişân
*Len terânî*¹¹³ den gelir ‘izz-i hîtâb-ı kibriyâ

3 Kıdsiyân tehlîl ile vicdânı tezyîn eylemiş
Naşş-ı kalbe Cebraîl olmuş kitâb-ı kibriyâ

4 Kıdret ü şaṭvet ile dünyâya Süleymanlık şatâr
Yek tecellî etse bir mûra cenâb-ı kibriyâ

5 Encümen-gâh-ı elestin rind-i serger-dâniyım
Tâ ezelden olmuşum mest-i şarâb-ı kibriyâ

6 Ğayrı ebvâbîñ daḡili vâşıl-ı ḡarmân olur
Hiç sed olmaz vücûh-ı ye’se bâb-ı kibriyâ

¹¹³ Ayet:A’raf suresi, 43. ayet. “Musa, tayin ettiğimiz vakitte bizimle buluşmağa gelip de Rabb’i (onunla) konuşunca: Rabbim bana kendini göster, sana bakayım, dedi.(Rabb’i) buyurdu ki: Sen beni göremezsın. “

7 ‘Âcizim ammâ ki Faḥru’l-murselîne ümmetim
Şüphesiz şimdi benim ni‘ met-meâb-ı kibriyâ

8 Yâ Resûlallâh saña etdi Emîrî ilticâ
Bu cihânda görmesin aşlâ ‘ itâb-ı Kibriyâ

29 a

9

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Rûşenâ her zerrede şems-i kemâl-i kibriyâ
Rû-nümâ her ıatrede baḥr-i nevâl-i kibriyâ

2 Kün-fe-kân bir zerresin etmez taḥammül rü’yete
Olsa ‘ aks-endâz eğer nûr-i celâl-i kibriyâ

3 Zevk-i Firdevs-i berîniñ fevkine eyler ‘urûc
Eyleyen candan temennâ-yı cemâl-i kibriyâ

4 Zât-ı ‘ale’l-‘âlini derk eylemek mümkün değil
Perde çekmiş ‘aqla sırr-ı lâ-yezâl-i kibriyâ

5 Gerdiş eyler mâsivâ ser-geştedir bir emrile
Kıplamış âfâkı emr-i bî-mîşâl-i kibriyâ

6 Ol fezâ-yı ekberiñ bî-tâbıdır pâ-yı ‘uqûl
Sırr-ı a‘ zamdır kemâl-i bî-zevâl-i kibriyâ

7 Bu Emîrî mihr-veş mümtâz olur etse zuhûr
Zerre-i in'âm-ı kudret iştîmâl-i kibriyâ

10

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Eşref-i mahlûk eden insânı sensiñ yâ Hudâ
Cevher-efrûz eyleyen imânı sensiñ yâ Hudâ
- 2 Kudretinden kâinâta 'aks eder her bir şadâ
Halk eden ne kubbe-i ekvâni sensiñ yâ Hudâ
- 3 Hikmetin tahtındadır serrâ vü darrâ-i umûr
Sevk eden her gerdişe devrânı sensiñ yâ Hudâ
- 4 Temşiyetden mâsivâ kâşırdir emriñ olmasa
Döndüren bu mihver-i imkânı sensin yâ Hudâ
- 5 Kubbe-i kudret-nümâdan mâsivâ-efrûz eden
Necm ü hurşîd ü meh-i tâbânı sensin yâ Hudâ
- 6 Devlet-i dâreyni ihsân eyleyen sensiñ yine
Bir yola muhtâç eden insanı sensiñ yâ Hudâ
- 7 Dil-berâz-ı hâdedir sermâye-i hüsn ü bahâ
Göldüren gül-gonce-i hândânı sensiñ yâ Hudâ

7 Bu Emîrî hastamîñ da derdine eyle devâ
 Hastaya ihsân eden dermânı sensiñ yâ Hudâ

11

Mef'ûlü Fâ'ilatü Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 Ey ehl-i 'aşkı derdle nâlân eden Hudâ
 Nâlendelikle derdine dermân eden Hudâ
- 2 Luţf et benimde kaçır-ı vücûdum münevver et
 Ey kûbbe-i âvâlimi tâbân eden Hudâ
- 3 Bu kemter-i 'anâşırı zulmetten et hâlâş
 Ey 'âlem-i 'anâşırı rahşân eden Hudâ
- 4 İnsâna benzedip beni insân-ı kâmil et
 Bir kabza hâk-i kemteri insan eden Hudâ
- 5 Bir zerresin edâ edemem şükr-i ni' metiñ
 Ey rızık-ı bî-hisâb ile şâdân eden Hudâ
- 6 İhsânına Emîrî eder 'arz-ı ihtiyâc
 Ey kâinâtı mezhar-ı ihsân eden Hudâ
- 29 b

12

Mef'ûlü Fâ'ilatü Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 Çekdirme renc ü mihneti yâ Hazret-i Hudâ
Gösterme havl-i niçmeti yâ Hazret-i Hudâ
- 2 Eyle turunç dest-i ümîd-i sa'âdetim
Hürşîd-i istikâmeti yâ Hazret-i Hudâ
- 3 Ârâyîş-i hadîka-i feyz ü kemâlim et
Sîb-i laţîf-i himmeti yâ Hazret-i Hudâ
- 4 Etme sehâb-ı kahrîñ ile perde pûş-ı dil
Bedr-i münîr-i kudreti yâ Hazret-i Hudâ
- 5 Eyle zemîn-i ravza-i bahtımda bârver
Dâim niğâl-i ni' meti yâ Hazret-i Hudâ
- 6 Tâk u revâk hâne-i vicdâna ziver et
Âyîne-i hakîkati yâ Hazret-i Hudâ
- 7 Bu müznibi bırakma firâk-ı Habîb ile
Göster tarîk-i vuşlatı yâ Hazret-i Hudâ
- 8 Ben 'âcizim bırakma mükedder 'inâyet et
Râh-ı rızâda hizmeti yâ Hazret-i Hudâ
- 9 Eyle güşâde rûy-i Emîrî-i mücrime
Gencîne-i şefâ'ati yâ Hazret-i Hudâ

13

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 ' Ayân eden nice biñ reh-nümâ Cenâb-ı Hudâ
Bir âdeme kerem etse hüdâ Cenâb-ı Hudâ

2 Zemîne âyine eyler sipihre mihr-i münîr
Verirse kalb-i hazîne cilâ Cenâb-ı Hudâ

3 Benân-ı himmet-i hal-i ' uqûd-ı ' âlem eder
Olursa her kime müşkil-güşâ Cenâb-ı Hudâ

4 ' Âlemi kadem-i kadri pâ-y-i mâl eyler
Görürse âdemi feyze revâ Cenâb-ı Hudâ

5 Emîrî Çekme elem lutfu bî-nihâyetdir
Verir şu derdiñe bir gün devâ Cenâb-ı Hudâ

14

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Laţifdir ne kadar şun^c-ı dil-rübâ-yı Hudâ
Ola vücûdumun her zerresi fedâ-yı Hudâ

2 Bu ekmeliyeti seyr et şu a^c zâmiyyete bâk
Nedir taşavvura âl-i ' izz ü kibriyâ-yı Hudâ

3 Ne haddi eyleye bir zerre dîgeri îcâd
Bu aqdesiyyet-i kudret bütûn sezâ-yı Hudâ

4 ‘Uluvv-i baht ile mümtâz olur dü ‘âlemde
Kime mekârin olursa eğer rızâ-yı Hudâ

5 Ğaniyy-i ümmet olur serfirâz-ı ‘izzet olur
Naşîb olursa eğer kula ‘atâ-yı Hudâ

6 Becâh-ı fahr-i risâlet bi-hakki levh u kalem
Bu ‘abd-i müznîb ola vâşıl-ı liqâ-yı Hudâ

7 Gedâsını nola luḡfundan etmese maḡrûm
Benim derîce-i hestîde bir gedâ-yı Hudâ

30 a

8 Emîrî bekleme bir kimseden ‘atâ’ vü beḡâ
‘Atâ ‘atâ-yı Hudâ’dır beḡâ beḡâ-yı Hudâ

15

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

1 Raḡm et bu ‘abd-i aḡkara yâ Hazret-i Hudâ
Kıl sâlim-i muḡâḡara yâ Hazret-i Hudâ

2 Bu ‘âciz-i kemîneyi celb etme ḡahr ile
Füşḡat-serâ-yı maḡşerde yâ Hazret-i Hudâ

- 3 Maḥşer gününde vâsıl ola dest-i kâşıdım
Câm-ı şarâb-ı kevsere yâ Hazret-i Hudâ
- 4 Mużtar bırakma vâdi-i gamda bu ‘âcizi
Eyle reşide rehber yâ Hazret-i Hudâ
- 5 Luţf et rızâ-yı pâkiñle naţık-ı mes’ele
Bu müstemend-i kemtere yâ Hazret-i Hudâ
- 6 A‘ nâk-ı nâr-ı hüccetini eyle naşş-bende
Levh-i dil-i mükeddere yâ Hazret-i Hudâ
- 7 Gelmiş Emîrî bâb-ı kerîmiñde ağlıyor
Muhtâc etme dîgere yâ Hazret-i Hudâ

16

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

- 1 Aqtâr-ı şeş-cihetde ‘ayân-ı kudret-i Hudâ
Tutmuş cihânı feyz-i Rubûbiyet-i Hudâ
- 2 Bakdım kitâb-ı medrese-i şun‘-ı a‘zama
Pirâye-i şahâyifi hep âyet-i Hudâ
- 3 Bir kere bak vücûda ki bir de şu ‘âleme
Şıgmaz ‘uqûla hârika-i şa‘at-ı Hudâ

- 4 Mecnûn hayret eyledi billâhi gönlümü
Âfet-res-i şu'ûr oluyor 'ibret-i Hudâ
- 5 Bir zerredir kemâline nisbetle âfitâb
Binlerle böyle zerre olur hüccet-i Hudâ
- 6 Nokşâmı 'uqul-ı beşerden zuhûr eder
Ba'zen tezâhür etmesede hikmet-i Hudâ
- 7 Gencîne-i bahş-ı kâfile-i kün-fe-kân olur
Bir müflise olsa bahrever-i ni' met-i Hudâ
- 8 Tıttım kemâl-i şıdık ile şehrah-ı ismeti
Dönmem bi-hakık-i nûr-ı ulûhiyyet-i Hudâ
- 9 İqdâmınıñ turâbıyım ol merd-i aqdesiñ
Kim bî-riyâ vü maqşad eder tâ'at-i Hudâ
- 10 Feyz-i ezel yetişmese hâlim yamân olur
Dâreynde mu'înim ola rahmet- i Hudâ
- 11 Luţf u 'inâyet eyle Emîrî-i mücrime
Ey luţfu 'abdine çok olan Hazret-i Hudâ

30 b

- 1 Kılmış bu kâinâtı bina Hâzret-i Hudâ
Vermiş bu âfitâba ziyâ Hâzret-i Hudâ
- 2 Etmiş ‘adem-fezâyı vesî‘ inde âh âşikâr
Bir künbed-i ‘acîb-sîmâ Hâzret-i Hudâ
- 3 Çekmiş nuķûř-ı âyine-i hikmet üstüne
Bir perde-i laţîf hafâ Hâzret-i Hudâ
- 4 Her Şey‘i bir tecelli ile etdi bahre yâb
Yâķûta verdi revnâk u bahâ Hâzret-i Hudâ
- 5 Bir gün benim de derdime ihsân eder devâ
Halk etdi cümle derde devâ Hâzret-i Hudâ
- 6 Eyler bu haste Şevket-i islâmı ârzû
Versin dil-i mârize Şifâ Hâzret-i Hudâ
- 7 Olmaz edâ-yı Őükrüñe bir kimse muķtedir
Ey mün‘im-i ğaniyy ü gedâ Hâzret-i Hudâ
- 8 Âlûde-i haķâdır Emîrî –i rû-siyah
‘Afvet bu ‘abd-i müznibi yâ Hâzret-i Hudâ

18

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

- 1 Ey kerîm-i müheymin ü yektâ
Ey şuverbend-i maḥfi-i peydâ
- 2 Mâsivâyı sen eylediñ îcâd
Kâinâtı sen eylediñ iḥyâ
- 3 Meded ey Ḥâlîk-ı rahîm ü Kerîm
Meded ey kibriyâ-yı bî-hemtâ
- 4 Olmuşum çârsû-yı imkanda
Müflis-i naḫd-i ṭâ' at ü taḫvâ
- 5 Her işim zevḫ-ı nefse dâirdir
'Unşurum oldu sanki ḥubb-ı sivâ
- 6 Kudret ü 'âḫlîm aldı gâḏîbler
Fikrim oldu esîr-i nefis ü hevâ
- 7 Hele bir şûḥ-ı tâze gördüm mü
Ḳalmıyor elde iḥtiyâr aşlâ
- 8 Gerçi var cüz'î iḥtiyâr-ı beşer
Bende yok cüz'î iḥtiyâr-ı liḫâ
- 9 Neden etdin Emîrî ḫaṭ'ı ümîd
Meğer imdâd ede Cenâb-ı Ḥudâ

19

Ḥazret-i ‘Ömerü’l-Fârûḡ radiyallâhu ta‘âla ‘anh efendimizin mümkün mertebe
tercüme-i münâcât-ı ‘âfîleridir

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

1 Ey nâle- i nedâmet- i ‘abdi seven Ḥudâ
Ey cümle derd ü ‘illete nice eyleyen devâ

2 Gözler uyur benim gözüme uyku girmez âh
Bâbında aḡlârım gece vaḡtı edip ricâ

31 a

3 Her bir günâh işlemişim gerçi ben faḡat
Bir bilmişim cenâbını ey ferd-i zü’l-‘aḡâ

4 Kesmem ümîdimi der-li uḡfuñdan ey Raḡîm
Senden olursa ancak olur çâre-i rehâ

5 Baḡma benim ḡuşûruma raḡm u ‘inâyet et
Ey ‘afvı ‘abdine çok olan zât-ı kibriyâ

31 b

1

NŪ‘ŪT-I ŞERİFE

Fâ’ilatün Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Enbiyâya pîşivâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

Aşfiyâyâ reh-nümâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

2 Destine tefvîz olunmuşdur kilîd-i ma‘ rifet
Mazhar-ı nûr-ı hüdâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

3 Şeş-cihât-ı kâinâtüñ nûru sendendir bütün
Âfitâb-ı mâsivâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

4 Server-i levlâk-i efser mazhar-ı hulk-ı ‘ azîm
Müctebâsîñ Muştafâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

5 Sendedir külliyyet-i feyz-i nihân-ı kün-fe-kân
Lübb-i sırrâ âşinâsın yâ Habîb-i Kibriyâ

6 Nûr-ı luţfuñla münevver eyle bu fânî kuluñ
Şâhib-i nûr-ı beğâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

7 Kıl şefâ‘ at bu Emîrî mücrim ü şermendeye
Şâfi‘ -i rûz-i cezâsîñ yâ Habîb-i Kibriyâ

2

Fâ’ilatün Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Yoğ elimde bir şevâbım yâ Habîb-i Kibriyâ
Ben esîr-i ızdırâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

2 Bir nigâh-ı iltifâtüñla gönül ma‘ mûr olur
Hâsretüñle dil-ğarâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

3 Eyerim ' işyânımı ' arz etmeye şerm u hicâb

Gerçi bî-şerm ü hicâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

4 Hâkipâya ben yine benden şikâyet eylerim

Yoğ günahdan ictinâbım Habîb-i Kibriyâ

5 Pek yamandır âh luţfuñ olmasa hâlim yamân

Nâr-ı ' aşkıñla kebâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

6 Ben günah-kârım fağat haqqımda luţfuñ bî-hisâb

Müstehaqq her ' itâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

7 İftihârımdır seg-i kûyuñla ülfet eylemek

Bende-i devlet-neâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

8 İftirâkıñ bir ' azâb-ı can-hırâşımdır benim

Olmasın müşter ' âzâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

9 Bu Emîrî ' arşa-i maşşerde pek maşcûb olur

Olmasın rü'yet hesâbım yâ Habîb-i Kibriyâ

3

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Düşmüşüm ol dest-gîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

Bî-kesim zâr u haqîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

2 Sen büyüklerden büyüksün gerçi hâlimdir yamân

Hâmil-i cürm-i kebîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

3 Ağlarım bâb-ı hümayûnuñda ey ‘izzü’l ümem

Şâhib-i zenb-i keşîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

4 Raḥmet-i iḥsân seniñdir bende yok rû-yi ricâ

Lâyıķ-ı nâr-ı sa‘îrim yâ Habîb-i Kibriyâ

32 a

5 Aldı etrâfım şeb-i ğurbetde deycûr-i ğumûm

Ey benim şems-i münîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

6 Şaḥs-ı bî-kessin diye taḥķîr ederler ya beni

Şâki-i mîr u vezîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

7 Dergeh-i raḥmet-meâb-ı şanıña düşdüm daḥîl

‘Abdinim ‘abd-i faķîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

8 Kimse şormâz ḥâlimi ey bî-nevâlar melcei

Ol yetîmim ki ḥaķîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

9 Bu ne ni‘metdir Ḥudâ luḫf etdi oldum ümmetiñ

Gerçi bir ‘âcîz faķîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

10 Nâmıma artık Emîrî söylemek ḥaddim deĝil

Mîmi sîn etdim esîrim yâ Habîb-i Kibriyâ

4

Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 İmdâd ederse himmet-i Sulţan-ı Enbiyâ
  almaz gönülde Hâzret-i Sulţan-ı Enbiyâ
- 2 B l -ter n-i kıymet-i kevn   mekân olur
  adr-ı cel l-i hizmet-i Sulţan-ı Enbiyâ
- 3 Eyler Őad kat uğruna cân u cihân fedâ
 Dil-d de-i muĥabbet Sulţan-ı Enbiyâ
- 4 Bi n ĥamd   bi n Ően  ola H ll k-ı a' zama
 Etmiş bu ' abdi  mmet-i Sulţan-ı Enbiyâ
- 5 Bir '  cizi eder iki dünyâda baĥtiy r
 Bir luĥf ile iŐ ret-i Sulţan-ı Enbiyâ
- 6 Dest-i ümîd-i b -kesimi n m ltec sıdır
 D m n-ı aĥdesiyyet-i Sulţan-ı Enbiyâ
- 7 Bu   ker-i kemineni n  mmid-gâhıdır
 Der-g h-ı a' zamiyyet-i Sulţan-ı Enbiyâ
- 8 Yâ Rab yetişsin ol dem hevl-i ' a z mde
 İmd dıma Őef ' at-i Sulţan-ı Enbiyâ

9 Yokdur elimde zerrece başka ümîdim âh

Ben kılmışım dehâlet-i Sulţan-ı Enbiyâ

10 Minnet-Hudâ-yı Hâlık-ı kevn ü mekâna kim

İmdâda geldi nuşret-i Sulţan-ı Enbiyâ

11 Yâ Râb bırakma hayret içinde bu ‘abdiñi

Oldum dağîl-i gayret-i Sulţan-ı Enbiyâ

12 Rûz-i cezâda hâlim Emîrî yamân olur

Rahm eylemezse Hâzret-i Sulţan-ı Enbiyâ

5

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Hilkatîñ zînetidir hilkat-i Maḥbûb-i Hudâ

Mihr-i şermende eder tal‘at-ı Maḥbûb-i Hudâ

2 Etdi dâr-ı ni‘am feyz-i hüdâ dünyâyı

Oldu ‘âlî o kadar da‘vet-i Maḥbûb-i Hudâ

32 b

3 Eyleyen ‘âlemi tenvîr değıldir meh ü mihr

Verdi âfâka ziyâ bi‘şet-i Maḥbûb-i Hudâ

- 4 İttibâ^ç eyle o şehráha ki devlet bulasın
Oldu şehráh-ı hüdâ sünnet-i Maḥbûb-i Hudâ
- 5 Kâpladı şeş-cihet-i dâire-i âfâkı
Devlet ü salṭanat ü şevket-i Maḥbûb-i Hudâ
- 6 Fâik-i nûr olur ḥaşlet-i mümtâze ile
Reh-nümâ olsa kim sîret-i Maḥbûb-i Hudâ
- 7 Cümle âmâlim olur dest-i ümîde vâsıl
Etse bir ‘atf-ı nazâr Ḥazret-i Maḥbûb-i Hudâ
- 8 İki dünyâda ḥazîn eylemez inşâ’allah
Ey Emîrî seni de şefkat-i Maḥbûb-i Hudâ

6

Mefâ’ilün Fe’ilâtün Mefâ’ilün Fe’ilün

- 1 ‘Inâyet et bu günahkâra yâ Ḥabîb-i Hudâ
Mürüvvet et bu nigûn-sâra Ḥabîb-i Hudâ
- 2 Şefâ^ç at eyleyecek âh başka kimsem yok
Olursa senden olur çâre yâ Ḥabîb-i Hudâ
- 3 Gelip ḥuzûr-ı celîle ne yüzle yalvarayım
O rütbe oldu yüzüm kıare yâ Ḥabîb-i Hudâ

- 4 Ğurûr u hırş u riyâdır qarîn-i ħüsranım
Benim o müznib-i bî-çâre yâ Ħabîb-i Ħudâ
- 5 Kemâl-i ye's ile maĥşerde etmesin teşkîl
İki gözüm iki fevvâre yâ Ħabîb-i Ħudâ
- 6 Eğerçe mücrimim ammâ kim yine ümmetinim
Koma mükedder ü âvâre yâ Ħabîb-i Ħudâ
- 7 Derînde 'abd-i siyeh-rûdur olmasın mulĥîk
Emîrî zümre-i aĝyâra yâ Ħabîb-i Ħudâ

7

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

- 1 Verir zemîn ile eflâke fer Ħabîb-i Ħudâ
Künûz-i ĥilqate yektâ-güher Ħabîb-i Ħudâ
- 2 O nûr-ı a'zam-ı bâlâ-yı kün-fe-kândır eder
Ħadîka-i melekûta sefer Ħabîb-i Ħudâ
- 3 Fûrûĝ-ı tal'at ü nûr-i kemâl ile olmuş
Sipîhr-i rahmete şems ü kamer Ħabîb-i Ħudâ
- 4 O şeh-suvâra cihân tengdir ederse nola
Mesîre-i ceberûtta gezer Ħabîb-i Ħudâ

5 Fedâ ola yoluna nağd-i cânım olmuşdur
Cemî^ç -i ümmete nûr-ı başâr Hâbîb-i Hudâ

6 Hâbîb-i a^ç zamıdır kibriyâ-yı zü'l-^ç arşîñ
Eder ^ç avâlimi hep şu^ç le-ver Hâbîb-i Hudâ

33 a

7 Emîrî mihr-i münîr-i cihâñ ^ç izzet olur
Ederse kalb-i hazîne nazâr Hâbîb-i Hudâ

8

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Mekân-ı fahr-ı ^ç âlemdir diyâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ
Olur kerrubiyân hizmet-güzâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

2 Bütün envâr-ı rahmet neşr eder âfâk u aqtâra
Bahâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ nehâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

3 Cihâna yağdırır bû-yı laṭîf cennet-i firdevsi
Yemîn-i Yeşrib ü Baḥḥâ yesâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

4 Belâgat mülkünün bir selsebîl-i ^ç âlem-iḥyâsı
Kelâmındır seniñ ey iftiḥâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

5 O şahrâlar şeref bulmuş mübârek ḥâk-i pâyiñle
Gözümde tûtiyâ olmuş ğubâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

6 Hırâmân olduğı yerlerdir ey şâhen-şeh-i rahmet
Bütün dünyâya fâhr eyler civâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

7 Ğubârımdan Emîrî kuḥl eder eflâk sâye-i tertîb
Vücûdum olsa ḥâk-i reh-güzâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

9

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Kerem kıll ey şeh-i rahmet-nişâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ
Emân ey pâdişâh-ı nâm-dâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

2 Nübüvvet bâğımın şâhâne bir vird-i muḥarrâsı
Cemâliñdir seniñ ey şehriyâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

3 Risâlet kenzinin bir gevher-i râḥşân u yektâsı
Vücûduñdur seniñ ey tâc-dâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

4 Saña mevlûddur Mekke anıñçün anda olmuşdur
Ḥarîm-i Ka'be -(yi) perver-digâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

5 Urûca *vedduḥa*¹¹⁴ ol sünbül-i *velleye*¹¹⁵ mazḥardır
Müsâvât üzredir leyl ü nehâr-ı Yeşrib ü Baḥḥâ

6 Birinde Ka'be-i Mevlâ birinde Ravza-i Tâhâ

¹¹⁴ Ayet: Duha Suresi ayet 1 : Kuşlık vaktine yemin olsun

¹¹⁵ Ayet: Duha Suresi ayet 2 : Sükuna erdiği zaman geceye yemin olsun ki

Nazîri cennet-i a' lâ diyâr-ı Yeşrib ü Baḥâ

7 Emîrîpâyimâl-i ḥâk-i erbâb-ı sefâhetdir

Yetiş imdâdına ey şeh-süvâr-ı Yeşrib ü Baḥâ

10

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Seniñ ism-i şerîfiñ oldu ey nûr-ı hüdâ Ṭâhâ

Olur evrâd-ı pâk-i ' âşıkân şubḥ u mesâ Ṭâhâ

2 Nola bende medâr-ḥâh olsam ol ism-i mübârekle

Ḥitâ (b)¹¹⁶ etdi saña zât-ı celîl-i kibriyâ Ṭâhâ

3 Günahkârım siyah-rûyum olur ḥalim perîşân âh

İki dünyâda olmazsa benimçin reh-nümâ Ṭâhâ

33 b

4 Bütün evrâd u ezkârında zikret nâm-ı Ṭâhâ'yı

Olur maḥbûl-i Mevlâ olsa encâm-ı du' â Ṭâhâ

5 Mu' alla mevķi' -i ser-nâme-i fermân-ı ḳurbiyyet

Şefi' -i muṭlaḳ hengâme-i rûz-i cezâ Ṭâhâ

6 Kitâb-ı menzil-i Mevlâ olan Ḳur'ân-ı a' zâmda

Yazılmış ism-i pâkiñ ey Resûl-i kibriyâ Ṭâhâ

¹¹⁶ “ be “ harfî yazılmamıştır. “Ḥitâb etti “ şeklinde olmalıydı.

7 Emîrî nin zamâna hevl-i vâveylâ-yı maşşerde
Yetiş imdâdına yâ mefhar-i kevneyn yâ Tâhâ

11

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Ey ezel sultânı sensiñ ey şeh-i kevneyn yâ Tâhâ
Ebed bürhânı sensiñ yâ habîb-i kibriyâ Tâhâ

2 Yazılmış hâme-i kudretle nâmıñ ' arş-ı a' zamda
Muhammed Aḥmed ü Maḥmûd u Emîn ü Muştafa Tâhâ

3 Risâlet kâinâtında hatîb-i minber-i kudret
Bütün taht-gâhında şehen-şâh-ı beḳâ Tâhâ

4 Olur ebrârı ḥaḳḳın dîde-i ḥaḳ-bîn cenbinde
' Ayân Tâhâ nihân Tâhâ ḥubân Tâhâ semâ Tâhâ

5 Eğer eflâke baḳsam vechiñi izhâr eder ḥurşîd
Eğer Qur'ânı açsam çeşm-baḥş eyler cilâ Tâhâ

6 Necât-ı ümmet-i sermed ḥayât-ı millet-i emced
Ḥabîb-i müste'ân Aḥmed ṭabîb-i mâsivâ Tâhâ

7 Emîrî ümmetindir ḡarḳ-ı deycûr-ı günâh olmuş
Yetiş luṭf-ı ' inâyet eyle ey şems-i ḍuḥâ Tâhâ

12

Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün

- 1 Ey münteḥâb-ı silsile-i Âdem ü Ḥavva
Sensin ṭaleb-i silsile-i Âdem ü Ḥavva
- 2 Hep bir yere gelse bir ufḳ-ı mülîke deĝmez
Sîm ü zeheb-i silsile-i Âdem ü Ḥavva
- 3 Gül-zâr-ı cihân oldu cemâliñle müzeyyen
Ey gonca-leb-i silsile-i Âdem ü Ḥavva
- 4 Sulṭân-ı serâ-perde-i eyvân-ı risâlet
Ḳudsî-ḥaseb-i silsile-i Âdem ü Ḥavva
- 5 Faḥr u şeref-i 'an'ane-i Hâşim ü 'Adnân
Yekṭâ-neseb-i silsile-i Âdem ü Ḥavva
- 6 Bürhân-ı ezel feyz-i ebed mefḥar-i kevneyn
'Âlî-laḳâb-ı silsile-i Âdem ü Ḥavva
- 7 Ümid eder imdâdı yine senden Emîrî
Ey münteḥâb-ı silsile-i Âdem ü Ḥavva

34 a

13

Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün

1 Ey şeh-neseb-i silsile-i Âdem ü Havva

Olduñ sebeb-i silsile-i Âdem ü Havva

2 Eyles seni inşâf ederek şıdķ ile ikrâr

Ehl-i edeb-i silsile-i Âdem ü Havva

3 Kurtar beni deycûr-i elemnâk-i hevâdan

Ey şem^ç -i şeb-i silsile-i Âdem ü Havva

4 Şâyestedir olsa baña ma^ç tûf serâ-ser

Hışm u ğadab-i silsile-i Âdem ü Havva

5 Gûyâ ki bütün eyledi cismimde terâkim

Renc ü ta^ç ab-ı silsile-i Âdem ü Havva

6 -i derd ile mehcur eder oldu gönûlden

Şevķ u t̄arab-ı silsile-i Âdem ü Havva

7 Faħr eyler o sulţân nübüvvetle Emîrî

Farsî vü^ç Arab-ı silsile-i Âdem ü Havva

14

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Nasıl olmaz vücûduñ kâinâta maķşad-ı âķşâ

Zuhûruñdan zuhûra geldi nesl-i Âdem ü Havva

- 2 Cihân başdan başa fâni seniñ bâķılığın bâķi
Kıdem ‘ aşķınla ķâimdir beķâ ħubbuñla şevķ-ârâ
- 3 Cihân bir mekteb-i ķadr (u) beşer-i eţfâl-i bî-ķudret
Sen oldun ey şeh-i rahmet aña üstâd-ı bî-hemtâ
- 4 Seniñ nûr-i cemâlin ‘ aşķına hep böyle olmuşdur
Ezel âbisten-i ħilkât ebed âyîne-i eşyâ
- 5 Muvakķar oldu nûr-ı akdesiñden Ĥazret-i İdrîs
Mübeccel oldu feyziñle necullâhiyem peydâ
- 6 Ĥalâş oldu seniñ nûruñ ile âteşden İbrâhim
Seniñ feyzinle buldu ķurb-ı vâlâ Hâcer ü Sârâ
- 7 Kerem ķıl ya şefî‘ e’l-müzñibîn Ey Aĥmed-i Maĥmûd
Fezâ-yı rûz-ı maĥşerde Emîrî olmasın rüsvâ

15

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

- 1 Gönül bir dil-beriñ ‘ aşķıyla olmuş vâlih ü şeydâ
O dil-ber ‘ aşķına ħalk eyledi hep dünyâ ve mâfihâ
- 2 Risâlet taĥtınıñ şâhı ħaķîķat burcunuñ mâhı

Nübüvvet pâdişâhı âfitâb-ı *levh-i mâ evhâ*¹¹⁷

3 Hâbîb-i hâkık-ı Muhammed ibn-i ʿAbdullah ebu'l-Kâsım
Tâbîb-i derd-i muṭlaḳ melce-i kevneyn-i Ebuz-Zehrâ

4 Şehen-şeh-i (*feterdâ*)¹¹⁸ sım Hâbîbullâh-ı yektâsın
Seniñ nûruñdan olmuşdur zemîn ü âsumân peydâ

5 Seniñ müştâḳ-ı zâtıñdır şafî vü şâfî vü aşfâ
Seniñ muhtâc-ı bâbıñdır velî vü vâlî vü vâlâ

6 Fem-i rahmet-feşâniñ maṭla-ı elṭâf-ı bî-taʿ dâd
Kef-i deryâ-nişârıñ menbaʿ -ı inʿâm-ı lâ yuhşâ

34 b

7 Emîrî curʿ a-i ʿaşkıñla mest-i bî-şuʿûr olmuş
Ânı ʿafvet kuşûru çoḳdur ey şâhen-şeh-i yektâ

35 a

ĠAZELİYÂT

1

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Nâdirü'l emşâl olur maʿşum olursa dil-rübâ

¹¹⁷ Ayet:Necm Suresinin 10. ayetinden iktibas yapılmıştır.Ayetin tamamı “ Fe evhâ ila abdihi mâ evhâ “ şeklindedir.Meali: Sonra da vahyedilecek şeyi Allah’ın kuluna vahyetti.

¹¹⁸ Ayet:Duha Suresinin 5.ayetinden iktibas yapılmıştır.Meali : Rabbin şüphesiz sana pek yakında lütufta bulunacak ve sen de hoşnut olacaksın.

Hokka-i gevher gibi mektûm olursa dil-rübâ

2 Sorma artık farḡ-ı telzîz-i dimâĝ-ı ‘âşıkı
Nerm ü şîrîn-i râhatü’l-ḥulḡûm olursa dil-rübâ

3 Böyle bir bed-baḡtın istikbâli ağlar ḡâline
Zillet-i aḡlâḡ ile mezmûm olursa dil-rübâ

4 Ḥâlıkın iḡsânına küfrân-ı ni‘met etmedir
Hem dem-i bîĝâne-i meş‘um olursa dil-rübâ

5 Şâd olan bir ânına cân u cihân olsun fedâ
‘Âşıkından ĝayrine maĝmûm olursa dil-rübâ

6 Sa‘y eder ‘ilm ü kemâle fırsatı fevt eylemez
A‘ḡil-i ḡûbân-melek-i rûm olursa dil-rübâ

7 Ey Emîrî etmez âşâr-ı vefâdan inḡirâf
‘Irḡ u nesli tâhir ü tâbân olursa dil-rübâ

2

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

1 Ḥabâb-ı cevher-efrûzı sere tekmîl eder şahbâ
Meger meyhânede bir bezm-i cem teşkîl eder şahbâ

2 Dem-i ‘işret niyâz-ı vuşlata hengâm-ı fırsattır

Mîzâc-ı nev-civân-ı serkeşi ta' dil eder şahbâ

3 Leyâl-i ğamda nûr-i şu' le bahş-ı fikr-i rindândır
Yed-i sâķide gûyâ sâĝarı kandil eder şahbâ

4 Haţâdır ülfet rûşen-dilân-ı âlûde-meşreble
Mülevven câm içinde rengini tebdil eder şahbâ

5 Verir eţvarına merd-i edebiñ revnâķ-ı dîĝer
Fenâ ta' bir ile bed-ţîneti terzîl eder şahbâ

6 Olur aşhâb-ı şerminñ müşfik-ı burķa' ber-endâz
Merâm-ı muzmerin izhârını teshîl eder şahbâ

7 Şafâ-yı sırr-ı itmâma Emîrî şer olur âlet
Ki vuslat meclisinde ĥizmeti¹¹⁹ tekmîl eder şahbâ

3

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 O dem ki dil-beri meclisde gök kandil eder şahbâ
Gözünde ' âşîķiñ her câmı bir iklîl eder şahbâ

2 Nedir bu zâde-i engûr-ı zîbâda olan te'sîr
Küşâd-ı bâb-ı vaşl-ı dil-beri teshîl eder şahbâ

3 Yine hem-cinsi eyler şafvet-i rûşendili müzdâd

¹¹⁹ Divanda bu kelime (ĥidmet) şeklinde yazılmıştır.

Ki mezc-i âb olunca rengini ta' dîl eder şahbâ

35 b

4 Şarâb-ı 'işret-âbâdında bir reng-i metânet yok
Meserretten melâle keyfeti ta'vîl eder şahbâ

5 Bahâr oldu o cânân 'azm edince 'izz ü devlete
Çimende cem gibi bir salânat teşkîl eder şahbâ

6 Eğer mümkün olursa 'âşık u ma' şûk cem' olmak
Huşûl-i ma'şad-ı muzmerlerin ta' cîl eder şahbâ

7 Emîrî keşret-i şürbünde vardır çok mazarratlar
Şu' ûr u 'aqlını şâriblerin ta'klîl eder şahbâ

4

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1 Getirme muğbeçeniñ hüsnüne zînet-i şahbâ
Dil-i rindân vurur¹²⁰ şu' le-i âfet-i şahbâ

2 'İşret-i sâde riğân fırsâtıdır rindânın
Oldu miftâh-ı derîhâne vuşlat-ı şahbâ

¹²⁰ Divanda bu kelime (urur) şeklinde yazılmıştır.Biz ise günümüz Türkçesine uygun hali ile “ vurur “ şeklinde okuduk.

3 Şîşede ‘arz-ı cemâl etmede mânend-i perî
Eşerdi âb-ı rû-yı ıarâb-ı meclis-i ‘işret-i şahbâ

4 Hânnumân u ra’d u âteş vururdu¹²¹ zâhîd
Etse ol dil-ber-i nâzende ‘inâyet-i şahbâ

5 Rengi şâf olsa dağı ğâze-i şan‘at-zâdır
Bahş eder ârız-ı cânâneye şûret-i şahbâ

6 Cem hayâl etmededir kendini her rind-i zamân
Oluyor çünkü Cenâb-ı ceme nisbet-i şahbâ

7 Kaldı meyhâne-i hestîde Emîrî hayrân
Veriyor zevk maķâmında kudûret-i şahbâ

5

Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilün

1 Getire şâribine fikr-i feşâhat şahbâ
Eder îcâd cihânda ne rezâlet sahbâ

2 Bâdeniñ şanma yüzünde görünür şekl-i ğubân
Hâl-i mestâne açar dîde-i ‘ibret-i şahbâ

3 Nice meyl eyleyenin oldu kemâli nâķıs

Hiç nûş eylemez erbâb-ı başîret şahbâ

4 Zevk-i neş'e şanur ol şavr-ı garâbet eşeri
Merd-i bed aşla verir cennet ü ğalzet şahbâ

5 İmtilâ-yı ebedi kôrķusu bir dâhiyedir
Verse de şâribine zevk-i muvaqqat şahbâ

6 Zevkıñ encâmı eder âdemi dil-beste-i ğâm
Hâbdan şoñra verir meste harâret şahbâ

7 Sırr-ı kader deb-debe-i pîrâ-yı şafâ olsa dañi
Ĝâyetinde getirir mest-i nedâmet şahbâ

8 Neş'e-i câm-ı elest etdi Emîrî seni mest
Saña meyhâne-i hestîde ne hâcet şahbâ

6

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Reng-i hüsn ü yâre verdi gül-sitân olsun fedâ
Bu-yı zülfe sünbül-i nükhet-feşân olsun fedâ

36 a

2 Sen şalındıķça fedâ-yı ruħ eder 'âşıklarıñ
Tek şâln rûħ-ı revân-ı 'âşıkân olsun fedâ

- 3 Taşa çaldın gönlümü ey dil-ber-i gerden-küşâd
Uğruna âyîneniñ âyînedân olsun fedâ
- 4 Burc-ı tende dil ki güher-pâre-i nâdîdedir
Bir nigâh şuhûña bî-imtinân olsun fedâ
- 5 Var iken feyz-i lebiñ müstağni-i meyhaneyim
Neş'e-i la'le şarâb-ı erğuvân olsun fedâ
- 6 Ğamze-i şebâzınıñ qurbânı olsun murğ-ı dil
Cevher-i pehlûsuna genc-i nihân olsun fedâ
- 7 Ey Emîrî bir melek-ğaşlet civân-ı nâzenîn
Bir tebessümle nigâh eylerse cân olsun fedâ

7

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Mülke hizmet¹²² eyleyen insâna cân olsun fedâ
Öyle kudsi mesleğe ten-perverân olsun fedâ
- 2 Çok mu qurbân etmek ehl-i himmete ten-perveri
Öyle 'âlî bir hümâya üstülvâñ olsun fedâ

¹²² Divanda bu kelime (hîdmet) şeklinde yazılmıştır.

3 Rûh-ı ‘âlemdir fedâkârâne hizmet eyleyen

Böyle rûh-ı ‘âleme rûh-ı revân olsun fedâ

4 Gerçi aşlı bir avuç hâk oldu ehl-i himmetiñ

Bir avuç bir öyle hâke hâkidân olsun fedâ

5 Bâğban mâni‘ ise neşv ü nemâ-yı bâğ için

Bâğ-ı müsteşnâ yetişsin bâğbân olsun fedâ

6 Keşret-i gül mâni‘ -i peydâ ise bir şeh-güle

Öyle şeh-gül uğruna bir gül-sitâñ olsun fedâ

7 Vârını şarf et Emîrî yâri teshîr etmeye¹²³

Bir kazancıñ uğruna yiz biñ ziyân olsun fedâ

8

Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilün

1 Cevher-i cân olsa gencîne-i cânâna fedâ

Neye mâlik isem olsun o şeh-i cânâna fedâ

2 Cân-ı şîrinimiñ olsun bu acı giryeleri

Bir şeker-ğand leb-i dil-ber-i ğandâna fedâ

¹²³ Divanda bu kelime (itmege) şeklinde yazılmıştır.

3 Yandıgım aşğa yanan dil-bere etme ta' yîb
Şem' -ı sûzâna eder kendîni pervâne fedâ

4 Aldı benden dilimi hânde-i peyder pey-i yâr
Bir gülüm var idi etdim o gül-sitâna fedâ

5 Cebr ile kahr ile işveyle alırlar senden
Etme sen ister isen cânı civânâne fedâ

6 Nice yıllık o çekilmez elem ü derd-i firâk
Bir dem-i vuşlat dil-dâr-ı suhan-dâna fedâ

7 Ey Emirî bu mudur aşık için resm ü vefâ
Etmediñ cânıñ bir dil-ber-i fettâna fedâ

9

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1 Cevher-i cânım ola rü'yet-i rindâne fedâ
Hânde-i la' line biñ gevher ü dürdâne fedâ

36 b

2 Şemsi berķ-efser-i gerdûnuñ ola şa' şaası
Sendeki bâriķa-i gerdûn-ı raşşâna fedâ

3 Oldu cân u dil ü ten renc ü melâle maşruf
Eyledim mâmelekim bir iki yârâna fedâ

4 Nerde cem' iyyet-i dil nerde şafâ-yı hâtır
Oldular cümlesi kiysû-yi perîşâna fedâ

5 Şâneler haşre kadar böyle olurlar dil-çâk
Zülfünüñ bir telini eyledi bir şâne fedâ

6 Gâze-i hüsn-i bütân hûn-ı dil-i müştâkân
Nazar-ı merhametiñden dökülen kaña fedâ

7 Ey Emîrî aradan sen de Fuzûlî gibi çık
Diliñ dil-bere kıl cânıñ cânana fedâ

10

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Câmî' -i vahdetde ehl-i 'aşka etdim iktidâ
Ehl-i keşret cem'ine oldum anuñçün muqtedâ

2 Çeşmim olmuş yâre nâzır kalbim olmuş nûra gark
Çeşm ile kalbimde var nûr-ı Hudâ feyz-i Hudâ

3 İşte hüsnüñ işte cilven işte nâz u şöbetin
Dil-ber-i nâzik arâsan dil-ber-i nâzik-edâ

4 Ol yetîm-i bî-kes-i ye'sim bana tâ tıfl iken
Dâye-i endûhıñ âgûşında gam oldu ğidâ

5 Ben miyim Mecnûn u Ferhâdı cihân-ı miñnetiñ
Gûh u şâhrâ-yı belâdan olmadım bir gün cüdâ

6 Verseler dünyâyı âç gözlü olan doymaz¹²⁴ yine
Herkes'e dest-i temennâyı küşâd eyler gedâ

7 Almadım gitdi Emîrî bir cevâb-ı tesliyet
Eyledim tâ ' âlem-i bâlâya dek ref' -i nidâ

11

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Ey büt ü nâzik-edâ olsun saña cânım fedâ
Can fedâ etmekle çünkü senden olmam ben cüdâ

2 Hâğdan istimdâd eder vaqt-i hâğarda münkirân
Yalvarır bahriñ hücûmundan Hudâyâ nâ-Hudâ

3 Gerçi pihansın İlâhî nerye eylersem nazar
Zâhir olmuş çeşm-i istibşâra senden mâ' adâ

4 Eyledi ağâz-ı nağme bülbülân bir demde kim
Sâmi' amda kalmamışdır kudret-i gûş-ı şadâ

5 Salik olmaz bünye-i ' İlm ü kemâle cahilân
Bir şabî ten-perver olmaz olsa maħrûm-ı ğidâ

6 Sende zâhirdir Emîrî sırr-ı Mevlânâ-yı ' aşk
Meşrebiñ âyinesinde berç vurur feyz-i Hudâ

¹²⁴ Divanda bu kelime (toymaz) şeklinde yazılmıştır

12

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Olursa cephesinde ol bütüñ çîn-i ğağab peydâ
Olur 'uŝŝâkıñıñ cisminde mevc-i tâb u teb peydâ

37 a

- 2 Meğer kim 'arzuĥâl etsin o yâre şûret-i ĥâlim
Olur bezm-i viŝâlinde suĥen pinhân edeb peydâ
- 3 Hüner kesb-i rızâ-yı ĥađdadır esbâba ĥâcet yok
Müsebbib eylese imdâd olur yüz biñ sebep peydâ
- 4 Yine bir ĥaŝm-ı 'ifrite düçâr olmak muĥaĥkađdır
Ne rütbe olsa bir âdem 'aff ü zû-ĥaseb peydâ
- 5 Kelîm-i Ĥađ iken Mûsa mu'ârız oldu bir Fir'avn
Cenâb-ı Aĥmed-i Muĥtâra oldu bu Leheb peydâ
- 6 Ben ol merd-i metînim zevĥ-ı vuşlat arzu etmem
Olursa ĥalvetimde her gece bint-i 'ineb peydâ
- 7 Emîr olmak muĥarrerdir Emîrî şâ' irân üzre
Olunca ben gibi bir şâ' ir-i ŝâĥib-neseb peydâ

13

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Tevekkül ehliniñ olmaz dilinde bir talep peydâ
Bilir kim vâşıl-ı maşşûd olur olsa sebep peydâ
- 2 Veren Hâk' dır alan Hâk' dır bilir erbâb-ı isti' dâd
Murâda erse Hâk' a şükr eder etmez tarab peydâ
- 3 Zuhûr etmez kelâm-ı kıymet-efzâ her tabî' atden
Olur mu her sedefde hiç dürr-i münteşâb peydâ
- 4 ' Acip te' şîri var baht-ı siyâhıñ ehl-i hırmâna
Çırâğın yağa da gündüz olur bezminde şeb peydâ
- 5 Hâkîkî hizmet-i mülk eyleyen aşlâ fütûr etmez
Ne rütbe olsa da ' azminde âşâr-ı tarab peydâ
- 6 İzâle eyledikçe sa' y u gayretlerle fâhr eyler
Rah-ı ' azminde olsa keşret-i renc ü kerb peydâ
- 7 Emîrî var mıdır bî-hayr olan bed-bahta bir lafz
Eğer kim eylese Qârûn kadar sîm ü zehab peydâ

14

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Lebiñ hecriyle sırr-ı *hâdimu 'l-lezzât* olur peydâ
Ruhuñ yâdıyla fikr-i *fâside 'n-nebbât* olur peydâ

2 Dil-i bî-ruh levh-i sîneden ‘ aşkıñla gûyâdır
Şanırsıñ sûret-i duvardan eşvât olur peydâ

3 Kâbûl-ı meskenet etmez şunûf-ı ‘ izzet ü iclâl
Güzer-gâhında şâhıñ haşmet ü dârân olur peydâ

4 Tecellâ-yı cemâl-i yâre oldukça gönül mazhar
Kelîm-i hasrete gûyâ dem-i mîkât olur peydâ

5-Niyâz etdikce bûs-i la‘ l-i can-bağşıñ dil-i zârım
Hasedle her taraftan sayha-i heyhât olur peydâ

6 Şığışmaz kefe-i mîzân-ı dehre şân u a‘ lâsı
Cihânda gah olur ki öyle ‘ âlî zât olur peydâ

7 Bekâ-yı nâmıma bâdî olur ‘ admî ile fânî
İki nefiy-i ictima‘ etdikde bir işbât olur peydâ

37 b

8 Nigâh-ı fitnesinden kûyunda yüz gâzât olur peydâ
Şikenc-i tırrasından şebde biñ âfât olur peydâ

9 O ‘ âşık kim hayâ-i gerdeniñle terk-i cân eyler
Mezâdî toprağında cevher murât olur peydâ

10 Hâzer kıl ey felek kim intikâm-ı ‘ âşık-ı zârî
Olur bir gün ki senden ahz eder bir zât olur peydâ

11 Ledünniyyât-ı her bir gâye-i menfi vü müşbetden

Vücûd-ı Hazret-i Zü'l-ı izzete ispât olur peydâ

12 Kemâl-i zînet-i mazrûfi dâim zarf eder izhâr

Me'ânî-i naqşına el-fâzadan mir'at olur peydâ

13 'Adâlet şu'lesinde bî-nevâlar gösterir kendin

İçinde mihr-i tâbân nûrunuñ zerrât olur peydâ

14 Emîrî şems-i tab'ım şâ'irânı bî-ķarâr etmiş

Güneş doğduķda zîbâ cünbiş-i zerrât olur peydâ

15

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 İlâhî ķudretiñle nûr eder şems ü ķamer peydâ

O şîrîn lezzeti topraķda eyler şeker peydâ

2 İlâhî ķudretiñle Zîrve-i kühsâr-ı senginde

Olur bî-cuybâr u bâğbân-ı 'âlî şecer peydâ

3 Bu 'ibret-ķâñe-i hestî bütün lebrîz-i ķudretdir

Ṭuyûr bezm eder baķnında sengîn bir beydalar peydâ

4 Cihândır bu kimisi ħüsne kimi ķubĥa mâildir

Enâmı nerden etmişdir deme semm-i ħaķar peydâ

5 Ümîdin kesme Mevlâdan şeb-i târîki miñnette
 Hudâ zûlmet içinde gah olur ki nûr eder peydâ

6 Mülâyim şahşâ pek aldanma qalbin yokla fâsiddir
 Derûnunda türâb-ı bezm-i dil eyler hacet peydâ

7 Ne hikmetdir Emîrî gerçi bir ney-pâredir hâme
 Olur şağ feminden bî-nihâyet nûkteler peydâ

16

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Şebât-ı 'azm ile haqdan sana imdâd olur peydâ
 Kemâl-i sa'y ile âdemde isti' dâd olur peydâ

2 Tevâfuqla tehlûf iktizâ-yı vakte tâbi' dir
 Zaman hüküm eylese âmizeş-i husdâd olur peydâ

3 Yağıp berbâd eder bir kişveri bir fitne-i nâçiz
 Şererden ansızın bir âteş-i vaqqâd olur peydâ

4 Cefâ-yı rûzigâra uğrayan iksir- i e'âlîdir
 Cibâl üstünde sahrâdan ziyâde bâd olur peydâ

5 Ma'ârif ehli olmaz nâ-becâ ta'rizden sâlim
 Kemâlîñ keşretinden keşret-i hasâr olur peydâ

6 Kâbûl-ı hâkda izhâr-ı ta'annüt eyleyen şahsa
 Dâlâletde tabî'î meslek-i mu'tâd olur peydâ

38 a

7 Emîrî kesb eder hüsni-i suhûlet cüz'î himmetle
 Nîce ma'lab ki taşîlinde istib'âd olur peydâ

17

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Şağın bir kimseden zan eyleme imdâd olur peydâ
 Saña ancak yine senden olursa var olur peydâ

2 Lisan derd-i derûna tercümân olmağda 'âcizdir
 Sükûtundan taḥammül ehliniñ feryâd olur peydâ

3 Tefrid-i maşdar-ı gâflet olur baḥş-i tenâhîde
 Müsellemdir cihânda ferdden ifrâd olur peydâ

4 Kitâb-ı sırr-ı hikmetdir cihân erbâb-ı 'irfâna
 Ki her bir noktasından ma'na' irşâd olur peydâ

5 Başıret dâr-bîn olsunda keşf-i kudretullâha
 Naşıl bak meşmine ḳurbîyyet-i ib'âd olur peydâ

6 Bu 'âlem bir mu'ammâ-yı ḡarâbet intimâdır kim
 Düşündükçe anıñ ḡâlinde istib'âd olur peydâ

7 Değil kâdir Emîrî maḥvına hürriyet-i ṭab' ın
Bilirken bir sûze-i ' âlemde biñ niḳâd olur peydâ

18

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Ne derd-i ' aşkı tersîm etmeğe Beḫzâd olur peydâ
Ne gühsâr-ı ğamı ḳal' etmeğe Ferhâd olur peydâ

2 Şafâ-yı ' âlemi eyler kedûret ansızın ta' ḳîb
Hava sâkin iken bir de görürsün bâd olur peydâ

3 Değil her ṭâlib-i ma' nâya isti' dâd-ı peyveste
Tecellî mektebte belki de bir üstâd olur peydâ

4 Eğer kesb-i reşâda ' unşuruñda varsa isti' dâd
Rah-ı ' azmiñde yüz biñ şâhib-i irşâd olur peydâ

5 Eğer âyîne şeffâf olsa lâ-bed aks eder şûret
Çalış himmetle elbette isti' dâd olur peydâ

6 Ḳabûl-i intikâl etmez meziyyet zâta ' âiddir
Hünerver bir pederden bî-hüner evlâd olur peydâ

7 Cihan ḫalḳındaki ' âcizliğı bundan ḳıyâs eyle
Sen istimdâd ederken sîneden istimdâd olur peydâ

8 Benim tâ ' unşurumda müstetirdir şu' le-i ḫikmet
Ḫayâlimde aniñçin berḳ-i ateş-zâr olur peydâ

8 Değil vüs' -i beşerde ey Emîrî sendeki himmet
Saña eṭrâf-ı nâ-me' mûlden imdâd olur peydâ

19

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Cihânda halli müşkil-gâh olur esrâr olur peydâ
Muḥibb-i sâdıḳandan meslek-i âgyâr olur peydâ

38 b

2 Geçip birden eğer yemde ararsam dürr-i maḳşûdu
Reh-ı ' azmimde derya üzre bir dîvâr olur peydâ

3 Cihândır ma' den-i imkân gelir bir vaḳt-i fırsat kim
Kef-i ümîd içinde gevher-i şehvâr olur pydâ

4 Hüner-i taḥsîline sa' y etmeyenler müstefid olmaz
Çalış bir kere kesbe soñra ondan kâr olur peydâ

5 Eğer feyz-i nefesle bir nigâh etsem o İsí-dem
Dehân-ı şûret-i dîvârdan güftâr olur peydâ

6 Laṭifu'l-ḥulḳ olan dil-ber ederse sû-i ḥulḳ izhâr
O rengîn göncaya beñzer ki andan ḥâr olur peydâ

7 Emîrî Leb- ḥamûş-ı ḥayretim dünyâda ben ammâ
Kalemnden vâdi-yi tanzîrde eş' âr olur peydâ

20

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Deme ol yârdan evvel niçin ağyâr olur peydâ
Nazar kııl bâğa kim gülden muğaddem hâr olur peydâ
- 2 Halâş olsun naşıl dâğ-ı elemden sîne-i 'âşık
O şûhuñ gerdeninde dûme-i zer-târ olur peydâ
- 3 Dil-i bî-rûh levh-i sîne'de 'aşkıñla gûyâdır
Şanırsın şûret-i mir'atdan güftâr olur peydâ
- 4 Gelir bir gün ki 'avn-i hağ ile deryâ-yı mağlabda
Tağarrî etdiğim lu'lû-yi kıymetdâr olur peydâ
- 5 Dil-i berrâkı semt-i şevvete sevğ etme ey 'âşık
Yâzık ol nurdan âyinede jengâr olur peydâ
- 6 Çekinme hûsn-i niyyetden ümîdiñ kesme Mevlâdan
Gönül ta' mîrine elbette bir mi' mâr olur peydâ
- 7 Eder bî-câ Emîrî bî-eşerler da' vâ-yı 'irfân
Hağikî 'ârifandan dâimâ âşâr olur peydâ

21

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 O dil-berden ki ‘uşşâka nigâh-ı nâz olur peydâ
Tekellümden müberrâ güfti-gû râz olur peydâ
- 2 Döner ‘aksi ruḥundan her ḳadeh bir nûr-ı ŝeffâfe
Ŗu bezm-i meyde kim o dil-ber-i ṭannâz olur peydâ
- 3 O çeşm-i ḥıŝma ḳarŝı şorma aḥvâl-i dil-i zârı
Nolur ḥâlî o murḡuñ kim yanında bâz olur peydâ
- 4 O yâr-i dil-keŝi tenhâda görmek ḡayr-i ḳabildir
Yanında her zaman bir ḥasid-i ḡammâz olur peydâ
- 5 O ‘âŝıḳ kim şafâ-yı ‘aŝḳına şehvet ḳarışdırmaz
Felâket-ḥâne-i maḥŝerde de serbâz olur peydâ
- 6 Bulur sûz-ı ḥayâtım vâpesin bir âhla encâm
Yanarsa nâra pervâne ḥazîn-avâz olur peydâ

39 a

- 7 ‘Aḳîm bir pîrezen oldu Emîrî mâder-i dünyâ
Nazîriñ şanma artık şâ‘ir-i mümtâz olur peydâ

22

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

- 1 Gönülde ḥûn-feŝandır yâre ammâ tîr nâ-peydâ
‘Aceb kim hem ḥadenk-endâz ve hem naḥçîr nâ- peydâ

- 2 Göñül-bend olmaya hâzırdır ammâ bulmuyor bir zülf
Müheyâ merd-i dîvâne fakat zincir nâ- peydâ
- 3 Müheyâ câm-ı mey ammâ ki yok bir sâkî-i gül-rû
Devâ hâzır tabîb-i şâibe't-tedbîr nâ -peydâ
- 4 Giribân çâk ederken mihr ü mâhı pençe-i âhım
Dil-i sengîn-i dil-berde olur te'sîr nâ- peydâ
- 5 Eder 'uşşâkı fikr-i gamze-i yâri nihân-küşte
Kâtilan zâhir ammâ kâtil ü şemşîr nâ- peydâ
- 6 Beni bir nâzenîn mağlûb-ı 'aşk etmiş haqîkatde
Eğerçe gerdanımda zâhirâ zincîr nâ- peydâ
- 7 Emîrî sende nûr-ı feyz isti'dâd zâhirdir
Fakat irşâd için himmet-nümâ bir pîr nâ- peydâ

23

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

- 1 Riyâ erbâbı naşîhatdan dile te'sîr nâ- peydâ
Hadîd-i hâmi zerrîn eyleyen iksîr nâ -peydâ
- 2 Kadd-i cânâna lâyıq câme-i elfâz nâ- mevcûd
Ruğ-ı dil-dâre şâyân gâze-i ta'bîr nâ -peydâ

- 3 Leb-i yâre muvâfiq ğonca-i temşîl nâ -îcâd
Fem-i zîbâya enseb nükte-i taşvîr nâ -peydâ
- 4 O çeşm-i şuħa cüsban nergisi tavşîf nâ-meşhûd
O zülf-i yâre ufq-ı sünbül-i tahrîr nâ -peydâ
- 5 Ederdi belki şefkat añlasa ğal-i perîşânım
Görünce yâri bende kudret-i tâkrîr nâ- peydâ
- 6 Beķâ bezminde¹²⁵ dile tevĥîd nâ- pinhân
Fenâ mülkünde¹²⁶ göze taşvîr nâ- peydâ
- 7 Emîrî bir vefâsız dil-bere dil-bend-i ‘ aşķ oldum
Devasız derde düşdüm çâre-i tedbîr nâ- peydâ

24

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

- 1 Zihî Şâni‘ ki etmemişdir zemîn ü âsumân¹²⁷ peydâ
Verâ-yı perde-i kudretden etmiş biñ cihân peydâ
- 2 Yer etmiş nuşħa-i ‘ âlemde diğerk nuşħa-i kübrâ
Çomuşdur nâmını âdem edip çeşm ü dehân peydâ

¹²⁵ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

¹²⁶ Şair divanında bu kısmı da boş bırakmıştır

¹²⁷ Divanda bu kelime (âsmân) şeklinde yazılmıştır

39 b

3 Nazar kı1l kâinâta muhtelif âheng-i kudretdir

Zihi kâdir ki etmiş merd ü zen pîr ü civân peydâ

4 Zemîn ü âsumâna bak da derk et eyleyen kimdir

Semâda encümen-i rahşân zeminde dil-berân peydâ

5 Nazar kı1l ‘ aks-i mevcûdâta bir âyînefe fehm et

Cihânda mümkün olmuş bir cihân-ı lâ-mekân peydâ

6 Yine Firdevs-i kûy-i yâre per-cünbân hasretdir

Göñül ‘ anğâsı etmiş ‘ arş içinde âşiyân peydâ

7 Edersen nâhûn-ı ğamla sezâdır hûaris-i gerden

Emîrî Etmediñ dâr el-emân bir âsitân peydâ

25**Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün**

1 Değil gül-zâr-ı dünyâ oldu dâr-ı imtiñân peydâ

Nazar kı1l murğ-ı ‘ aqla etdi nerde âşiyân peydâ

2 Nücûmu enfüsî vü âfâkî şark u ğarbı hep başka

Cihân ‘ aşka olmuş başka arz u âsumân peydâ

3 Hâkiki ehl-i ‘ aşkın başkadır esrâr-ı güftârı

Olur merdân-ı ‘aşk haqda bir başka zebân peydâ

4 Bilirdi Mantıku ‘ıayrı fem-i esrâr-ı ehlullâh
Henüz olmazdan evvel cism-i âdemde dehân peydâ

5 Lisân-ı ‘aşk ederdi güft-gû tâ olmadan evvel
Ne sen peydâ ne ben peydâ ne dil peydâ ne cân peydâ

6 Seniñle eylesek cân şoĥbeti pinhân u peydâda
Olaydı beynimizde kimse bilmez bir lisân peydâ

7 Bu ‘işret-ĥâne-i fânîde artık yoĥ saña rahat
Niçin etdiñ Emîrî böyle fikr-i câvidân peydâ

26

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

1 Ederse hangi ‘âşık nâzenîn bir nev-civân peydâ
Emîn olsun ki etmiş bir belâ-yı nâgihân peydâ

2 Gerekdir ehl-i ‘aşka merd-i ĥavi-yi peymân
Ola her ĥande-i nâzende biñ va‘d-i nihân peydâ

3 Hemen dünyâya geldik mi müheyyâ ol belâyaya
Olur hep mukbil u müdbir zaĥm-ı ĥun-çegân peydâ

4 Kimi gördün ki etmez yâradan âh u enîn zâhir
Kimi gördün ki olmaz sîneden zâr u figân peydâ

5 Kõmazlar fitne-cûlar hâline ol mihrîbân-ı yârî
Eğer ‘âşık ederse her ne rütbe mihrîbân peydâ

6 Verirsen âteş-i ‘aşka teselli âh eder ‘âşık
Olur şü serpilirse âteşe zîrâ duhân peydâ

7 Murâd-ı lemyezel yine olan oldu yine zahir
Cihânda gerçi olmuşdur hezârân kâr-dân peydâ

8 Sana âteş- beyân mu‘ciz-beyân mı söylesem bilmem
Emîrî eylediñ bir başka üslûb-ı beyân peydâ

40 a

27

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

1 Değil bir zen dû zen alsanda etmezsın düzen peydâ
Cihânîñ zevkîin eyler nâzenîn bir yar eden peydâ

2 Dem-i vuşlatda hândân olsa cânâna etmez istiğrâb
Bahâr-ı eyyâmı elbetde olur vird-i çemen peydâ

3 Gülüñ izhâr eden kadrîn dikendir añla esrârı
Deme bir gül için olmuş nice yüz biñ diken peydâ

4 Hâkâyık-bîn-i ‘âlî-şiyemdir ol merd-i muvakkıt kim
Geçip şâmân ile şervetden eyler bir kefen peydâ

5 Zihî kâdir kim etmişdir hezârân merd ü zen pinhân

Zihî şâni^ç ki etmişdir hezerân merd ü zen peydâ

6 Zelîhâ-yı cihândan şâkîyem ey Yûsuf-ı^ç işmet

Hezerân hâk-i dil zâhir değıldir bir diken peydâ

7 Emîrî câm-ı^ç aşk etmiş seni mecnûn-ı istignâ

Eğer olsan revâdır rûz-ı maşşer na^ç re-zen peydâ

28

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Şafâ-yı hânda oldukça leb-i dil-dâreden peydâ

O gevher dürr olur gencîne-i esrârdan peydâ

2 Benim te'sîr-i efgânımdan inler kûh ile şahrâ

Olur^ç aks-i şada zan etme kühsârdan peydâ

3 Gelirken çeşm-i müjgâna ilişdi^ç aksi ruhsârîñ

Gül-i mu^ç ciz-numâ güyâ ki oldu hârdan peydâ

4 Gehî yağmâ-yı^ç aşkıñla sükût-ı ebrârdan pinhân

Gehî sevdâ-yı^ç aşkıñla cünûn-ı ahyârdan peydâ

5 Gül-i firdevs-i kudretdir o dil-cû hânde-i nâzik

Olur mu öyle bir gül hiçbir gülzârdan peydâ

6 Yıkılmış hâtırım ammâ ki^ç aşkıñ anda zâhirdir

Olur gencîneler ekşer yıkılmış dârdan peydâ

7 Emîrî meyve-i firdevse ermek hayli müşkildir

Olur tûbâ-yı ğufrân eşk-i istigfârdan peydâ

29

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Vefâlar oldu 'uşşâka bu gün dil-dârdan peydâ

Güzel şâhâne güller oldu bu gül-zârdan peydâ

2 Bu te'sîr-i nefesle baksa semt-i deyre ol âfet

Olur feyz-i tekellüm şûret-i duvardan¹²⁸ peydâ

3 Verirdi nağme-i tevhîd her âvâze-i nâkus

Olurdu nûr her bir rişte-i zer-târdân peydâ

4 Fem-i handân-ı dil-berden 'ayân oldukça dendânı

O lu'lu dür olur bir derc-i kıymetdârdan peydâ

5 Nola gâhi lela'âtuf zâhir etse hısm-ı kec e'vâr

Olur tiryâk derler gâh ba'ş-ı mârdan peydâ

40 b

6 Eğer kibr ehli 'âlim olsa da ma' nâda câhildir

Ġarâz ile nuhûset oldu istikbârdan peydâ

¹²⁸ Divanda bu kelime(dîvâr) şeklinde yazılmıştır.

7 Siyeh haç geldi dâre'l-mülk-i hüsni eyledi berbâd
Emîrî fitneler oldu yine aqıtârdan peydâ

30

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Birer şâl-i cedîd etdikçe tedvîr-i qurûn peydâ
Eder bir dâire-i girdâb deryâ-yı şu'ûn peydâ

2 Temeddün olmayan bir yerde etme hikmeti teftîş
Olur nûr-ı ma'ârifle haqîm-i zû- funûn peydâ

3 Anîñ üstâd-ı cehli naçvet u kibr ü 'aâletdir
Olursa nerde bir nâdân kec-bîn u zebûn peydâ

4 Dil-i nâçîzi şefâk ile me'yûs olma hikmetden
Olur âyinede naqş-ı sipihr nil-gûn peydâ

5 Bu 'âlemde hüner bir bâgbân-ı feyzi bulmaqdır
Eder her tuğm-ı kemter yoksa evrâk u guşûn peydâ

6 İlâhî muqtedâ-yı 'âlem-i imkâni bir 'aks et
Yeter oldu haqîkat muhtefî vehm ü zunûn peydâ

7 Emîrî ma'rifet ferhâd-ı gûh-ı himmet olmaqdır
Olur baç ol zaman çal' etmeye biñ bî-sütûn peydâ

31

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Ederse gird-bâd-ı âhım eflâke sûtün peydâ
Olurdu mihver-i dolâb imkân-ı sükûn peydâ
- 2 Yebâbîdir cihânda zulmet-i ğam nûr-ı râhatla
Olur ki âfitâb döke leyâl-i tîre-gûn peydâ
- 3 Zeminde lâleyi cevî-i havada hâleyi seyr et
Gerek pest gerek bâlâ eder dâğ-ı derûn peydâ
- 4 Eder rûşendilâñ kurb u cevârîn feyz ile meşhûn
Olur nehriñ kenârı hıfz olundukça 'uyûn peydâ
- 5 Neccâr-ı neccânedir taqlîd ü şıdk-ı 'âşıka 'âlem
Niçin olmuş deme Ferhâda karşı bî-sûtün peydâ
- 6 Kef-i mîzân rağbetde teğâbül-i şart-ı a'zamdır
Eder yek diğeriñ zîra hünerverle fûnûn peydâ
- 7 Emîrî ihtirâz et hâk-i idbâra suqûtuñdan
Ki olmuş nefsi mezmûmuñ gibi esb-i hârdan peydâ

32

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Olur kesb-i hünere kâdil-i hikmet-nümûn peydâ

Kemal erbâbınıñ sa‘ yinden olmuşdur fûnûn peydâ

2 Bırağ dilden ğurûru tâ ki feyz-i hağ ‘ ayân olsun
Olur zulmet nihâñ olduğa şems-i şu‘ le-gûn peydâ

3 İlâhî kibriyâ-yı bî-naẓîr-i a‘ zamîyetsiñ
Bu ‘ âli hayme-i imkânı etdiñ bî-sütûn peydâ

41 a

4 Ererse zerre-i feyzin olur her dâr-ı cennetden
Felâṭûmı beğenmez feylesof-ı zû-fünûn peydâ

5 Felâket-hâñe-i ‘ alemde yok bir kimsede ârâm
Olur her zerre-i eczâ-yı ‘ âlem bî-sükûn peydâ

6 Derûnumda ‘ ayandır dâğ-ı ḥasret tâ o demden kim
Henüz olmuş değildi lâlede dâğ-ı derûn peydâ

7 Emîrî tîşe-bâz-ı ‘ aşğ-ı şîrîn olsa bir ‘ âşık
Olur her reh-güzârında anıñ bir bî-sütûn peydâ

33

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

1 Nola olsa dilimde nağş-ı maṭlab-ı vâjgûn peydâ
O bir âyinedir kim eyliyor gerdûnu dûn peydâ

2 Hâkîm-i zû-fünûn oldur ki olmuş levḥ-i ṭab‘ ında

Nuķûş-ı hikmet-i âşâr-i i' şâr u ķurûn peydâ

3 Mükâfât u cezâ meydâñdır dünyâ olur elbet
Gehi âvâz-ı mâtem gehi şavt-ı ergunûn peydâ

4 ' Aţâletden eder rûşen-dilân tağyîr-i mâhiyet
Bu zâr-ı ta' mime olursa âb-ı cârîde sükûn peydâ

5 Hüdâniñ ķudreti rahşân iken bu cevı-i a' zâmda
Henüz olmuş değıldi âfitâb-ı şu' le-gûn peydâ

6 Kibârniñ cûy-ı luţfi feyz-bağş-ı zîr-i destâñdır
Olur nef' i keşîri olsa gûh üzre ' uyûn peydâ

7 Emîriñ naķl için şandûķ-ı cismi ķudret-i Mevlâ
Ķadem nâmında etmişdir iki muķkem sûtûn peydâ

34

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Değıldir ihtâr-ı serde sevdâ-yı cünûn peydâ
Olurken zülf-i şîrîniñ benân-ı şu' le-gûn peydâ

2 İlâhî şaşmışım bu meşreb-i sevdâ-perestimle
Baķınca vech-i hûbâna olur derd-i füzûn peydâ

3 Ne şâni' siñ ki hep bir ma' den-i ķudretten etmişsiñ

Ruḡ-ı dil-berde ğâmze sîne-i ‘âşıkda ḥûn peydâ

4 İlâhî hangi bir mektebden almışdır bu t‘ alimi

Eder her ğamze-i câdısı biñ fitne füsûn peydâ

5 Görünce ḡadd-i cânânı muraşşa‘ nûr-ı ḡudretle

Olur âhımda bir fevvâre-i âteş-nümûn peydâ

6 Nûş eder iki âb u tâbîñ ismen ‘âşık u ma‘ şûk

Bu mevcûdât-ı kübrâyı edince kâf u nûn peydâ

7 Değil elde Emîrî neyleyem îcâb-ı fıtratdır

Görürsem nerde bir dil-ber olur meyl-i derûn peydâ

35

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

1 Eder giysûsi cim ebrûları ma’kûs-ı nûn peydâ

Dil-i mecnûnum etmez ya nasıl farḡ-ı cünûn peydâ

2 Tezeyyünle şeref bulmaz cemâl olmazsa mâder-zâd

O bir nûr-ı ilâhîdir olur ḡudret-nümûn peydâ

41 b

3 Değil ḡâbil ki dâğ-ı ḡasret olsun sîneden zâil

Cihân bâğında olduḡca benân-ı lâle-gûn peydâ

- 4 Beni bülbül gibi etmişdi şeydâ bir gül-i zîbâ
Henüz gülzârda olmazdan evrâk u ğuşûn peydâ
- 5 Esâsî vaz' olunmuş ma' den-i sîmâb sevdâda
Değil mümkün ola gönlümde ârâm u sükûn peydâ
- 6 'Arza bir dürr-i yektâ sâha-i imkâna atmağdır
'Abeş zan eyleme olmuş bu deryâyı şu'ûn peydâ
- 7 Emîrî zîllete vâbeste olmuş intizâm bulmağ
Fotograf eyliyor evvelce nağşî ser-nigûn peydâ

36

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Dilimde hasret-i yâr etdi bir hâl-i cünûn peydâ
Bütün dünyâ benim olsa yine olmaz sükûn peydâ
- 2 Çalır ta' dâd-ı vaşf-ı kibriyâda 'ârifân-ı 'acîz
Kitâb-ı kudretîñ erkâmına olmaz yekûn peydâ
- 3 Meğer bir gün o yârîñ serv-ğadî infikâsı eyler
Olur eşcâr anıñün cûylarda ser-nigûn peydâ
- 4 Çalır hayretde dil bunlar naşıl insândır yâ Rab
Olur ba' zan yanımda bir iki hussâd-ı dîn peydâ
- 5 Hemen nef'-âver olsun kendini aşlâ fütûr etmez

Cihânın olsa her bir kıt‘asında baħr-i ħûn peydâ

6 Ĥisâbım rü‘yet olsa âh şıĝmaz cürmüm arķama
Olur ol rütbe-i tâ‘at-ı ilâhîde duyûn peydâ

7 Emîrî nin görürdüñ ģudret-i yektâ-yı ‘irfânın
Eĝer olsaydı dünyâda ona¹²⁹ bir reh-nümûn peydâ

37

Mef‘ûlü Mefâ‘ilü Mefâ‘ilü Fa‘ûlün

1 Bir laħza eden kûy-i dilârâyı temâşâ
Etmîş gibidir cümle bu dünyâyı temâşâ

2 Gül-i Gülşeni ‘azm eyleyelim ey gül-i zîbâ
Leĝâyedi edelim bülbül-i şeydâyı temâşâ

3 Üstâd-ı şûret-bend-i başîret olan eyler
Âyîne-i imrûzda ferdâyı temâşa

4 Kûyunda ģırâm eyler iken gördüm o yâri
Etdim yine firdevsde tûbâyı temâşâ

5 Gülzâra gidip zevĝ edelim gel gece gündüz
Gah eyleyelim gülleri ĝâh âyî temâşâ

¹²⁹ Divanda bu kelime(añâ) şeklinde yazılmıştır

6 Şahrâda görüp yârî şaşub öyle şanûr kim
Sînâ'da eder nûr-ı temâşâyı temâşa

7 Bağıdıca Emîrî eder eflâk ü zemîn
Hal olmayacak öyle mu'ammâyı temâşâ

38

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Cânib-i hağdan olur her biri mülhem şu'arâ
Feyz-perverde-i cibrîl-i mu'azzam şu'arâ

2 Gülşen-i ma'rifetiñ bülbül-i gûyâlarıdır
Oldular zezeme-i 'aşğ ile hazm şu'arâ

42 a

3 Her biri oldu birer gülşen-i feyze mâik
Deste deste dâğdır gülleri her dem şu'arâ

4 Şâir-i mâhire ta'zîm ile sulţân denilir
Oldu dîvân-ı belâgatda müselleme şu'arâ

5 'Arş-ı a'lâ-yı kemâlâta eder 'azm u 'urûc
Başka bir fıtrat ile oldu mükerrrem şu'arâ

6 Nia't-ı şâhen-şeh-i sulţân risâletle olur
Eşref-i silsile-i zümre-i âdem şu'arâ

7 Şükr-i tevḥîd ile olsunlar Emîrî dem-sâz
Oldular ni' met-i kudretle mûna' am şu' arâ

39

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Mülk-i ma' nâda olur her biri bir cem şu' arâ
Oldular ' ahd-i ezel bezminde muḥarrem şu' arâ

2 Eylemez ḥal-i cihân anları ma' nen mesrûr
Zâhiren her ne ḳadar olsa da ḥurrem şu' arâ

3 Olamaz her sözü bir gevher-i tâc-ı ' irfân
' Arş-ı ma' nâda eḡer olmasa mübhem şu' arâ

4 Oldular ' âlem-i ma' nâda Süleymân-ı ḥayâl
Yürüdür ḥikmeti bî-leşker ü ḥâim şu' arâ

5 Neşr ederler ḥikem-i mevḥibe gevherlerini
Feth ederler nice biñ genc-i muḥalsam şu' arâ

6 Şu' arâ zümresini dâim edersen tezyîf
Ne zarar yaptı be câhil saña bilmem şu' arâ

7 Der saña işte Emîrî ediver kef-i zebân
Maḫhar-ı feyz-i Ḥudâdır behey âdem şu' arâ

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Sicn-ı endûh idi 'aşıklara zindân-ı kazâ
Hâk-i miñnetde binâ olmadan eyvân-ı kazâ
- 2 Yâ belâ hançeri yâ tîr-i cefâdır gelecek
Gül-i nesrînimî olur âdeme ihsân-ı kazâ
- 3 Nice ma'şumlar eder kanlı kefenlerle zuhûr
Gelse meydâna eğer rü'yet-i dîvân-ı kazâ
- 4 Mekteb-i 'işvede bilmem nasıl üstâd oldun
Nigehiñden dökülür nükte-i pinhân-ı kazâ
- 5 Öldürsen suhân-ı nazm ile 'aşıklarımı
Aferîn ey edip-arâ-yı dil-sitân-ı kazâ
- 6 Zülf-i ham-der-ham-ı cânânımı fikr etsem olur
Pencîş âh-ı derûnum kerh-efşân-ı kazâ
- 7 Ey Emîrî benim âlâm-ı vaţanla eyvâh
Şu büyük kubbeniñ altındaki giryân-ı kaşa

41

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Olamam fâriğ-i âlâm-ı civânân-ı kaşa

Böyle hükmetdi meğer hazret-i sultân-ı kazâ

2 Celb için girye-i 'uşşâkı hatt-ı rû bin olur

Hâle-i şu' le kenâr-ı meh-i tâbân-ı kazâ

3 Ben miyim çâk-i giribâna bu dünyâda sezâ

Ey felek ey felek ey bende-i fermân-ı kazâ

42 b

4 Gel benim hâlimi gör ey sitem-âmûz-ı ecel

Nerdesiñ nerdesiñ ey velvele-i efşân-ı kazâ

5 Görünen nûr değil şâ' ika vü yangındır

Bak ne cünbüşler eder pertev-i fettân-ı kazâ

6 Dem-i hecrinde zuhûr-ı gâçabîndır gûyâ

Şeb-i yeldâ-yı gama lücce-i 'ummân-ı kazâ

7 Dîdeden nûr sorur oldu Emîrî mehcûr

Bana göstermedi vechin şeb-i hicrân-ı kazâ

42

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Kalb-i 'ârif beyt-i haqdır 'aşk zînetdir aña

Nûr-ı feyz-i ma' nevî şem' -i hidâyetdir aña

2 Şahs-ı dil-âzârı ta' yîb eylemek beyhûdedir

Halkı ta' zîb eylemek zağmınca 'âdetdir aña

- 3 Sû-yi hulk aşhâbı ma' nâda yılanın 'aynıdır
Niş ü zehr ü mazarrat kîn ü 'adâvetdir aña
- 4 Renc ile me'lûf olana râhatla bî-ârâm olur
Düşü hammâlîñ sebük-bâr olsa şikletdir aña
- 5 Menba' -1 meydan-1 pârsa mesrûr-1 sâkî-i derd-nâk
Böyledir 'âlem bunuñ hüznü meserretedir aña
- 6 Kizb ile zemmin fenâsı olduğun hâsid bilir
Neylesin bî-çâre ammâ kim tabî' atdır aña
- 7 Çeşm-i 'ârif diğkat etse nakş-1 günâ-gûnînâ
Şafha-i 'âlem Emîrî ders-i hikmetdir aña

43

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 'Aşk ile her zerre oldu sâha-i Sînâ baña
Manzar-1 hağdır bütün âyîne-i eşyâ baña
- 2 Ol cihân-1 feyz-i 'aşkem ben ki ğamdan sâlimim
Her ufukdan olsa biñ berğ-i belâ peydâ baña
- 3 Ni' met-i luğf-1 ilâhîniñ gönül şeb'ânıdır

Ġam yemem ta' n eylese dűnyâ ve mâ-fihâ baña

4 Ben tevekkűl ehliyim 'azmimden etmem inhirâf

Ža' f-ı kalb olmaz cihânda âşinâ aşla baña

5 Arzű-yı rű-yı raĥatla nigâh etdikçe ben

Şűret-i ğam gösterir âyîne-i dűnyâ baña

6 'Arş-ı istignâya etdikçe te' âlî meşrebim

Bir tenezzűl-gâh olur bu 'âlem-i bâlâ baña

7 Kâse-i zehre berâberdir Emîrî yârsiz

Olsa ger yâĥutdan peymâne-i şahbâ baña

44

Mef'űlű Fâ'ilâtű Mefâ'ilű Fâ'ilűn

1 Memnűnum eyledikçe o cânân cefâ baña

Her bir cefâsı zâhir eder bir vefâ baña

2 Kalmazdı âşinâsı ile beynimizde fark

Cevr etmeyip de olsa eger âşinâ baña

3 Biñ cevri içinde bir kerem-i vaşla kâni' im

Hâşıl olur cihânda bu yolda şafâ baña

4 Geldi o mehliķa yânıma ansızın bu gűn

Şandım cihânı eyledi ihsân Hűdâ baña

5 Târn añlarım ki ‘âşık-ı hâşşîñ ‘ayarıdır
Her kim ederse senden eğer iştikâ baña

43 a

6 Dürr-i yetiyim-i ‘âlem-i ‘aşkırn Emîrî ben
Bazâr-ı mâsîvada bulunmaz bahâ baña

45

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Verdi hayret ey gönül ârâyış-i hilkat baña
Oldu her bir zerre bir âyîne-i vahdet baña

2 Çeşrn-i ‘ibret etdi milyonlarla seyr-i ahterân
Verdi eflâki temâşâ dehşet ü hayret baña

3 Lâ mekanda isterim cevlânı ammâ neyleyem
Zâbit-i mülk-i haķık-i vermiyor ruşat baña

4 Seyr ederdiñ ol zaman fevvâre-i ‘irfânımı
Destegîr olsa eğer bir şâhib-i himmet baña

5 Gâyet-i iķbâle baķdım vâsıl-ı edbâr imiş
Vâcib oldu zirve-i iķbâlden ric’at baña

6 Gerçi bir çokdur cihân şahrâsınıñ âfetleri
Başķa bir âfet olur her demde ol âfet baña

7 Güfti-gûsundan Emîrî fâriğ oldum ‘âlemiñ
Şimdi bir câ-yı emâñdır kûşe-i ‘uzlet baña

46

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Gelmedi dünyâda pâyiñ öpmeye nöbet baña
Âhîretde bâri hâil olmasın keşret baña

2 Hâl u ebrû başka bir sevdâya şaldı gönîlü mü
Hep unutturdu cihâñı şimdi bir âfet baña

3 Tâ ebed hâ mûş olurdum ‘âlem-i imkanda ben
Nâz u cevriñ olmasa sermâye-i şoĥbet baña

4 Ol mesîhî lebleriñ bir luĥfi ihyâ eyledi
Derd-i ‘aşkıñ vermemişken bir nefes şihĥat baña

5 ‘Âdetim bir başka ‘âdet fiĥratım bir başka hâl
Verdi te’sîr-i muĥabbet başka bir hâlet baña

6 Sâ‘at-i teşrîfîni tebşîr eder cânânımıñ
Cümle eşyâdan gelir kıymetli bir sâ‘at baña

7 Söylemek kâbil deĝil izmârı da mümkün deĝil
Hâşıl olmuşdur Emîrî öyle bir hayret baña

47

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Vermesin çarh istemem keşretli bir şervet baña

Tek hemen göstermesin iflâs ile zillet baña

2 Hep seniñ evrâd u ezkârıñdır ey rûh-ı revân

Cân baña îmân baña iz'ân baña ülfet baña

3 Ben idim ma' mûre-i dünyâda bir 'abd-i fakîr

Böyle mümtâz eyledi sen etdiğın rağbet baña

4 Luţfen ey fâl-i mübârek şâhibi kıl bir nazar

Yârimiñ gönlünde yokmu luţfa bir niyet baña

5 Etdi hüs-n-i mesleğimden ictinâb ehl-i zamân

Ben dağh uydumsa sû-i mesleğe la'net baña

6 İstiķâmetle bu mülk ü dîne hizmet isterim

Tâ'at-ı mihrâb-ı meslekde budur niyet baña

7 Ey Emîrî hayret-âver hâl ile ibrâz eder

Encüm ü eflâke her bağıdıķca bir zînet baña

43 b

- 1 Pişivâ-yı sermedi feyz-i tecellâdır baña
Âşinâ-yı sermedi ilhâm-ı mevlâdır baña
- 2 Rû-nümûnumdur benim esrâr-ı ıalb-i Cebraîl
Cevher-i dîl-i dûr-bîn çeşm-i bînâdır baña
- 3 Kürsi-i eyvân-ı bâlâ hâne-i ilhâm-ı haq
‘ Âlem-i bâlâya bir câ-yı temâşâdır baña
- 4 Âteş-i ‘ aşq-ı cihân-sûzumdaki te’ şîri gör
Geçdiğim deryâları seyret ki şahrâdır baña
- 5 Dide-i deryâ-hurûşun yaptığı tûfâna baq
Gezdiğim şahrâları gel gör ki deryâdır baña
- 6 Olmuşum bî-câm u şahbâ böyle mest-i ser-girân
Şanma kim dünyâda ‘ âdet nûş-ı şahbâdır baña
- 7 Nûr-ı lufta bir şanem müstağriq etmişdir beni
Şimdi bu dünyâ Emîrî başka dünyâdır baña

49

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

- 1 Her sözüñ bir şehriyâr-ı rûh-ı şöhbettir baña
Her nigâhıñ başka bir şâhâne ni‘ metdir baña
- 2 Tab‘ım olmuşdur şuver-i bend-i şu‘ûn-i mümkinât

Mâsivâ âyîne-i mir'at-ı vaḥdetdir baña

3 Görmüşüm âyîne-i imkanda çok şûret faḫaṭ

Sûret-i cânân-ı dil-cû başka şuretdir baña

4 Zaḫmet istersem 'aḫâlet pek büyük zaḫmet verir

Râḫat istersem çalışmak 'ayn-ı râḫatdır baña

5 Terk-i zaḫmet lâyıḫ olmaz dîn ü devlet uğrunâ

Zaḫmeti terk eylemek 'âlemde¹³⁰ zaḫmet baña

6 Devlet-i dünyâda râḫat yok Emîrî aḫladım

Terk-i dünyâ eylemek dünyada devletdir baña

50

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1¹³¹

Taḫt-ı gülzâr-ı şafâ üstünde yer çokdur baña

2 Ma'neviyyatden deḡil ḫâl-i nigâh-ı luṭf-ı yâr

Âḫını zer eylesen iksîr-i a'zamdır baña

¹³⁰ Bu kelime divanda “âlemdir” şeklinde yazılmıştır. Ancak vezin ve anlam bakımından “âlemde” şeklinde okunması daha doğru olduğundan biz o şekilde okuduk.

¹³¹ Şair divanında bu mısrayı boş bırakmıştır.

3 Yârsız dünyâ onda bulmadım rû-yı şafâ
Cânib-i cânâna ‘azm etmek muşammendir baña

4 Ye’s-i dünyâ ol kadar vicdan-ı hırâmen etmiş beni
Şimdi mâtem-ı hâneler me’vâ-yı hırmendir baña

5 Haṭṭ u vechiñ üzre baḫdıḫca o raḫşân cepheye
Ben nice âh etmeyem mâh-ı muḫarremdir baña

6 Muḫtelif biñlerle şûret gösterir ammâ yine
Şûret-i âyine-i yek-reng-i ‘âlemdir baña

7 Yâr elinden nûş-ı şahbâ etdiğim demdir bu dem
Bildığın demler değıldir başka bir demdir baña

8 İnce bir kıldan da nâzıkdir eğerçe zülf-i yâr
Ey Emîrî şanki bir zincir-i muḫkendir baña

44 a

51

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Sa‘yi terk etdim şu ğaflet cümle bendendir baña
Sû-i âşâr-ı ‘aṭâlet cümle bendendir baña

2 Yoğ elimde bir hüner kim kâm-yâb etsin beni
Çekdiğim renc ü kûdûret cümle bendendir baña

3 Nev-civânlıḫ naḫd-i kıymetdârını etdim telef

Kimseye bulmam kabâhat cümle bendendir baña

4 Sa‘y ü iqdâm ehlini eyler ‘azîz-i kâinât

Terk-i ğayret kesb-i zillet cümle bendendir baña

5 Pendini pîrân u üstâdânîñ işgâ etmedim

Kimseden etmem şikâyet cümle bendendir baña

6 Tâbi‘ -i nefsi-hevâyım müstaḥıḳ her ‘itâb

Terk-i ḥüsn ü kabiliyyet cümle bendendir baña

7 Şimdi terk etdim Emîrî cümle ğayz u şirreti

Añladım çünkü mesnet cümle bendendir baña

52

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1 Yâ ilâhî ḥayr işe teşvîḳ sendendir baña

Şer işe ferdâlara ta‘lîḳ sendendir baña

2 Nûr verdiñ çeşmime tenvîr kıldıñ ‘aqlımı

Ḥayr u şer mâhîyetin tefrîḳ sendendir baña

3 Yaptığım fi‘l-i zemîmî kendi nefsim yapdırır

Bir iyi iş işlesem taḥḳîḳ sendendir baña

4 Koymadın şahrâ-yı imkân ortasında bî-refîk
İ' tibâr u ' izzetî terfîk sendendir baña

5 Biñ cihân kudrete her zerre bir mir'at olur
Şân-ı vaḥdâniyyetiñ ta' mîkî sendendir baña

6 Râh-ı şıdkı sen baña gösterdiñ ey Rabb-ı Raḥîm
Ḥazret-i payğamberi taşdıķ sendendir baña

7 Bu Emîrî kemterinde zerrece yok iktidâr
Yâ İlâhî maṭlabım tensîk sendendir baña

53

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Her kerem yâ müste'ân taḥkîk sendendir baña
Sen beni vâr eyledin tevfiķ sendendir baña

2 Nûr-ı ' aklı şeb-çerâğ-ı ' iffeti yâ zü'l-' aṭâ
Gerden-i endişeye ta' lîk sendendir baña

3 Kalmış olsam ḥâlîme ben çokdan olmuşdum helâk
Dem-be-dem aḥvâlimi tevşîk sendendir baña

4 Andaki esrâr-ı hikmet sonra feyz-efşân olur

Gerçi ba' zı kerde ta ziyîk sendendir baña

5 Söylüyor ehl-i dâlâlet nûr nâr-ı zulmete

Nûru nâr u zulmeti tefrîk sendendir baña

6 Lutf edip göstermediñ bu müstemende şerrî hayr

Hayr u şerre kudret-i tedkîk sendendir baña

7 Sen beni çıkmaz yola şapdırdın ey nefis-i leîm

Böyle fişķ u ğaflet ey zındîk sendendir baña

8 Bu Emîrî bir faķîr-i 'âciz ü gümrah iken

Hayr işiñ icrâsına teşvîk sendendir baña

44 b

54

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 'Âlemiñ her dak'ası bir nağme-i nevdır baña

Her şadâ-yı mâsivâ bir şavt-ı bişnevdır baña

2 Vâsıl-ı nûr-ı vişâl eyler zalâm-ı hicr-i yâr

Zulmet-i şeb mûcib-i tebşîr-i pertevdir baña

3 Dil-harâbım görmedim dünyâda bir hâl-i huzûr

Ḥâne-i ma' mûr-ı ' âlem bir ḥarâb evdir baña

4 Genc-i Cemşîd ü Ferîd u nî-kanâ' atdir diliñ
İstikâmet genc-i Keykâvus u Ḥusrevdir baña

5 ' Âlem-i endîşemiñ ḥurşid-i mâhı başkadır
Ṭab' imiñ âfâkı şimdi başka bir cevdir baña

6 Ṭarz-ı şî' rin âşinâ-yı nükte-yi esrârındır
Ey Emîrî hangi şâ' ir ki peyrevdir saña

55

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Âteşim seyr etse âteş-ḥâneler ağlar baña
Şem' alar sûzân olur pervâneler ağlar baña

2 Ḳatre ber ḳatre tereşşuḥ eyleyen şahbâ değil
Eşķ-i pür-ḥûnum görüb peymâneler ağlar baña

3 Âteş-i hecr-i lebiñle girye-nâk olduķca ben
' Âşķ ile ser-gerem olân mestâneler ağlar baña

4 Benden olduķca cüdâ ol âfet-i fettânım âh
Âşinâlar şâd olur bîgâneler ağlar baña

5 Feyz-i istikbâlime herkes ederken intizâr
Ḥâl-i nev-mîdem görüb ferzâneler ağlar baña

6 Ey Emîrî öyle inletdi beni zincir-i 'aşk
Bî-gam-ı dünyâ olan dîvâneler ağlar baña

56

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Girdi gülşen şekline sînemdeki dağlar baña
Nevbahâr eyyâmı oldu hoş gelir bağlar baña

2 Hûr ile gılmân gibi gezmekdedir her merd ü zen
Cennet-i a' lâya döndü bu güzel çağlar baña

3 Zağm-ı hun-pâşın dili fırsat bırakmaz söylesem
'İllet-i mevhûme senden bahşeder sağlar baña

4 Hânde-i luţfuñ ile kesb-i neşâţ etdikçe ben
Fikr edip encâm-ı hâlim 'ârifân ağlar baña

5 Öyle bir âhen-dil etmişdir beni mecrûh-ı 'aşk
Diş-i zehr-efşân-ı a' dâ yâremi bağlar baña

6 Bir gözü âhûnuñ etmiş 'aşk-ı ser-gerdân beni
Mesken olmuşdur Emîrî 'âķibet dağlar baña

57

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1 Ne benimdir diyerek kesb-i meserret edeyim
Pâyidâr olmayacaktır bu çimen-zâr baña

45 a

2 Gülistân-ı emelim verdi hîlâf-ı me'mûl

Etdiğim terbiyete karşı has u hâr baña

3 Baımadıñ sen baña ' âşık nazârîyle bir dem

Demedim ben dağı bir gün saña dil-dâr baña

.....

.....¹³²

58

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Tîri istignâ eder şemşîri nâz eyler baña

Ben marîz-i gâmezeyim Loımân niyâz eyler baña

2 Cevher-i şubı-ı ezeldir ' unşur-ı terkîb-i dil

Ġonca-i feyz-i ilâhî keşf-i râz eyler baña

3 Murğ-ı dil eflâke bâşın eğmezdi ammâ neyleyim

Çeşm-i seııhar-ı bütânı şahbâz eyler baña

4 Hüsünü göster baña ey mehlikâ-yı kâinât

Elverir dünyâ nazardan ihtirâz eyler baña

5 Şâh-ı evreng-i kemâlim dest-i feyyâz kadar

Şu'le-i ' irfâni tâc-ı imtiyâz eyler baña

¹³² Şair divanında bu gazelin sadece ilk üç beyitini yazmıştır.

6 Fikrim ol cibrîl-i maḥremdir ki oldukça ʿ ayân
Meryem-i maʿ nâ niḳâb-ı vechi bâz eyler baña

7 Ben ḥaḳîḳat râhını etdikçe teftîş ü suâl
Nefs-i bed îbrâz-şehrâh-ı mecâz eyler baña

8 Her ümîdim yeʿse etmişdir Emîrî inḳilâb
Baḫt-ı ḥâin şimdi vażʿ -ı dil-nüvâz eyler baña

59

Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün

1 Şaḳlayıp gül-rûyunu cânân ne nâz eyler baña
Bülbül-i gülzâr-ı yeʿsim ğam niyâz eyler baña

2 Mübtelâ-yı dest-i hicrânım esîr-i fikr-i zülf
Baḫt u cânânı miḫnet-i devr ü dırâz eyler baña

3 Ğâlibâ çarḫa girân gelmiş şebât-ı mesleğim
Bî-emân bir şûḫî yâr ser-firâz eyler baña

4 Maʿ bed-i ḳurb-ı ḥaḳîḳatdir perestiş-ğâh-ı dil
Bî-delân îbrâz miḫrâb-ı mecâz eyler baña

5 Meslek-i ḥaḳ-bîn-i vicdânımla etmez ittiḫâd
Kâinât aḳvâmı cevri-i can-güdâz eyler baña

6 Düşmen-1 nûş-1 şarâbım ' aşık-1 sâgar-şikest
Sâkî-i maṭlab niçin mestâne nâz eyler baña

7 Ey Emîrî şâşdım ol fettân-1 ħun-i ğamzedden
Ħaçer-i naḥvetle vaz' -1 dil-nüvâz eyler baña

45 b

60

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Her şeb-i firḳatde biñ ħülyâ hucûm eyler baña
Girdi arslan şekline dünyâ hücûm eyler baña

2 Ben ki şahrâ-yı vücûda eyledim vaz' -1 ḳadem
Şüphesiz dünyâ ve mâ-fihâ hücûm eyler baña

3 Bir gelirmiş vaḳt-i ğamda luṭf u ḳahr insâna âh
Âşinâ şorsa beni ğüyâ hücûm eyler baña

4 Yoḳ mu bir câ-yı emân dünyâya geldikten beri
Ġamze-i câdû-yi siḫr-efzâ hücûm eyler baña

5 Her ümîdim inḳılâb etdikçe me'yûsiyete
Ħışm ile ğüyâ ki ejderhâ hücûm eyler baña

6 Bir ṭarafdan dostlar ta' yîb ile eyler ğulû
Bir ṭarafdan zümre-i a' dâ hücûm eyler baña

7 H̄ayret istila eder fikri ederken intiḥâb
Ey Emîrî ol ḳadar ma' nâ hücûm eyler baña

61

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Yâri görsem nâz u istiġnâ hücûm eyler baña
Görmesem derd-i dil-i şeydâ hücûm eyler baña

2 Şûret-i dîbâda görsem resmini cânânımıñ
Baḳdıġiçün sûret-i dîbâ hücûm eyler baña

3 Kûh ile şahrâyı etsem yârsız geşt ü güzâr
Her ṫarafdan kûh ile şahrâ hücûm eyler baña

4 Şiddet-i 'aşḳıñ hücûm etdikçe zan eyler gönül
Mevḳı'inden oynamış deryâ hücûm eyler baña

5 La'l-i cânân vâr iken şahbâya meyl etdin diye
Neş'e-i şahbâ-yı rûḫ-efzâ hücûm eyler baña

6 Duydular dünyâ ve mâ-fihâ baña luṫf etdiġiñ
Şimdiden sonra bütün dünyâ hücûm eyler baña

7 H̄ayretimden eylemem imrûz ile ferdâyı fark
Fikr-i emrûz eylesem ferdâ hücûm eyler baña

8 Ey Emîrî dostlar da oldu düşmandan beter
Şanma ancak fırka-i a'câ' dâ hücum eyler baña

62

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Hamdu lillâh şimdi bir şıhhat naşib olmuş baña
Çâre bulmuş derdime cânân tabîb olmuş baña

2 Yârimiñ cansûz meh-veşler dañî müştâkıdır
'Âşıkım bir yâre kim 'âlem rakîb olmuş baña

3 Feyz-i isti'câd-ı tab'ca cevher-efrûz oldu ğam
Lâyık-ı hürmetdir üstâd-ı lebîb olmuş baña

4 Hasta-i derdim yine dermânı etmem arzû
Bak şu istiğnâya bir hal-i ğarîb olmuş baña

5 Dağlardır sînedede bir gülşen-i' ibret-nümâ
Nâle-i ye'sim nevâ-yi 'andelîb olmuş baña

6 Rind-i bî-ğayd-ı cihânım dildedir ye's-i müdâm
Mûnisimdir şâhid-i miñnet habîb olmuş baña

7 Ânda hüsni-i Yûsuf-ı ma' nâ Emîrî berç vurur¹³³

Şûret-i mir' at-ı dil feyz-i ' acîb olmuş baña

63

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Ben o bîmârim ' acib-ğâlet naşîb olmuş baña

Ğamze-i hun-rîzî dil-dârîñ tabîb olmuş baña

46 a

2 Rûstahîz-i ye'se döndüm sûziş-i hasretle âh

Âteş-i ğam hânuman-sûz¹³⁴ şekîb olmuş baña

3 Kays-ı şeydâ kim cünûn şahrâsınıñ mümtâzıdır

Mekteb-i sevdâda şâkir ü edîb olmuş baña

4 Hâmduli'llâh vâşıl oldu nükte-i tevhîde dil

Cümle efrâd-ı beşer şimdi habîb olmuş baña

5 Bilmem öğrenmiş felekden mi o meh bu meşrebi

Bir zaman dil-dâr şimdi dil-firîb olmuş baña

6 Gelse bakmam ol şanem gelmezse feryâd eylerim

Dâr-ı dünyâda ' acib hâl-i ğarîb olmuş baña

¹³³ Divanda bu kelime(urur) şeklinde yazılmıştır

¹³⁴Bu kelime hâtem-sûz şeklinde de okunabilmektedir ancak biz anlam ve vezne uyması bakımından "hânumansûz " şeklinde okuduk.

7 Ey Emîrî verdi gönlüm terk-i düyâya qarâr
Şâdumânım şimdi dil-dârım qarîb olmuş baña

64

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Hoş gelir bir başka 'âlemde muķîm olmak baña
Cur'a nûş-ı encümen-gâh-ı kadîm olmak baña

2 Gah-i mest-i cân-nişâr-ı âsitân-ı Muştafâ
Gah sâgar-ı âh-ı 'îsî vü kelîm olmak baña

3 Hil'at-i tekrîm ile mümtâz olan âdemdenim
Lâyık olmaz hâmil-i fikr-i sâķîm olmak baña

4 'Unşur-ı aķvâm-ı 'âlem bir peder evlâdıdır
Lâzım oldu hem hûlûķ u hem hâlîm olmak baña

5 Haķ bilir her ferde insâniyyet etmek isterim
Ârzudur vâşıl-ı ecr-i 'azîm olmak baña

6 Añladım gül beslemekden bâĝbânîñ kaşdını
Gonca-veş mümkün mü dünyâda besîm olmak baña

7 Böyle gözler görmemiş sözler terennüm etdirir
Ey Emîrî bülbül-i bâĝ-ı na'îm olmak baña

65

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Yârsız renc-i demâ-demdir selîm olmak baña
Yâr ile olsam selâmetdir saķîm olmak baña
- 2 Şun^ç -i bî-pâyânıña âyînedir bu mümkinât
Vâcib olmuş nâzır-ı şun^ç -i 'azîm olmak baña
- 3 Kâbil olmaz terk-i meyl-i irtikâ insân için
Hoş gelir bezm-i haķîkatde nedîm olmak baña
- 4 Âfitâb-âsâ yine etmem hudûdumdan hurûc
Mümkün olsa fevķ-i 'âlemde muķîm olmak baña
- 5 Nâzım-ı âteş-zebânım şâ^ç ir-i mu^ç ciz-beyân
Meclis-i cânanda lâyıķdır nedîm olmak baña
- 6 'Âcizim ammâ Emîrî en büyük sermâyedir
Nâil-i ihsân-ı hallâķ-ı kerîm olmak baña

66

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Kûdretiñ ihsânıdır yâ Rab selîm olmak baña
'Âlem-i keçrevde merd-i müstaķîm olmak baña

2 Haset-i kûyuñla berk-i huşke döndü cism-i zâr
Şekl-i imkân aldı hem-râh-ı nesîm olmak baña

46 b

3 Hağ bilir sa‘y-i vaţandan başka yoğdur mağşadım
Pek şerefdir hâiz-i ‘âkl-ı selîm olmak baña

4 Etmedim cem‘ iyyet-i ehl-i nifâka ittiba‘
Mümteni‘ dir tâbi‘ -i cem‘ -i leîm olmak baña

5 Belki cânânım gelipte hâlimi eyler suâl
Bâiş-i ümmîd-i vuşlatdır sağîm olmak baña

6 Zâ‘ f-ı ten fikr-i rûhuñla bûya etdi inqılâb
Çoğ mudur bezm-i muğabbetde şemim olmak baña

7 Sen hemen enzâr-ı luğfun kesme ey Rabb-i Rağîm
Şevka bâişdir hırâmân-ı cağîm olmak baña

8 Encümen-gâh-ı elestin cilve-i iğsânıdır
Ey Emîrî mazhar-ı fehmi-i fehîm olmak baña

67

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1 Keşf olurdu nükte-i pinhân-ı esrârîñ baña
Bir haber verse murâd üzre haber-dârîñ baña

2 Ol müeşşirsîñ ki zât-ı aqdesîndir maţlabım
Yoksa hayretle ‘ayandır şun‘ -ı âşârîñ baña

3 Dâimâ ezkârını tekrâr eder gönülüm benim
Bir gıdâ-yı rûhdur zîrâ ki ezkârıñ baña

4 Değmiyormuş meclis-i dehrîñ humârı keyfine
Şâkiyâ sunma yeter câm-ı şafâdârıñ baña

5 Mâhını ister isen bedr eyle isterseñ hilâl
Oldu seyyân ey felek iqbâl u edbârıñ baña

6 Eylerim her bir nefesde naqd-i ‘ömrümden ziyân
Ey felek var mı senin dünyâda bir kârıñ baña

7 Müjdeler etdim yine iflâs-ı efkâr ehline
Ey Emîrî hoş gelir şî‘r-i güher-bârıñ baña

68

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Gösterir huld-i berîni nûr-ı dîdârıñ baña
Selsebîli zâhir eyler feyz-i güftârıñ baña

2 Gonca-i firdevsi görmek gönülüm etse arzu
Hal eder ol arzuyu seyr-i ruhsârıñ baña

3 Sözlerin telh olsa da lezzet verir kand-i lebiñ

Hep berâberdir habîbim luţf-ı âzârıñ baña

4 Gird-bâd-ı haşre beñzer âh-ı havvâlim benim

Fitne-efzâ bir kıyâmet oldu reftârıñ baña

5 Eylediñ bâğ-ı muhabbetde raķibe iltifât

Ey gül-i nâdîde te'sîr eyledi hârıñ baña

6 Rehber-i hışmıñ mıdır îmâ ki her baķdıķça ben

Gizli gizli luţf eder çeşm-i sitemkârıñ baña

7 Şimdi bildim mest-i aşkımsın dedi ol mehlikâ

Neş'e verdi ey Emîrî çünkü eş'ârın bana

69

Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün

1 Ben bülbül-i şûrîdeyim sen vird-i ħandansıñ baña

Gülezârı etmem arzu zîrâ gülistansın baña

47 a

2 Her bir nigâh-ı şefķatiñ dünya bağışlar göñlüme

Gûyâ benim olmuş cihân zîrâ ki sulţansıñ baña

3   Aşkıñla ben bir atreyim şevkıñla ben bir zerreyim
Sensin baña bar-i kemâl sen mihr-i rasansın baña

4 Ey am beni zâr eylediñ hayrân-ı dil-dâr eylediñ
Ol rütbe âzâr eylediñ sen şimdi hayransın baña

5 Ben bî- nevâ bir astayım ammâ hilâf-ı astegân
Etmem ifâat arzu derdiñle dermânsın baña

6 Ey âkipiâ-yı dil-rubâ ey mişli yok bir tûtiyâ
Ey çeşm-i urşide cilâ kühl-i şfâhansın baña

7 Olmuş Emîrî derdmend miver-i zülf-i ruyebend
Ey amzesi efsun-pesend câdû-yı fettansın baña

70

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Ey gönül bir yâr-i ikmet âşinâ lâzım baña
astayım mutâc-ı dermâñım şifâ lâzım baña

2 İstemem dünyâda feyz-i kibriyâdan başka yâr
  Âcizim bir hem-dem-i udret-fezâ lâzım baña

- 3 Sâlimim zâhirde ammâ ma'nevî bir hastayım
Bu 'anâşırdan müberrâ bir devâ lâzım bañâ
- 4 Derdimi bilmez eṭibbâ-i zevâhir âşinâ
Bir ṭabîb-i ḥâziḳ-i mu'ciz-nümâ lâzım bañâ
- 5 Rû-nümâdır 'aczim ammâ mevḳı'im cây-ı mehâm
Luṭf-ı Mevlâ-yı Kerîme ilticâ lâzım bañâ
- 6 Ben kelîm-i 'işmetim ammâ refîḳân ḳîne-cû
Feyz-i tevfiḳiñla yâ Râb bir 'aşâ lâzım bañâ
- 7 Âb-ı cârîdir mürûr eyler Emîrî nîk ü bed
'Âlem-i fânîde terk-i mâcerâ lâzım bañâ

71

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Fikrimî tenvîr için bir meh-liḳâ lâzım bañâ
'Âşîḳ-ı rem-gerde râhım reh-nümâ lâzım bañâ
- 2 Tâlib-i çeşm-i suḥen-gû-yı ḥabîb olsam nola
Şâ'irim bir maḥrem-i mu'ciz-edâ lâzım bañâ

3 Yıldırım¹³⁵ yağdırmadır kaçdım rakîb-i kâfire
 Ğamze-i câdı gibi bir aşinâ lazım baña

4 Semtime lâhutiyâne bir nigâhıñ celb için
 Nerde bulsam pek müeşşir bir du‘â lazım baña

5 Nerededir şimdi ricâlullâhıñ ey dehr-i ‘ağm
 Ehl-i hağ bir merd-i ‘âli ittikâ lazım baña

47 b

6 Gösterir dâim şavâb u şıdkı vicdânım baña
 Muhterem güller ‘ayân eyler gülistânım baña

7 Neresiñ ey âfitâb-ı maşşer-i âşûb-ı ‘aşğ
 Oldu bir şâm-ı belâ her leyl-i hicrânım baña

8 Kûşe-i çeşmiñle bir feyz-i nazâr ‘aşğ eylesin
 Secde-i tebrîk eder baht-ı girizânım baña

9 Dil-ğarâb-ı ‘aşkımm ammâ kenz-i kudret bendedir
 Bağ ne gevherler verir vicdân-ı vîrânım baña

10 Kendimi taht-ı şafâ üstünde Cem zan eylerim
 Bir nigâh-ı iltifât eylerse vicdânım baña

¹³⁵ Bu kelime divanda “yaldırım “ şeklinde yazılmıştır ancak biz günümüz Türkçesine uygun şekliyle “ yıldırım “ şeklinde okuduk.

11 Terk edip tevhîdini azmağdadır yâ Rab bu halk

Destime ver zülfiğârı söyle arslânım baña

12 Piş-i ye' simden mürûre etdikce hal-i kâinât

Âteşin bir âfet-i cân oldu her ânım baña

13 Bir girye-bân-çâk-i ye' s oldum Emîrî gösterir

Şekl-i mihrâb-ı kazâ çâk-i girî-bânım baña

72

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Sensin imdâd eyleyen yâ hazret-i subhân baña

Sensin ihsân eyleyen ketm-i 'ademden hân baña

2 Senden ayrı kim olur kâdir baña luğ etmeğe

Bu vücûd u 'aqlı etdiñ çünkü sen ihsân baña

3 Kabz-u baştın eyledim tahkîk hep hağ üzredir

Ver(me)diñ bir şey 'abeş yâ fazla yâ noğşan baña

4 Çeşmime gerçi nihânsiñ söylerim ammâ 'ayân

Oldu işbâtında her bir zerre bir bürhân baña

5 En büyük şükrüm budur yâ Rab seniñ elîfına

Kalb-i kâsî vermediñ verdiñ hâzîn vicdân baña

6 Bir takım bî-gânelerle etmediñ hem-dem beni

Eyledin ‘ irfân u azl u i‘ ffeti yârân baña

7 Bu Emîrî ‘ abdiñi dünyâda etdiñ kâm-yâb

Eyle hem ferdâda ihsân rü’yet ü ihsân baña

73

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Sen tanıttırdıñ Hudâyı ey şeh-i zîşân baña

Biñ cihân u cân değer şu etdiğñ ihsân baña

2 Şevk-ı didârıñla ey peygamber-i âhîrzamân

Oldu îmân sînede bir âteş-i sûzân baña

3 Rûz-ı maşşerde nolûr hâl-i perîşânım benim

Âh keşf olmazsa bâb-ı hâne-i gufrân baña

4 Yâ Resûlallâh beni ‘ uqbâya me’yûs eyleme

Dest-i luţfuñla açlsın ravza-i rıdvân baña

5 Ben aniñ fevķinde biñ ‘ işyân ile âlûdeyim

Bilmeyen ħussâd her ne eylese bühtân baña

6 İş seniñ imdâdıña ħalmışdır ey maħbûb-ı ħaķ

Yoksa pek müşkil olur ħâl-i dil-i nâlân baña

7 Ben sefâhet ' âleminde gerçi hândânım bu gün
Hâlime bakdıkça kanlar âğlıyor yârân baña

48 a

8 Ey Emîrî ben o maqtû'ul-emel bir hastayım
Eylere ancak ki tabîbe'l-müdnibîn dermân baña

74

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Baht-ı mes'ûdanemi tebrîk ederdi cân baña
Bir nigâh-ı şefkât etse ol büt-i fettân baña

2 Hangi bir şuha güşâd etdimse dest-i maţlabı
Görmedim naqs-ı sitemden başka bir ihşân baña

3 Zerreyim ammâ ki mensûbetim hürşidedir
Böyle ğam-âlûd-ı hâk olmak değil şâyân baña

4 Ben alıştım ' izzet-i nefse baş eĝmem kimseye
Çünkü imdâd etdi feyzin Hâzret-i Sübhân baña

5 Da'vâ-yı i'câza meylim yokdur ammâ neyleyem
Oldu nazmım da'vâ-yı ' irfân için bürhân baña

6 Görmedim bir zerre sende ' âlemiñ rengi beķâ
Biñ taĝayyür gösterir her lahızada devrân baña

7 Ey Emîrî 'âlem-i ma' nâya etdikçe güzer
Keşf olur her demde biñ gencîne-i pinhân baña

75

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 Yâr muñi' olunca o rûh-ı revân baña
Tebrîke geldi ðâli' -i sa' d' -iqtirân baña
- 2 Gülzâr-ı kâinatda şad-şükür kim henüz
Nâdîde bir gül etdi kerem-i bâğ-bân baña
- 3 'İyd-ı vişâli etdi beni kâm-yâb-ı feyz
Verdi zemâne kevkebe-i kâmurân baña
- 4 Dünyâya tünd-ñiz olan ol çeşm-i dil-sitân
İmâ-yı şûh-ı re' fet eder her zamân baña
- 5 Mehveşleriñ kelâmına red eylemez cevâb
Biñ ðande-i nüvâziş eder ol dehân baña
- 6 Şâyân değıl mi ðaşre kadar olsa ğabta-nâk
Baht u sa' âdet ehli olan muğbulân baña
- 7 Râm eyledim Emîrî o cânânı 'âķibet
Huld-ı berîne beñzedi bâğ-ı cihân baña

76

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Mihr-i devlet doğdu âfâka kanâ' atden baña
Genc-i şervet erdi künc-i istiķâmetden baña

2 Şerveti tahķîr etdikçe ğinâ verdi Hudâ
Hiç bilmem sormayıñ hâl-i zarûretden baña

3 İstirâhat terk-i râhatsa bu mişnet-hânedede
Geldi biñ ğam cüsti-cû-yi istirâhatdan baña

4 Dehre sen meyl eyledikçe senden ol menfûr olur
Geldi nefret 'âleme meyl ü muħabbetden baña

5 'Aqla bir söz kim tevâfuķ etmedi red eyledim
Biñ sa'âdet zâhir oldu şü başîretten baña

48 b

6 İstiķâmetdir kerâmet müstaķimdir evliyâ
Sormayıñ dünyâda bir başķa kerâmetden baña

7 Ey Emîrî kâşki bir zerre olsa lem' a-pâş
Âfitâb-ı evc-i a' lâ-yı haķîkatden baña

77

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Gerdenin şeffâfdır hürşîd-i enverden baña
Hoş gelir la‘l-i lebiñ yâkut-ı aḥmerden baña
- 2 Kendimi şadr-ı şafâda kâmurân zan eylerim
Bir nigâh-ı iltifât olsa o dil-berden baña
- 3 Zerre olsam zülf ü kâkül dâmgâhımdır benim
Olmuyor kâbil ḥalâş olmak güzellerden baña
- 4 Neş‘esi bezm-i elestiñ tâzeden eyler zuhûr
Bir ḥitâb olsa o dil-dâr-ı kerem-verden baña
- 5 İstemem minnet ile gönderse Cibrîl-i emîn
Meyve-i ḥuld-i berîni ‘arş-ı ekberden baña
- 6 Bezm-i vaḥdetde beni câm-ı ḥaḳîḳat etdi mest
Neş‘e gelmez sâḳiyâ şahbâ-yı sâğardan baña
- 7 Ey Emîrî luṭf eder sâḳî-i kevşer ğam yeme
Rûz-ı maḥşer nûrdan sâğârıla kevşerden baña

78

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

- 1 Bir ḥaber var añladım yâr-i kerem-verden baña
Müjdeler etdi tehâcüm revzen-i derden baña

- 2 Olmuşum zan eylerim hürşîde hem zânû-yı şevk
Bûse-gâh olsa eğer billur bir gerdan baña
- 3 Yüz çevirmek ‘aşk-ı hûbândan yine mümkün değil
Yüz cefâ gelse eğer ol mâh-ı peykerden baña
- 4 Eylerim yüz biñ günâh etmem velâkin bir gün âh
Yâ nasıl gelmez huşûnet hevl-i maşşerden baña
- 5 Bir perîdir şanki hüsnün gösterir âyîneden
İltifât etse pes-i câm-ı münevverden baña
- 6 Meyve-i Firdevs-i a‘lâdır gelen zan eylerim
Gelse lutfen bir çürük fındık o dil-berden baña
- 7 Zâhir olsa bir suhen la‘l-i leb-i cânâneden
Ey Emîrî hoş gelir kand-ı mükerrerden baña

79

Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlâtün Fâ’îlün

- 1 Gelmiyorsun niçin ey muğbece imdâda baña
Derd-i hecriñle seniñ zehr oluyor bâde baña
- 2 Ben mişim düşmânı güyâ ne ‘acâyip vahşet
Hiç görünmez o peri mevki-i tenhâda baña

3 Yanıma geliyor bir sürü bî-gâne ile

Yâ tesâdüf ediyor câ-yı temâşada baña

4 Hişşa-i hizmeti taksim edelim ey dervîş

Himmet-i şeyh saña şoĥbet-i şeyh-zâde baña

49 a

5 Surĥ olur ruĥları ferdâ ne nezâketdir bu

Bûse luĥf etse eĝer bir gece rü'yâda baña

6 Aĥiretde bulunur luĥf edecek ehl-i kerem

Merĥamet eyler isen eyle bu dünyâda baña

7 Münteĥâb bir gül-i yektâdır Emîrî bu ĝazel

Gülşen-i silsile-i Âdem ü Ĥavvâ'da baña

80

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Çarĥ-ı dîn bir büt-i âlufteyi çok gördü baña

İnbisât-ı dil-i âşüfteyi çok gördü baña

2 Herkesiñ güller açar bâĝ-ı ümîdinde felek

Açmadan bir gül-i neşkufteyi çok gördü baña

3 Aldı gencîne-i şevkimden anı dest-i kazâ
Âh bir gevher-i nâsuffeyi çok gördü baña

4 Hufte-çeşm etdi küdüretle beni hüküm-i zamân
Diğkat-i dîde-i nâ-hufteyi çok gördü baña

5 Şâyi' etmezse Emîrî nola eş'ârımı çarh
Şi' r-i nâdîde vü nâ-güfteyi çok gördü baña

81

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Giydirir gamzeleri câme-i gülgünü baña
Ben ne yaptım bu cefâlar nedir ey hûni baña

2 Gâyet-i cevri ni şordukça o meh-peykerden
Gösterir dâire-i vüs'at-ı hâmûni baña

3 Olmuşum kal' a-i me'mûn-i rızâda mahfûz
Atsa da dest-i kazâ seng-i felâhûni baña

4 Ben nasıl şahş-ı riyâkâr ile şohbet edeyim
Gösterir hud'a gibi mel'abe-i dûnu baña

5 Yârimiñ verdiği bir sîbe değışmem ânı ben
Verseler sîb-i meh-i ravza-i gerdûni baña

6 İnzivâ sînemi şâf etmiş iken şimdi yine
Vuruyor dest-i heves hâris-i nâhûnu baña

7 Neler eylerdim o ʔâli^ç denilen ğaddara
Âh gösterse felek bir gün o mel^ç ûnu baña

8 Nâzır-ı maḥzen-i ^ç aşk oldum Emîrî artıķ
Gösterir ḥande-i cânân dürr-i meknûnu baña

82

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Olmayam ^ç âşık naşıl ben ey melek-sîmâ saña
^ç Âşık olmuşdur bütün dünyâ ve mâ-fihâ saña

2 Hüsnünü ḥalk eyleyen Ḥâlîķ eğer nehy etmese
Secde eylerdi bu yektâ ḥüsn ile dünyâ saña

3 Nâz u istiġnâyı bir gün senden ayrı görmedim
Zannım oldur ^ç âşık olmuş nâz u istiġnâ saña

49 b

Ķıpķızıl olsa vücûdun öpmeden ey nâzenîn
Bûseden giydirmiş olsam ḥâme-i zîba saña

5 Mey içerken ser-furû-ı sâġarîñ bî-câ deġil
Secde eyler nâzenînim sâġar-ı şahbâ saña

6 Nusḥa-i nâdîdesiñ rûḥum âçılma herkese
Soñra câhiller verirler başķa bir ma^ç nâ saña

- 7 Gel inânma   aşıkın haqqındaki b htanlara
Her ne söyler söylesin ey dil-rübâ a  d  sa a
- 8 Nâzenînim ma şer-i ha tın zuhûr etsin hele
Etdiğin mi netleri ben söylerim ferd  sa a
- 9 Benzemez nu k-ı met ni  hiç başka sözlere
  Avn-i Ha  vermiş Emîri fikr-i nev peydâ sa a

83

Mef ul  F 'ilâtü Mefâ'il  F 'ilün

- 1 N z u ed  peresti  ederse sezâ sa a
 ah ne zînet oldu bu n z u ed  sa a
- 2 Ey n - en de dil-ber-i  ann z-ı b -naz r
M şt kđır bu h sn ile  ah u gedâ sa a
- 3 Bir gün gelir mi ha ıra bu  akeri  dirîğ
Vardır cihânda  unk  hezâr a in  sa a
- 4 Bir kere bir ümîdimi is  af etmedi 
Etdim hezâr kere niyâz u ricâ sa a
- 5 C n verdim uğruna yine sen  ef kat etmedi 
Bir kerre gelmiyor mu hicâb u hayâ sa a

- 6 Bir leblebî muḳâbele etmediñ fedâ
Ey ğonca-leb bu cânımı etdim fedâ saña
- 7 Meh-pârelerde ‘âdet ü erkânı bilmeli
Öğretmemiş o vâlide-i bî-zekâ saña
- 8 Hüsün geçince ben alırım senden intikâm
Naḥvet düşer baña o zamân ilticâ saña
- 9 Hüsni-i güzeşte mâtem eder sonra ḥâline
Ben söylerim saña evet işte saña saña
- 10 Zirâ ki bî-vefâlığa da bir ḥudûd var
Azdır denilse her ne ḳadar bî-vefâ saña
- 11 Taṭyîb-i ḳalb-i zârına luṭf et ‘inâyet et
Maḳbûl olur Emîrî ederse du‘â saña

84

Mefâ’ilün Fe’ilâtün Mefâ’ilün Fe’ilün

- 1 Nola gelirse niğâhımdan ictinâb saña
Verir ser-i müjde-i dîde-i ıztırâb saña
- 2 Laṭifsiñ o ḳadar ki olurdu bâr-girân
Olaydı şeh-per-i Cibrîlden niḳâb saña

3 Yıkıldıñ ey meh ' işve-i zemîn-i nâza meğer

Doğundu sâye-i peymâne-i şarâb saña

4 Eder vücûdunu rencîde mevc-i vaqt-i şitâ

Eerde cevher-i hürşîd olursa âb saña

50 a

5 O vahşet oldu mübeddel laîf hanelere

Getirdi neşve-i şahbâ ne inqılâb saña

6 Kelâm-ı yâri iştdikçe gönül geliyor

Dem-i ezelde geçen lezzet-i hîtâb saña

7 Verirdi pertev-i nazmıñ cihâna ârâyış

Emîrî hem-dem olaydı o âfitâb saña

85

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Gönül ederse o şeh luft ile hîtâb saña

.....¹³⁶

2 Gelir hezâr belâ her nefesde icâda

¹³⁶ Divanda şair bu kısmı boş bırakmıştır.

Ne zîb ü fer veriyor cilve-i şebâb saña

3 Cism-i serîr- sa' âdet kıyâs eder kendine
Naşîb olursa kime baht-ı intisâb saña

4 Niķâb ile seni gördü mü bu dil esîr oldu
Ne hâle geldi baķâ kimse bî-niķâb saña

5 Zaman gelir seni bî-ihtiyâr uyandırırılar
Yeter bu cilve-i ğaflet getirdi h'âb saña

6 Zaman-ı devlet-i hüsnün geçer biter ğaflet
Ne söylesem bilemem ey cefâ-meâb saña

7 Güzel beĝim oķu dîvânını Emîrî nin
Getirdim işte pesen-dîde bir kitâb saña

86

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Olunca bâr-ı girân-ı haķ-ı müşk-nâb saña
Getirdi âķ dilîñ ' aksi ıztırâb saña

2 Zuhûr-ı haķ ile hüsnüñ tebeddül etse nola
Fenâ-yı ' âlemi iķbâr eder kitâb saña

- 3 Gülün bu rağbeti olmazdı bâğ-ı ‘ âlemde
 Hüşûla gelmese andan eğer gülâb saña
- 4 Murâdı gülşen-i vaşlıñda şişe çekmekdir
 Ten-i ğanemde henüz teşnedir kebâb saña
- 5 Bu ân u ‘ işve ü la’ l ü nigâh u kâkül ile
 Revâ mıdır diyelim mâh u âfitâb saña
- 6 Sücûda başladı sinâ huzûr-ı ğamzende
 Verir pîyâle-i nahvet ne âb u tâb saña
- 7 Geçen zamanları fikr eyledikçe hayrânsın
 Emîrî oldu bu ‘ âlem hayâl-i hûb saña

87

Mefâ’ilün Fe’ilâtün Mefâ’ilün Fe’ilün

- 1 Edeb ki eyledi ‘ işmetle intisâb saña
 Perestiş eylese şâyestedir hicâb saña
- 2 Yağardı bâriqa-i hüsn-i mâsivâ-i sûzıñ
 Olursa bâr-ı semender eğer niķâb saña
- 3 Değil ğabâb u ‘ araķ-ı câm bâdedir bir bir
 Hezâr gözle baķar sâğar u şarâb saña
- 4 Olurdu âteş-i ğasretle dâğ-dâr-ı derûn
 Baķaydı revzen-i gerdundan âfitâb saña

5 Hatt-ı âver oldu gönül ol civân-ı câñ-perver
Getirdi hâşiyeli bir güzel kitâb saña

50 b

6 Nedir humâr-ı nigâhında cilve-i bî-ğış
Verir leâfet-i mesti şarâb-ı bâb saña

7 Emîrî etmez isen intizâm-ı şıdk-ı umûr
Cenâb-ı fâhr-ı risâlet eder ʿitâb saña

88

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Niğâb şeklini verdi bu şeb hicâb saña
Yaşıdı baq ne güzel kırmızı niğâb saña

2 Güzelden ayrılamaz keyf ü nâz u istignâ
Şarâb şunmada her dem o la' l-i nâb saña

3 Hatt-ı ʿizârîñi arz eyle rûz-ı maşşerde
Şorarsa Hâzret-i Mevlâ eğer hesâb saña

4 Bu ʿabd-i şadıķıñı şâ' irân meyânından
Yaşıdı doğrusu bu hûsn-i intiğâb saña

5 Ne söylesem saña fehmi eylemezsin ey mağrûr
Geline hat o zaman eylerim cevâb saña

6 Niçin şadâkat-ı ‘uşşâkı etmedin idrâk
Saña eder dil-i ye’s-âvârem hîţâb saña

7 Eder Emîrî hezârân nümûneler izhâr
Şanır mısın a güzel olmaz inķilâb saña

89

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Her ne cevri etsen şikâyet etmem ey âfet saña
Korķarım cevri eylemek lâkin olur ‘âdet saña

2 Kıymeti dünyâda değerken cevher-i cismiñ saña
Çeşm ü ebrûlarda vermiş başka bir kıymet saña

3 Bir nigâhından bulur derd-i derûnuñ iltiyâm
Bu ne sırdır hasta çeşmiñden gelir şîhhat saña

4 Kalmasın ferdâya şekvâ eyledim biñ âh u zâr
Mest eder ğaflet şarâbı vermedim mühlet saña

5 Bu kadar ebrûlarda bir îmâ-yı şefkat kim meĝer
‘İşve mihrâbında olmuş cevri için niyyet saña

6 Eylemiş bir mişli yok ma‘şûkı görmek arzu
Hüsn-i müsteşnâyı taşsîş eylemiş hılķat saña

7 Nâz u istiğnâdan eyler mi Emîrî iştikâ
Nâz u istiğnâda vermiş başka bir zînet saña

90

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Çeşm ü ebrû hâl ü giysû vermedi râhat saña
Bir belâ oldu gönül her nâzenîn âfet saña

2 Pertev-i hüsnüñ yaçar nûr-ı nigâh-ı 'âşıkı
Âfitâbım mümkün olmaz eylemek diğkat saña

3 Dâr u dünyâda baña her lahza cevr et kim ola
Rûz-ı maşşerde şikâyet bâ' is-i vuşlat saña

4 Ye's ile âyîne-i ekvâna etdikce nigâh
Biñ belâ yüz gösterir 'âlemde her sâ' at baña

5 Saklama 'âşıklarından cilve-i dîdârıñı
Ey melek-sûret budur şükrân-ı ni' met saña

6 İftihârımdır benim cevriñ façağ havfim budur
Olmasun cevr ü cefâ etmekte bir zahmet saña

7 Nûr-i 'aynim ağladır yârın seni bir renc-i humâr
Neşve-i câm tarâb vermiş bu gün gaflet saña

51 a

8 Bir tabîb-i ‘aşk Emîrî nabzıma bağıdı dedi
Terk-i cân etmeğdir ancak çâre-i şıhhat saña

90**Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün**

- 1 İnfirâd-ı meslek olmuşdur gönül ‘âdet saña
Herkesin nûş etdiği şerbet değil kısmet saña
- 2 Ah ey insân-ı kâmil ey hakîm-i bî-ğaraz
Nerdesiñ artık zuhûr et olmuşum hasret saña
- 3 İster erbâb-ı ğınâdan kıl beni ister faķîr
Ey felek dünyâ için ben eylemem minnet saña
- 4 İctinâb eyle nifâķ u fitneden tâ ey gözüm
Gelmesin bu hastalıķdan soñra bir ‘illet saña
- 5 Gürk-i ğun-rîz olma insân-ı ‘adâlet-meşreb ol
Gürk isen la‘net saña insan isen raķmet saña
- 6 Hânımânın ğaldı sen girdin zemînin altına
Verdimi bir fâide ey mürtekib rüşvet saña
- 7 Ey Emîrî deşt-i ğamda bir ğazanfersiñ bu ğün
Zaķmdâr-ı miķnet olduķça gelir cür‘et saña

92

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Böyle meşreb lâyıķ olmaz ey peri-sûret saña
Hoş gelir bilmem niçin târân ile şöhet saña
- 2 Râzıyım her cevrine etmem niyâz-ı 'âţifet
Belki âğâz-ı niyâz etsem verir şıķlet saña
- 3 Ka'be-i 'aşķında 'uşşâķı fedâdır niyetin
Niyetinden dönme artık Hâķ verir kuvvet saña
- 4 Ben seniñ hayrânınım sen hâlime hayrettesin
Sen baña hayret verirsin ben dağı hayret saña
- 5 Şem' in ey pervâne kâni' ol uzakdan seyrine
Âteş-i sûzan değil mi şem' -i ķurbiyyet saña
- 6 Bir gün olsun etmedin mihrâb-ı nâza ser-fûru
Ėâliba cevri etmek oldu 'âşıķa tât' at saña
- 7 Etmedi yâriñ saña bir gün Emîrî iltifât
Devri bed fercâm-ı dünyâ vermedi râhat saña

93

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilatün Fe'ilün

- 1 Ey vefâsız diyemem yâr-ı vefâkâr saña
Varsın ağıyâr desin yâr-i kerem-kâr saña
- 2 Beni hâmûş görüp sâde derûn zân etme
Nelerim var hele bir sînemi gel yâr saña
- 3 Seni ağıyar ile gördükde ümidim kesdim
Ta o günden beridir ben demedim yâr saña
- 4 Ey şabîbim azıcık hâlîne raḥm eylemedin
Bu kadar ârz-ı niyâz etdi bu bîmâr saña
- 5 Hâlimi az mı beyân eyledi pinhân u ‘ayân
Dil-i bîçâre ile dîde-i ḥun-bâr saña
- 51 b**
- 6 Mest idiñ diñlemediñ derdini yoksa bu gönül
Â gözüm söyledi tekrâr be tekrâr saña
- 7 Nazârımda küçülür encum u mâh u ḥurşîd
Onlara bir de nazâr eylesem ey yâr saña
- 8 Müşterek olsun Emîrî saña ey tâcir-i ‘aşq
Ne kadar olsa zarar cümle baña kâr saña

- 1 Eylemez fâide etsem yine tekrar saña
Hep demişdim dil-i zârımda ne kim var saña
- 2 Âhîrî dilber-i nâzik- dilî taşdı^ç etdiñ
Ne dedimse â gönül eylemediñ ^çâr saña
- 3 Hep seniñ cilveleriñ eyledi mecbûr beni
Söyledim hâl-i dil-i zârımı nâ-çâr saña
- 4 Şefkat ihtâr ederim sende yok ammâ şefkat
Şefkatiñ olsa ne hâcet idi ihtâr saña
- 5 Nedir ol nuţk-ı revân-bağş-ı mesîhâ-meşreb
Başka zînet getirir şîve-i güftâr saña
- 6 Etmedi zerre kadar kalbine te'sîr-i niyâz
Elveda^ç etmeğe geldim bu gün ey yâr saña
- 7 Kan yutar bir de Emîrî saña dil-dâr demez
Şimdiden şoñra mübârek ola ağıyâr saña

95

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 Vâsıl olduñ ey gönül ol yâre devletdir saña
Devlet ü iqbâl-i dünyâ der-sa^ç âdetdir saña

- 2 Sa‘y ile iqdâmı zaḥmet şanma mülk ü millete
İhtiyâr-ı zaḥmet et benden naşîḥatdır saña
- 3 Ben ferâmûş etmedim ḥâla demekdir ey gönül
Yardan her bir cefâ kim gelse ni‘ metdir baña
- 4 Ey gönül bilsen ne âfetdir o şûh-ı ‘ işve-kâr
Her cefâsı bir şafa her cevri re‘ fetdir baña
- 5 Emr onuñ ferman onuñdur ḥükm onuñ meydân onuñ
Taḥt-ı dilde ḥusrev-i mülk-i melâḥatdır saña
- 6 Nakşa bakmak kudret-i nakşı tezkîr etdirir
Vech-i ḥûbâna nazar kılmak ‘ ibâdetdir saña
- 7 Ey Emîrî cebr ü ‘ usretten mu‘ arrâ sözleri
Bilbedâhe söyleten ‘ âli ṭabî‘ atdır baña

96

Fâ’ilâtü Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

- 1 Çünkü cânân ey gönül ol mâh-peykerdir saña
Şimdiden sonra bütün dünyâ sitem-kardır saña
- 2 Ey Gönül cevlân-gehiñdir ravza-i lâhût-i ‘ aşk
Ḳadd-i cânân şanki bir naḥl-i mücevherdir saña

3 Ğayret-i ‘aşq ey gönül mahşer kıopardı başına
Yâr ile ağıâr şimdi hep berâberdir saña

4 Mâhı geçip olsada âhım girî-bân çâk eder
Sevdiğim eğri başkanlar söyle kimlerdir saña

52 a

5 Sâğar u mey sâcid-i dîdârın olsa çok mudur
Nâzdir şahbâ-yı nâmîñ ‘işve sâğardır saña

6 Böyle rahşân hüsn ile hürşîd hemşireñ midir
Yoksa çarhın bedr-i tâbânı birâderdir saña

7 Ey Emîrî şî‘r-i pâkiñ zer gibi kıymetlidir
Hâkipâ-yı dil-rüba iksîr-i ekberdir saña

97

Fâ’ilâtü Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Ğâzelenmiş feyz-i kevşer rû-yı âl olmuş saña
Pârelenmiş bû-yı ‘anber hat u hâl olmuş saña

2 Şâm-ı ‘ıydın feyzi şems-i nev-bahârın şafveti
Kâkül-i yektâ cebîn-i bî-mişâl olmuş saña

- 3 Sûret-i Īsâ'nın almış şeklini bir pâre nûr
Vaşl-ı dendânın şafâsiyle hılâl olmuş saña
- 4 Şu kesilmiş cevher-i âyîne-i hürşîd ü mâh
Dest-şû-yı nâz için âb-ı zülâl olmuş saña
- 5 Sâye şalmış tûde-i ikşîre kudret hâmesi
Tûtîyâ-yı çeşm ü meyl iktihâl olmuş saña
- 6 Hâr-ı müjgân incidir nûr-ı nigâh-ı 'işmetiñ
Vech-i 'uşşâka nazar şalmağ muhâl olmuş saña
- 7 Tıfl iken sevdiñ sen ol pertev-feşân meh-pâreyi
Gâh bedr olmuş Emîrî gâh hilâl olmuş saña

98

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 'Ârızıñ bâğ-ı hayâda sîb-i âl olmuş saña
Pençe-i nâziñda 'işmet portakâl olmuş saña
- 2 Vâjgûn bir meslek-i revnağ-ıtrâz açdıñ yine
Şevk-ı 'âşık bâd-ı hışm-ı celâl olmuş saña
- 3 Âfitâbım muqtezâ-yı devr-i 'âlem böyledir
Hağ-ı vech-i enveriñ hağ-ı zevâl olmuş saña
- 4 Nâzenînim dūd-ı âh-ı 'âşıkı aldıñ yeter
Cilve-pîrâ hağ değil reng ü bâl olmuş saña

5 Meh husûfundan olur dilgîr-i şems-i müstenir

‘Âşıkîñ te ‘şîr-i derdinden melâl olmuş saña

6 Gerd-i rû-yi bî-mişâliñde nümâyân haç değil

Âh-ı ‘âşık-ı perde zîb-i infi‘âl olmuş saña

7 İntizâm aldı Emîrî ma’rifet lu’lu’ları

Rişte-i feyz-i Hudâ silik-i lâl olmuş saña

99

Fâ’ilâtü Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Reng-i ‘işmet gâze-i ruhsâr-ı âl olmuş saña

Jâle-i nûr-i seher hûy-i cemâl olmuş saña

2 Feyz-i endâmîñ eder reşk-âver-i âb-ı hayât

Selsebîl-i nûr-i cûy iğtisâl olmuş saña

3 Bir cihân dîger-i kudretsin ey hürşîd-i nâz

Hâl-i rûyın kevkeb-i burc-i kemâl olmuş saña

4 Nesc olunmuş reng-i gül nâr-ı şu‘â-ı mihr ile

Sofra-i nâz u edâ da dest-mâl olmuş saña

5 Olmamış tûbâ-yı cennet nâ-bicâ ser-ber zemîn

Vaşf-ı reftârın işitmiş pâyimâl olmuş saña

52 b

6 Hâl-i vechin câdu-yı beytü'l haram-i mu'cizât

Nuḡ-ı İsa mâye-i sihr-i helâl olmuş saña

7 Olmamış vâşıl Emîrî şâ'irân bu mevki'e

Şüphesiz luḡ-ı cenâb-ı zu'l-celâl olmuş saña

100**Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün**

1 Şükker-i huld-ı şafâ la'l-i zülâl olmuş saña

Kevser-i bâğ-ı beḡâ şîrîn maḡâl olmuş saña

2 Âteş almış reng-i gönca mezc olunmuş selsebil

Hânumansız-ı 'avâlim rû-yı âl olmuş saña

3 Fıtratuñ fevķindedir meh-veşlerin ey meh-liḡâ

Başka bir şûretde iḡsân-ı kemâl olmuş saña

4 Naḡvet-ârâsıñ kelâmıñ lâl eder 'âşıkları

Tâc-ı ferḡ-ı meḡharet cîm-i celâl olmuş saña

5 Mûnisimdir Zülfiḡâr-ı ġamze ey vech-i ḡasen

Âh-ı sevda-puş ile gönüm celâl olmuş saña

6 Sensiñ ol gencîne-i ḡüsn-bahâ-yı bî-miḡâl

Leblerin yâḡût dendâniñ leâl olmuş saña

7 Fırşat-ı dünyâya aldanma Emîrî şâkir ol
 Kıl nazar geçmiş zamanlar hep hayâl olmuş saña

101

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

1 La' l u hâliñ nûrî reng-i lâ-yezâl olmuş saña
 Nûr-ı vechiñ âfitâb-ı bî-zevâl olmuş saña

2 Rû-nümâdır revnâk-ı hüsnünde sırr-ı inşibâğ
 Göz siyeh, leb kırmızı ruhsâr âl olmuş saña

3 Ey meyân-ı dil-ber-i nev-ı işve pek bârikesiñ
 Âh ı aşıkdan mı ı ârız za' f-ı hâl olmuş saña

4 Lezzet aldım yâri sînende büyötmekden göñül
 Dâimâ ma' şûk-ı tıfl hurde-sâl olmuş saña

4 Reng-i gülgûn-ı şafaqla işlenip bir kıt' a nûr
 Selsebîl-i nâz için bir peştimâl olmuş saña

5 İnfikâk etmez yanıñdan gerdiş eyler bî-ħicâb
 Sâkiyâ binti'l-ı ineb gûyâ helâl olmuş saña

6 Şavm-ı gam oldu Emîrî' id-i şevka munçalib
 Rü'yet-i ebrûsı cânânıñ helâl olmuş saña

102

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 Bu hayâ feyz-i Hudâ-yı lâ-yezal olmuş saña
Bu edâ luğf-ı Cenâb-ı zu'lcelâl olmuş saña
- 2 Gül-nihâl-i bâğ-ı huldın sâye-i feyz-âveri
Canlanıp kevşerle kıdd-i nev-nihâl olmuş saña
- 3 Çarha başdın âferîn ey şûh-ı pâ-y-ı 'işmetiñ
Mîhr ü meh şanma felekle pâyimâl olmuş saña
- 4 Söylemiş biñ nâz ile cânân baña 'âşık mısın
Bir kelâm-ı muhtaşardan biñ suâl olmuş saña
- 5 Bezm-i vaşla geldi bir kerre o hûr-i mest-i nâz
Bu cihân bir gün gönül cennet-mişâl olmuş saña
- 6 Bir mükemmel mağla' -ı yektâ gibi hüsnüñ lañif
Nâz u istiğnâ-edâ rengîn meâl olmuş saña
- 53 a**
- 7 Hep benimle etdiğin şoşbetleri terk eylediñ
Bilmedim gitdi bu günlerde ne hâl olmuş saña
- 8 Gerden u ebrû-yı cânâna Emîrî kııl nazar
Mîhr ü meh ârâyiş-i bezm-i vişâl olmuş saña

103

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 Ğâze-i feyz-i şeher ruhsâr-ı âl olmuş saña
Bir 'mûdî nûr- kıadd-i bî-mişâl olmuş saña
- 2 Şun' -ı hâk bir kıı' a-i yâkûtu etmiş nerm-nâk
Rûh ile memzûc olup la' l-i zülâl olmuş saña
- 3 Rengi olmuş âteşin nûru siyâha munğalib
Bû-yı miski eylemiş târâc-ı hâl olmuş saña
- 4 Şafvet-i nûr-ı şafağ âyîne şeklin bağlamış
Zînet-efzâ gerden-i feyz iştîmâl olmuş saña
- 5 Gevher-i şebtâb olmuş 'ârızîñ reşkinden âb
Âkmış inbîk güle hûy-ı cemâl olmuş saña
- 6 Şıçramış nûr-ı ezel fevvâre-i tağdirden
Kudret-i feyz-i ebedle yâl u bâl olmuş saña
- 7 Ey gönül mest-i şafâsîñ cilve-i didârdan
Len-terânî perdesinden mi suâl olmuş saña
- 8 Bu 'anâşırdan değıldir ol perîniñ hilğati
Ey Emîrî Hâkķı tavşîfi muğâl olmuş saña

104

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 Hıkmete sa' y ile lâzımdır hakîm olmak saña
Lâyık olmaz şâhib-i fikri ' aqîm olmak saña
- 2 Haşletîñ tehzîbine sa' y eyle insanlık budur
Ey gönül inşâf kııl düşmez leîm olmak saña
- 3 Kâtım ol rûşen-dil ol hikmet-nümâ ol ' ârif ol
Lâyık olsun bezm-i ' irfâna nedîm olmak saña
- 4 Vağdet-i Mevlâdan özge şûret etmez âşikâr
Nâzır-ı âyîne-i şun' -ı kadîm olmak saña
- 5' Ârif ol uğraşma derk-i sırr-ı zâtu'llah ile
Müstea' ddir küh-i Mevlâ-yı ' alîm olmak saña
- 6 Ey gönül küfrân-ı ni' met eylemek lâyıq değil
Az mıdır per-verde-i nâz u nâ' im olmak saña
- 7 Bilme kendinden bu isti' dâdı dâim şâkir ol
Luğf-ı Mevlâdır Emîrî müstaqîm olmak saña

105

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 Bâis-i ‘âr u hacâletdir leîm olmak saña
Hüsni hulk ister çalış düşmez sakîm olmak saña
- 2 Bir mükerrem cisme mâlik ‘aql u ‘irfân ehliñ
Lâyık olmaz ey gönül ehl-i cahîm olmak saña
- 3 Olmayınca sine-çâk-ı hâr-ı miñnet gül gibi
Bâğ-ı râhatda naşîb olmaz muķîm olmak saña
- 4 Görmeyince âteş-inbîķ-i mihnet mey gibi
Kabil olmaz vâşıl-ı bezm-i harîm olmak saña

53 b

- 5 Habs-i esdâf-ı ğam-ı dünyâyı çekmekle olur
Herkesi kıymetli bir dürr-i yetîm olmak saña
- 6 Bir tabîb-i hâzîķ (u) şâhib-i dil etmezse ‘ilâç
Mümkün olmaz malik-i tab‘-i selîm olmak saña
- 7 Gerçi ‘âcizsiñ Emîrî ni‘met-i bî-ğâyedir
Mazhar-ı feyz-i tarîķ-i müstaķîm olmak saña

106

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

- 1 Hûn oldu dil ğamıñla inân söylerim saña
Baķ reng-i rûy-ı alına ķân söylerim saña

- 2   Aql-1 Őu ur-1 halk-1 cihân sendedir b t n
Gencîne-i cevâhir-i cân söylerim sa a
- 3 Bi  cünbiş-i le afet ile eylesen h r m
T vus-1 b -naz r-i cinân söylerim sa a
- 4 Her cilvede tebeddül eder n r-1 z neti n
Geh m h u gâhî mihr   cihân söylerim sa a
- 6 H yr nıyım le afet-i yektâ-yı  al  atı n
Revna -ter z-1 kevn   mekân söylerim sa a
- 7 R h m g r ra düŐme güzellik revân olur
  âdet budur ki r h-1 revân söylerim sa a
- 8 Verdi  Emîrî gönlünü   işveye
Müşkil-pesendir   âlem-i an söylerim sa a

107

Mef' l  Fâ'ilâtü Mefâ'il  F 'ilün

- 1 Hüsnün görünce m h-1 cihân söylerim sa a
Ya  fit b-1 lem  a-feşân söylerim sa a
- 2 N r-1 ezel h m re-i hüsnünde ber  vurur¹³⁷
 r yiŐ-i zemîn   zamân söylerim sa a

¹³⁷ Şair divanında bu kısmı urur Şeklinde yazmıştır.

- 3 Hürşid-i bî-mu'âdil u mâh-ı bi-gânesiñ
Mihr ü mehin yanında 'ayân söylerim saña
- 4 Ey zîb-i sûmenât-ı melâhât bu naqş ile
Nesh-âver-i cemâl-i bütân söylerim saña
- 5 Güft ü şenîd-i' aşkı 'adüvv duymasın aman
Meclis müsâ'id olsa niñân söylerim saña
- 6 Mevc-i niyâza tâb getirmez o mest-i nâz
Ey dil yanında etme figân söylerim saña
- 7 Bir gün kûlun Emîrî ye rahm eylesen n olur
Biñ kerre ben aman aman söylerim saña

108

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 Gül-gönca-i hadîka-i an söylerim saña
Luğ et bırak bu nâzı amân söylerim saña
- 2 Feyz-i hayât hânde-i la'linde berķ vurur
Rûh-ı revân u cism-i cihân söylerim saña
- 3 Hañ-ı ruğ üzre ey hâm-ebru keşîdesiñ

Ser-sûre-i laîf-i duhân söylerim saña

4 Âhvâl-i ‘aşkı söyleyemem âh şimdi ben
Bir şûha ‘âşık ol o zaman söylerim saña

5 Terk et belâyı soñra çekersin belâsını
Ben şimdiden bu hâli ‘ayân söylerim saña

54 a

6 Bir zînet-i mûkinedir gâze-i cemâl
Efsâne-i cihâmı yalan söylerim saña

7 Ol râzdan-ı şîve-i ‘aşkın ki hâlîmi
Bî-ihtiyâc-ı nuḡ-ı zebân söylerim saña

8 Sen de bu ‘aşk ‘âleminiñ bâğ-bânısın
Lâzım Emîrî tâze fidân söylerim saña

109

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Âşinâ-yı nabz-ı dil bir nev-civân lâzım saña
Bir tabîb-i hâzık-ı hikmet-beyân lâzım saña

2 Kâbil olmaz ruhsuz ‘âlemde tezyîn-i hayât
Bir cihân-ârâ civân-ı dil-sitân lâzım saña

3 Jâle-bâr et giryeyi ol gonca olsun ḡande-nâk

Nev-bahâr etdi teķarrüb gül-sitân lâzım saña

4 Kendini ser-güşte-i girdâb-ı hayret eyleme
Ey gönül fülk-i tevekkülde mekân lâzım saña

5 Eylemek mümkün mü sîb-i mihri dest-âvîz-i ‘aşk
Yâre taķdîm etmeğe bir armağan lâzım saña

6 Ey büt-i sîmîn-beden elden bırakma gönlümü
Bir gümüş âyînesiñ âyinedân lâzım saña

7 ‘Âlem-i ‘aşka Emîrî hâliñi ‘arz etmeğe
Lafz-ı bî-güftâr-ı nuķ-ı bî-zebân lâzım saña

110

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Ey gönül havf-ı cenâb-ı müste‘ân lâzım saña
Rab-ı kalb et Hakk’a feyz-i hâverân lâzım saña

2 Terk-i hubb-ı ‘izz u şandır sermedi bir ‘izz u şân
‘Âlem-i fânîde terk-i ‘izz u şân lâzım saña

3 Da‘vet-i ceng ü cidâl etdiñ raķîb-i hâini

Ey gönül destînde tîğ-i hun-feşân lâzım saña

4 Fikr-i hüsnüñ zîb-i ʔab^ç -1 dâğdâr etsem nola
Gonca-i nâzik edâsıñ gül-sitân lâzım saña

5 Kalmamış bir sâye-i naḥl-i kerem ey murğ-ı dil
Kâf-ı istiğnâda şimdi âşiyân lâzım saña

6 Etmedi ḥazm u sükûtuñ derdine bir fâide
Âsitân-ı yârede ref^ç -i figân lâzım saña

7 Telḥ-kâm oldu Emîrî miḥnet-i eyyâm ile
Nüktedân bir dil-ber-i şîrîn-i zebân lâzım saña

111

Fâ'ilâtü Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

1 Ey gönül bir nâzenîn-i dil-sitân lâzım saña
Mürde-i bî-ruḥsuñ rûḥ-ı revân lâzım saña

2 Sevdiğim dûr eyleme ḥâk-i deriñden gönlümü
Gül-sitân-ı hüsn için bir bâğ-bân lâzım saña

3 Şaḳlama nûr-ı nigâhımdan ç arûs-ı hüsnüñü
Nurdan bir perde-i pertev-feşân lâzım saña

4 Dâimâ şeb- zinde-dâr-ı dergehiñ olsam nola
Gevher-i ç âlem-bahâsıñ pâs-bân lâzım saña

5 Olmasın huşyâr h̄'âb-ı nâzdan ol mehlika
 Âsitânında gönül terk-i figân lâzım saña

54 b

6 Bezm-i yâre vâsıl olmağ ey gönül eshel değil
 Tâli' -i ferhunde baht-ı kâmurân lâzım saña

7 Zulmet-i miḥnetde olduñ ey gönül güm-gerde râh
 Pertev-i tevfiğ-i Rabbi müste'ân lâzım saña

8 'Unşur-ı hestî Emîrî oldu râm-ı süfle-gâh
 Lâ-mekânda bir mekân-ı bî-mekân lâzım saña

112

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

1 Çok değil meftûn u ḥayrân olsa hep 'âlem saña
 Çokdur âdem benzemez 'âlemde bir âdem saña

2 Her ḥabâb bâde olmuşdur meğer bir çeşm-i şevk
 Öyle fehmi etdim ki meftûn oldu câm-ı Cem saña

3 Sen baña bağıdıçça ben ḥayrân u ser-gerdânîmim
 Pek yakışmışdır beğim süslü siyah perçem saña

4 Sen surûra beñzemezsın başkadır sende vefâ
 Âferîn bir gün beni terk etmedin ey ğam saña

- 5 Sûr-ı dâim olsa dünyâ yok naşîbiñ ey gönül
Görmedikçe nâzenîniñ sûr olur mâtem saña
- 6 Etmedin vâsıl murâda nâ-murâd etdiñ beni
Nâ-murâd olmak için ben inkisâr etdim saña
- 7 İntizâm-ı ‘âlem olmuşdur Emîrî maṭlabıñ
Ḥayf kim gerdûn mûmâşât etmedi bir dem saña

113

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

- 1 Münḥaşırdır yâ Resûlallah ‘uluvv-i şân saña
İndi gökden şânını tebcîl için Qur’an saña
- 2 Öyle mestim ḥâke indiñ ‘arşdan zan eylerim
Ḥâkden seyrân-geh olduḡda bu nüh-eyvân saña
- 3 Bedr-i nûr-efşân mıdır yoksa şeb-i mi‘racda
Şaf bir vicdanla etmiş âsmân imân saña
- 4 Ol kadar şevḡ-ı mürüvvet mihr-i vicdânında var
Kim gelir her bir ḥaṭâ bir cevher-i tâbân saña
- 5 Eyledi gencîne-i rahmetden ey ḥulḡ-ı ‘azîm
Efser-i levlâk-i zât-ı kibriyâ iḥsân saña
- 6 Tuḥfe-i kemterdir et ‘âlî-cenâbâne ḡabul

Yâ Resûlallah fedâ etmiş Emîrî cân saña

114

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Yâ Resûlallâh ne lâzım başka bir bürhân saña

Mu' cizât-ı a' zam-ı bâki yeter Qur'an saña

2 Sensiñ ol âyine-i nûr-ı rumûz-ı sermedi

Hep nümâyandır nuķûş-ı zâhir ü pinhân saña

3 Sensiñ ol maħbûb-ı yektâ-yı cenâb-ı müste'ân

Evliyâ vü aşfiyâ kurbân ederler cân saña

4 Ser-firâz-ı mâsivâdır kâm-yâb-ı rûzigâr

Eyleyen candan ħulûş-ı ħalb ile imân saña

5 Ben siyah-dil bir gedâ sen âfitâb-ı muħteşem

Bende yoķ taķdime lâyık bir dil-i raħşân saña

6 Şems-i berķ-efzâ delîl-i şafvet-i vicdândır

Arş (u)ferş etmiş ħulûş-ı ħalb ile imân saña

7 Tîğ-i mevte cân verir beyhûde mi ħalk-ı cihân

Hep olurlar feyz-i bâķi kesb için kurbân saña

55 a

8 Z̄enb ü ' işyânım getirdim âsitân-ı ' afvîña
Neyleyem yokdur elimde tuhf-e-i şâyân saña

9 Hep seniñ hükmüñdedir ma' mûre-i kevn ü mekân
Ben de arz etdim kabul et bir dil-i virân saña

10 Bu Emîrî ' abd-kemterdir siyeh-rû-i bendedir
Ey mu'azzam pâdişâh-ı kişver-i ğufrân saña

115

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 İnfî'âl etdiñ niçin bilmem ne yaptım ben saña
Bir zarar gelmezdi ey âhû-nigeh benden saña

2 Sevdiğim rûhum dedimse bir haţâ mı eyledim
Ben seni sevdim deseydim hışm ederdîñ sen baña

3 Yok güzellerde nazîriñ kibriyânîñ luţfudur
Vech-i zîbâ hoş-edâ billurdan gerdân saña

4 'Âleme karşı benimde kadrime eyle kıyâs
Oldu dünyâ ben seni sevdim diye düşmân baña

5 Eylediñ mâdem ki va'diñde bir kız-b-i irtikâb
Cennetiñ ğılmânı olsan bakmam artık ben saña

6 Hâlime ağlardîñ ey meh külbe-i aĥzânıma

Câm-ı hürşîd-i felek yapsaydı bir revzen saña

7 İnkisâr etmem seninçin eylerim her dem du'â
Sevdiğin münkâd ola ey yâr-i müstahsen saña

8 Oldular ehl-i hâsed hânçer-i bedest-iftira
Ey Emîrî lâzım olmuşdur demirden ten saña

116

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Mihr-i 'ismet şu'le-bağış-ı i'tibâr olsun saña
Çeşm-i himmet dûr-bîn-i ibtişâr olsun saña

2 Şun'ına âyinedir hep cüz ü kül bir şâni' in
Kağre-i kem-yâb bağr bî-kenâr olsun saña

3 Müstetirdir bir cihânın kudreti bir zerrede
Zerre-i nâçiz-i şems tâb-dâr olsun saña

4 Hem-ser-i 'arş ile fark-ı 'ismetin tâ öyle kim
Mihri gerdûnuñ çeleng-i iftihâr olsun saña

5 Bî-kesim yâr u zahîrim yok bu 'âlemde deme
Müstağîm ol şâdık ol her zerre yâr olsun saña

6 Rind-i 'ârif-sîret ol âyine-i rûşen-dil ol

Feyz-i gûnâ gûn-i hesti âşikâr olsun saña

7 Ey gönül ağla Hüseyn-i kerbelânın ‘aşkına
Eşk-i çeşmiñ tâki dürr-i şâh-vâr olsun saña

8 Bürd-i ğayzı germi-i hışmı Emîrî eyle terk
‘Âlemiñ her faslı tâ kim nev-bahâr olsun saña

117

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Kurb-ı vaşla ‘aşk-ı cânânın delîl olsun saña
Sen halîl-i hasret ol âteş sebîl olsun saña

2 Hâlîkı taşdıķ için öz nefsiñe peygamber ol
‘Âlemiñ her zerresi bir Cebraîl olsun saña

55b

3 Cû-yı bâĝı seyr ederken sâye şalsın kıadd-i yâr
Şâh-ı tûbâ cilve-sâz-ı selsebîl olsun saña

4 Bâiş-i zevķ-i dil olsun mâil-i telh olsa da
‘Aşk-ı cânân hem mizâc-ı zencebîl olsun saña

5 Ey gönül cevrinde cânân infirâd eyler saña
Bu temâyüz bâiş-i kıadr-i celîl olsun saña

6 Âb-1 eşk ü nûşin-i miñnet saña olsun ğıdâ
Râh-1 vuşlatda ğam-1 cânan ħalîl olsun saña

7 Tesliyet-i baħş-1 ħulûb olmaħdan etme inħirâf
Bu şabî‘ at bâiş-i ecz-i cezîl olsun saña

8 Ey Emîrî rü‘yeti her zerreñiñ bir vechi var
Mâsivâ-i âyine’ vech-i celîl olsun saña

118

Fâ’ilâtü Fâ’ilâtün Fâ’ilatün Fâ’ilün

1 Mürşid-i feyz-i hüdâ zihn-i fehîm olsun saña
Rehber-i ‘izz ü ‘alâ fikr-i selîm olsun saña

2 Ma‘ rifet gül-zârına revnağ-fezâ bir gül gibi
Ĥüsn-i ħulķ u zînet-i reng ü şemîm olsun saña

3 Bârigâh-1 müsteâna bâ‘ iş-i ħamd-i ‘azîm
Sû-i ħâl-i merdüm-i nâ-müstakîm olsun saña

4 Ķalbiñi cevher-nümâ-yı şafvet et tâ kim müdâm
Luřf-1 Mevla mâĥi-i naķş-1 saķîm olsun saña

5 Gonca-yı vaķt-i seĥer bâd-1 şabâ eyler küşâd
Feyz-i ħaķ gül-zâr-ı ‘âlemde nesîm olsun saña

6 İlticâ-yı ‘âcizâne-i desti red etme ‘ayân

Destgâr-i bî-kes ol ecr-i ' azîm olsun saña

7 Naşş-ı zıkrullâha sevķ eyle Emîrî tâ ki ķalb
Hem-nevâ-yı bülbül-i bâğ-ı na'îm olsun saña

119

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Oldular sâhîr-nigeh maħbûblar meftûn saña
Hey ne câdısın ki te'sîr eylemez efsûn saña

2 Tâ ki ğamzeñ dökdüğü ķanlar nümâyân olmasın
Yâķışır ey nâzenînim câme-i gül-gûn saña

3 İztirârı olsa da ğâhîce luţfet ' aşıkā
Şan'at-ı ħun-rîzi tâ kim olmasın ķânun saña

4 Ĥasret-i Leyla'yı terk eylerdi vâveyla ile
Sevdiğim etseydi bir ' atf-ı nazâr Mecnûn saña

5 Bir nigâhından olur divâne Eflâtûniyân
Âferîn-ĥvân olsa lâyıķ rûĥ-ı Eflâtûn saña

6 Öyle istignâ-pesend-i inziva ol kim gönül
Şadr-ı divân-ĥâne-i devlet görünsün dûn saña

7 Nûş-ı şahbâ-yı şafâ îrâş eder ğam neş'esi

Bir belâ oldu Emîrî bu dil-i maḥzûn saña

120

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilün

- 1 'Ârifân dil-dâdedir nûr-ı tecellâdan yaña
Cân atar pervâneler şem' -i şeb-ârâdan yaña

56 a

- 2 Ğaye-i hecr-i vişâli bir görür baḫdıḫça dil
Nâr-ı İbrâhim ile gül-zâr-ı Musadan yaña
- 3 Her ḫademde biñ ḫadem dünyâ olur bizden ba'îd
Sevḫ eder her bir nefes vicdân-ı 'uḫbâdan yaña
- 4 Zülf-i bî-câ nice taḫdîm eyler dûd-ı âhımı
Ey şaba vardıḫça ol şuh-ı dilarâdan yaña
- 5 Belki bir gün dest-i luḫfiyle baña bir gül verir
Gitmeḫe bâiṣ budur gül-zâr-ı ra' nâdan yaña
- 6 Yoḫdur anlarda tehârri etdiḫim nûr-i liḫâ
Eylemem 'aḫf-ı naḫar mihr-i şüreyyâdan yaña
- 7 Şadr ile re'sin miyânında şaşırdı ḫaldı el
Bir nigâh etmez yine dest-i temennâdan yaña

- 8 Var mı şahrâ-yı cihânda bî-ţaraf şâhib-şu‘ûr
Bir nigâh et çeşm-i diğkatle o şahrâdan baña
- 9 Râzı olsunda Hudâ isterse kıoysun dûzehe
Eyleme meyl ü heves Firdevs ü hurâdan baña
- 10 Ey Emîrî kıaldı hayretde bütün ehl-i ‘uğûl
Herc ü merc oldu bu ‘âlem şî‘r u inşâdan yaña

121

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

- 1 Oldum yine bir âfet-i devrâna mübtelâ
Bir mâh-ı bî-nażîr-i felek-şâna mübtelâ
- 2 Mârâna benzedi baña yârân şandığım
Oldum cihânda hasret-i yârâna mübtelâ
- 3 Bir gün cihânda râhat u ârâm görmedim
Oldum o gün ki gamze-i fettâna mübtelâ
- 4 Gördükçe yâri sûr eder eczâsı cismimiñ
Zîrâ bütün ‘urûğum o cânâna mübtelâ
- 5 Beytü’l-ğazen¹³⁸ denilse sezâdır bu ‘âleme
Gördüm cihânda herkesi ağızâna mübtelâ

¹³⁸ Bu kelime divanda “beyne’l-ğüzn “ şeklinde yazılmıştır ancak anlama uygun olarak biz “beytü’l-ğüzn “ şeklinde okuduk.

6 Bir yerde ki neşât-ı muhelliid bulunmaya

‘ Âkıl olur mu deb-debe-i şâna mübtelâ

7 Bir gül-şen-i şafâdır Emîrî o külbeden

Dünyâyı etdi seyr-i gül-sitâna mübtelâ

122

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 O güzel yâr cânımız değil a

Yetişen bir civânımız değil a

2 Biñ güzel olmuş olmamış bize ne

Dil-ber-i mihrîbânımız değil a

3 ‘ Âlem-i bî-ķarârı neyleyelim

Sermedi bir mekânımız değil a

4 Gelse de gitmesi berâberdir

Dâimâ mihmânımız değil a

5 Yanımızdan niçin çekilmezler

Rûķabâ dîde-bânımız değil a

6 Gül-i dünyâyâ i‘ tibârım yok

Gülşen-i bî-ķazânımız değil a

7 Neme lâzım Emîrî ģubb-ı cihân

Bir cihânımız değil a

56 b

123

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Her güzel mihrîbânımız değil a

Her çimen gül-sitânımız değil a

2 Cânımı her civâna şarf edemem

Cümlesi yâr-ı cânımız değil a

3 Eylemem dîgeriñ civânına meyl

Bâğ-ı dilde fidânımız değil a

4 Nice dünyâyâ rabt-ı kalb edelim

Ezelî bir mekânımız değil a

5 Ecnebi şûha rabt-ı kalb edemem

Hem-zebân-ı mihrîbânımız değil a

6 Edemem câhilân ile ülfet

Âşinâ-yı zebânımız değil a

6 Meyl-i dünyâ Emîrî etmeyelim

Mesken-i câvidânımız değil a

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Tezâllüm vaqt-i riqqât etmese bir cânı istıla
Hucûm-ı leşker-i dert etsin ol vicdânı istıla
- 2 ‘Ayandır çehresinden iddi’ âsında olan mağlûb
Hacâlet sarhı eyler çehre-i insânı istıla
- 3 O şehlar kim Skender sîret ü Cem-ğaşlet olmuşdur
Eder şiyt-i belendi kûbbe-i keyvânı istıla
- 4 Teğarrî etmesin dünyâyı beyhûde meh u hürşîd
Yazık kim bî-vefâlar eyledi meydânı istıla
- 5 Alınmaz zan ederdim değme bir şavetle burc-ı dil
Meğer kim ceş-i ğam etdi en evvel anı istıla
- 6 Ufûlu ehl-i feyziñ ‘âleme bir şâm-ı mâtemdir
Gurûb-ı şems ile zulmet eder devrânı istıla
- 7 Emîrî şübhe yok şâhib-zuhûr-ı mülk-i ma’ nâsıñ
Eder tab’-ı bülendiñ ‘âlem-i ‘irfânı istıla

125

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Yazık kim lâfezenler eyledi meydânı istıla

Nola ye's etse cümle şâhib-i ' irfânı istîla

2 ' Alâmettir kemâl-i hüsni-yâre olsa haţ zâhîr
Kemâlinde eder hâle meh-i tâbânı istîla

3 Olur nûr-ı ' adâlet şâhibi elbette ' âlem-gîr
Eder mihr-i münevver cevvi-i bî-pâyânı istîla

4 Bu gün eyler perestiş-i dîn-perstiş-gâh olan cânân
Muhabbet âteşi etmiş dil-i cânânı istîla

5 Zarûret vaqti fehm eyler refâhın qadrini âdem
Eder fırsat geçince intibâh insânı istîlâ

6 Gider âdem yine hasretle câyın bilse cennetdir
Bu ' âdetdir sefer vaqti gam eyler cânı istîla

7 Ne sendendir ne bendendir Emîrî bu felâketler
Sipihriñ hârişânıdır eden devrânı istîla

57 a

126

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Zîşt-i rûya nâkişü'l a' zâyâ ol hürmet-nümâ
Olma Haqqın verdiği bir ' ayb için nefret-nümâ

2 Pâyimâl olsun kıadd-i mevzûna mâlik olsa da
 ‘Arşâ-i cevr ü şehâda olmayan kıâmet- nümâ

3 Âferinler olmasın ol âyine-i vicdâna kim
 Her umûruñ ibtidâsında olur gâyet-nümâ

4 Dîde-i im‘ân ile bağıdım cihân mir‘atına
 Nağış-ı günâ-gûnı var ammâ ki hep vahdet-nümâ

5 Milleti dil-hûn eden bed-mâyelerden âh âh
 Bâtinen bî-‘işmet ammâ zâhiren ‘işmet- nümâ

6 Kendisi hâlâ eder da‘vâ-yı ‘adl ü iktidâr
 Herkesiñ ‘indinde her hâli iken la‘net-nümâ

7 Nağış-ı ‘ibretdir Emîrî anda dâim cilve-ger
 Dense lâyıķ tab‘ma âyîne-i hikmet-nüma

127

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1 Yânıma gelmez o mehrû olsada tal‘at-nümâ
 Pek uzaktadır dîdeden hürşid-i kıurbiyyet-nümâ

2 Hû-yı rû-yı âlına kıâbil mi hayrân olmamaķ
 Âteşiñ üstünde zîrâ âb olur hayret-nümâ

- 3 Tîrlerdir şanki bir şan'atla girmiş şîşeye
 ' Aksi müjgânın ki çeşminde olur şûret-nümâ
- 4 Sen gibi âhu-yı vahşi görmedim ey nev-ğazâl
 Âşinâdan münfa' il bî-gânedden vahşet-nümâ
- 5 Dil-berân-ı âteşîn-meşreb birikmiş dopdolu
 Bir alay seyr eyledim Tophânede heybet-nümâ
- 6 Olmasın bir ' âşıkın cânânı ağıyâra naşîb
 Var mıdır dünyâda öyle vaq' a-i hâlet-nümâ
- 7 Ey Emîrî ben de bir gül-ruhdan oldum dâğ-dâr
 Dâğımı tebrîke gelsin lâle-i hasret-nümâ

128

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Baq zemîn ü âsumâna kudret olmuş rû-nümâ
 Bir kitâb-ı bî-nazîr-i hikmet olmuş rû-nümâ
- 2 İşte sırr-ı mu' cizât-ı kudret işte ' ârifân
 ' Ârifânîñ cümlesinde hayret olmuş rû-nümâ

3 Hep mu‘allağdır havâda mihr ü mah u aḥterân
Çeşm-i nezzâre ‘acâyip ‘ibret olmuş rû-nümâ

4 Naqşa baḳ eyle tefekkür kudret-i üstâdını
Her cihân-ı zerrede biñ şan‘at olmuş rû-nümâ

5 ‘Ârife her zerre vaḥdâniyyetiñ bürhânıdır
Şâḥa-i keşretde sırr-ı vaḥdet olmuş rû-nümâ

6 Añlamazdıḳ biz ḥaḳîḳi fetretiñ ma‘nâsını
Şimdi ma‘nâ-yı tamâm-fetret olmuş rû-nümâ

7 Kudret-i Ḥaḳḳa Emîrî mâsivâ âyinedir
Ânda gûnâ gûn nuḳûş-ı ḥilḳat olmuş rû-nümâ

128

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1 Ḥayfe kim dünyâda bir süfliyet olmuş rû-nümâ
Mefsedet aḡrâz u noḳsâniyyet olmuş rû-nümâ

57 b

2 Cümle eczâ-yı ‘avâlim rûz u şeb gerdişdedir
İntizâm u a‘zamîyyet heybet olmuş rû-nümâ

3 İztırârîdir bu gerdiş çünkü her bir zerreye
Mâverâ-yı perdeden bir hizmet olmuş rû-nümâ

4 Ârifân hangi birin tefsîr ü izâh eylesin
Şafha-i   âlemde yüz biñ âyet olmuş rû-nümâ

5 Buğz ile ğıybetden özge ortada güftâr yok
Encümenlerde   acâyib şöhet olmuş rû-nümâ

6 Kalmamışdır kimseniñ bir kimseye emniyeti
Bir tabîî at bed-eda bed-ülfet olmuş rû-nümâ

7 Eylemez kimse Emîrî ehl-i şıdka i  tibâr
Sâriğ u nehhâba şimdi rağbet olmuş rû-nümâ

130

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Kimiñ bezminde   işret eyliyordun ey melek-sîmâ
Kimiñle sen muhabbet eyliyordun ey melek-sîmâ

2 Bu gün nezdinde nûr-ı mihri gördüm câm-ı revzenden
Refîkıñla ne şöhet eyliyordun ey melek-sîmâ

3 Henüz gördüm seni bir bedr-i tâbân-ı melâhatsın

Niçin tenhâda ‘uzlet eyliyordun ey melek-sîmâ

4 Bu gün dönmüşdü bir hürşîd-i ‘âlem-tâba âyine
Cemâliñ ânda rü’yet eyliyordun ey melek-sîmâ

5 Yine pek şâdumânım müjde mihr ü mâh-ı eflâke
Benim nazmım kırâ’at eyliyordun ey melek-sîmâ

6 Emîrî ye zerâfetle yine bir remz-i vuşlat var
Kitâb-ı ‘aşka diğkat eyliyordun ey melek-sîmâ

131

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

1 Rağîb-i zişte rağbet eyliyordun ey melek-sîmâ
Lüzumsuz bir semâhat eyliyordun ey melek-sîmâ

2 Denîdir ehl-i şerrindir rağîb-i mefsedet küster
Niçin bilmem ri‘âyet eyliyordun ey melek-sîmâ

3 Ne hâcet ketm ü inkâr etmeye biñ tane şâhid vâr
Sezâ-vâr-ı mürüvvet eyliyordun ey melek-sîmâ

4 Vefâdan nefret eylerdiñ ezâyı ‘âdet eylerdiñ
Cefâdan kesb-i lezzet eyliyordun ey melek-sîmâ

5 Hañ geldi oyun bitti bunu evvel de añlardıñ

Niçin ‘uşşâka zahmet eyliyordun ey melek-sîmâ

6 Felek-meşreb imişsin bu Emîrî şimdi derk etdi
Beni faşl u mezemmet eyliyordun ey melek-sîmâ

132

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 ‘Ârif-i hüsn-i sülûk ol olma şûret âşinâ
Böyledir hep meslek-i merdân-ı sîret âşinâ

2 Olmadan şu ‘unşur-ı terkîb-i kudret rû-nemûn
‘Âşk ile olmuşdu erbâb-ı haqîkat âşinâ

3 Nûr-ı luţfuñdan İlâhi eylerim her dem niyâz
Dâimâ olsun benimle ehl-i hikmet âşinâ

58 a

4 Nâz-perver dil-berân-ı hulq olduğu günden beri
Olmamış ‘âşık ile dünyada râhat âşinâ

5 Kenz-i hüsnün Gevher-i yektâ-yı ‘âle’l-‘âlidir
Olsa bir şuh-ı vefâ-perver mürüvvet âşinâ

6 Ey Emîrî kudretin her zerre bir bürhânıdır
Ehl-i isti‘dâd olur elbetde vahdet âşinâ

133

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 ' Âşık-ı derd-âşinâ ol yâre olmaz âşinâ
Yâre olsa âşina güftâre olmaz âşinâ
- 2 ' Aksi hüsnün cilve-gerdir kırma cânâ gönlümü
Şûrete âyine-i şad-pâre olmaz âşinâ
- 3 Seyr-i gülşen serd-i hecrinde yâriñ gam verir
' Âşık-ı ser mâzede gül-zâra olmaz âşinâ
- 4 Müstekîmân imtizâc etmez saķîmu'l-hulk ile
Merd-i şâhib ' âfiyet-i bî-mâra olmaz âşinâ
- 5 Kâbiliyyet cevheriñ iķdâm eder şafvet-pezîr
Kâhilân-ı dünyâda hiçbir kâra olmaz âşinâ
- 6 Ey Emîrî haķķı var her kim baña ta' n eylese
Gönlüme ta' n eyleyen ol yâre olmaz âşinâ

134

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Dil-berân ' uşşâķ-ı şâhib-zâre olmaz âşinâ
Ehl-ı şihhat cân veren bî-mâra olmaz âşinâ
- 2 Rü'yetiñ maķrûmudur a' mâ-yı mâder-zâd olan

Hâlîkî inkâr eden dîdâre olmaz âşinâ

3 Etmeyen dünyâda aḥkâm-ı Hudâ'ya ittiba'

Tâ ezelde verdiği ikrâra olmaz âşinâ

4 Bağda gül var ise hâr-ı şafa-güster de var

Dâmen-i ehl-i tecerrüd hâre olmaz âşinâ

5 Şâm-ı dünyâ rûz-ı 'uqbâ ehli etmez iḥtilâṭ

Şaḥş-ı nâim merdüm-i hüşyâre olmaz âşinâ

6 Bî-sükûn-ı dünyada güçdür muntazam reftâr-ı halk

Keşte mihter olsa pâ-reftâra olmaz âşinâ

7 Ey Emîrî almayan kudret kitâbından sabḳ

Nuşḥa-i imkanda esrâra olmaz âşinâ

135

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Ṭab'ı pür-ğam vuşlat-ı cânâna olmaz âşinâ

Nâ-ümîd bir ḥastadır dermâna olmaz âşinâ

2 Şafvet-i dil ehlini ḥüsn-i qarîn eyler 'azîz

Câmi' in ḳandiline peymâne olmaz âşinâ

3 Ğamze-i ser-meste 'aşîḳlar naşıl versin cevâb

Zümre-i hüşyâr ile mestâne olmaz âşinâ

4 Menfe'atdir eyleyen dünyada te'mîn-i hûkûk
Zâhidanlar sâki-i peymâne olmaz âşinâ

5 Her telin bir ehli var her nesnenin bir mevki'i
Rişte-i hâr mühreye dürdâne olmaz âşinâ

58 b

6 Ehl-i isti'ât olur dil-dâde-i rûşen-dilân
Munţafî bir şu'leye pervâne olmaz âşinâ

7 Hep tehâliftir Emîrî kâinâtî mâyesi
Birbiriyle 'âşîk-î dîvâne olmaz âşinâ

136

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Ehl-i Hâkka şoĥbet-i bî-gâne olmaz âşinâ
Nuţĥ-ı merd-i kâmile efsâne olmaz âşinâ

2 Hîkmetin bûlbüllere şorma gül-i ĥandâna şor
Gerçi bûlbüller gül-i ĥandâna olmaz âşinâ

3 Herkesi hem-cinsiniñ güftârî lezzet-yâb eder

Merd-i fâdııl zümre-i nâdâna olmaz âşinâ

4 Eyleme yâķût-ı isti' dâdı herkesten ümîd
Şaĥs-ı nâdân maĥzen-i irfâna olmaz âşinâ

5 Cismiñ isti' dâdına nisbetle kııl meyl-i umûr
Ra' şa gelmiş ellere peymâne olmaz âşinâ

6 İltifât etmez saña ey dil o şâh-ı ĥüsn ü ân
Bir gedâ bir muĥteşem sulţâna olmaz âşinâ

7 Ey Emîrî zen-ţabî' at âdeme bir kâmilîñ
Olsa eţvârı naşıl merdâne olmaz âşinâ

137

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Şaĥs-ı ebter şafvet-i vicdâna olmaz âşinâ
Bed-güherler kıymet-i Kur'âna olmaz âşinâ

2 Sine-i pür-pîc ü tâbı cilve-gâh etmez neşât
' Uķdelenmiş rişteye dür-dâne olmaz âşinâ

3 Celb-i âşâr-ı teveccüh başķa bir meslekledir

Her fazîlet şâhibi ihsâna olmaz âşinâ

4 Bî-mu‘înân mevķı-i iķbâle etsin mi ‘urûc
Tâir-i işkeste-bâle lâne olmaz âşinâ

5 Etmeyiñ artık dil-i hayrânımı benden suâl
Pürseş-i hale leb-i cânân olmaz âşinâ

6 İntizâmından çıkan bir şey bulur müşkil nizâm
Mûy-ı hamdır ham olursa şâna olmaz âşinâ

7 Eylemez peydâ-yı feyz-i hikmet ol bî-gâne kim
Ey Emîrî nükte-i pinhâna olmaz âşinâ

138

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

1 Olmuşuz dünyâda gûnâ-gûn hisâba âşinâ
Olmadık ammâ hisâb-ı irtikâba âşinâ

2 Ehl-i hikmet başkadır fenn-i hitâbet başkadır
Her fazîlet şâhibi olmaz hitâba âşinâ

3 Başkadır tevfiķ-i Rabbâni âniñçün olmuyor

Her haber-dâr-ı suhân sırr-ı kitâba âşinâ

4 Verse bir mürşid baña kudret kitâbından sebak

Ben de olsam kâşki her faşl u bâba âşinâ

59 a

5 Sende yok sırr-ı nigâh-ı 'ibret ey mest-i gurûr

Sen henüz olmuş değılsin naqş-ı âba âşinâ

6 Ben Emîrî şaklamam dîdâr-ı bîkr-i şî' rimi

Zişt-rûlardır olan ekşer niqâba âşinâ

139

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Şevk-ı tab'ım oldu nûr-ı âfitâba âşinâ

Berk-ı âhım oldu esrâr-ı şihâba âşinâ

2 Nev-bahâra şevk bahşa oldu cûy u âfitâb

Sâye-i kudretde olduğ âb u tâba âşinâ

3 Ben hamûş-ı nâ-tuvânım hâlimi şorduğça yâr

Neyleyem olmaz lisân-ı red cevâba âşinâ

4 Cism-i 'âşık hâkden halk oldu âhenden değıl

Çeşm-i şûhun olmasın hışm u 'itâba âşinâ

5 Görmüşüz çok kimse kim ma' nâsını fehm eylemez

Zan eder kendin kitâb-ı inkılabâ âşinâ

6 Bir zaman oldum Emîrî bizde defter-dâr-ı ‘aşk
Olmuşuz ğam defterinde çok hesâba âşinâ

140

Mef’ûlü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fa’ûlün

1 Pek vâsi‘ imiş maḥzen-i diyârîne-i ma‘nâ
Bitmez telef ü şarf ile gencîne-i ma‘nâ

2 Seyr et ne güzel mekteb imiş mekteb-i ‘irfân
Etfâlına yok şenbe vü âzîne-i ma‘nâ

3 ‘İşret-gede-i dilde ço dursun mey-i maẓmûn
Biñ neş’e verir bâde-i dûşîne-i ma‘nâ

4 Her ḥarf-i münîri olur eş‘âr-ı laṭîfiñ
Dürr-i dil-i ‘irfân güher-i sîne-i ma‘nâ

5 Dest-i tutaḳ-ı endâzı ki taḥsîn Emîrî
Kalmışdı pes perdede âyîne-i ma‘nâ

141

Mef’ûlü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fa’ûlün

1 Sînemde ‘ayân cevher-i âyine-i ma‘nâ

Bahş etdi Hüdâ kalbime gencîne-i ma' nâ

2 Âgâh-ı mezâmîn olur erbâb-ı me' âni

Âyînesidir ma' rifetiñ sîne-i ma' nâ

3 Bulsam ederim şî' r-i şafâ-dârımı taqdîm

Kimdir ' acaba ' ârif-i bî-künye-i ma' nâ

4 ' İrfân ile şeyhu'ş-şu' arâ olmağa mahşûs

Herkes olamaz lâbis-i peşmîne-i ma' nâ

6 İhsânı ile Hâlîkîmîñ şimdi Emîrî

Dünyâda benim ' ârif-i deyrîne-i ma' nâ

142

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Nedir bu ' işveler ey vâkıf-ı ma' nâ-yı istiğnâ

Nigâhıñdır bu gün üstâd-ı bî-pervâ-yı istiğnâ

59 b

2 O mihri andırır kim perde-pîrâyı şehâb olmuş

Olunca cilve-i hüsnuñ niğâb-ârâ-yı istiğnâ

3 Bu âb u tâb ile olmuş cemâl-i ' işve-efrûzuñ

Melâhat gülşeniñde gonca-i ra' nâyı istiğnâ

- 4 Hârîm-i ‘işmete bir nâzenîn nâz-perversiñ
O müşkin perçemiñdir perde-i dîbâ-yı istiğnâ
- 5 O şahrâdır ki cân verdirdi biñ Ferhâd u Mecnûna
Teferrüc-gâhıdır cânânımıñ şahrâ-yı istiğnâ
- 6 Teselli hâşıl eyler seyr ederken hatt-ı cânânı
Hatt-âverlerle ‘uşşâk inletir ferdâ-yı istiğnâ
- 7 ‘Avâlim manzar-ı ‘ulvîsiniñ altında qalmışdır
‘Acâyib mürtefi‘ dir mevki‘ -i bâlâ-yı istiğnâ
- 8 Emîrî şubh-gâh-ı maşşeri etmek gerek idrâk
Olanlar nâzir-i âyine-i ferdâ-yı istiğnâ

143

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

- 1 Eder ‘âşıqlara her ğamze bir îmâ-yı istiğnâ
Olur çeşm-i suhen-gû-yı bütân gûyâ-yı istiğnâ
- 2 O nûr-ı vech-i zîbâdır o çeşm-i mest-i gûyâdır
Cihan-pîrâ-yı isti‘ lâ suhen-fermâ-yı istiğnâ
- 3 Bütün ol ğamze-i nâz-ı âferîn oldu hayrânı

Cihân-^ç işve hûbân şeref-efzâ-yı istîgnâ

4 Zaman fırsat-ı hüsünüde a^ç zâr ile ^ç uşşâkı

Gelir bir gün edersin sende isti^ç fâ-yı istîgnâ

5 Ederdi mazhar-ı taltîf eğer kim olmasa ^ç âşık

Nedendir böyle bilmem ^ç âşıka icrâ-yı istîgnâ

6 Dilim gül-zârdır ammâ ki bî-nağş-ı gül-i gülşen

Hayâlim ^ç âlem-ârâ ^ç anber-i sârâ-yı istîgnâ

7 Ayılsa çeşmi keyf-i şîve-i engûrdan yârîñ

Yine gitmez serinden neşve-i şahbâ-yı istîgnâ

8 Verir reng-i hayâda hüsüne bir revnâğ-ı dîger

Eğerçi çeşm-i şûhı eyler istihyâ-yı istîgnâ

9 Emîrî tâ dil-i Cibrîli eyler ma^ç den-i sîmâb

O hûnî gamzedir cellâd-ı bî-pervâ-yı istîgnâ

144

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Yetiştirdi henüz bir nuşa-i kübrâ-yı istîgnâ

Cihân nâz u naḫvet-i ^ç âlem-i bâlâ-yı istîgnâ

2 Yüzünden kâkülün ref^ç et görünsün mihr-i ruḫ-sârîñ

Şabâha vâşıl olsun bu şeb-i yeldâ-yı istiğnâ

3 Neden müştâk-ı ‘aşkı olduğıñ cânâna bildirdiñ

Ana ‘âşık olanlar etmesin şekvâ-yı istiğnâ

4 Süzüksün ğamze-i nâziñ tebessüm eylesin la‘ liñ

Senindir şimdi rûhum mevsim-i yektâ-yı istiğnâ

5 Gehî ğilmân u hûra ğâhi mihr ü mâha beñzersiñ

Eder feyz-i cemâliñ nev-be-nev peydâ-yı istiğnâ

6 Döner taşvîr-i bî-câna eğer nâz etmese hûbân

Anınçün ‘âşıkânıñ eyler istid‘ â-yı istiğnâ

7 Hâyâl-i şâ‘ ire tevrîd eder nâdîde mazmunlar

Nigâh-ı çeşm-i mestiñde olan îmâ-yı istiğnâ

8 Seni şevdim deme zinhâr Emîrî bir dilâraya

Şatar şonra saña billah âl ile kâlâ-yı istiğnâ

60 a

145

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

1 Vücûduñdur habîbim dürr-i bî-hemtâ-yı istiğnâ

Yetişdirmez nazîriñ bir dağı deryâ-yı istiğnâ

2 Rüsûm-ı cilveye hep ‘ işve-gerler senden öğrendi

Fünûn-ı ‘ işvede ey ‘ âlem-i ma‘ nâ-yı istîgnâ

3 Değildir hürri-i mutlak ‘ âşık-ı hûbân olan âdem

‘ Abeşdir âşık-ı şûrideye da‘ vâ-yı istîgnâ

4 Oturmuşdu dükân-ı nâza şehri-i âbâd-ı nahvetde

O tâcir-beççeyi gördüm şatâr kâla-yı istîgnâ

5 Olur her şafhası bir levha-i hürşide hem-pâye

Kitâb-ı ‘ işveye vâz‘ eylese imzâ-yı istîgnâ

6 Saña dil bağlayan ‘ âşık bütün a‘ lâ vü ednâya

Şatarsa çok mudur eṭvâr-ı bî-pervâ-yı istîgnâ

7 Melâhat mektebinde hürmet ü ta‘ zîm eyle derler

Bütün hûbân saña üstâd-ı bî-pervâ-yı istîgnâ

8 Cefâ etme Emîrî sonra böyle inkisâr eyler

Nigâh-ı hû‘âb-ı nâzîñ görmesin rü‘yâ-yı istîgnâ

146

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

1 Cemâliñdir qarîn-i nuşa-i kübra-yı istîgnâ

O bir nûr-ı İlâhîdir eder peydâ-yı istîgnâ

2 Şafâsı bezm-i nûr-a nûr-ı ‘ aşkıñ başkadır başka

Şunarlar nûrdan billur ile şahbâ-yı istîgnâ

3 Hoşâ sulţân-ı a'zam kim 'ayandır luţf u kahrından
Yed-i beyzâ-yı kudret ejder-i Musa-yı istîgnâ

4 'Avâlim ser-be-ser ferman-ber-i hûllâk-ı a'zamdır
Bulunmaz zerresinde cilve-i hodrâ-yı istîgnâ

5 Bülend ol rütbe 'arş-ı aşk kim dûnunda kalmışdır
Revâk-ı nâz u nahvet kubbe-i bâlâ-yı istîgnâ

6 Gülistân-ı hüviyet başka bir gül-zâr-ı kudretdir
Olur her bir gülü hurşîd-i bî-hemtâ-yı istîgnâ

7 Benim 'işmet-şikâr-ı feyz olan tab'-ı bülendimdir
Aransa gûh-ı kâf-ı himmete 'anķâ-yı istîgnâ

8 Benim her şu'le-i mazmûn-ı 'ale'l-'âl-i endişem
Olur şâhâne bir tâc-ı cihân-pîrâ-yı istîgnâ

9 Görür zevk u şafâ-yı zümre-i iķbâl u iclâli
Yine bilmem nedendir dildeki sevdâ-yı istîgnâ

10 Beni etmiş Emîrî bülbül-i müstagni-i dünyâ
Gül-i gülşen-tırâz-ı Yeşrib ü Baţha-yı istîgnâ

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Kelâmımdır rumûz-ı hüccet-i kübrâ-yı istîgnâ
Meil-i vah-yı muṭlak zübde-i ma' nâ-yı istîgnâ

2 Buraḡ fikrimin bir câvidânı cilve-gâhıdır
Behişt-i ' aşk içinde sâye-i tûbâ-yı istîgnâ

3 Benim cevval-i fikrimdir bu nîlî reng-i dünyâda
Müzeyyen âfitâb-ı ḡubbe-i ḡadrâ-yı istîgnâ

4 O mest-i ḡayret-i bezm-i elestim eylemem idrâk
Ne istîgnâ-yı müsteṣnâ ne müsteṣnâ-yı istîgnâ

5 Ḳadehler renk alır ḡum-ḡâne-i feyz-i ḡaḡîḡatden
O bezme selsebil-i ' aşḡ olur ṡahbâ-yı istîgnâ

6 ' Ayandır sâḡa-i fikrimde dârü'l-mülke isti' dâd
Nümâyandır dilimde ṡevket-i kisrâ-yı istîgnâ

7 Dilim taḡt-ı müzeyyen-efser-i ehliyeteye bir ṡâḡ
ḡayâlim ' âlem-i ' irfâna bir dârâ-yı istîgnâ

60 b

8 Emîrî Etmedim raḡbet ḡabûl-ı tâc-ı iḡbâle
' Ayân-ı menṡûrum üzre nûrdan tuḡrâ-yı istîgnâ

148

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 O rütbe oldu cânânım cihân-ârâ-yı istîgnâ
Görür vardıkda hâb-ı tâzede rü'yâ-yı istîgnâ
- 2 Temâşa eyleyydim tâ başından tırnağa yâri
Bulaydım hânesinde kûşe-i tenhâ-yı istîgnâ
- 3 Alır âyât-ı aşkı levh-i mahfûz-ı haqîkatden
Dilimdir şimdi bir Cibrîl-i arş-ârâ-yı istîgnâ
- 4 Olur menşûr-ı hüsn-i yârdan cân zevk ile meşbûc
Ziyâfet-gâh-ı dildir beyzâ-i tuğrâ-yı istîgnâ
- 5 Bütün aşhâb-ı hüsn ü ân-ı dünyâya şâla olsun
Eden varsa buyursun yâr ile da'vâ-yı istîgnâ
- 6 Bu âlemden değildir halk olunmuş başka cevherden
Cihân-ı istikâmet âlem-i a'la-yı istîgnâ
- 7 Haqîkat şehrinin râğbet bulur pazâr-ı aşkıında
Kumâş-ı iffet-i dil kıymet-i kâlâ-yı istîgnâ
- 8 Emîrî hükümünün münkâdıdır dünyâ ve mâ-fihâ
O mâha muhtâli olmuş Yeşrib ü Baḥâ-yı istîgnâ

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

- 1 Serâ-yı nâz olur ol dil-bere me'vâ-yı istiğnâ
Serîr-i ıstıfa üzre eder icrâ-yı istiğnâ
- 2 Neşât-efrûz-ı tab'ım revnâk-ı mînâ-yı aşkımdır
Gül-i mühr-i süleymân-ı şafâ şahbâ-yı istiğnâ
- 3 Münevver 'ıyd-i şevkım secde-gâh-ı i'tişâbımdır
Şeb-i mi'râc-ı kudret Mescid-i aqsâ-yı istiğnâ
- 4 Münâkkaş beyt-i ma'mûr-ı diliñ tāk u revâkında
Hürûf-ı ism-i a'zâm âyet-i kübrâ-yı istiğnâ
- 5 Tecelli heybetinden çâk olan gühsârı seyr etsin
Cemâlu'llâhı görmek isteyen Musa-yı istiğnâ
- 6 Görürken ihtişam u râhat ehl-i mümâşâtı
Nedendir bende böyle 'azm-ı bî-pervâ-yı istiğnâ
- 7 Beni etmiş Emîrî bülbül-i müstâgni-i dünya
Gül-i gül-şenrâz-ı Yeşrib ü Baḥâ-yı istiğnâ

150

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

- 1 Çıkar mesîreye ol şûh-ı gülistân tenhâ

Ṭulu' eder nitekim mihr-i âsuman tenhâ

2 Olurdu kûşe-i dil reşk-i inbisât-ı bahâr
Geleydi lâne-i vaşla o murğ-ı cân tenhâ

3 Göñül ne luṭf u keremdir ki nezdine geliyor
Bu çeşm ü 'ârız u ğabğabla ol civân tenhâ

4 Eden figân u sirişk u elmâle cem' iyyet
Gidince kûy-ı dilârâya 'âşıkân tenhâ

5 Hicâb u şabriñ olur hânumanı zelzele-nâk
Gelirse yanıma ol yâr-i mihribân tenhâ

6 Emîrî naqş-ı fenadır bu zıll-i günâ-gûn
Gelir neticede bir gün qalır cihân tenhâ

151

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Gelince haṭṭı qalır yâr-i mihribân tenhâ
Olur nasıl ki hazân vaḫti gül-sitân tenhâ

2 Hemen nümûn-ı semâ-yı fezâ-yı maḫşer olur
Giderse baĝa eĝer yâr-i dil-sitân tenhâ

3 Şafâlarında baña luṭfi inḫişâr etsin

Yanımda ben edeyim dâima figân tenhâ

4 Hased ol 'ârife kim dehri seyr için bulmuş
Bu 'âli kubbenniñ altında bir mekân tenhâ

5 Cihânı def' edebilsem zuhûr eder sâyem
Geline nezdime ol şems ü hüsn ü ân tenhâ

6 Emîrî debdebe-i kâinâta meyl etme
Zaman gelir bırakır gerdiş-i cihân tenhâ

61 a

152

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Koyar mı kûy-ı dilârâ-yı 'âşıkân tenhâ
İçinde gevher olursa kalır mı kân tenhâ

2 Yazık değil mi o gûş u dehân u güftâra
Seniñle şöhet edermiş felân filân tenhâ

3 Göñül niçin duruyorsuñ şıkışdır öp derâgûş et
Yanımdadır o büt-i dil-sitân mekân tenhâ

4 Ne oldu güllerine nereye gitdi bülbüller
Niçin durur şu gülistân bu âşiyân tenhâ

5 Yeter şu güft ü şünîdi mejhâfil keşret

Seniñle gel gezelim biz de bir zaman tenhâ

6 Emîrî yâr gidince bozuldu bezm-i şafâ
Giderse gül qalır elbette gül-sitân tenhâ

153

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

1 Eder ibrâz-ı şun^ç -ı müste^çân dünyâ ve mâ-fihâ
Verir âşâr-ı kudretten nişân dünyâ ve mâ-fihâ

2 Nedir bu vus^çati şahrâ-yı bu^ç d-ı muṭlaḳıñ yâ Rab
Ne kudretdir olur anda nihân dünyâ ve mâ-fihâ

3 Nola görmezse Hâḳḳın bunca şun^ç u ḥikmetin münkir
Olur mu çeşm-i a^ç mâya ^ç ayân dünyâ ve mâ-fihâ

4 O dem ki dil-berinden maḫhar-ı tekdîr olur ^ç âşıḳ
Hucûm eyler mekân u lâ mekân dünyâ ve mâ-fihâ

5 Nedir bu gerdişîñ encâmı ḥâlâ olmadı zâhir
Olur bir semt-i mechûle revân dünyâ ve mâ-fihâ

6 Emîrî fikr-i encâm eyleyince ḥâr olur çeşmime
Ne rütbe olsa ^ç âli gül-sitân dünyâ ve mâ-fihâ

154

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Ne şûretler eder seyr et 'ayân dünyâ ve mâ-fihâ

Olur âyîne-i kudret-feşan dünyâ ve mâ-fihâ

2 Baķınca kâinâta söylerim farṭ-ı taḥayyürle

'Ayan dünyâ ve mâ-fihâ nihân dünyâ ve mâ-fihâ

3 Nedir bu kibr-i bîcâ ḥalk-ı 'âlemde gelir bir gün

Olur bir an içinde bî-nişan dünyâ ve mâ-fihâ

4 Şebât eyler gelen cevlân-ı meydân-ı tevekkülde

Hücûm etse zemîn ü âsumân dünyâ ve mâ-fihâ

5 Eder şems-i 'adâlet kâinâtı aḥz-ı teşhîr

Olur müsteḡrak-ı nûr emân dünyâ ve mâ-fihâ

6 Nedir bu gerdiş-i ekvân nedir bu zînet-i eflâk

Nedir bu mehr ü mâh-ı aḥterân dünyâ ve mâ-fihâ

7 Emîrî nûr-ı ṭab'ım kaplasa zerrât-ı eşyâyı

Olur ḥurşîd ü sin pertev-feşan dünyâ ve mâ-fihâ

61 b

155

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Gösterir âyine-i ahvâl-i hilkat intihâ
Böyledir ‘âlem bulur her zevk u mihnet intihâ
- 2 Faşl olunmaz mâsivâda müdde‘ â-yı hüsn ü ‘aşk
Bulmadan bu gerdiş-i dolâb-ı ‘ibret intihâ
- 3 Kâdı-ı dîvân-ı ‘aşkıñ râzı olduğ hükümüne
Buldu cânânımla da‘vâ-yı muhabbet intihâ
- 4 İns ü hayvanda dehen hâlk olduğ günden beri
Bulmamışdır kimsede derd-i ma‘îşet intihâ
- 5 Kudret-i hallâk-ı bî-hemtanıñ olmaz Ėâyeti
Mekteb-i ‘irfanda bulmaz dersi hikmet intihâ
- 6 Vâr iken kibr ü hâsed nefs ü tama‘ bulmaz göñül
Zümre-i evlâd u âdemde huşûmet intihâ
- 7 Ey Emîrî cürm-i bî-pâyânına ancak verir
Canib-i mağbûb-ı Mevladan şefâ‘ at intihâ

156

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

- 1 Bulmasın isterdim ol yârimle şöğbet intihâ
Bitmedi hâsret fağat buldu hikâyet intihâ
- 2 Rû-nümâdır günde biñ sırr-ı bedî‘-i müste‘ân

Sâha-i imkanda bulmaz nûr-ı kudret intihâ

3 Sû-i hulk erbâbı eyler ictinâb-ı iltifât

Ehl-i haqda bulmaz âşâr-ı inâyet intihâ

4 Ol kadar lebrîz-i kudretdir kitâb-ı kâinât

Hiç bulmaz anda ki sırr-ı haqîkat intihâ

5 Ben naşıl bilmem saña 'azm etsem ey mâh-ı ba'îd

Râh-ı 'azmde bulur meydân-ı şîhhat intihâ

6 Bir değil sînemde yâre hangisin 'arz eyleyem

Bitdi merhem bulmadı za'ım-ı hamîyyet intiha

7 Ba' de zîn hâmûş olursamda Emîrî ğam değil

Buldu âşârımla şân-ı şâ' iriyyet intiha

157

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1 Göñül nedir bu heva merd ü zenden eyle hayâ

Bu 'aql u fikri veren zü'l-minenden eyle hayâ

2 Laţîf gül gibi nerm ol bu bâğ-ı 'âlemde

Çabâ-yı atlas-ı cismiñ dikenden eyle hayâ

3 Nedir bu bezm-i edebde şu jâj-hâ-ı elfâz

Tefekkür eyle kelâmın dehenden eyle hayâ

4 Yeter kelâmın şarf-ı reh-i mecâz etdiñ
Maqâm-ı şıdkını fikr et suhandan eyle hayâ

5 Hudâ ' aâlet için mi şu cismi halk etdi
Seniñ maııyyen olan şu bedenden eyle hayâ

6 Bütün ' ibâdet ederler Hudâ'ya ey gâfil
Bağb da bâga hezâr u zağandan eyle hayâ

7 Emîrî nusğa-i kübra iken vücûd-ı beşer
Düşün şu hâliñi sen yine senden eyle hayâ

62 a

158

Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fa'ûlün

1 Hoşdur şeb-i mehtâbda cem' iyyet-i deryâ
Vidâna verir başka şafa şöbet-i deyâ

2 Ol âfet-i mehr ü şeb-i mehtâb-ı şafâda
Zevrakçeye bindikçe olur âfet-i deryâ

3 Dünyâda yine kurtulamaz çîn-elemden

Bir dilde eğer olsa daği vüs'at-ı deryâ

4 Her şey'e terakki getirir nûr-ı 'adâlet

Mehtâb ile efzûn-ter olur zînet-i deryâ

5 Hengâm-ı muşîbetde cihânın tadı kalmaz

Gün fırtınalı olsa gider lezzet-i deryâ

6 Zâlim dem-i şûrişde eder zûlmünü müzdâd

Müzdâd olur eyyam-ı şitâ zaḥmet-i deryâ

7 Her şey'in olur gâyeti elbette Emîrî

Bir sâhile peyveste olur gâyet-i deryâ

159

Mef'ûlü Mefâ'ilü Fa'ûlün

1 Mihman-ı ğam intisâb-ı dünyâ

Olmuş sitem iktisâb-ı dünyâ

2 Bin yıl yaşasan cihânda göster

Bir muḳbil-i kâm-yâb-ı dünyâ¹³⁹

¹³⁹ Şair divanında bu beyitten sonra yer alan beyitleri boş bırakarak son beyite geçmiştir.

.....
 3 Lâyıkdır Emîrî olsa nazmîñ
 Mecmû'una intihâb-ı dünyâ

160

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

- 1 Zamane râhatında yok beka işte budur dünyâ
 Melâle münkalibdir her şafa işte budur dünyâ
- 2 Meşiyet pençesinde gûy-i imkân oldu ser-gerdân
 Olur âdem zebûn-ı i' tilâ işte budur dünyâ
- 3 Civanlık vaktini fikr eyle ey pîr-i cihân-dîde
 Nedir şu kâmetinde inhinâ işte budur dünyâ
- 4 Olur dürr bi-nüzûl-i âşiyân şebâz-ı pervâze
 ' Adûle munçalibdir i' tilâ işte budur dünyâ
- 5 Efâıldan haқиқи resm-i dünyâyı şorarsañ der
 Edip cellâd-ı şeklin rû-nüma işte işte budur dünyâ
- 6 Emîrî hep hayâl oldu o nûrâni taşavvurlar
 Zâlâma munçalibdir her ziyâ işte budur dünyâ

62 b

161

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

- 1 Kimi olmuş esîr-i renc ü miḥnet böyledir dünyâ
Kimi bulmuş şafâ-yı genc ü ni‘ met böyledir dünyâ
- 2 Kırulmuş bir ‘ acib gerdiş-nümâ dolab-ı imkandır
Gelir tedrîc ile encâle növbet böyledir dünyâ
- 3 Şaşırmaz seyrini her şey’i merhûn etdi bir vâkte
‘ Abeşdir bizdeki ta‘ cîl ü ḥiddet böyledir dünyâ
- 4 Değil kâbil zamân-ı erba‘îni nev-bahâr etmek
Nihandır cümle işde sırr-ı kudret böyledir dünyâ
- 5 Gül ü gül-zârı şem ü rü‘yet ile ḥârı da hoş gör
Haṭadır eyleme ta‘ rîz-i ḥikmet böyledir dünyâ
- 6 Havasında teğayyur âb u ḥâkinde televvün var
Olur elbet teḥâlûf üzre fıtrat böyledir dünyâ
- 7 Gerek râḥat gerek miḥnet deminde dönme hizmetden
Geçer durmaz Emîrî zevk u râḥat böyledir dünyâ

162

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

- 1 Nuḫûd-ı nef’i bitmez maḥzen-i dîrînedir dünyâ
Tükenmez gevheri sa‘y ehline gencînedir dünyâ

- 2 Olur âşâr-ı naqş-ı lâ-mekân imkânenen zâhir
 ‘Adem taşvîrine gûyâ ki bir âyinedir dünyâ
- 3 Eğer manzûr-ı dehr olmağsa maqşûduñ sebük-mağz ol
 Edîbe kîne-verdir câhile bî-kînedir dünyâ
- 4 Olur keyfin humârı işte böyle şoñradan zâhir
 Bu gün mest-i ħarâb-ı bâde-i dû-şînedir dünyâ
- 5 ‘Uqul eşĥâbı ‘âcizdir Emîrî iş bu mebhâşde
 Neden terkîb olunmuş mebde’i şimdi nedir dünyâ

163

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

- 1 Şarabı keyf ile mest etmeden maħrûm eder dünyâ
 Bu bezmiñ zevĥini derk etmeden mehcûr eder dünyâ
- 2 Esîr-i ħırş-ı gunâ-gûn olan biçâre insanı
 Zebûn-ı pençe-i efkâr-ı dūrâ dūr eder dünyâ
- 3 Sa‘âdet cây u devlet âdeme luğf-ı İlâhîdir
 Niçin bilmem şu devletlileri mağrûr eder dünyâ
- 4 Değil iğbâl-i ‘âlem kibre belki şükre şâyandır
 Nihâyet ħâk içinde âdemi mestûr eder dünyâ
- 5 Leîmân ğadr ile hem-cinsine mesrûr olur ammâ

Anı fehm eylemez kim kendini ma' zur eder dünyâ

6 Umûruñ şıdķ ile Mevlâya tefvîz et de sa' y eyle
 H̄arab-âbâd-ı k̄asr-ı h̄atırñ ma' mûr eder dünyâ

7 H̄amiyyet-perverân-ı ümmete mağrûr olur âmâl
 Şadâkat ehliniñ ebşârını pür-nûr eder dünyâ

8 Mişâl-i zerre h̄âk-i ğamda k̄alsan olma ye's-âlûd
 Gelir bir gün ki reh-peymâ-yı deşt-i nûr eder dünyâ

9 Budur billah re'y-ı şâbitim yüz biñ tecârûble
 Emîrî h̄üsn-i niyyet ehlini mesrûr eder dünyâ

164

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Nümâyân eyliyor naķş-ı ' azîm âyine-i dünyâ
 K̄omuşdur nâmeni şun' -ı h̄akîm âyine-i dünyâ

63 a

2 Başîret ehli şaşmaz şafvet-i yek-reng-i vahdetden
 Eder biñ reng zâhir şu ' aķîm âyine-i dünyâ

- 3 Nuḳûşunda televvünle tağayyür şûret-ârâdır
Değildir ḥâiz şekl-i ḳadîm-i âyine-i dünyâ
- 4 Sükûn nâ-bud olur lâbid temâşîl-i ḥavâdişde
Değil ḥâl-i tezelzûlden selîm-i âyine-i dünyâ
- 5 Bu fânûsı ḥayâliñ zıll-i zâildir teşâviri
Gelir bir gün olur maḥv u ‘adem âyine-i dünyâ
- 6 Temâşîl-i ḥaḳâyık perdeniñ altında pinhândır
Ḥaḳîkatde değıl vaz‘ -ı saḳîm âyine-i dünyâ
- 7 Emîrî bir bina gelmez ḥuşûle olmasa üstâd
Eder ispat üstâd-ı ‘alîm âyine-i dünyâ

165

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

- 1 ‘Adem üstünde olmuşdur muḳîm âyine-i dünyâ
Mu‘allâ şan‘at-ı Rabb-i Ḥakîm âyine-i dünyâ
- 2 Zemîn ü âsumâna baḳ da fikr-i a‘zamîyyet ḳıl
Verir insana ḥayret şü cism-i âyine-i dünyâ
- 3 Nedir yâ Rab bahâr-ı dil-keşin bu feyz-i te‘şîri

Olur âyine-i bâğ-ı na'îm âyine-i dünyâ

4 Taleb-kârân-ı hayret bâğ-ı terk etmez bu mevsimde

Olur enmûzec-i nağş u şemîm âyine-i dünyâ

5 Eğer 'aks etse bir mir'ata biñ şûret geçer durmaz

Anıñ 'aynıdır işte şu 'azîm âyine-i dünyâ

6 Bulur elbetde bir hal-i hitâmı çünkü hâdişdir

Fenâ-yâb olmadan olmaz selîm âyine-i dünyâ

7 Emîrî 'ömr-i âdem biñ kaçır olmuş bu dünyâda

Verir insana bir nağş-ı elîm âyine-i dünyâ

166

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Bir büt-i bî-gâne meşreb isterim meşreb bu ya

Ya'ni çâk-ı ceyb-i maţlab isterim meşreb bu ya

2 'Âdetimdir nezd-i cânânımda olmak girye-nâk

Rûz içinde seyr-i kevkeb isterim meşreb bu ya

- 3 Âyet-i ‘aşkı ruḥ-ı pâkinden ezber etmeğe
Hem demim bir tıfl-ı mekteb isterim meşreb bu ya
- 4 İstemem câm-ı ḥelâli sunsa sâķi-i felek
Sâġâr-ı feyzî lebâleb isterim meşreb bu ya
- 5 Nuķl-i mey çeşm-i şeker pûşundan olsun telḥ-nâk
Öyle bir şuḥ-i şeker-leb isterim meşreb bu ya
- 6 Ol siyeh baḥtım nigûn etmem talebden yârimi
Âfitâb-ı enveri şeb isterim meşreb bu ya
- 7 Gerçi vardır bâġ-ı dehrîñ gûne gûne meyvesi
Ben civân-ı sîb-i ġabġab isterim meşreb bu ya
- 8 Ey Emîrî hem ķadeḥ hem bâde hem yâr olmalı
Meclis-i ‘aşķ-ı müretteb isterim meşreb bu ya

167

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

- 1 Gerden-i cânâmı billur isterim meşreb bu ya
Ya‘ni bir âyîne-i nûr isterim meşreb bu ya

63 b

- 2 Pârelensin baķsa mir’ata ġaḡabla ol peri
Dil-ber-i ḥodbîn ü maġrûr isterim meşreb bu ya

- 3 Rû'yet-i dîdârına gözler taḥammül etmesin
Âfitâb-ı maḥşer-i şûr isterim meşreb bu ya
- 4 Eşk-i çeşm-i 'âşıkandan jâle-pîra gönça-veş
Yârimi ḥandân-ı mesrûr isterim meşreb bu ya
- 5 Bezm-i meyde meh-veşimle leb be leb nûş etmeye
Kâse-i lebrîz-i fağfûr isterim meşreb bu ya
- 6 'Âdetimdir rûz-ı vuşlatda şeb-i hicrânı yâd
Nûr ile memzûc-ı deycûr isterim meşreb bu ya
- 7 Bend-i gîsûsında ol mest-i gurûr-ı işveniñ
Şibli ü Zünnûn-ı Manşûr isterim meşreb bu ya
- 8 Ketm-i 'aşk etmek Emîrî olmamış 'âdet baña
Yârimi 'âlemde meşhûr isterim meşreb bu ya

168

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

- 1 Mübtelâ-yı âşinâ yâr istemem meşreb bu ya
Gönca-i maḥşûdı pür-ḥâr istemem meşreb bu ya
- 2 Her şafa encâm bulur ḥâlî ḳalır her rıtl-ı mey
Bezm-i 'işret câm-ı şer-şâr istemem meşreb bu ya

3 Çünkü ma' mûr olsa da durmaz yine vîrân olur
Hâtırım dünyâda i' mâr istemem meşreb bu ya

4 İsterim gûş etmeyem dünyâda bir şavt-ı hazîn
Bülbül-i giryânide zâr istemem meşreb bu ya

5 Ğam şanır aġyâr ile zevk etmeyi şeydâ gönül
Meclis-i cânanda aġyâr istemem meşreb bu ya

6 Güft-gû-yı ġamze ü ebrûyı gönlüm pek sever
Bezm-i dil-dârımda güftâr istemem meşreb bu ya

7 Bu Emîrî ' âşıkındır vaşlıñ ister der mi hiç
Şâimim ammâ ki iftâr istemem meşreb bu ya

169

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

1 Cebîniñ şeb-çerâġ-ı ma' den-i lâhûtidir gûyâ
Cemâliñ âfitâb-ı ' alem-i nâsûtdur gûyâ

2 Bilinmez nisbet ü nev' i Süleyman mührünüñ ammâ
Senin şâhâne la' liñ hâtem-i yâkıtdur gûyâ

3 Raķib-i rû-siyehle mâcerâ-yı cenk ü pür hâşm

Yazılsa kışsa-i Dâvud ile Câlutdur gûyâ

4 Raķîbi yâr ıard etdikde gördüm ol ıadar me'yûs
Revâķ-ı âsumandan dûr olan Mârûtdur gûyâ

5 Cihân şahrâsı olmuş kendine ol rûtbe zindan kim
Çeh-i bâbında ser-gerdân duran Hârutdur gûyâ

6 Beyâz-ı şafha-i dilde hayâl-i zülf-i müşgünüñ
Yazılmış levh-i elmâsa haııı yâķutdur gûyâ

7 Ne mümkün ittiĥâd-ı müstekîmiñ mürtekiblerle
Emîrî imtizâc-ı âteş ü bârutdur gûyâ

64 a

170

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1 Raĥbeti her dem baña yârin göze batmaz mı ya
Ĥasretinden zümre-i ĥussâdı çatlatmaz mı ya

2 Böyle istiĥnâlar etdikce o zülf-i târ-mâr
Ĥ Âşık-ı şeydâsını zincire baĥlatmaz mı ya

3 Ayrı düşmem yardan gülşende bu ümîd ile
Dest-i luıfiyle Ĥ aceb bir gül baña atmaz mı ya

- 4 Yâr ile gördükde bir ‘âşık raqîb-i müfsidi
Şeb-çerâğ-ı mihr elinde olsa fırlatmaz mı ya
- 5 Gönlümü etsem esir sûk- bender-gâh- ı ‘aşk
Bir mürüvvetli ‘aceb ol âfete şatmaz mı ya
- 6 ‘İşmete mağrûr olup da olma dünyâdan emîn
Sîne-i mâderdeki ma‘şûmu ağılatmaz mı ya
- 7 Her emel bir gevher olsa hâl-i dehri derk eden
Dest-i rağbetden zemîn nefrete atmaz mı ya
- 8 Ey Emîrî böyle bî-perva gâzeller söylemek
Har-mizâcân-ı ‘aķîmu’ṭ-ṭab‘ ı patlatmaz mı ya

65 a

TAḤMİSÂT

1

Taḥmis-i gâzel-i cedd-i fakîr

Mefâ’ilün Fe’ilâtün Mefâ’ilün Fa’lün

I

Qalır mı nezd-i civânân-ı mihrîbân tenhâ
Bırakmaz anda olan hüsn-i dil-sitân tenhâ
Qalır çiçekleri qalmazsa gül-sitân tenhâ
Bir günce qaddin olur pîr-i nâtuvân tenhâ
Çıqınca tîr qalır hâne-i kemân tenhâ

II

Gidip gönül yine gülzâra bî-keder olsa

Yanında rûhı gibi yâr-i' işve-ker olsa
 Şarâb u sâkı vü aḥbâb u sîm ü zer olsa
 Ne zevk ḥâşıl olur âdeme eğer olsa
 Na'îm ü cennet-i firdevs-i câvidân tenhâ

III

Naşıl servdir şafa kesb eder gönül
 Yeşil varaḳlar içinde görünse göze gül
 Demâ-dem etmese ağmaz-ı nağmeye bülbül
 Ne gül olaydı ne bülbül ne elde saġar-ı mül
 Yaḳardı âteşe gül-zârı bâġban tenhâ

IV

Gönül bu 'âlem-i fânide zevk-yâb olmaz
 Bir öyle gülşeni ister ki gülleri şolmaz
 Hücûm-ı ye's ü elemden bu yerde ḳurtulmaz
 Ḥayâl-i yâr de gelse derûna per bulmaz
 Binâ-yı dilden eşer yoḳ serâ-yı cân tenhâ

V

Ḥayat bir ḳuşa benzer Emîrî sıḫhat uçar
 Cenâb-ı ḥaḳ saña luḳf etdiġi şü mühlet uçar
 Teġâfûl eyleme zîrâ zamân-ı firşat uçar
 Bu âşiyandan Emîrî hümâ-yı devlet uçar
 Mişâl-i sâye ḳalır maġz-ı istiḫvân tenhâ

2

**Birâderlerimiñ validesiniñ pederi bulunan merḫum
 Şeyḫ Muştafa Şafiyed'din Efendi Ḥazretleriniñ bir
 ġazel-i muḥaḳḳakanelerin taḫmisi**

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

I

Kime tevfi ki rehber eylemezse Hâzret-i Mevla
 alır kibr ü urur üzre olur nâbûd u nâ-peydâ
 Mertebesine cihânda hâşıl olmaz maşad-ı afâ
 Bihamdillah erişdi feyz-i hadan mürşid-i dâna
 Mücellâ eyledi çeşm-i derûnı kıldı ha ihyâ

II

Laif ü dil-keş olan bamayınca babân-ı ülşen
 Mücellâ olmaz üstâd olmayınca cevher-i ma' den
 Cenâb-ı Kibriyâ luf etdi bir üstâd-ı müstani
 ubâr-ı mâsivâyı söyledi hep âyine-i dilden
 Tecelli neşvesinden teşne-mend oldu dil-i şeydâ

65 b

III

Dil-i maşûş daim taşfiye lazımdır insana
 Eer yapmazsa böyle bezer ol ma' nâda hayvâna
 Nazar etmez misin şâhib-i vuûf-ı üstâd-ı zîşâna
 Fenâ bezminde t' alîm-i beâ etdi mürîdâne
 Beâ mülkünde sulan eyledi anları ser-tâpâ

IV

Fenâ mülkünüñ her kim eylese vicdânını şâfi
 omaz hem-cinsine dünyâda elden 'adl u inşâfi
 Baña pend-i hayat-efzâsı oldu mürşidin kâfi
 Gelip seyl-i fenâ ifnâ edip ef' âl u evşâfi
 Rehâ-yâb oldu 'ucb eyle riyâdan nefis-i terk-efzâ

V

Nazar oldu tecelliyat-ı feyz-i Rabb-i zü'l-ı izzet
 Zuhûra geldi isti' dâd-ı nûre'n-nûr-i maḥviyyet
 Göñülde inḳılâb-ı vaḥdet etdi bil' umum keşret
 Serâ-ser ' âlem-i keşret de buldu ' âlem-i vaḥdet
 Hüveydâ oldu sırrı men arefe şer ḳalmadı aşla

VI

Göñülde zîr ü bâlâ cümle hem-reng ḥayât oldu
 Nazarda şeş-cihât-ı masivâ hep bî-cihât oldu
 Biḥamdillah bu göñlüm vâşıl-ı feyz-i necât oldu
 Fenâfillah olup cümle ğarîḳ-i baḥr-i zât oldu
 Vücûdunda eşer ḳalmadı mahv oldu bütün dünyâ

VII

Emîr oldun Emîrî terk edince ḥubb-ı dünyâyı
 Anınçün böyle teşhîr eylediñ iḳlîm-i ma' nâyı
 Nazar-ġâh eylediñ âyîne-i nûr-ı tecellâyı
 Şafî vird-i zebân eyle demâ-dem şükr-i Mevlâyı
 Ki vaşıl-ı yar ile buldu göñüller rütbe-i vâlâ

3

Şeyḫ-i mişâr-ı ileyhiñ maḥdum-ı ' âlîleri Meḥmed Fâiḳ

Efendinin ğazel-i âlilerinin taḥmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Niçin olmaz aġzından kelâm-ı muḥtaşar peydâ
 Eġer bir ḳâşîd-ı irsâl eylesem olmaz ḥaber peydâ
 Teşâdüf etse yollarda eder reng-i keder peydâ
 O mehde rû-be-rû olmaz mı âhımdan eşer peydâ
 Nice etmez nefse ' ârız-ı mir' âtı dür peydâ

II

Gidince gülşen-i zîbâya ey cânân-ı gül-ğande
 Olur bir başka hâlet rû-nümâ âfâk-ı gülşende
 Bu esrâr-ı hafî ey mehlika bilmem nedir sende
 Olunca burc-ı çeşm hasret-i la' liñle giryende
 Kılar mânendi kavş-i kuzah rengîn kemer peydâ

III

Ṭarîk-i 'aşk-ı fânîdir ṭarîk-ı kâben ammâ
 Reh-i 'azminde vardır bir harem-gâh-ı güzîn ammâ
 Görürsün anda gözler görmemiş bir nâzenin ammâ
 O şûhun gamze u ebrûsu câ-yı dil-nişîn ammâ
 Olur dâim o menzillerde her türlü ḥaṭar peydâ

66 a

IV

Ṭarîk-i 'aşka girmiş derd ile şolmuş şararmışdım
 Beni men' eyleyen cem' iyyet-i ağıyârı yarmışdım
 Çerâğ-ı 'aşkı bir nûr-ı ḥaḳîkatden uyarmışdım
 Kadd-i bâlâ¹⁴⁰şu' le-i diḳḳatle şarmışdım
 Miyânı olmadı dîdemde kemter mû kadar peydâ

V

Seniñ nazmın gibi yoḳ nazm-ı bâkî dehr-i fânide
 Sen oldun şâ' ir-i yektâ cihân-ı kâmurânide
 Nazîriñ yoḳ Emîrî sâḥa-i kişver-i sitânide

¹⁴⁰ Yazının müekkebi dağıldığından bu kelime okunamamıştır.

Ne hâcet Fâikâ da'vâ bu gün mihr-i me'ânide
Olur nûr üzre tab'ımdan âşâr-ı hüner peydâ

4

Müşâr-i ileyh Mehmed Fâik Efendiniñ Diğer gâzeliniñ tahmisi**Fâ'ilatün Fâ'illâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün**

I

‘Âşık-ı bî-çâreden bir infi'âl olmuş saña
Hiddetiñ âşârı bir gül-gün-ı cemâl olmuş saña
Hûn-ı ‘aşık şanki bir tîr-i helâl olmuş saña
Cevre ısrârıñ nedir cânâ ne hâl olmuş saña
‘Arz-ı hâl etmek bu günlerde muhâl olmuş saña

II

‘Âşıkın îcâb-ı fez'-i ahteri geldi diye
Her hişâbıñ rü'yet etmek demleri geldi diye
Sâ'at-i vaqt-i meserret âverî geldi diye
Câme-i hûb-ı vaşla bizzat ol peri geldi diye
Etme da'vâ ey gönül zannım hayal olmuş saña

III

Hayli diğkat eyledim bu 'âlem-i gamsazda
Bir tefâvüt görmedim encâm ile âgâzde
Dil-berân pek muhmel olmuş ra'dımı encâzede
Ey burûc-ı çeşm o hürşîd-i şabâhat nâzda
İntizâr eyle şafağ-reng ol mehâl olmuş saña

IV

Olsa bâd-ı şaba 'aşık şemîm-i hüsniñe
Uğramazdı sâha-i feyz 'amîm-i hüsniñe
Âferîn olsun o firdevs-i na'îm hüsniñe

Âsmandan mihr inip girmiş na'îm-i hüsnüñe
Gûyiyâ avîze' tâ meh-i cemâl olmuş saña

V

Ĥâlîk-ı a'zam cenâb-ı kibriyâ-ı baĥr u ber
Ey Emîrî başka bir ĥaşmet saña vermiş meĥer
Kimseye meyl eylemezken ol şeh-i 'âli-güher
Müjde ey Fâik nüvîd-i ĥamzeden aldım ĥaber
Meyli varmış ol mehiñ meyl-i vişal olmuş saña

66 b

5

Dayım ' Abdülfettaĥ Fethi Efendi'nin bir ĥazeliniñ taĥmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Ne ol perçem gibi bir perçem-i ÷annâz olur peydâ
Ne de ĥamzeñ gibi bir ĥamze-i ĥammâz olur peydâ
Saña beñzer ne de bir dil-ber-i mümtâz olur peydâ
Güzel nîm-i nigahıñdan hezârân nâz olur peydâ
Dil-i aĥsâm-ı ĥubanda bu eṭvâr az olur peydâ

II

Niçin ' uşşak-zâre çok cefâ etmek diler ĥatṭıñ
Çıkan her mû-yı mazlum bir bela etmek diler ĥatṭıñ
Bu şeydâ gönlümü ĥasret-nümâ etmek diler ĥatṭın
Temennâ-yı vişâlınden cüda etmek diler ĥatṭıñ
Ĥayâl-i dâm-ı zülfünden dile pervâz olur peydâ

III

Gerekdir dil-bere ‘uşşâka ba‘zen hânde’ vü îmâ
 Gehî luţf u nevâzesin gehî istiğnâ-yı nahvet-zâ
 Eder bu cilvelerle ‘işveler ‘aşkı devam-ârâ
 Görünce ‘âşıkı ma‘şûka eder elbette istiğnâ
 Bu bir muhabbetdir tebâr u nâz olur peydâ

IV

Cihânda hâlet-i pinhân u peydâyı ‘abeş şanma
 Saña hoş gelmeyen aḥval-i dünyâyı ‘abeş şanma
 Vuḳû‘at-ı ‘acîb-i zîr u bâlâyı ‘abeş şanma
 Dolansa murğ-ı dil kûy-ı dilârâyı ‘abeş şanma
 Bulunsa bâğda kumru serinde yâz olur peydâ

V

Gönül yârîñ Emîrî nezd-i zâtına yanar iksîr
 Zaman-ı iltifât-ı cem semâzen yanar iñler
 Hemân şanma zaman-ı iltifâtında yanar iñler
 Değil kim ney gibi Fethî hayâtında yanar iñler
 Olursa ḥâk-i cisminden hezâr-âvâr olur peydâ

6

Diğer Dayım ‘Abdî Efendi’nin bir gazeliniñ taḥmisi

Fâ’ilatün Fâ’illâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

I

Öyle me’yûsum cihân gûyâ cehennemdir baña
 Her demim meşhûn-ı ğam her rûz mâtemdir baña
 Başka bir dünyâya ‘azm etmek muşammemdir baña
 Sâz u nâzı dehr-i dûññ bâdi-yi ğamdır baña
 Gülmedi bir gün yüzüm her gün maḥzundur baña

II

Geçmişim dünyâdan artık yâr-i gül-ru istemem
 Kıadd-i dil-cû çeşm-i câdu bir içim şu istemem
 Çünkü iqbâl-i felek bir kıatreden kemdir baña

.....
¹⁴¹

III

‘ Âşık oldum öyle bir yâre kemâlim artırır
 Dem-be-dem ağıyâr ile cenk ü cidâlim artırır
 Görmesem bir gün eğer vehm ü hayâlîm artırır
 Neş’e vermez sâkıyâ hüzn ü melâlîm artırır
 Sensiz içsem bâde gûyâ zehrdir semdir baña

67 a

IV

Neylesin dil-dâde-i hüsnüñ olan âvâreler
 Söyle olsun mu gamıñla ‘ âşık-ı bî-çâreler
 Oldular bu cünbişe hayrân bütün meh-pâreler
 Luţfi var olsun açar sînemde ‘ aşkın yâreler
 Eylemez terkîm hayâlîñ yâr u hem-demdir baña

V

Kâmilin nezdinde birdir mezheb-i deyr-i gunişt
 Böyledir bu nükteyi fehmi eyle ey ağıyâr-ı zîşt
 Meslek-i ‘ âlem-i pesend merdum-i âli-sireşt
 Eyerim bir dâne kendim için terk-i bihişt
 Âdemim âdemiyet şart-ı a‘ zamdır baña

¹⁴¹ Divanda bu tahmis tamamlanmamıştır.

VI

Hastayım gönlüm şarâb-ı hamda etmez arzu
 Zevk u râhat şöhbet-i merdimde etmez arzu
 Seyr-i hürşîd ü meh-i târemde etmez arzu
 Devlet-i iqbâlini gönlümde etmez arzu
 Çarh-ı kec-rev doğru bakşam şûret-i zımdır baña

VII

Biz ki olduk dâima şöhbet-i renc ü ezâ
 Ey emîrî oldu yâr-i cânımız derd ü cefâ
 Gelmese gelse yanımda müsâvîdir dil-rubâ
 Cevr-i mi' şar-ı zamâna biz alışdık ' Abdiyâ
 Bâde-yi râhet meğer cevri demâ demdir baña

7

Diyarbakirli Sa' id Paşa Hazretlerinin bir gazel-i ' âlîlerinin tahmisi

Fâ'ilatün Fâ'illâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

I

Derdini fehm etmeyen dermâna olmaz âşinâ
 Derdin dermânına Loğman olmaz âşinâ
 Bî-şuûrân nükte-i pinhâna olmaz âşinâ
 Şağş-ı câhil revnâk-ı ' irfâna olmaz âşinâ
 Çeşmi nâ-bînâ olan elvâna olmaz âşinâ

II

Hangi adem olsa hem-fiṭrat nifâk u buğz ile
 Kesb eder âlâyîş-i şirret nifâk u buğz ile
 Pek haṭâdır eylemek şöhbet nifâk u buğz ile

Ḥâlisü'l kalb eylemez ülfet nifâk u buğz ile
 Ḥâr u ḥası kadîm-i 'ummâna olmaz âşinâ

III

Her kim ehl-i şer ile eylerse ülfetü'l-'iyâz
 Kendine şerr ü fesâdı şan' at eyler ittiḥâz
 Ḥâline bir kimse etmez merḥamet bulmaz melâz
 Himmeti 'aynîn olan etmez himemle iltizâz
 Olmayan geh ḥâlet-i merdâne olmaz âşinâ

IV

Ṭa' n u teşnî' etmemek mümkün mü ehl-i şirrete
 Göz göre yağmâya sâlik ba' zı şâhib-şirrete
 Hırş ile ma' lûl olan bî-gâne ehliyete
 İ' tirâz etmek cehâletdir umûr-ı devlete
 Ḥâl-i şâhib-ḥâneye bî-gâne olmaz âşinâ

67 b

V

Pâk ḫinetlerde zâhirdir bütün âşâr-ı feyz
 Herkese olmaz 'ayân dîdâr-ı yümn âşâr-ı feyz
 Pençe-i nâ-ehle girmez mihr-i kıymet-dâr-ı feyz
 Ḳalb-i bed-ḫinetde olmaz müncelî envâr-ı feyz
 Leyl-i muzlim mihr-i nur-efşâna olmaz âşinâ

VI

Şani'-i eşyâ Cenâb-ı Kibriyâ-yı bî-mişâl
 Çün serâir zâhir etmiş keşfidir emr-i muḥâl
 'Ârif ol beyhüdedir bunda cidâl-ı kıl ü kâl
 Ḳâl ile tâ' rîf-i ḫâl etmez ḳabûl-i iḫtimâl
 İçmeyen mey neş'e-i mestâne olmaz âşinâ

VII

Geldi cânân nezdime luğfunda oldum müstefid
 Geçdi hicrân rûzesi ‘ıyd eyledim ammâ ne ‘ıyd
 Ey Emîrî başkadır herkesde maqşûd-ı ümîd
 Her gönülde sîret-i ‘aşq ihtilâf eyler Sa‘îd
 Güldeki hâşiyete pervâne olmaz âşinâ

8

Müşâr-i ileyhiñ diğér bir gâzeliniñ taħmisi**Fâ’ilatün Fâ’illâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün**

I

Sen ki yâr u hem-dem oldun ey melek-sîret baña
 Oldu gûyâ her taraf bir gülşen-i cennet baña
 Ba‘de-zin tebrîke gelsiñ ‘izzet ü devlet baña
 Tâ ezelden devletiñ bilsem nola ni‘met baña
 Hâk ta‘âlâ zevk-i hüsnüñ eylesiñ kısmet baña

II

Her taraftan oldu zâhir leşker-i ‘avn ü meded
 Sa‘y ü himmet bî-nihâyet cehd ü gayret lâ yu‘ad
 Ol kadar olmuş gönül reh-yâb-ı kayd-ı nîk ü bed
 Gülşeni rûdan beni olsa eğer ey serv-i kad
 Hâsıl olmaz hâk-i pâyiñ olduğum rif‘at baña

III

Böyle aħvâl-i pür-âlâm-ı dünyâ çâre ne
 Zevk ederken derd olur ‘âlemde peydâ çâre ne
 Eylemezdim kimseye meyl ü müdârâ çâre ne
 De ki bir şûha esîr olmazdım ammâ çâre ne
 El amân söyletdi bir îmânı yok âfet baña

IV

Neyledim bilmem ki ben ol dil-ber-i bed-bînime
 Düşmüşüm bir nâr-ı hecre çâre yok teskînime
 Tesliyet bulmaz cihânda hâtır-ı gam-gînime
 Yâr-i bî-mâr olmasam gelmez ser-i bâlînime
 Çekme zahmet ey tabîb lâzım değil şîhhat baña

V

Olmuşum ne kimseye ‘abd ne bir şeyhe mürîd
 Gezer bu Emîrî ancak ey yâr-ı vahîd
 Sen de luğf et eyleme ‘abd-i haķîriñ nâ- ümîd
 Emriñi icrâda sultânım kuşûr etmez Sa‘îd
 İftihârımdır fedâ-yı cân ise hizmet baña

9

Diyarbakirli Hadîce ‘İffet Hanımıñ bir gazeliniñ tahmisi

Fâ’ilatün Fâ’illâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

I

Dîde-i haķ-bîn ü ğalb nüktedân lâzım saña
 Diğkat-i şun‘-ı zemîn ü âsumân lâzım saña
 Kesb-i esrâr-ı nihân-ı kâmurân lâzım saña
 ‘Ârif-i âĝâh iseñ sırr-ı nihân lâzım saña
 Varlığı maĥv eyleyip terk-i cihân lâzım saña

68 a

II

Cân iken cânân iken sultân iken ser-bâz iken
 Mazĥar-ı tekrîm iken müstaĝraķ-ı i‘ zâz iken

Rûh-ı yek-reng-i haqîkat tair-i mümtâz iken
 Sen ‘adem-i şahralara bir güzel şeh-bâz iken
 Şimdi hesti-yi dâmene düşdün figân lâzım saña

III

Qabiliyyet sende var sırr-ı şuhûda ermeye
 Bir cihân-ı bî-nazîr u bî-kuyûda ermeğe
 Bî-kıyâm (u) bî-rukû‘ (u) bî-ku‘ûda ermeğe
 Cümle benlikden geçip maḥv-ı vücûda ermeye
 Hângâh-ı ‘aşqda pîr-i muğân lâzım saña

IV

Bu cihâna gelmeden taḫvâyı bulmaqdır ğarâz
 Sırrını naqş etmeden ma‘nâyı bulmaqdır ğarâz
 Nükte-i mümtâz-ı müsteşnâyı bulmaqdır ğarâz
 Râm-ı cisme düşmeden Mevlâyı bulmaqdır ğarâz
 Râz-ı ‘aşkı ba‘de-zin etmek ‘ayân lâzım saña

V

Güft-gû-yı dil-rübâ ceng ü cidâl-ı mehlika
 Cümlesi şûret-perestlikden ‘ibâret zâhir
 Hep haqîkatdir Emîrî böyledir ‘aşq-ı Hudâ
 Feyz-i isti‘dâd sende zâhir oldu ‘iffetâ
 Her cihet şimden gerü dârü’l-emân lâzım saña

10

**Şâ‘ire Müşâr-i İleyhâ Diyarbekirli Hadîce ‘İffet Hanımın
 diğeri bir gazelinin tahmisi
 Fâ‘ilatün Fâ‘illâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün**

I

Dest-i sâkı-yi ecel ‘aşq etdi bir şerbet baña

Neşve-i te'sîri oldu bâiş-i şöhet baña
 Sâha-i dilden açıldı perde-i vaḥdet baña
 Remz ile fehmi eyledim 'aşkıñ imiş ṭâ'at baña
 Zevk kûyını bıraktım el verir 'uzlet baña

II

Âh bilse ehl-i zâhir ben neler gördüm neler
 Nurdan fevvâreler yâkuttan âyineler
 Bir cihân-ı vaḥdet olmuşdur cihânda müstekarr
 'İbret ü vaḥdet gözüyle 'âleme kıldım nazar
 Şükr kim geldi ezel bezminde bu riḳḳat baña

III

Añladım ben âlemi bir 'âlem-i taḳlîddir
 Maḳşad-ı muṭlaḳ ne İskender ne de Cemşiddir
 'Âlem-i taḳlîd râh-ı 'âlem-i câviddir
 Zerreyim ḥâke berâber menzirim ḥurşiddir
 Ehl-i diller himmetiyle geldi bu 'uzlet baña

IV

Etmişim 'âli-bahâ bir âsitâna ilticâ
 Olmuşum bu 'âlem-i imkanda ḥavf u recâ
 Maḳşad-ı aḳşa cihândan başka dünyâdır baña
 Ğaflete şalma beni efsânelerle zâhidâ
 Mâ u menden geçmişim gel eyleme teḳallüb baña

V

Ḥaḳḳı var dil dinlemezse zâhidiñ efsânesiñ
 Neylesin bu 'âlem-i vîrâneniñ kâşânesin
 Ey Emîrî bulmuşum 'aşḳ-ı Ḥudâ dür-dânesin
 Mazhar-ı sırr-ı ilâhi eyledim dil-ḥânesin
 'İffetâ rûz-ı ezelde 'aşḳ imiş kısmet baña

68 b

11

Şâ' ire-i Müşâr-i ileyhâ Hâdîce ' İffet Hânımın hemşîresi

Râhile Sırrı Hânımın bir Gazelinin tahmisi

Fâ'ilatün Fâ'illâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

I

Şâh-ı iklîm-i melâhat dense şâyandır saña
 Mâh-ı iklîm-i vefâ söylense erzândır saña
 Dil-i giriftâr-ı gammındır dîde hayrandır saña
 Çekme dâmen ' aşk ile dil kim hırâmandır saña
 Cân fedâ eyler yolunda ' abd-i nâlândır saña

II

Hizmetin uğrunda rûhum çok zaman çekdim emek
 Hep eder taşdik-ı şıdk hizmetim ins ü melek
 Ben çekersem de bu derd ü mihneti çekmez felek
 Bil derûnum şıdkını cânâna lâzım söylemek
 ' Ârif-i billah isen hâlim nümâyandır saña

III

Nâzenînim dil hicâb eyler saña şekvâ için
 Hâlimi bir kimseye ' arz eylemem da' vâ için
 Gelmedim ben ' âleme bir ferd ile gavğa için
 Dil-fikâr etmek ne lazım bî-vefâ dünyâ için
 Hürmetim tut bir iki gün bunda mihmandâr saña

IV

Sînede mezdâd olur ol rütbe derd-i cân-sitân
 Muhtedir olmaz ânı tavşif ü ta' rife zebân
 Etmedi bir gün beni dünyada kimse şâdumân

Mübtelâ-yı hasretim devriñde ey çarhu'l-emân
Devri 'âdet eylemişsiñ luḡ-ı bühtândır saña

V

Böyle cevr ü miḡneti efzûn u bî-ḡad eyleme
Ehl-i 'irfân u fazîletden beni 'ad eyleme
Vechime ebvâb-ı 'izz ü rif'ati sed eyleme
İlticâ etdim saña ḡadr ile gel red eyleme
Sen şeh-i 'afv u mürüvvetsiñ bu nokşandır saña

VI

Zaḡm-ı cismiñ ihtiyâcı var Emîrî merheme
Olmadım ammâ muḡârin bir ḡabîb-i a'leme
Çekmeden yok başka çâre çünkü geldim 'âleme
Kıl şafâ vü cevrine Sırrı taḡammül ḡam yeme
Her cefâ kim gelse cânânıñdan miḡmândır saña

12

**Büyük 'amucam Şa'ban Kamî Efendi merḡumuñ
bir ḡazel-i 'âlîleriniñ taḡmisi
Fâ'ilatün Fâ'illâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün**

I

Ey gönül bir yâr-ı cânla iktifâ lazım saña
Meslek-i 'aşḡ-ı muḡabbetde vefâ lâzım saña
Böyle bir âyine-i pâke i'tinâ lâzım saña
Neş'e-baḡşa-yı muḡabbet mehliḡa lâzım saña
'Aşḡ u şevḡiñ tâzeler bir dil-rübâ lâzım saña

69 a

II

Baḡ nedir dil-dâr için 'aşḡıḡda 'âli arzu

Hûb ola maĥbûb maĥbûb ola âyîne-i rû
 Etmeye dünyâda ancaĥ başka ‘ aşık cüst-i cû
 Bezm-i aĥyâra ola nârefte vü pâkîze ĥû
 Görmemiş gözler nazîriñ dil-rübâ lâzım saña

III

Dil-ber oldur vâlideyniñ olmaya kem-gerdesi
 Nerm ola dil-cû ola tab‘ -ı şafâ âverdesi
 Gitmeye vech-i münîriñden ĥacâlet perdesi
 Hâlet-i ‘ aşkı bilir bezm-i şubĥiñ perverdesi
 Sâki-i gül-çehre-i hâlet-fezâ lâzım saña

IV

Dil-ber-i ra‘ nâ demem dünyâda her bî-mûya ben
 Çok olur bî-rûĥ şûretlerde de meh şekl-i ĥüsn
 Ey gönül ben eyleyem ta‘ rîf-i dil-ber diñle sen
 Can-güdâz u naĥme-pîrâ tûti-i sükker-dehen
 Tâir-i rûĥa ĥidâ şîrîn şada lâzım saña

V

Bâĥa reng ü bû gelir feyz-i seherden lâ-cerem
 Âfitâb u âb eder per-verde-i luĥf u kerem
 Gülleri bâd-ı şaba eyler küşâd dem be dem
 Gül açılsa ‘ andelîb-i gülşene ey ĥonca fem
 Sen gül-i nâzikterinsiñ ĥoş hava lâzım saña

VI

Eyledim aĥvâlini tedĥîk sırr-ı ĥudretiñ
 Feyz-i isti‘ dâdı lâzımdır Emirî fiĥratiñ
 Kafi olmaz şi‘ r için taĥşîl-i ‘ ilm üĥikmetiñ
 Peyrevî olmaĥ için nazm-ı müşîr-i ‘ izzetiñ
 Nükte-pîrâ bir tabi‘ at Kâmiyâ lâzım saña

13

Diyarbakirli Sa'îd Paşanın bir gâzel-i 'âlileriniñ tahmisi

Fâ'ilatün Fâ'illâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

I

Çünkü âdemsin gezerim lâzım gelir taqvâ baña
Nâ-becâdır tavr-ı bî-câ vaz'-ı nâ-bercâ saña
İstemez her ferda ile dünyâ için gâvğa saña
Her fenâlık kendi hâliñden olur peydâ saña
Doğrulukdan dönme kim doğru ola dünyâ saña

II

Âdeme elzem deme olur dünyâda kesb-i ma'rifet
Muğbul-ı dâreyn olur aşhâb-ı ilm ü merhamet
Hâtırından gitmesin âlâm u havl-i âhîret
Sâye-âsa toprağa düşsen gerekdir âkîbet
Bâîş-i fâhr olsa da bu kâmet-i bâlâ sana

69 b

III

Kendiñi etme bu varlık 'âlemiñde mürde-ten
Gelmesin ahvâline dünyada her merd ü zen
Dûr-bîn-i ârif ol olma sefih ü dil-şiken
Sen öbür dünyâda bir ev yap seniñçün şimdiden
Qalmaz iş bu 'âlem-i fânideki sükennâ saña

IV

Lâyık olmaz meyl ü rağbet maṭlab-ı ednâ için
Hazz-ı nefis ü cân için âlâyış-i bî-câ için
'Ârif ol terk eyle dünyâyı çalış uqba için

Bu teessüfler nedendir devlet-i dünyâ için
Yok mu ey gâfil ‘aceb endîşe-i ‘uqba saña

V

Ola hangi kâmilîñ kavli metîn re’yi sedîd
Nûr-ı tab‘ından olur aqvâm-ı dünyâ müstefîd
Hırş u agrâz Emîrî eyle qalbiñden ba‘îd
Kimseden qorqma şaşın Allah’dan qorq ey Sa‘îd
Sen Hudâ’dan havf edince dost olur a‘dâ saña

14

Sa‘îd Paşa nîñ pederi Süleyman Nazîf Efendi’nin bir gazeliniñ tahmisi

Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilâtün Fe’ilün

I

Bir gün eylerse o cânân-ı nazâr-pâk saña
Şevq-ı hayret kesilir sîne-i şad-çâk baña
Bir şekilde görünür arz ile eflâk baña
Mesti-i la‘li verir zevq-ı mey-i tâk baña
‘Aşkı etdirmedi bu ‘âlemi idrâk baña

II

Cilve-i gamze-i fettânına taqat yoğiken
Fitne-i kıdd-i hıramânına taqat yoğiken
Âteş-i firqat süzânına taqat yoğiken

Dil-i sem hürde-i hicrânına taqat yoğiken
Oldu âmîziş-i nuṭṭ-ı lebi tiryâk baña

III

Nice bilme o mehi hâneye mihmân etsem
Şoñra birlikde alıp ‘azm-i gülistân etsem
Nâmı ibka edecek ben daḥi bir şân etsem
Zevki yok sâdece zevk-i çemen-sitân etsem
Yârsız gülşen olur mecma‘ -ı hâşâk baña

IV

Kûy-i cânâneye dün gitdi bu memlûk-i kadîm
Nezdine hüsni kabul eyledi cânân-ı kerîm
Leb-i hürmetle dedim ey şanem-i şûḥ u besîm
Gel seniñle edelim hüsni ile ‘aşkı taqsim
Çeşm-i hun-rîz saña dîde-i nem-nâk baña

70 a

V

Nice bilmem edeyim yâri Emîrî ta‘rîf
Hiç âtiyi düşünmez o mehiñ re‘yi za‘îf
Ḥaṭṭ gelip hüsniñü bilmez mi ki eyler tezyîf
Etsen ümmîd-i şebâtı ser-i kûyunda Nazîf
Kor mu ârâma maḥal ğamze-i çâlâk baña

15

Diyarbakirli Remzi Efendi merhûmuñ bir ğazeliniñ taḥmisi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

I

Renc-i âteş-nâkidir sînemdeki dâğlar baña

Bahş eder bir derd-i diger şardıgım bağlar baña
 Elveda^c etdi Süreyya bildiğim şağlar baña
 Şimdilik ey dil vağan oldu yine dağlar baña
 Yâr için ben ağlarım hasretle yâr ağlar baña

II

Kimseye ^c arz etmdim mâhiyet-i endûhumu
 Miñnet-i derd-i derûnu şiddet-i endûhumu
^c Âķibet ref^c etdi cânân zahmet-i endûhumu
 Mihr-i hüsünü rûşen etdi zulmet-i endûhumu
 Baķ ne hub oldu gönül şimdengeri çağlar baña

III

Kâm-yâb olsun o dil-ber rahmı çok meh-pâredir
 Halimi gördükde bildi ^c âşık-ı âvâredir
^c Âşık-ı âvâredir dil-dâdedir bî-çâredir
 Sîne kim şad-pâredir ^c aşk-ı evcinden yâredir
 Kimse şarmaz yâremi dil-ber gelir bağlar baña

IV

Sevmişim hûri-liķâ şâhâne bir cânâneyi
 Luţfi çok ihsânı çok bir gözleri mestâneyi
 Lazım oldu gülşen-i ^c işretde yaymaķ lâneyi
 İstemem dağlardaki bayķuş gibi vîrâneyi
 Meskenim olsa nola bülbül gibi bağlar baña

V

Ben demem esmer mi aķ mı dil-ber-i zîbâ için
 Bir gönül eğlencesi lâzım baña dünya için
 Ey Emîrî söylemem dil-dâreden şekvâ için
 Dil o Mecnundur gezer şahrâları Leyla için
 Remziyâ esmer dilersem rast gelir ağlar baña

16

Muḳâbelecizâde Yusuf Raif Efendinin ğazeliniñ taḥmisi

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

I

Derd ü miḥnetdir gelen cümle güzellerden baña
 Çok kerem geldi meĝer bir mâh-peykerden baña
 Tatlıdır her şunduĝu mey şîr-i mâderden baña
 Rû-şenâdır vech-i dil-ber mihr-i enverden baña
 Hoş gelir reftâr-ı müsteşnâsı 'ar' ardan baña

70 b

II

Ben seni ey şah-ı ḥûbân etmişim cem i' tiḳâd
 Neylerim şahbâyı sensiz eylerim semm i' tiḳâd
 Bende vardır baĝ nasıl maḳbul u muḥkem i' tiḳâd
 Ḥâkiyâ pek etmişim iksîr-i a' zâm i' tiḳâd
 Zerrece yok ḳanda kibrît-i aḥmerden baña

III

Bir nefes ayrılmadı benden o yârin ḥasreti
 Oldu aĝyâra müyesser selsebîl-i şoḥbeti
 Ḥasretin olmuşdur ateşden de muḥriḳ şiddeti
 Tâ ezelden ḳaldı nâr-ı 'aşḳa yanmaḳ 'âdeti
 Lânesi ateş olan murĝ-ı semenderden baña

IV

Murĝ-ı dil bir gün gelir dâm-ı belâdan ḳurtulur
 Her ṫarafdan cûş eden emvâc-ı miḥnet eksilir
 Şabr eder 'ârif olan her zaḥmete bî-ḳayd olur

Ġam ħazânından ne bâkim var benim çünkü gelir

Âb u tâb-ı feyz bir naĥl-i gül-i terden baña

V

Gâh olur ‘âşıkları memnûn eder bâd-ı şabâ

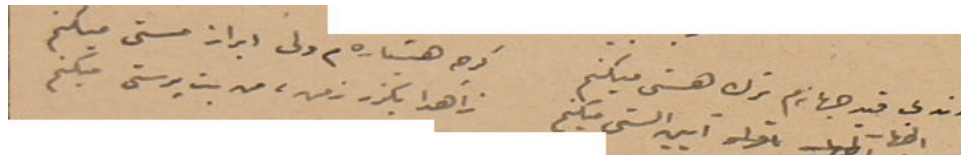
Luţf eder yâr-ı dilârâdan ħaber bâd-ı şabâ

Bâġ-ı kûy-ı yâre etdikçe güzer bâd-ı şabâ

Zülf-i yâri eylese taĥrîk eder bâd-ı şabâ

Ĥubdur biñ kerre bu meşk ü ‘anberden baña

VI

Erdi feyze Ĥazret-i Ĥaġ ħüsn-i dil-berden baña

VII

Devr eder dolâb-ı bî-ârâm-ı dünyâ dâ‘ imâ

Ey gönül şabret bulursuñ növbet-i zevġ u şafâ

Ey Emîrî gelse ol vaġt-i meserret iĥtivâ

Rû-be- rû ol yâr ile hem-bezm olursam Râifâ

Ĥoş gelir rûz-ı neşât-ı ‘ıyd-ı ekberden baña

71 a

71 b

İstigna ġazelleriniñ taĥmîsâtı hurûf-ı hece tertibiyledir.

(Elif)

¹⁴² Bu bendin ilk iki beyitinde Farsça ibareler fazla olduğundan bu beyitleri divandaki şekliyle buraya aktardık.

17

Diyarbakirli Talib Efendizâde Edhem Efendinin

ğazeliniñ tahmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Quruldu meclis-i hûbân-ı rûh-efzâ-yı istiğnâ
 Seni bekler civânân şafâ-peymâ-yı istiğnâ
 Giyindik gerçi geleli bir dîbâ-yı istiğnâ
 Vücûduñ korqarım ki incidir kemhâ-yı istiğnâ
 Verir zahmet saña hâr-ı gül-i kemhâ-yı istiğnâ

II

Göñül hayli zamandır intisâb-ı bab-ı aşk etdi
 Çalışdı iktisâb-ı şîve-i âdâb-ı aşk etdi
 Bizi bir bî-vefâ maħrûm-ı luğf-ı âb-ı aşk etdi
 Cefâ-yı nâz u istiğnâları bî-tâb-ı aşk etdi
 Bu gündən olmuşuz dil-teşne-i ferdâ-yı istiğnâ

III

Şabâhat evcini zıll-ı hümâ-yı muhteşem başdı
 Sa' âdet burcunu envâr-ı mihr-i subh-dem başdı
 Cihân-ı inbisâtı incilâ-yı muharrem başdı
 Bu gün on dördüne bedr-i Münîr-âsâ kâdem başdı
 Bu gün geldi o yâre mevsim-i yektâ-yı istiğnâ

IV

Koşan çok menzil-i maħsûda ammâ biñde bir yetmez
 Hemen her arzu bağında her naħl-ı şafâ bitmez
 Göñül müstağni oldu kûyuna cânânımıñ gitmez
 O cânâne şefkat u ihsânını benden dirîğ etmez

Yine bilmem nedir bu serdeki sevdâ-yı istiğnâ

V

Mesâda meclisiñ envârı şem^ç-i şûle-verdendir
 Şabañîñ âb u tâb-ı gülşeni feyz-i seherdendir
 Emîrî^ç âlemiñ her zîneti bir başka yerdendir
 Efendim hep seniñ bahş etdiğîñ feyz-i nazardandır
 Yazar ra^ç nâ ğazeller Edhem şeydâ-yı istiğnâ

(Hâ)

18

Ƙırımlı Hâlim Giray Hânîñ tahmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Bu ğün gül-zâra geldi bir melek-sîmâ-yı istiğnâ
 Elinde gül gibi bir sâğar-ı mînâ-yı istiğnâ
 Yağışmış rûşen-i nâza kâle-i zîbâ-yı istiğnâ
 Yağışmaz ğayrı hûban giysin kâlâ-yı istiğnâ
 Ƙadd-i yâre biçilmiş câmedir dîbâ-yı istiğnâ

II

Seniñle oldum ey maħbûb-ı zîbâ hem-dem ü maħrem
 Baña oldu bu dünyâda medâr-ı faħr-ı dem bir dem
 Ne^ç âli himmeti bağ ey tarab-ı efrûz-ı bezm-i Cem
 Meyân-ı meclise nuğl olsa bûs-ı la^ç liñ el şunmam
 Beni mest eylemişdir sâğiyâ şahbâ-yı istiğnâ

72 a

III

Ne oldu nûkheti kâkûl gibi bir^ç anberin mûyuñ
 Dimâğa ğalmamış te^ç şîr-i ğükmü ol ğüzel bûyuñ

O hâ-yı hûyı nerde şimdi ol cem' iyyet-i kûyuñ
 Bahâr-ı nâzı geçmiş rengi şolsa ol sitem-hûyuñ
 Değildir ba' de-zin gül-zâr-ı hüsni câ-yı istiğnâ

IV

O yâr-ı meh-liķânıñ hasretinden oldu müstağni
 Ümîd-i rağbetinden şöhetinden oldu mustağni
 Ğamından miħnetinden firķatinden oldu mustağni
 Dil-i şeydâ hayâl-i vuşlatından oldu mustağni
 Ol âfet etmesin şimden-geru hulyâ-ı istiğnâ

V

Nedendir ' aşıkâna iltifât etmekde imsâkin
 Dolaşdım rûz-ı şeb etrâfını kûy-ı haţar-nâkiñ
 Nolur bir kerre olsun görmedim luţf-ı ğam-çâkiñ
 Ezelden nâz u naħvetle mürekkeb ' unşur-ı pâkiñ
 Vücûdundan ' ibaretdir begim ma' nâ-yı istiğnâ

VI

Dedim ol dil-bere bu hüsni berķ-efşâna ' aşķ olsun
 Seniñ derdin çeken ' uşşâķ-ı ser-gerdâna ' aşķ olsun
 Ğamiñ şahrâlarında fişķıran tûfâna ' aşķ olsun
 Cihânda ol gedâ-yı bî-ser u bî-şâmâna ' aşķ olsun
 Ki ' ayniñde değildir mesned-i ' ulyâ-yı istiğnâ

VII

Cihân-ı feyz içinde bir cihândır ' âlem-i ' uzlet
 Füyûzât-ı Hudâ neşr eyler anda bû-yı ' ulviyyet
 Nukre vü şân u dünyâda bulunmaz ma' nevi lezzet
 Dayanmaz bâliş-i zer-târ câhe hażret-i neş'et
 Odur var ise şimdi müttekâ pîrâ-yı istiğnâ

VIII

Olur sultân-ı taht-ı ma' nevi bî-tac u bî-leşker
 Kalır dúnunda şân u şevket Cemşid ü İslender
 Emîrî kesb eder bir salţanat bî-zeyb ü bî-ziver
 Verir şöhet Hâlîmâ nâmımız dünyâya ser-tâ-ser
 Tutunca kâf-ı dilde âşiyân ' anķâ-yı istiġnâ

(Hı)

19

Diyarbakirli Kâmi Efendizâde Hıyâli Efendiniñ ġazeliniñ taħmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Bu ġün meclisde etmiş bir ġüzel da' vâ-yı istiġnâ
 Faķat beyhûde etmiş böyle bir ġavġâ-yı istiġnâ
 O tıfl-ı nâzenînîmdir bu ġün yektâ-yı istiġnâ
 Beşiktaşda o tıflı beslemiş lâlâ-yı istiġnâ
 Nola ġünden ġüne olsa şâh-ı vâlâ-yı istiġnâ

72 b

II

Naşıl nâdîde ġil' at zâtına maħşuş biçmişdir
 Libâs-ı nâzı ġilķat zâtına maħşuş biçmişdir
 Yed-i te'yid-i ġikmet zâtına maħşuş biçmişdir
 Ey ġayyât-ı ġudret zâtına maħşuş biçmişdir
 Yaķışmış ķâmet-i zîbâsına dîbâ-yı istiġnâ

III

Nażar ķıl zîr-i fesden mâh-ı peyker ' arz edip tırta
 ġüzel bir şekl ile ol nâz-perver ' arz edip tırta
 Leťâfetle zârâfetle o dil-ber ' arz edip tırta
 Feşan-âsâ cebîninden o dâvud ' arz edip tırta

Berât-ı hüsne çekmiş şanki tuğrâ-yı istîgnâ

III

Taḥammül etse de ol ğamze-i ğâmmâzına ‘âşık

Taḥammül etmese de ol cilve-i ṭannâzına ‘âşık

Taḥammül etse de ol kâmet-i mümtâzına ‘âşık

Taḥammül etse de tîr-i nigâh-ı nâzına ‘âşık

Ḥamîde ebruvânında çekilmez bâ-yı istîgnâ

IV

O şûhuñ çok dolaşdım ‘âķibet buldum ser-i kûyuñ

Düşüp mest-i ḥarâb oldum alınca nûkhet-i bûyun

Taḥammül eylemez gördü gönül şemm etmeye bûyun

Sîm-i zülfün döküp pinhân edince şafḥa-i rûyun

Suveydâda taķarrür eyledi sevdâ-yı istîgnâ

V

Niye şaldı belâya bir güzel bu ‘abd-i rencûrı

Beni yok çâresi bir derdiñ etdi zâr u mecbûrı

Cihânda görmemişdim böyle dil-dâr-ı maĝrûrı

Açılmaz şubḥa dek nâz uyķusundan çeşm-i maḥmûrı

İçirmiş sâķi naḥvet aña şahbâ-yı istîgnâ

VI

Ne âfetsiñ meded ey yâr-i mümtâz-ı bilâ-perver

Belâ ender belâsıñ âfet-i cânsıñ cefâ-güster

Eĝer olmazsa da etdikleriñ âzâre tâb-âver

Ruḥ-ı âlînda pîç-i ḥalka-i zülfüñ gören söyler

Yaķışmaz nezd-i sünbülde gül-i zîbâ-yı istîgnâ

VII

Emîrî ‘âlemi şeydâ eden ol mevlevî şûhu
 Cihâna hük-m-i bî-pervâ eden ol mevlevî şûhu
 Bütün ‘âşık-ları rüsvâ eden ol mevlevî şûhu
 Hayâlî ‘yi sema‘ -efzâ eden ol mevlevî şûhu
 Felekde zühre rakş ile çalınca nâ-yı istîgnâ

(Zel)

20

Diyarbakirli Ahmed Zekâi Efendiniñ gazeliniñ tahmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Tutar destinde cânân dâima mînâ-yı istîgnâ
 Şunâr ‘uşşâk-ı cân-bahşâsına şahbâ-yı istîgnâ
 O mest-i ‘işvedir ârâyîş-i yektâ-yı istîgnâ
 Müheyyâdır o yârimde nice eşyâ-yı istîgnâ
 Zer-i nâz u nuqûd-ı naḥvet ü kâlâ-yı istîgnâ

73 a

II

Olur lerezde-i a‘ şâb u ‘urûqumda bütün a‘ zâ
 Eder dehşet dil-i şeydâya ilqâ gerdiş-i dünyâ
 Olur gûyâ sipihr-i mürtefi‘ best ü zemîn bâlâ
 O yâri gördüğümde mevc olur fikrimde biñ sevdâ
 Olur peydâ nazar-gâhımda bir deryâ-yı istîgnâ

III

Huzur-ı ‘âşık-ı bî-çâre müşkildir bu dünyâda
 Qadr-i hûbânı ‘uşşâka belâ etmişdir âmâde
 Olur o çâh-ı gamdan belki gön-lüm şimdi âzâde
 Beni dil-ḥaste-i naḥvet eden şûh-ı tabîb-zâde
 Dükân-ı naza girmişdir şatar eczâ-yı istîgnâ

IV

Eğer cem^c olsalar bir mevkı^c a hûban-ı hoş-âvâz
 Ederlerse hezârân ^c işvelerle nağmeye âgâz
 Olur ol cây-ı ra^c nâ mişli yok bir gülşen-i mümtâz
 Eder kalbi müferrih nükheth-i bâd-ı şabâ-yı nâz
 Verir revnâk ^c uyûna cevher-i minâ-yı istiğnâ

V

Cefâlardan ferâgat eylemez hûban-ı bî-hemtâ
 Meğer kim cevri için ^c âşıklara halk eylese Mevlâ
 Emîrî bulmadım ben bir vefâlî dil-ber-i zîbâ
 Zekâyî görmedim ben böyle nâz-ber-devâm aşla
 Bu gün bir nâza başlarsa sürer ferdâ-yı istiğnâ

(Ra)

21

**Diyarbakir mektûb-i sâbıkı Raif Efendiniñ
 bir gâzeliniñ taħmisi
 Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün**

I

Giyer ol mah-peyker günde bir kâlâ-yı istiğnâ
 Ne renk olsa tenâsüb kesb eder dîbâ-yı istiğnâ
 Gerek dîbâ- yı istiğnâ gerek kemhâ-yı istiğnâ
 Bu gün giymişdi cânânım yeşil harâ- yı istiğnâ
 Hemân olmuşdu gûyâ tûti-i gûya- yı istiğnâ

II

Müşabihdir şeyâhat vaķti bir mir'at-ı zîbâya

Eder zâhir nuķûş-ı hâl-i istikbâl-i dünyâ
 Baķınca böyle bir âyine-i feyz-i tecellâya
 Değil kâfi güzellik hüşn-i re'y ister dilârâya
 Odur dil-ber ki olsun şâhib-ârâ-yı istignâ

III

Evet dil-ber odur ki eylesin tûfî gibi güftâr
 Edip olsun zarîf olsun kibâr olsun merâhimkâr
 Güzeli inşâd-ı şî'r etsin sözünde etmesin ısrâr
 Bulunsun her kelâmında nice fikr-i başîret-kar
 Görünsün her edasında nice ma' nâ-yı istignâ

73 b

IV

Yazık bir başka hâl bir esef kesb eyledi devrân
 Ederler bî-hünerler idd' â-yı hikmet ü ' irfân
 Haya etmez utanmaz böyle ebced bilmeyen nâdân
 Verir bir başka lezzet cilvede üstâd olan hûbân
 Şafa vermez kıvâma gelmeyen helvâ-yı istignâ

V

Emîrî bulmadıñ gitti saña bir maħrem-i ' ârif
 O cânan şefkat etmez olsa da aħvâline vâkıf
 Çocuğdur germ ü serd-i rûzigârı olmayan kâşif
 Uyar naħvet naħvet-âmûz-ı belâ-güş eylemez Râif
 Ederseñ her ne rûtbe nâle-i şekvâ-yı istignâ

22

Diyarbakirli muķâbelecizâde¹⁴³ Râif Efendiniñ ğazeliniñ taħmisi

¹⁴³ Divanda "zâde" kelimesi iki defa yazılmıştır. Biz sadece birini aldık.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

I

O dem kim bedre döndü hıfz-ı nûr-efzâ-yı istignâ
 Bütün 'âşıklar oldu vâlih ü şeydâ-yı istignâ
 Yazıklar geçdi ol devr-i şafâ-pîrâ-yı istignâ
 'Âyân oldu hıtt-ı dil-ber-i ra' nâ-yı istignâ
 Suğût etdi serîr-i 'işveden dârâ-yı istignâ

II

Ne ruḥ-efzâdır ol yâriñ ser-i kûyundaki bâğı
 Âkar gûya ḥarîm-i gülşen-i cennetden ırmağı
 Göñülden çıkmıyor çok demdir ammâ zerdiniñ dağı
 Yazıkdır ḥod-nümâ kaldı mürûr etmekdedir çâğı
 Mürebbi olsa yâre bir hüner-pîrâ-yı istignâ

III

Nedir ol dîde-i âhu nedir ol ğamze-i fettân
 Nedir ol kâmet-i dil-cû nedir ol 'ârız-ı raḥşân
 Edersiñ 'âşık-ı müştâka gerçi luḫ ile iḥsân
 Devâm-ı luḫfuña doymaz seniñ ey sâki müştâkân
 Peya-pey şunma şahbâyı bu demdir câ-yı istignâ

IV

Donatdı lâleler güller yine küh-sâr u şahrâyı
 Yine mihr-i meserret ğarḫ-ı envâr etdi eşyâyı
 Yine feyz-i bahârân cennete döndürdü dünyâyı
 Yine bâd-ı şabâ depretdi giysû-yı dilârâyı
 Yine neşr etdi bûy-ı 'anber sarâ-yı istignâ

V

Emîrî zevk-i nâ-fercâme 'ömrünü eyleme şarf
 Fenâ-yı hâline dünyâ-yı dünüñ vâkıf ol vâkıf
 Cihândan neşve-i bûy-ı haqîkat almıyor 'ârif
 Neşât-ı bâde-i şevka âvâre meyl eylemem Râif
 Şifâ-bağşâ-yı dildir şerbet-i zîbâ-yı istiğnâ

74 a

23

Diyeberkirli Hoca Re'fet Efendinin bir gâzeliniñ taħmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Aradım kendime bir dil-ber-i ra' nâ-yı istiğnâ
 Teşâduf eylemezdi öyle bir yektâ-yı istiğnâ
 Bu def' a haşıl oldu maqşad-ı aqşâ-yı istiğnâ
 Açıldı dünkü gün bir revzen-i zîbâ-yı istiğnâ
 Göründü bir peri-peyker şâh-ı vâlâ-yı istiğnâ

II

Bu gün gönüm benim bir nâzenin dil-sitân buldu
 Naşıl bir nâzenîn gûyâ ki bir necm-i nihân buldu
 Naşıl necm-i nihân belki münevver bir cihân buldu
 Gül ü bülbül şafâ-yı maqdeminden tâze cân buldu
 Bu gün gülzâra geldi şûh-ı ruḥ-efzâ-yı istiğnâ

III

O yâr-i bî-naẓîriñ ḥüsnü yektâ 'ırķı tâhirdir
 Şenâsında lisân-ı şâ' irân-ı bî-tâb u kâşırdir
 Mücessem bir delil-i kudret-i Ḥallâķ-ı Kâdirdir
 Ḥoş dil-dâr-ı bî-hemtâ ki dîdârında zâhirdir
 Nüzul-ı Cibrîl ü âyet-i kübrâ-yı istiğnâ

IV

Ne kudretler nümâyandır o şûhuñ hüsni zâtında
 Ne cevherler nümâyandır cemâl-i dil-sitânında
 Ne şâkirler ‘ayandır şükür-sitân-ı beyânında
 Yakışmıştır revâbıt-ı ‘âşq u cânân meyânında
 Bu şükr-ıhâ-i istid‘â o şükür-ıhâ-yı istiğnâ

V

Ticâret¹⁴⁴-gâh-ı dünyâyâ Emîrî eyledim diğkat
 Hezârân hoş-edâ mağbublarla eyledim ülfet
 O esmer dil-berîñ nuğq-ı şeker-bârındadır lezzet
 Cihânîñ zîr ü bâlâsın teccüs etdim ey Re’fet
 ‘Arab mülkünde her yerden füzun hurmâ-yı istiğnâ

24

Hışn-ı Mansurlı Rif’at babanın gâzeliniñ taḥmisi**Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün**

I

Niçin bir buse vermez ruḥ-ı zîbâ-yı istiğnâ
 Ḥalel bulmaz temâs-ı nerm ile kemḥâ-yı istiğnâ
 Olur damğalanırsa mu‘teber dîbâ-yı istiğnâ
 Tutarken elde şuh-ı muḥtesib damğâ-yı istiğnâ
 Nasıl mağbûb ile ‘arz etmesin kâlâ-yı istiğnâ

II

Nedir ol bûy-ı can-pîrâ o giysu-yı muḥalsamda
 Nedir ol mevc-i ruḥ-efzâ o pîçâ pîç-i pür ḥamda
 Mücessem nûra beñzer serv-ı kaddiñ fikr-i âdemde

¹⁴⁴ Bu kelime divanda “ticâreb-gâh” şeklinde yazılmıştır.

Bu refât ile çok serv-i revân bâğ-ı ' âlemde
Nola baş eğdirirse kâmet-i bâla-yı istiğnâ

74 b

III

Belâ-ender-belâdır cilvesi ol çeşm-i gammâzîñ
Kazâ-ender-kazâdır ' işvesi ol zülf-i ÷annâzîñ
Cefâ-ender-cefâdır ' âdeti ol yâr-i mümtâzîñ
Çeker ' uşşâkı elbet cevri-i nâzım ol ser-efrâzîñ
Serîr-i mülk-i hüsne tâze başmış pâ-yı istiğnâ

IV

Odur cân kaşırınıñ şâhib-serîri kim ola fâik
Odur ' aşk ehliniñ şems-i münîri kim ola fâik
Odur cân mülkünün şâh-ı habîri kim ola fâik
Leâfet kişverinde yok nazîri ola fâik
Ne rütbe eylese şâyestedir da' vâ-yı istiğnâ

V

Münakkaşdır rümûz-ı kudret-i Mevla cemâlinde
Hadeng-i cevri alsa deste vaqt-i gûşmâlinde
Nice şeh-bâlar bî-ruḥ olur dest-i celâlinde
Kepâde nice biñ ÷âvus-diller zîr-i bâlinde
Görölmüş mü felekde böyle bir ' anka-yı istiğnâ

VI

Gidip küy-ı civâna rü'yet et iclâl-i' ünvanın
Sema' et dâsitân-ı şâ' irân-ı nükte-sencânın
O nûr-ı a' zamîñ derk et şükûh u şevket ü şânîñ
Kamer şekl-i şelâliñ seyr ederken bildi noķşânın
Tulu' etdikde ol şems cihân-ârâ-yı istiğnâ

VII

Verir şevk u şetâret dil-berâna şîve-i nazmîñ
 Medâr-ı fahr olur her nev-civâna şîve-i nazmîñ
 Emîrî her ne cân oldu cihâna şîve-i nazmîñ
 Şafâ-bağş-ı revandır ‘âşıkana şîve-i nazmîñ
 ‘Ayandır ‘ârifâna Rif atâ ma‘nâ-yı istiğnâ

25

**İstanbul Şeyhu'l-ğarem-i Hazret-i Nebevi Ziver Paşa
 merhumuñ bir gazeliniñ tahmisi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

‘Ayandır her mekân-ı fitnede îmâ-yı istiğnâ
 Nihandır her kelâm-ı ‘işvede ma‘nâ-yı istiğnâ
 Büyütmüşdür o mâh-ı cilveyi lâlâ-yı istiğnâ
 O mest-i nâz-ı kâmet-i bâlâ-yı istiğnâ
 Niyâz-ı ‘işvede oldukça pâ-ber-câ-yı istiğnâ

II

Alınca bir nigah-ı vuşlata ‘uşşâk-ı müştâkı
 Gümüş âyine şandım gerden-i rahşan u berrâkı
 Bütün mebhûtu hayrân eylediñ cilve-gâh-ı ‘uşşâkı
 Tegâfülden gözün maħmûr-ı nâz olmuş yine sâkı
 Seni ser-mest-i nahvet eylemiş şahbâ-yı istiğnâ

III

Hudânîñ başka başka luţfu var her mevsim ü faşla
 Tecelli başka dünyâ aşlı pâk ü bed aşla
 Baña kafi gelir da‘vâ-yı ‘aşkı hüküm ile faşla
 Yedimde hüccetimidir nuşha-i haţ da‘vâ-yı vaşla
 Berât-ı hüsne zülfi çekse de tuğrâ-yı istiğnâ

75 a

IV

Huzûr-ı yâre ifrâṭ-ı teeddüble duḥûl eyle
 Şeref-mend-i likâ ol kesb-i iclâl-i meşûl eyle
 Eğer maḥfî tereddüd var ise sende ‘udul eyle
 Zuhûr-ı kabza ü başı bî-mahal şanma kabul eyle
 Bulunmaz ‘ârifan bezminde zâhid câ-yı istiğnâ

V

Kanâ‘at eyler insanı cihanda vâşıl-ı ni‘met
 Kanâ‘at-kâr olanlardır cihânda zînet-i ḥilqat
 Bekâ yok zıll-i zâildir bilirlere devlet-i rif‘at
 Bulurlar hırka pûşân faqr ile ‘ünvân-ı fahr elbet
 Giyinsinler cihâna nâr için dîbâ-yı istiğnâ

VI

Cihanda âh bilseydik neler çekdi bu bî-çâre
 Erişdi nice biñ idbâr u baḥta baḥt u idbâra
 Yetişmek kâbil olsa fırka-i ‘ulyâ-yı aḥyâra
 Fütûḥat-ı dili tebşîr ederdim cünd-i efkâra
 Reh-i zâhirden eylerse güzer âlâ-yı istiğnâ

VII

Ne ‘âlidir kitâb-ı Ḥazret-i Mollâ-yı Rûmîniñ
 Kemâliñ âfitâbı Ḥazret-i Mollâ-yı Rûmîniñ
 Emîrî ‘abd-i pâ-yı Ḥazret-i Mollâ-yı Rûmîniñ
 Der-i devlet-nümâ-yı Ḥazret-i Mollâ-yı Rûmîniñ
 Olur (Zîver) kanâ‘at ehline me‘vâ-yı istiğnâ

(Sin)

26

İstanbulu Ḥazreti Ağazâde Sa‘id Efendi

Merḥumuñ gazeliniñ taḥmisi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

I

Serâ-ser zümre-i hûbân-ı hoş-sîmâ-yı istiğnâ
 Gerekdir mevķı' inde eylesin îfâ-yı istiğnâ
 Neden eyler o cânân dâimâ icrâ-yı istiğnâ
 Reh-i emniyye-i ' âşık değilken câ-yı istiğnâ
 Niçin bilmem bu yolda çekdiğinden bâ-yı istiğnâ

II

Bu istiğnâ-pesend-i ' aşk olan dil-dârı aındıkça
 O dil-cû kâmeti ol turre-i tarârı aındıkça
 O çeşm-i fitne-sâzı cilve-i refârı aındıkça
 Ne hikmet göz yaşım çağlar aarken yâri aındıkça
 Yine her kaçresinde mevc vurur deryâ-yı istiğnâ

III

Hayâlim hâlet-i refâr u güftârı tevağğulde
 Hülâşa hep ' urûkum ol şeh-i nâzı teemmülde
 Görünce yâri ammâ meşrebim tarz-ı tegâfülde
 Neşat-ârâ-yı nâzım dâmen-i kâf-ı tecâhülde
 Nola bâlinim olsa şeh-per-i ' anka-yı istiğnâ

75 b

IV

Nedir ol çeşm u ebru yâ nedir ol gerden-i ğabğab
 Serâpâ birbirinden hub u müsteşnâ ' izâr u leb
 Faķat hiç görmedim dünyâda böyle hâl-i müstâğreb
 Tükendi tâkatim nâzıñ tükenmez ey felek-meşreb
 Şabağ oldu daği etmezsin isti' fâ-yı istiğnâ

V

Derim gül vech-i yâre gül demekde bir günah yoksa
 Kuşûrum ‘afva makrûn et eğerçi şübeh yoksa
 Emîrî kuşûra sevğ eder hâl-i veleh yoksa
 Hemen sen etme istiğnâyı ey naḥvet-i nigeḥ kim yoksa
 Sa‘îd’îñ lafzen istiğnâ-yı istiğnâ-yı istiğnâ

(Şın)

27

Ḳarslı Şâdi Efendi merḥumuñ bir ğazeliniñ taḥmisi

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

I

Uzar vaḳt-i şitâ gelse şeb-i yeldâ-yı istiğnâ
 Gelir cûş u ḥurûşa sînedede sevdâ-yı istiğnâ
 Ḥazer kıll şoñra sıçrar üstüne esmâ-yı istiğnâ
 Çalındı tekye-i dilde rebâb u nâ-yı istiğnâ
 Bütün dünyâyı tutdu şıyt-ı hû-yı hây-ı istiğnâ

II

Gönülde derd ü ğam ḥâşıl olur aĝyâr añıldıkça
 Gelir zîrâ bürüdet bezme baḥş-ı mâr añıldıkça
 Olur bir başka lezzet ḳadd-i dil-dâr añıldıkça
 Dema-dem şekker-stân vişâl-i yâr añıldıkça
 Ḳafesde nâle eyler bülbül ğûyâ-yı istiğnâ

III

Eḥibbâ gelse tebrîk eylese zevḳ u şafa olsa
 Muĝannîler maḳâma başlasa şevḳ u nevâ olsa
 Nola derd ü elem gitse meserret rû-nüma olsa
 ‘Aceb mi ser-be-ser âfâḳ u enfûs rû-şenâ olsa
 Ṭulu‘ etdi sipihr-i dilde tâ bedr-i ây-ı istiğnâ

IV

Gedâ kılmağ değıldır gelmeden mağşad bu dünyâya
 Güzel bir gün geçirmekdir emel-i a' lâ vü ednâya
 Kânâ' atle olur hâşıl tükenmez ' âli sermâye
 Nigâh-ı iltifat eyler mi ol dârat-ı dârâya
 Olanlar hükümrân Hıttâ-i vâlâ-yı istiğnâ

V

Düşünmem şimdi renc ü miğnet mâ-fevki ve-mâ-dûnı
 Ne hâl-i cennet-i Kaysı ne idrâk-i Felâtûnı
 Kânâ' atla Emîrî olmuşum dehrîñ Feridûnı
 Tehî ' arz etmesin beyhûde sâkî câm-ı gülgûnı
 Benim Şadî ezel-i mest-i mey ma' nâ-yı istiğnâ

76 a

(Şad)

28

Diyarbakirli Güzel ' Abdurrahman Ağazâde**A' ma Muhammed Şabri Efendi merhûmuñ ğazeliniñ tağmisi****Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün**

I

Bu gün gitmişdi bağa ol gül-i râ' nâ-yı istiğnâ
 Gönül etdi hemen ta' kıb nağş-ı pây-ı istiğnâ
 Göründü çeşmime bir hâlet-i uhrâ-yı istiğnâ
 Bu gün manzûrum oldu mecma' -ı zîbâ-yı istiğnâ
 Kimi rağşân kimi mestâne-i şahbâ-yı istiğnâ

II

Benim bir rind-i deryâ-dil ne lâzım ictinâb etmek
 Teğâfûl zâhir etmek giryeler kılmak şehâb etmek
 Gerekdir zümre-i hûbân içinde bir şevâb etmek
 Göñül bir dil-ber-i nâdîde ister intiḥâb etmek
 Geliñ ey nâzenînân-ı cihân-pîrâ-yı istiğnâ

III

Vuḫû‘a geldi dün bir da‘vet-i ‘uşşâḫ-ı şeydânîñ
 Murâdı bir yere gelmedi maḥbûban-ı zîşânîñ
 İcâbet şûret-i ‘azminde zâhirdi civânânîñ
 Gelince bezmine ‘âşıklarıñ giymişdi hûbânîñ
 Kimi dîbâ-yı istiğnâ kimi künḫâ-yı istiğnâ

IV

Cihân-ı behcete bir tuḫfe-i zîşân-ı ḫudretdir
 Hezerân bârekallah aḥsen-i taḫvîm-i ḫilḫatdir
 Bu terkîb-i şafâ-pîrâ güzelliğe nihâyetdir
 O yârîñ ‘unşur-ı nazı leṭâfetden ‘ibâretdir
 ‘Ayandır bilse sende nurdan i‘fâ-yı istiğnâ

V

Nola çâk eylesem ceyb-i sükûnu dâmen-i şabrı
 Nola giryân peyderpeyle ḫayrân eylesem ebri
 Emîrî her ne rütbe etseler iḫdâm ile cebri
 Yine yârim gibi bir dürr-i yektâ çıkmaz ey Şabrî
 Gelirse bir yere dünyâda biñ deryâ-yı istiğnâ

29

Diyarbakre tâbi‘ Lice kazası eşrafından Siverek Mutaşarrıf-ı sâbıkı ‘Abdülaziz Şabri
 Efendiniñ ḡazeliniñ taḫmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Naşıl isterse öyle hüküm eder dârâ-yı istîgnâ
 Değil kânûna tâbi‘ şevket-i vâlâ-yı istîgnâ
 Budur icâb-ı hal-i salţanat-pîrâ-yı istîgnâ
 Olunca ol melek-sîma serir-ârâ-yı istîgnâ
 Hıfâb-ı len-terânîden verir fetvâ-yı istîgnâ

II

Başîret-bîn olup keşfet dehri miqdâr-ı ‘aqlıñca
 Beyân eyle edîbâna suhen miqdâr-ı ‘aqlıñca
 Değildir şöhet-i her encümene miqdâr-ı ‘aqlıñca
 Düşün nîk ü bedi vezn eyle sen miqdâr-ı ‘aqlıñca
 Saña rehber olur yol gösterir şûrâ-yı istîgnâ

76 b

III

Feda etmiş gül-i zîbasına çoğdanberi cân
 Bahâr oldu elem-i eyyâmı geçdi ister ihsân
 Bitirmez yârine ‘arz eylemekle derd-i hicrân
 Seher vaqtinde dinle bülbülün gülşende efgân
 Ne söyler bak çıkıp minber-i tûbâ-yı istîgnâ

IV

Gönüldür keşf eder esrâr-ı gûnâ gûn-ı Mevlâyı
 Gönüldür gösteren insana âşâr-ı mu‘allâyı
 Gönül âyînesi olmazsa görmez kimse dünyâyı
 Göreydi gülşen-i dilde olan verd-i tecellâyı
 Güle meyl eylemezdi bülbül-i şeydâ-yı istîgnâ

V

Olanlar ehl-i şûret Mantıku'ı tayra değil kâdir
 Bu bir sırr-ı mu'âlsamdır olur erbâbı pek nâdir
 Süleyman-ı me'âni olmalı bir şâ'ir-i mâhir
 Şeker-rîz olduğu nu'ûk-ı 'acîbinden olur zâhir
 Bilir ehli ne söyler tûfî-i gûyâ-yı istiğnâ

VI

Değil her dil-bere meyl eylemek şâyeste her merde
 Vişâle her güzel meyl eylemez kendin şalar derde
 Olur dâm-ı muhabbetden gazâlân dildeki reh-gerde
 Düşürse peşine şayyâd-ı bî-inşâf çöllerde
 Taḥassun-gâh olur âhûlara şahrâ-yı istiğnâ

VII

O yârîñ 'aşkı selb etmiş gönülden râḫat-ı şabrı
 Emîrî nazm için vicdâna aşla eyleme cibri
 Yine oldu 'ayan âfâk-ı dilde ma'rifet ebri
 Şebâbet 'âleminden müntakîl bir neş'edir (Şabrî)
 Nihâl-i ḫâme verdi biñ gül-i ra'nâ-yı istiğnâ

30

Diyarbakirli Küfrizâde Şabri Efendiniñ gazeliniñ taḫmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Berat-ı ḫüsne çekdi bir cîm-i tuğrâ-yı istiğnâ
 Nümâyân oldu şimdi nuşa-i kübrâ-yı istiğnâ
 Bu ḫükme kâni' oldu hey'et-i a'dâ-yı istiğnâ
 Ederken nâzeninler câ-be-câ gavgâ-yı istiğnâ
 Benim cânânım aldı ḫücceti da'vâ-yı istiğnâ

II

Nedir yâ Rab bu dil-berlerdeki eṭvâr-ı mestâne
 O güftâr-ı zarîfâne o reftâr-ı necîbâne
 Verir hayret o nâz u ‘ işveler idrâk-i insâne
 Gelince nâzeninler bezme hem dem olsa yârâne
 Gelir üftâdeler cûşa olur şeydâ-yı istîgnâ

III

Ḥuzûrunda ederdi ser-furu iḳbâl-i dünyânîñ
 Fedâ eylerdi benden cevr ile âzârı devrânîñ
 Verirdim kâinâta şanki mühr-i Süleymânîñ
 Kelîm-i sâha-i ‘ aşkı olurdum ben o cânânîñ
 Girerse ceyb-i âmâle yed-i beyzâ-yı istîgnâ

IV

Gönül vermektedir dil-berlere ehl-i edeb cümle
 Feşâd-ı sûziş-i dünyâyâ anlardır sebep cümle
 Ne çâre anlarıñ ḥükmündedir zevḳ u ṭarab cümle
 Olurlar ‘ andelîbân gülsitanda beste-leb cümle
 Olunca dil-rubâlar sû-be-sû gûyâ-yı istîgnâ

77 a

V

Emîrî nağme-efzâdır kelâm-ı ‘ aşk ile Şabri
 Seniñle hem-hâl-i i‘tişâm ‘ aşk ile Şabri
 Bu nuṭḳı etdi inşâd iltizâm ‘ aşk ile Şabri
 Bu şeb cûş u ḥurûşa geldi câm-ı ‘ aşk ile Şabri
 Hemen dönsün boşalsın şubḫa dek şahbâ-yı istîgnâ

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

I

Zuhur etdi çemende mevsim-i sermâye-i istiğnâ
 Gelip vaqt geçmiş dem-i germâ-yı istiğnâ
 Çemenden eylemiş 'avdet şeh-i vâlâ-yı istiğnâ
 Kuşûr etmiş serîr-i nâzenin dârâ-yı istiğnâ
 Çeker fermân-ı hüsne perçemin tuğrâ-yı istiğnâ

II

Baňa mey şun benim hâlim perîşân oldu ey sâkı
 Gece rü'yâda gördüm gerden-i siyeh ü berrâkı
 Şâkın ta'n etmeyiñ gördükçe ser-gerdân bu müştâkı
 Verir yağmâya istiğnâ vü nârı 'aql-ı 'uşşâkı
 İki yüzden eder üftâde şekvâ-yı istiğnâ

III

Tebessüm etse gûyâ ağzıdır bir gonca-i handân
 Hırâmân olsa gûyâ kıddidir bir serv-i nur-efşân
 Kızillar giyse başdan tırnağa bir âteş-i sûzan
 Kebûdî câme giydikçe o mehdîr zan eder insan
 Letâfet ebrine girdi meh-i yektâ-yı istiğnâ

IV

Gönül her gün temâşa eylemek ister o dil-dârı
 Değil her gün görünmek ayda bir gün görmez ol yârı
 Esîr-i ye's ü hırmân etdi bu müştâk-ı nâçârı
 Görünmez hânedan çıkmaz ne yapsın 'âşık-ı zârı
 Ele girmek ne mümkün dâmen-i zîbâ-yı istiğnâ

V

Baňa vaqtiyle ol mehru ne derd-i bî-emân açmış
 Dilimde zaħm-ı ebrûsiyle çok zaħm-ı nihân açmış

Göñül ‘azm eyle bâb-ı fırsatı şimdi zaman açmış
 Girişme şâhsında nice tâcir dükkân açmış
 Ararmış müşteri şatmak için kâlâ- yı istiğnâ

VI

Ne seffâk ol ne fettak ol ne hüşşâk ol ne âfâk ol
 Emîrî ‘abd-i memlûkündür sulţân-ı lelvâk ol
 Hâkîkat râhını terk etme aşla merd-i çâlâk ol
 Çalış (Şabrî) hayât-ı câvidân bul ehl-i idrâk ol
 Muķîm-i dergeh-i pîr olsun artık bây-ı istiğnâ

77 b

32

**Diyarbakriñ Göl Cami-i şerifi mektebiniñ Mu‘allim-i sıbyân Sıdķı Efendi’nin bir
 ğazeliniñ tahmisi**

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

I

Mekân oldu o yâre gülşen-i zîba-yı istiğnâ
 Huzûrunda kuruldu meclis-i şûrâ -yı istiğnâ
 Fezâ-yı gülşeni oldu maşşer-i şekvâ-yı istiğnâ
 Feminde nâle-rîz oldu gül-i ra‘ nâ-yı istiğnâ
 Şaşırdı bülbül-i nâşâdını sevdâ--yı istiğnâ

II

Selâma muntazır her tarafından ‘âşık-ı nâ-çar
 Kime bir iltifat etsem olur gûyâ şeh-i aķtâr
 Şadâ-yı bâreka’llah eder her sıratdan tekrâr
 Hırâm etdikçe gülşende zârâfetle o gül-ruhsâr
 Hacı eyler gül ü servi ķad-i bâlâ-yı istiğnâ

III

Cihân hâķķı görüp vechi cemîliñ oldu mecbûrûñ

Değil mecbûr belki oldular meftûn u meshûruñ
 Emir-i mülk-i hüsni olduñ gerek destinde menşûruñ
 Haţ-ı nevhîz-i ruhsârîñ yazar menşûr-ı destûrun
 Çeker perçemleriñ ‘ unvânına tuğrâ-yı istiğnâ

IV

O cânân bir gün olsun şormadı aşla benim hâlim
 Bekâm u kâm-yâb oldu bütün emsâl ü akrânım
 Perîşân oldu hâlim başladı idbâre iqbâlim
 Demâ-dem keşmekeşdir yâr u ağıyâr ile aıvâlim
 Kopardıñ başıma zâlim hemân¹⁴⁵ ğavğa-yı istiğnâ

V

Bu gün meydân-ı ğamda durmayıp cevân eder ferdim
 Nasıl ‘ arz eyleyem ta‘ rife gelmez miñnet ü derdim
 Görüp rahım eylemez ol nâz-perverdim ruĥ-ı zerdim
 Açılmaz ğonce-veş ol şeh-levendim nâz-perverdim
 Hicâb-ı âlûdedir ol dil-ber-i ra‘ nâ-yı istiğnâ

VI

Fezâ-yı renc ü miñnetde o cânân oldu cevlanlar
 Ne mümkündür kim olsun ‘ âşık-ı şeydâsı tâb-âver
 Siyah-ı ‘ işve-müştâkân-ı nâlâna çeker ĥançer
 Nigâh-ı ğamzesi üftâdegâne sell-i seyf eyler
 Anıñçün kapladı ‘ âşıkları belvâ-yı istiğnâ

VII

Emîrî ‘ âlem-i fânide bir merd-i hazîn olduñ
 Selâmet-ğâh-ı vahdet ihtiyâr etdiñ metîn olduñ
 Şaĥın sen kendiñi nâ-kâm şanma kâm-yâb olduñ

¹⁴⁵ Bu kelime meyan şeklinde de okuna bilir, ancak “ hemân” kelimesi anlama daha uygun düştüğünden biz bu şekilde okuduk.

Çekildiñ inzivâya Şadîkâ ‘uzlet-nişîn olduñ

Yine kûhlarda oldu kıafda ‘anķa-yı istiğnâ

(‘Ayn)

33

Birâderim Aħmed ‘Âkif Efendi’niñ bir ğazeliniñ taħmisi

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

I

Gece ‘azm eyleyip etseñ ‘aceb şekvâ-yı istiğnâ

Deseñ ey melek nâz u ‘işvede dârâ-yı istiğnâ

Meded ihķâk-ı ğaķ et ey kerem-fermâ-yı istiğnâ

Zuhûr etdi yine bir şuh nev-peydâ-yı istiğnâ

Eder ‘âşıķları biñ nâz ile şeydâ-yı istiğnâ

78 a

II

Bu ğün vardım ğarâbata ne ğörsem ķehreler şolmuş

Tehî ķalmış ķadehler sâķiyân perķemlerin yolmuş

Ħarîmistânı sâğa-i mağşer gibi dolmuş

Bütün üftâdeler ‘aķşân-ı istiğnâ vü nâz olmuş

Bu ğünlerde ķapanmış ğâlibâ mecrâ-yı istiğnâ

III

Nedir nâz u edâsı yâ Rab ol serv-ı ğırâmânıñ

Nedir nûr-ı şafâ-bağşâsı ol şem‘-i şebistânıñ

Doyulmaz zevķ-i istiğnâsına ğerķi o cânânıñ

Bu istiğnâsı ammâ ķorķarım ‘âdet olur ânıñ

Nolurdu etmeseydi ol ķadar icrâ-yı istiğnâ

IV

Eder her kıatresi biñ ‘aşık-ı bergeşteyi ser-hûş
 Eder her cür‘ası biñ ‘aşık-ı dîvâneyi medhûş
 Eder her neşvesi biñ ‘aşık-ı âvâreyi dil-hûş
 Eder her şemnesi biñ ‘aşık-ı bî-çâreyi bî-hûş
 Ne eczâdan mürekkepdır ‘aceb eczâ-yı istiğnâ

V

Emîrî olmadım gitti bu ‘aşkın sırrına vâkıf
 Ne ‘aşkın şerrine vâkıf ne hüsnün kühünü kâşif
 Niçin bir dil-ber-i nâzik-edâ ey mürşid-i ‘ârif
 Gider yağmaya hep şabr u şekîb-i ‘aşık ey ‘Âkif
 Eğer bir kerre etse ‘aşıkâ îma-yı istiğnâ

34

Dayım ‘ Abdülkerim ‘ Abdi Efendi’nin ğazeliniñ tahmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Bu ğün seyrângeh olmuş yârime şahrâ-yı istiğnâ
 Giyinmiş kıamet-i mevzûna kâlâ-yı istiğnâ
 Yaķışmışdır çiçekli kâle-i zibâ-yı istiğnâ
 Hırâm-ı nâza geldi ol kıadd-i bâlâ-yı istiğnâ
 Baş eğdi hacletinden pâyına tûbâ-yı istiğnâ

II

2 Efendim dil-pesendim ser-bülendim mülket-i hüsne
 CiĦan-bânım kıamer-şânım efendim mülket-i hüsne
 Ħabîb-i ercümendim şeh-levendim mülket-i hüsne

O şuh-ı şeh-levendim dil-pesendim mülket-i hüsne
Nezâketle ulaşmış tâze başmış pâ-yı istiğnâ

III

Nedir yâ Rab bu hüsni ü ân o cânân-ı reşîdimde
Efendimde o hürşîd-i cihân-tâb-ı ferîdimde
Nümâyândır Hudânıñ luţfu tıfl-ı nâ-resîdemde
Henüz bir gonce-i neşküftedir bâğ-ı ümîdimde
Hele seyr et açılış ol gül-i ra' nâ-yı istiğnâ

78 b

IV

Ne mümkün lâyıq-ı vaz' ı ol cânân-ı zîşânıñ
O cân-ı 'âşıkânıñ ol güzel şûretli cânânıñ
Devâm eylerse böyle vahşet-i nâzı o fettânıñ
Görünce vahşetinden nâzını ol âfet-i cânıñ
Nola pervâne ederse kâfdan 'anķâ-yı istiğnâ

V

5 Bülendim dön o yârıñ âsitân-ı dil-sitânında
Nice 'âşık şehîd olmuş Emîri âsitânında
Nedir bu şiddet-i te'sîr-i kahr kahramânında
Hûnun gâmzesiñ kurmuş kemân-ı ebruvânında
Çekilmez ('Abdiya) müşkil belâdır yâ-yı istiğnâ

35

İstanbulu 'İrfan Paşa Merhûmuñ bir gâzeliniñ tahmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Gelir cûş u hürûşa enfüs-i eşyâ-yı istiğnâ
Ne mihr ü meh kalır ne zühre-i zehrâ-yı istiğnâ

Ne murğ-ı kazâ peymâ ne de cevzâ-yı istiğnâ
 Olunca o şeker-ğandem suğen-fermâ -yı istiğnâ
 Kalır mebhût u hayrân tûti-i gûyâ-yı istiğnâ

II

Nedir bu vahşet-i naz u edâ ol çeşm-i câdûdan
 Cihanda görmedim bir böyle vahşet hiçbir âhûdan
 Neler çekdim o cânânımdan ol yâr-i fitne-cûdan
 Mürâ' at nevâziş şöyle dursun ol sitem-ğûdan
 Olaydı göz ucuyla bari bir îmâ-yı istiğnâ

III

Oturmuş taht-ı iclâl u melâhat üzre bir şehder
 Yâğud âfâka nâz u ' işvede nâdîde bir mehdîr
 Bu hâle fikr-i hayyât-ihüner hayrân u vâlihdîr
 Ne o rütbe olsa kâlâ-yı niyâz-efzûn kütehdîr
 O rütbe mürtefi'dir kâmet-i bâlâ-yı istiğnâ

IV

Durur câm-ı şarâb-ı cilve her bir lahza destinde
 Mağâmîñ mürtefi'dir dil-berân-ı ' işve-pestiñde
 Değildir ' ârızî bir şey mizâc-ı ' işve-pestiñde
 Bu hâlet neşve-i bezm-i ezeldir çeşm-i mestiñde
 Nigâhıñdır humâr-ı âlûde-i şahbâ-yı istiğnâ

V

Saña meftûn u müştâk olduğum¹⁴⁶ halka ' ayân oldu
 Bütün meh-pâreler reşk eyledi bir dâstân oldu
 Vefâsız olduğunçün âh hâlim pek yamân (oldu)
 Hevâ-yı vâşl ile cûlar gibi eşkim revân oldu

¹⁴⁶ “ Olduğum ” kelimesi divanda yer alan bu beyitte iki defa yazılmıştır.
 Biz sadece bir tanesini aldık.

Yine meyl etmediñ ey serv-i sertâpâ-yı istiğnâ

VI

Beni sen mübtelâ etdiñ hezârân âh-ı feryâda
Benim âhımdan olduñ heyf sen de hüzne üftâde
Ne var bir kerre olsun bizde zevk etsek bu dünyâda
Şu bezm-i dil-küşâde neyle meyle muṭrib-âmâde
Ele peymâne al sâki değıldir câ-yı istiğnâ

79 a

VII

Emîrî ‘ âlemiñ her kûşesinde söylenir nâmiñ
Zaman-ı evvelinden hayli a‘ lâ oldu encâmıñ
Senin münkâdıñ oldu ‘ âḳibet yâr-ı dil-ârâmıñ
Zehî âşâr-ı ḳadrindir ki ‘ İrfân ol gül-endâmıñ
Gehî güftâr u geh refâtârdır mecrâ-yı istiğnâ

36

Diyarbakirli ‘ Abdurrahman ‘ İzzet Efendi’niñ bir ḡazeliniñ taḡmisi

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

I

O cânân etmemek isterse de icrâ-yı istiğnâ
Nigâh-ı mesti eyler ‘ âlem-i-ifşâ-yı istiğnâ
Faḳat etmişdir bâde-i mînâ-yı istiğnâ
Değıldir mübtelâ-yı neşve-i şahbâ-yı istiğnâ
Tutar destinde yâr-ı dil-pesendim câ-yı istiğnâ

II

Bu gün gül-zâr-ı istiğnâda bir sûr-ı sa‘ âdet var
O şuḡ-ı nûr-ḳâmet-i ‘ azm-i bâḡ etmiş şetâret var
Şitâb-ı ‘ azme herkesde aniñçün böyle raḡbet var

O yârin her zuhûr-ı ‘ işvesinde başka lezzet var
Verir hep gûne gûne meyveler tûbâ-yı istiğnâ

III

Hakîki hüsn ü ‘ aşk esrârına dil ğayr-ı vâkıftır
Görürsen yek-nazarda hem muhâlif hem murâdifdir
Şu ‘ âşık kim bunu idrâk eder bir merd-i ‘ ârifdir
Güzellerden şikâyet mezheb-i ‘ aşka muhâlifdir
Anıñçün eylemez ‘ ârif olan şekvâ-yı istiğnâ

IV

Baña ol rütbe cevri etdiñ ta‘ rife mecâl olmaz
Ne mümkündür ânıñ ta‘ rîfi ibrâz-ı meşel olmaz
Beni mahv etdin ey zâlim saña kânım helâl olmaz
Benim za‘ fim gibi ‘ âlemde bir za‘ f-ı muhâl olmaz
Gönül etmez taħammül eyleseñ îma-yı istiğnâ

V

Ben etdikçe ricâ-yı ‘ âtıfet sen eylediñ hiddet
Ben etdikçe niyâz-ı merħamet sen eylediñ şiddet
Emîri pek naħîf oldu seniñ derdiñle ey ‘ âfet
Ararsa ğam beñi bulmaz za‘ ifim öyle (ki) ‘ İzzet
Naşıl ben olmayam dünyâda bî-pervâ-yı istiğnâ,

37

Diyarbakir evrâk Müdür-i esbâkı merħum ‘ Ali ‘ Avni Efendi’niñ gazelinin taħmisi

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

I

Dıraşandır serinde efser-i vâlâ-yı istiğnâ
Nümâyandır sözünde cevher-i ma‘ nâ-yı istiğnâ
Nazîriñ görmemişdir tarem-i bâlâ-yı istiğnâ

O mâha münhaşırdır ʿ izzet-i ğarrâ-yı istiğnâ
 ʿ Abeşdir meh-rûlar eylese daʿ vâ-yı istiğnâ

II

Żiyâ neşr eylemişdir âfitâb-ı tîrem-i hilkat
 Nişâr u âb u tâb-ı zînet etmiş ʿ âlem-i fitrat
 Meşîyyet naķş-ı naz-i bî-nazîre eylemiş rağbet
 O şâh-ı kişver-i nâziñ debîr-i hâme-i kudret
 Berât-ı hüsnüne çekmiş güzel tuĝrâ-yı istiğnâ

79 b

III

Bir üstâd-ı haķâyık-bîne gösterdim o mâhı ben
 Dedim bu hüsn-i sâmansûz-ı ʿ uşşâķa ne dersiñ sen
 Dedi ol ʿ ârif-i hikmet-ķarîn ol vâķıf-ı her fen
 Bir taķdîr-i hikmet işlemiş târ-ı zerâfetden
 Çıķarmış bir maşannaʿ muʿ teber kâlâ-yı istiğnâ

IV

O fağıldan bu hüsnüñ seyri etdi selb-i ârâyış
 ʿ Uyûn u ķalbine baķş eyledi bu eşvâķ u ârâyış
 Yine mi verdi ğüftâra dedi ol şâhib-i dâniş
 Boyunca dest-i hayyâz ķadar biçmiş de giydirmiş
 O mevzun ķâmet-i zîbaya bir dîbâ-yı istiğnâ

V

Cenâb-ı kibriyâ ol mest-i nâzı ser-firâz etdi
 Cihan ğül-zârına şeh-ğül-i revnaķ-ķrâz etdi
 Sipîhr-i nâz u istiğnâda kesb-i imtiyâz etdi
 Haķîķatde o meh tâ ʿ âlem-i bâlâya nâz etdi
 Cihânda ķalmadı hûbân-ı dehre câ-yı istiğnâ

VI

Seniñle gerçi şöhetler etdik bâğ-ı vuşlatda
 Doluştık çok zaman birlikde pehnâ-yı muhabbetde
 Hased erbâbı çokdur gaflet etme farı-ı diğkatde
 Emân ey serv-i nâzım dūr-bîn ol bezm-i ʿ işretde
 Deler seng siyâhı penbe-i mînâ-yı istiğnâ

VII

Beğendi şâʿ irân eşkûfe-i nağmeñdeki levni
 Emîrî tütdu şîʿ r-i âbdârîñ şöhreti kevnî
 Zârûri ser-furû etdirdi hatta hışam-ı Firʿ avnı
 Bilir erbâb-ı maʿ na qadrini eşʿ arımîñ ʿ Avnî
 Muqarrerdir ki her nazımında var maʿ nâ-yı istiğnâ

38

Şâir-i meşhur Leskofça (1) Gâlib Beğîñ gazeliñ taħmisi

Mefâʿilün Mefâʿilün Mefâʿilün Mefâʿilün

I

Göñüldür mülk-i ʿ uzlette şeh-i vâlâ-yı istiğnâ
 Ferâgat tahtı üzre husrev-i yektâ-yı istiğnâ
 Hemen bir câmı vardır Cem gibi dârâ-yı istiğnâ
 Dil-i iqlîm-i Cemdir gülşen-i meʿ vâ-yı istiğnâ
 Muraşşâʿ tâc-ı zerdîr gonca-i vâla-yı istiğnâ

II

Neler peydâ olur dünyâda bir fikr ile bir anda
 Kimi şulh üzre insanîñ kimi gavğa-yı rüçanda
 Qalır ʿ aşk ehli ancak heyʿet-i câvîd-i nisyanda
 Hoşâ gül-dâr-ı feyz-i ʿ aşk kim yek-reng olur anda
 Gül-i hurşîd-i maşşer lâle-i şahrâ-yı istiğnâ

III

Gelir qalbe şafâ jengâr-ı reybiñ qalʿ -ı raqʿ indan

Haber-dâr ol reh-i tevhîd-i ‘aşkın fark u cem!inden
 Ciĥân âşâr-ı reng-a-reng olur yek-reng-i lem‘inden
 Hoşâ bezm-i cünûn kim rûşenâdır tâb-ı şem‘inden
 Çerâğ-ı ‘aql-ı evvel cevher-i mînâ-yı istiğnâ

80 a

IV

Nicedir ‘âlem-i efkâr-ı ‘ulviyetde her meydân
 Haberim nükte-i esrâra benden ders alır ekvân
 Dil-i feyz-âvârimdir kâinâta hüccet-i raĥşân
 Ben ol Cemşîd-i feyzim kim şafâ-yı bezmime ĥayrân
 Dem-i nutq-ı mesîhâ neş’e-i şahbâ-yı istiğnâ

V

Gönüldür öyle bir mir’at-ı feyz-i Hâlık-ı ekber
 Derûnunda nuĥûş-ı mâsivâ manzûrdur yekser
 Ben ol İskender-i Cem-meşrebim ki bî-zer-i ziver
 Ben ol Keyĥüsrev-i mihr-efser-i faĥrım ki faĥr eyler
 Şükûh u şevketimle ‘âlem-i bâlâ-yı istiğnâ

VI

Nola meyl etmesem firdevs ile ğılmân u ĥûrâna
 Nola dil vermesem iĥbal ü istiĥbal-i dünyâya
 Nola göz dikmesem gencîne-i cemşîd ü dârâyâ
 Nola el şunmaşam gencîne-i bâğ-ı tecellâyâ
 ‘Ayandır âsitânımda yed-i beyzâ-yı istiğnâ

VII

Getirmez deste yâĥût-ı midâdı rûz ile ilĥâĥ
 Nümâyan eylemez teşĥîl-i râhın pertev-i mişbah
 Naşîb eyle tavâf-ı ‘aşkı yâ Allah yâ Fettaĥ
 Tavâfında olur iĥrâm-bend-i iftiĥar ervâĥ

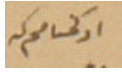
Muqaddesdir o rütbe ka'be-i 'ulyâ-yı istignâ

VIII

Ṭarîḳ-i 'aşḳ-ı Mevlâ şâhrâh-ı ehl-i derk olmuş

Emîrî 'âlem-i feyz-i cihân terk-i terk olmuş

Nihâl-i kâme hîçâ hiç-i raġbet-bâr u berk olmuş

ki ey Ğâlib baña şahrâ-yı merg olmuş

Sevâd-ı genc-i 'uzlet sâye-i 'anḳâ-yı istignâ

39

Diyarbakirli şâfi'îler imâmı- zâde Muḥammed Sa'id Ğâlib Efendi'niñ gazelinîñ taḥmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Nolur bir gün deseydi dil-ber-i ra'nâ-yı istignâ

Nedir ḫaliñ seniñ ey 'aşḳ-ı şeydâ-yı istignâ

Görünce söyleyem ey âfet-i yektâ-yı istignâ

Düşün bir nerde ḳaldı devlet-i dârâ-yı istignâ

Şukûh-ı Ḥusrev ü Cem şevket-i Kisrâ-yı istignâ

II

Değildir tecriyet âmdır o cânân fikr-i ḫâm eyler

Şanur kim ḫüsn-i icrâat u 'arz-ı ihtişâm eyler

Ânı bî-çâre fikr etmez ki kesb-i sû-i nâm eyler

Eder aġyârı da'vet âşinâ-yı telḫ-kâm eyler

O cânân ba'zı kerre böyle bir ḫelvâ -yı istignâ

80 b

III

Değildir elde bilmem neyleyem ey zümre-i yârân

O şûḫ-ı dil-pesendiñ olmuşum dîdârına ḫayrân

Eğer bir gün edip terk-i meşakkat eylese ihsân
 Beni ser-mest eder biñ câm-ı mey içmiş kadar cânân
 Demiş olsa veriñ şu ‘âşıka bir câ-yı istiğnâ

IV

Dedi verdim saña ruḥşat o dil-ber ihtiyârîyle
 Neler çekdiñse yâz evrâka hecr-i ğam-ı nişârımla
 Ne lâzım yazmak ammâ sergüzeşt-i ‘aşkı yârimle
 Geçen aḥvâlimi ta‘ rife ḥâcet yok nigârımla
 ‘Ayandır mâcerâ-yı Vâmık u ‘Azrâ-yı istiğnâ

V

Olur ifşâd-ı eş‘âr etmeye her nev-heves tâlib
 Kalar çok kimse bî-behrelikle ḥâsir ü ḥâib
 Emîrî olmuyor luḫf etmedikçe Ḥazret-i Vâhib
 O zâta söylerim ben şâ‘ir-i mu‘ciz-edâ Ğâlib
 Ki her nuḫkunda olsun nice biñ ma‘nâ-yı istiğnâ

(Fe)

40

Diyarbakirli Câmîdizâde Fazlı Efendi merḫumuñ ğazeliniñ taḫmisi

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

I

Ne burcuñ mâhısıñ ey pertev-i ra‘nâ-yı istiğnâ
 Ne çarḫıñ mihrisiñ ey şu‘le –i yektâ-yı istiğnâ
 Dehâniñ olsa da ba‘zan suḫen-pîrâ-yı istiğnâ
 Demâ dem çeşm-i mestiñdir eden îmâ-yı istiğnâ
 Bıraḫ âşıklar etsin senden istid‘â-yı istiğnâ

II

Giyinmiş bir kebûdi renge mâil câme-i raḫşân

Gezerdi nâz ile kâkûl perîşan dîdeler fettân
 Göründü çeşmime şâhâ bir mir'at-ı nur-efşân
 Bu gün ' arz eyledi âyine-i endâmını cânan
 ' Ayân oldu ' uyûna şûret ü ma' nâ-yı istiğnâ

III

Dehânîñ fitne-güster dîde-i hûnîn ğamzeler zâlim
 Bırakmaz kimseyi sehħar-ı çeşmiñ fitnedden sâlim
 Müberrâsın bu dünyâda herâs u havfdan dâim
 Diyâr-ı ' aşk-ı hûbanda bulunmaz zâbiṭ ü ḥâkim
 ' Aceb ' âşıklarıñ etsin kim şekvâ-yı istiğnâ

IV

Güneşden farkı yokdur gerden-i rahşân u berrâkıñ
 Ne müşkil derde düşmüş bilmiyorsun âh ' uşşâkıñ
 Hele bu ' abd-i maḥzûnu perîşân etdi eşvâkıñ
 Bütün aĝyar ile bir tutma layık mı bu müştâkıñ
 Nolur bir kerre olsun yok mu istiğnâ-yı istiğnâ

81 a

V

Emîrî ṭab' ını dûr etme temkîn-i metânetden
 Şabûr ol ehl-i temkîn ol çekinme derd-i miḥnetden
 Erir maḥşûduna elbette âdem sa' y u ğayretten
 Şaḫın dûr olma Fâḫıl sâḫil-i baḫr-i muḫabbetten
 Bulursuñ bir gün anda bir dûr-i yektâ-yı istiğnâ

41

Dayım Abdülfettaḫ Fetḫi Efendi merḫumuñ ğazeliniñ taḫmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Zuhûr etdi yine bir şûriş-i yağma-yı istiğnâ
 Ne müthiş mevcler izhâr eder deryâ-yı istiğnâ
 Yetişdi mülk-i hüsne tıfl-ı nev-peydâ-yı istiğnâ
 Cihân-ı hüsnu tahrîk eyledi da'vâ-yı istiğnâ
 Anıñçün şulha-i müncer olmuyor gavgâ-yı istiğnâ

II

Şarâb-ı naḥvetiñ dünyâda olmaz 'ârifan mesti
 Müsâvidir yanında 'âlemin bâlâ ile nisti
 Olur 'anqa-mizâc-ı himmet açmaz kimseye desti
 Olan müstağrağ-ı bûd u nebûd-ı 'âlem-i hesti
 Bilir dünyâda ol kimse nedir ma'nâ-yı istiğnâ

III

Rumûz-ı kabz u baştîñ hükümü cârî zîr ü bâlâda
 Müsâvidir ğam-ı dünyâda şâh u mâh u şeh-zâde
 Ne hikmetler nihandır perde-i sırr-ı tecellâda
 Aman ey mest-i naḥvet pek de mağrûr olma dünyada
 Gelir 'uşşâka bir gün növbet-i icrâ-yı istiğnâ

IV

Stiğnâ ma' deniñde müncelîdir başka bir cevher
 O cevherdir eden 'üşşâkı hem memnûn hem mużtar
 Umûr-ı inqılâbt-ı cihân ḥavf u recâ ister
 Verir nûr-ı cemâliñ dil-berâna revnâk-ı dîger
 'Abeşdir 'âşıkâna eylemek şekvâ-yı istiğnâ

V

Ne lazım bir takım nâ-ehl olan adamlarıñ medḥi
 Bırağ artık Emîrî elverir bu medḥ ile kadḥı
 Oğu ihlâş ile dilden bırağma sûre-i fetḥi
 Kanâ'atla otur bir köşesinde sende ey Fetḥî

Müsellemdir cihânda vüs' at-i penhâ-yı istiğnâ

42

**İlk kıra'ata başladığım Diyerbekirli Pazârbaşı-zâde Mu'allim Feyzi Efendi'nin
ğazelinin tahmisi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Zuhûr etdi bu gün bir hâlet-i uhrâ-yı istiğnâ
Zemîni etdi gûyâ 'âlem-i bâlâ-yı istiğnâ
Başım üstünde döndü kuh ile şahrâ-yı istiğnâ
Yine başdan çıkardı perçemin Leylâ-yı istiğnâ
Dil-i nâ-kâmı Mecnûn eyledi sevdâ-yı istiğnâ

81 b

II

Değil layık harîm-i vuşlat-ı cânâna fâsıklar
Muķîm-i mevķi' -i süflî olur hayvân-ı nâhiler
Görünsün uğruna cânlar veren merdâne şâdıklar
Bu bâzar¹⁴⁷-ı rızadır cân verip cân alsın 'âşıklar
Nigâh-ı fitne-kârîñ eylesin ihyâ-yı istiğnâ

III

Bu gün hûbâna sensin devlet ü iķbal ile server
Seniñdir sâha-i cevlân seniñdir řâli' -i yâver
Nigâh-ı fitne-sâzîñ günde biñ sihr ü füsûn eyler
' Aceb kimdir saña ey nâzenîn üstâd-ı sihr-âver
Naşıl taşşîl-i nâz etdiñ naşıl peydâ-yı istiğnâ

IV

Efendim hançer-i cevriñle 'abd-i sîne-mecrûhum

¹⁴⁷ Bu kelime divanda " bādâr " şeklinde yazılmıştır.

Yine hecrlle mesrûr oldu bâb-ı baht-ı meftûlum
 Saña hayr istemekdir maqşadım ey yâr-i memdûlum
 Çalış kesb-i kemâl-i hüsne mağrûr olma ey rûlum
 Düşersin şoñra rağbetden gelir ferdâ-yı istiğnâ

V

Gönül bilmez ki hangi¹⁴⁸ cevri-yâri eylesin ta‘ dâd
 Dil-i nâ-şadım bir gün etmedi ol şeh-levendim şâd
 Olurmuş böyle mi resm-i vefâ-yı dil-ber-i bî-dâd
 Niçin eyler o cânânım şu istiğnâsını müzdâd
 Gönül etdikçe ref‘ -i şayha-i şekvâ-yı istiğnâ

VI

Emîrî mest-i ser-gerdân eder insanı mey Feyzî
 Saha‘ -ârâ eder ‘ uşşâka bî-ârâmı ney Feyzî
 Eder dervîş (ü) dilrîşânı ihyâ zıkr-i hay Feyzî
 Alır enzâr-ı ümmet mevki‘ -i taqdîre ey Feyzî
 Mağallinde metânet gösterse bâ-yı istiğnâ

43

Büyük ‘ amcam Şa‘ ban Kami Efendi merhumuñ gazeliniñ taħmsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

I

Bu gün gülşende vardır hayli hûy u hây-ı istiğnâ
 Şanırsın kuşlar olmuş her biri şeydâ-yı istiğnâ
 Kimi şeydâ-yı istiğnâ kimi rüsvâ-yı istiğnâ
 Girince şebnem-i nâza gül-i zîba-yı istiğnâ
 Şaşırdı nefhasın bülbül eder şekvâ-yı istiğnâ

¹⁴⁸ Bu kelime divanda “ kanğı “ şeklinde yazılmıştır.

II

Fezâ-yı âsuman-ı ' işvede eylerse pervâzı
 Olur evc-i cihân-ı cilveniñ nâdîde-i şeh-bâzı
 Cihanda görmedim ben böyle bir dildâr-ı mümtâzı
 Geçirmiş pençe-i hüsne hudud-ı kişver-i nâzı
 Anınçün qalmamış hûbân-ı ğayra câ-yı istiğnâ

III

Efendim şanma kim ' uşşâk-ı müştâkın esîriñ yok
 Saña dil vermeyen dünyâda bir ferd-i haķîriñ yok
 Şeh-i mülk-i melâhatsiñ hemen tâc-ı serîriñ yok
 Cihânıñ âbrûyısın güzellikde nazîriñ yok
 Semâdan saña nâm indî melek-sîmâ-yı istiğnâ

82 a

IV

Nedir bilmem bu ğaflet bu tecâhül ey peri peyker
 Bu nâz u bu edâlar ' işveler ey mehliķa dil-ber
 Bu hâl-i bî-sükundan şâşdı qaldı ' âşık-ı mużtar
 Nigâh-ı fitne-engîziñ çeker ' uşşâķa hânçerler
 Zârâfetdir diye çeşmiñ eder îmâ-yı istiğnâ

V

Benim ey nûr-i ' aynim şanma bir müştâķa maķdûhım
 Saña ben şıdķ ile dil-dâdeyim memlûk-i memdûhım
 Ğarîbim derd-mendim bî-kesim me'yûs u mecrûhım
 Firâķıñla diler uçmaķ kafesden şâir-i rûhım
 Değildir tîr eriş lutfet değildir câ-yı istiğnâ

VI

Benim haķır-nüvâzım ser-firâzım yâr-i mümtâzım
 Efendim nâzenînim dil-berim dil-dâr-ı şannâzım

Bütün hûban-ı dünyâyı utandırdı o ser-bâzım
 Bihişte serv-i nâzım dil-nüvâzım ol ser-efrâzım
 Hırâm etse koyar yüz yerlere tûbâ-yı istiğnâ

VII

Ne işler yaptılar ehl-i suhan seyr et bu dünyâda
 Ne teşbihât-ı günâ gun atarlar şahın-ı icâda
 Ne derler baç şenâ-yı perçem-i hoşbû-yı zîbada
 O bir nev-bâde sünböldür binâ-gûş-ı dilârâda
 Komuşlar nâmını perçem suhen-pîrâ-yı istiğnâ

VIII

Büyük ‘ ammiñ seniñ nezdinde bu nazm-ı dilârâmı
 Demişdi tam altmış yıl muqaddem fikret eyyamı
 O demler nerde kaldı ey Emîrî aña encâmı
 Humâr-ı neşve-i meydân ne mümkün kırtuluş Kâmî
 Elinden düşmüyor ol nevesiñ şahbâ-yı istiğnâ

(Mim)¹⁴⁹

82 b

(Nun)

44

Diyarbakirli maḥkeme Başkâtibi Nazım Efendi’niñ bir gazelinin taḥmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Gelirse bir yere hûbân-ı nev-i peydâ-yı istiğnâ
 Peyâ pey toplanırsa ‘ âşık-ı şeydâ-yı istiğnâ
 Dönerse orta yerde sağâr-ı şahba-yı istiğnâ

¹⁴⁹ Şair divanında bu kısmı boş bırakmıştır.

Alırsa destine bir kerre cânân nâ-yı istiğnâ
 Kopard her sîneden gülbang-ı şevk-efzâ-yı istiğnâ

II

Yine güller açılsa gülşene ‘azm eylese yârân
 Toplansa şahn-ı gülistanda zümre-i rindân
 Yine ‘uşşâk-ı hoş-güftârı taltîf etse mehruyân
 Yine ağyar-ı zişt-etvârı rekdir eylese cânân
 Yine olsa nümâyan çehre-i zîbâ-yı istiğnâ

III

Nedir yâ Rab o zülf ü Had o ‘ârız ol kıdd-i mümtâz
 Demâ dem hânuman-sûz-ı dil-i ‘uşşâk olan ol nâz
 Nasıl şabr u karar etsin İlâhi ‘âşık-ı ser-bâz
 Şevâb-ı ka‘be eyler mezheb-i ‘uşşâkda ihrâz
 Dolaşsa kûy-i yari ‘âşık-ı şeydâ-yı istiğnâ

IV

Saña yâr oldu ol yâr-i dilârâ ey gönül at tut
 Kirer dest-i ümîde ba‘de-zin her şey gönül at tut
 Sa‘âdet toyunu al deste peyder pey gönül at tut
 Seniñle ‘azm eder şahrâya ol şah gönül at tut
 Seniñdir şimdi meydân hüner-pîrâ-yı istiğnâ

V

O mest-i nâza vermiş başka bab kudret-i i‘câz
 Serapâ hündür refât u hüsn ü kâmet ü âvâz
 Edersem ey Emîrî nûrdan bâd-ı desti ibrâz
 Müreccahtır şafâ-yı câm-ı Cemşid’e o mest-i nâz
 Eğer bir gün verirse Nâzım ’a bir cây-ı istiğnâ

83 a

45

Müftüzâde Hoca Mes‘ûd Lütfi Efendi’niñ maḥdumu İbrâhim Nazmî Efendi’niñ
ğazeliniñ taḥmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Dem be dem kimdir bu gün mümtâz u müstagnâ-yı istiğnâ
Dedi yârân seniñ dil verdiğîñ yektâ-yı istiğnâ
Anıñ fevķında yokdur dil-ber-i ra‘nâ-yı istiğnâ
O cânândır biğâne merd-i bî-pervâ-yı istiğnâ
Nazîr olmaķ ne mümkün ne mümkün bir iki ḥınnâ-yı istiğnâ

II

Ne muhriķ âteş-i candır ğam-ı ‘aşķı civânaniñ
Görünmez şu‘le vü dûdı o nâr-ı şiddet-efzânıñ
Anıñçün ellerinden kırtuluş yok hiç ḥûbâniñ
Dil-i ‘uşşâķı şarmış nâz u istiğnâsı cânâniñ
Ne mümkün kâbil olsun çâre-i itfâ-yı istiğnâ

III

Beşer ol mertebe nisyân-nümûn-ı ğayret olmuş kim
‘Âlem ol kıadar müşkil-pesend-i nahvet olmuş kim
Cihân ol rütbe ser-gerdân-ı ye‘s ü ḥaybet olmuş kim
Ḥalâiķ öyle istiğnâ-nümâ-yı himmet olmuş kim
Bulunmaz ‘aşķ-ı şeydâya bir süknâ-yı istiğnâ

IV

Nigâhı bir bela-yı cansitandır çeşm-i gammâziñ
 Edâsı bir kazâ-yı nâgihandır zülf-i şannâziñ
 Cefâsı bir gezend-i bî- emâñdır hâl-i hammârîñ
 Eğer böyle devâm eylerse hışmı ol şeh-i nâziñ
 Olur mesken bütün ‘âşıklara menfâ-yı istiğnâ

V

Eğer bir fâzıl etse biñ kitâb-ı dil-sitân te’lif
 Zaman muğbilleri etmez Emîrî rağbet ü talîf
 Bu gevher pend ile kıl gûşuñu menkûş-veş teşnîf
 Mu‘abbirler mizâc üzre ne rütbe etseler ta‘rif
 Yine Nazmî muvâfiğ çıkmıyor rü’yâ-yı istiğnâ

46

Edîb-i şehîr Namık Kemal Bey merhûmuñ ğazel-i bâlât-pîrâlarınıñ tahmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Değil devr eyleyen mihr-i ziyâ-pîrâ-yı istiğnâ
 Felek farqında gösterdim yed-i beyzâ-yı istiğnâ
 Olursa böyle olsun kudret-i ‘uzmâ-yı istiğnâ
 Dil-i feyz-i âverimdir ka‘be-i ‘ülyâ-yı istiğnâ
 Olur mihrâb-ı tekrîm anda nağş-ı pâ-yı istiğnâ

II

Olur dünyâda yüz biñ şulğ yüz biñ cenk feyzinden
 Gelir gûş-ı zamîre muhteşem âhında feyzinden
 Bulur her bir geda bir efser ü evreng feyzinden
 Hoşâ gül-zâr-ı ‘işmet kim olur yek-reng feyzinden
 Cemâl-i şerm-i Yûsuf gonçe-i zîbâ-yı istiğnâ

III

‘Ayandır mu‘ cizât-ı sermedi ‘aşkın diyârında
 Dırağşan nûrdan emvâc cûy-ı âbdârında
 Nümâyan lezzet ü renk-i muşaffa berk ü bârında
 Hüşâ deşt-i cünûn kim muhtefidir her ğubarında
 Hezârân ‘âlem-i tecrid şad-ı deryâ-ı istîgnâ

IV

O şah-ı ‘uzletim kim piş-i cemşidimde olmuşdur
 O nûr-ı şafvetim kim nezd-i hürşidimde olmuşdur
 O rind-i vahdetim kim bezm-i câvendimde olmuşdur
 O mest-i hayret kim bâğ-ı tevhidimde olmuşdur
 Gül-i bâğ-ı tecelli sâgar-ı mînâ-yı istîgnâ

V

Cihâna meyl eden naşıl beyhûde insandır
 Beğa yok hey‘et-i mecmû‘a-i dünyâ şitâbandır
 Dilim kevnine rağbet eylemez bir başka sulţandır
 O şah-ı vahdet kim devr-i tecrîdimde seyyândır
 Serir-i ‘arş-ı a‘lâ kûşe-i şahrâ-yı istîgnâ

VI

Şudûr eyler bu küstâhâne sözler mest-i rüsvâdan
 Baña ta‘n etmeyiñ nağş etdiğim mazmûn-ı ma‘nâdan
 Haberim dâstân-ı Hâzret-i Harun u Mûsa’dan
 Olur âzurde hâr-ı gülbin Tûr-ı tecellâdan
 Getirmez renciş-i külfet yed-i beyzâ--yı istîgnâ

VII

Ne eylersem beyân peydâ olur âşâr-ı nev-icâd
 Ne eyler ‘ayân izhâr eder envâr-ı istîs‘âd

Ne söylerse lisânım etmeyiñ i‘ câb-ı istib‘ âd
 Hüveydâdır zemîn-i fıtratımda ‘ arş-ı isti‘ dâd
 ‘ Ayandır meşrebimde ‘ âlem-i bâlâ-yı istiğnâ

VIII

Murâd-ı muṭlaḳ-ı tekvîn rîḥu meyyitim şimdi
 Muğâd-ı beyt-i ma‘ mûr-ı mu‘ allâ âyetim şimdi
 Zaman-ı ḳâbe ḳavseyn-i hüviyyet-nisbetim şimdi
 Sevâd-ı lâ-mekan iclâl-i ḳâf-ı ‘ uzletim şimdi
 Bulur sâyemde cây-ı ilticâ ‘ anḳa-yı istiğnâ

IX

Tehîdir ceyb-i âmâlim ğanâimden muğânımdan
 Ḥafîdir kâinât-ı ḳudretim ‘ ayn-ı me‘ âlimden
 Celîdir cehd-i himmet-güsterim¹⁵⁰ sa‘ y-i e‘ âzımdan
 Ğanîdir ṭab‘ -ı ḳudsi-perverim yek-ser ‘ avâlimden
 Menâ-i himmetimdir âyet-i kübrâ-yı istiğnâ

X

Sen ol maḥbûb-ı mevlasıñ ki nûr-i ḳalb-i meknûzuñ
 Görür her zerresin bir şems-ia‘ zam ‘ abd-i dil-sûzun
 Ezel zâtıñla ḳâimdir ebed müştâḳ-ı firûzuñ
 Olur Allah müştâḳ-ı cemâl-i ‘ âlem-efrûzun
 ‘ Acep nûr-ı ezelsiñ ey cihân-ârâ-yı istiğnâ

84 a

XI

Olur ma‘ şûḳuñ uğruna nüh -‘ âlem himmet-i ‘ âşıḳ
 Emîrî Cânını ḳurbân eder bu laḫza neye lâyıḳ

¹⁵⁰ Divan metninde bu kelime “güser” şeklinde yazılmış olsa da anlama uygunluğu açısından “güster” şeklinde okunmasını daha uygun bulduk.

Taşavvurdan da ‘âlîdir ‘uluvv-i himmet-i şâdıķ
 O rütbe mürtefi‘ dir revzen-i himmet ki ey Nâmıķ
 Ser-i cibrîle düşmez sâye-i tûbâ-yı istiğnâ

XII

Hakîķi şâ‘ ir-i yektâ şeh-i mülk-i belâgatdır
 Bu rütbe şâ‘ ir-i a‘ zam faķat maķrûn-ı nedretđir
 Emîrî mişli yok bir şâ‘ ir-i ‘âli tabi‘ atdır
 Cenâb-ı mîr Gâlib ‘İsi-i devrân-ı himmetdir
 Eder her nefesde hâmesi ihyâ-yı istiğnâ

(Vav)

47

Diyarbakirli Gülşenizâde Vâşîf Efendi’nin ğazeliniñ taħmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

I

Olursa böyle olsun tâir-i yektâ-yı istiğnâ
 Ne ‘âlîdir baķın pervâz-ı bî-pervâ-yı istiğnâ
 Olur dâim maķâm-ı mevķi‘ -i a‘ lâ-yı istiğnâ
 Hümâ-yı evcgir-i‘ işve-per-i bâlâ-yı istiğnâ
 Sezâdır ķâf-ı nâza olsa ger ‘anķâ-yı istiğnâ

II

O dil-berde baķıñ bir kerre zîb ü zînet-i hüsne
 Ne ‘âlîdir nazar-endâz olan mâhiyyet-i hüsne
 Olur hayrân baķanlar ihtişâm u zînet-i hüsne
 O şuh-ı nâz-perver cilve-güster zînet-i hüsne
 Ne tırfa şîvelerle oldu gör dârâ-yı istiğnâ

III

Ne şan‘ atlar nümâyan oldu şî‘ r-i dil-pesendimde
 Henüz âşâr-ı rağbet görmedim bir gün efendimde

Ne hoş teşbih olur bak cilve-ger tab^ç-ı belendimde
 Değildir ha^ç o menşûr-ı ^çizâr-ı şeh-levendimde
 Yazılmış hâme-i kudretle bir tuğrâ-yı istiğnâ

IV

Sehâb nûr u şer peydâ eder etrâfi âfâkıñ
 Telâtum eyler emvâc hücûmı ba^çır-i eşvâkıñ
 Düşer bir arzuya her biri ^çuşşâka müştâkıñ
 Kıyâmetler kıpar ma^çşer gibi bezminde ^çuşşâkıñ
 Başınca nâz ile ol serv-kâmet pâ-yı istiğnâ

V

Değildir va^çt-i gâflet mevsim-i rikâatdir ey sâkı
 Ayâğıñ pekçe baş hizmetde memnûn eyle ^çuşşâkı
 Nazar kıl kâm-yab etmek için ^çuşşâk-ı müştâkı
 Olunca bezme ol gül-çehre sâkı tıtdı âfâkı
 Serâpâ na^çre-i gül-bâng-ı hû-yı hâ-yı istiğnâ

84 b

VI

Nedir ol çeşm ü ebru ü zülf ü gîsû ^çârız u kâmet
 Verirler her yeri erkân-ı hüsne ayrıca zînet
 İlâhî bu ne kudretdir ne şan^ç atdır ne mâhiyyet
 Verir tâb u tarâvet hoş letâfet başka bir hâlet
 Gülistân-ı cemâle gonca-i ra^çna-yı istiğnâ

VII

Benim miqdârımı fehm eyleyen bir ^çâciz-i edna
 Belâgat ^çarşasında pehlivanlık eylemem da^ç va
 Emîrî ^çarşa-i hürmetdir nazîre eylemen imla
 Ne mümkün nazmını tanzîre Vâsıf rif^ç atıñ zîra

Müsellemdir ‘aşrda ol suhen-pîrâ-yı istîgnâ

48

Diyarbakirli Hüseyn Vaşfi Efendi’niñ bir ğazeliniñ taħmisi

Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün Mefâ’lün

I

Bu ğün ğül-zâra gitti dilber-i ra‘ nâ-yı istîgnâ
 Naşıl dil-ber odur bir nusħa-i kübrâ-yı istîgnâ
 Yerinden oynadı dünyâ ve ma fihâ-yı istîgnâ
 O cânândır bu ğün şâh-ı cihân-ârâ-yı istîgnâ
 Muṭi‘ -ı ğükmü olmuşdur bütün dünyâ-yı istîgnâ

II

O yar-ı nev-resim etmiş beni bî-mâr-ı ye’s-efzâ
 Ğörünmez yalvarırsam âh ebed eylemez ışğâ
 Bu ğün geldi naşılsa etdi istifsâr-ı dil icrâ
 Ğiyinmişdi o mest-i ‘ işve ğördüm ğüllü bir zîbâ
 Öürsem örtünüz tâbutuma dîbâ-yı istîgnâ

III

Nolur bir kerre baħsañ pek perîşan oldu aħvalim
 Merâm-ı ‘ arz didâr etmeyip cevr eylemek dâim
 Ğüzeller cevr eder ammâ biraz da merħamet lazım
 Bu ğüsn ü âna maĝrur olma ‘ ibret-bîn ol ey zâlim
 Ne ğale geldiler çok ğörmüşüz ferdâ-yı istîgnâ

IV

Eħibba bilmiyor ğönlüm ne müthiş derde dalmıştır
 Cihânıñ bazı ğün ğali ğarâr u şabrım almışdır

Beni ta' rîfi mümkün olmayan bir derde şalmışdır
 Göñül bârân-ı devr-i ' âlemin altında qalmışdır
 Naşip olsa baña süknâda bir me' vâ-yı istiğnâ

V

Cihânda ba' zı kerre merd-i şâhib-iqtidâr oldum
 Bana yâr oldu iqbâlim Emîrî yâre yâr oldum
 Nihâyet terk-i zevk u melâl-i rûzigâr oldum
 Tevekkül tahtına Vaşfi emîr-i nâm-dâr oldum
 Bütün eţrâfima toplandılar şeydâ-yı istiğnâ

85 a

49

Eniştem ' Abdullah Vehbi Efendi' niñ gazeliniñ taħmisi

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

I

Görünce yâri şandım bir şeh-i vâlâ-yı istiğnâ
 Oturmuş taht-ı cim üstünde bir dârâ-yı istiğnâ
 Kıyâm etse kıpar biñ maşşer-i şekvâ-yı istiğnâ
 Rikâb-ı nâza başsaşeh-suvârım pây istiğnâ
 Aña cevlan deminde teng olur şahrâ-yı istiğnâ

II

Nigâh-ı çeşme etdikçe hücûm-ı gamzeyi teşrîk
 Hirâs-ı gamla çeşminde bütün dünyâ olur târik
 Dil-i şeydâya bir zencir olur her nükte-i bârik
 Edince kâkûl şeb-rengini båd-ı şaba taħrîk
 Bütün ' uşşâkı dil-bend eyledi sevdâ-yı istiğnâ

III

Mizâc-ı ' aşîka münkâd olursa yâr-ı meh-peyker
 Sezâdır öyle bir meh-peykere yâkıttan efser

Sezâdır şarfolunsa uğruna yıldız kadar gevher
 Mücessem nâz u istiğnâ olur üstâd olan dil-ber
 Faqat görmez olanlar bister-i rü'yâ-yı istiğnâ

IV

Kerem-verlikde ikrâm ehline zevk-i haqîkat var
 Mürüvvet eylemekde 'âşık-ı zâra 'adâlet var
 Şafa var merhamet var 'âtıfet var şan u şöret var
 'Acep 'âşıklara cevri ü meşakkatde ne lezzet var
 Eder bilmem ne hâşıl dil-ber-i hodrâ-yı istiğnâ

V

Bu 'âlem bir 'acip dâr-ı gurur olmuşdur ey ihvân
 Emîrî meslek-i lutfu ferâmûş eylemiş hûbân
 Müfid olmaz haşasın soñra ammâ derk eder insan
 Zârar yok nâ-becâ nâz dâvâlar eylesin cânân
 Gelir haş bir gün eyler Vehbiyâ imhâ-yı istiğnâ

50

Diyarbakirli şâ'ir Remzizade 'Abdülvahhab Vehbi Efendi'niñ gazeliniñ tahmisi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

I

Verir hal-i siyâhı 'âşıka sevdâ-yı istiğnâ
 Perişan zülfü eyler sersem ü rüsvâ-yı istiğnâ
 Gezer derd ü elemle bir sürü şeydâ-yı istiğnâ
 O yâre 'ahdim olsun eylerim şekvâ-yı istiğnâ
 Eğer bulmuş olursam mevki'-i tenhâ-yı istiğnâ

II

Naşıl bilmem çekerdi haţ-ı buţlân saţr-ı eşfâķa
 Naşıl bilmem cefâ eylerdi ‘ uşşâķan-ı müştâķa
 Naşıl isterdi bilmem âteş vurmak böyle âfâķa
 Cesâret eylemzdi böyle ğaddar u zâlim ‘ uşşâķa
 Elinde var anıñ lebette bir fetvâ-yı istiĝnâ

III

Eder reng-i ‘ izârı ‘ aķlımı biñ reng ile rüsva
 Eder zülf-i perîşânı karar u ‘ aķlımı yağma
 Eder nûr-ı nigâhı ‘ âleme her râzımı ifşa
 Eder hâl-i siyâhı ‘ âşîķanı vâlih ü şeyda
 Tulu‘ etdikçe burc-ı nâzda cevza-yı istiĝnâ

IV

Gidip olmuş idim kûy-ı dilârada bu gün mihmân
 Ne görsem anda cem‘ olmuş bütün ihvân ile yârân
 O yârimde ħurûş u cûşa geldi luţf ile ihşân
 Simât-ı ‘ işve tertîb eyledi ‘ âşîķlara cânân
 Dimâĝa verdi lezzet-i beyzâ beyzâ-yı istiĝnâ

V

Deĝil evvel gibi mesrûr gönlüm şimdi maĝmûmum
 Maķâmım sâhil-i yemdir muķîm-i kişver-i Rûmum
 Emîrî nazar-ı luţf⁵¹-ı Ĥudâ-yı Rabb-i kıyyûmum
 Bu günler iltifât-ı yârdan ey Vehbî maķrûmum
 Niçin bir dür-kenâra atmıyor deryâ-yı istiĝnâ

(Mim)

⁵¹ Divanda “luţf” kelimesindeki “ţ” harfi silik çıkmıştır.

SONUÇ

19.Yüzyılda pek çok alanda yapılan yenilik hareketleri edebiyata da tür ve içerik abakımından yansımış, ortaya çıkan yeni edebiyat ise bütünüyle eskiden kopmamış şekil ve muhteva açısından pek çok yönü ile yine eskiyi yansıtmıştır.

Biz bu çalışmamızda on dokuzuncu asırda divan şiirinin son temsilcilerinden biri olan Ali Emîrî Efendi'nin divanını Latin harflerine çevirmeye gayret ettik.Ayrıca şairin hayatı ve edebi kişiliğini divanından yapmış olduğumuz tespitlerle destekleyerek farklı bir açıdan ele aldık.Şairin yaşadığı devrin siyasi, sosyal ve edebi yansımalarının da bulunduğu bu çalışmanın özellikle şairin edebi şahsiyeti ile ilgili yapılacak çalışmalar için önemli bir katkı sağlayacağı kanaatindeyiz.

KAYNAKÇA

- BANARLI, Nihad Sami Resimli Türk Edebiyatı Tarihi Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul, 2001,C.II, s.879-890,
- BEYSANOĞLU, Şevket Diyarbakırlı Fikir ve Sanat Adamları, İstanbul,1957,c.1, s.328,329
- ÇELEBİ, Kınalı-zade Hasan ,Tezkiretü'suara,Eleştirmeli baskıya Hazırlayan,Dr.İbrahim Kutluk, Türk Tarih Kurumu, Ankara,1989 s.186
- ÇELİK, Kemal, “Ali Emîrî-Hayatı-Şahsiyeti-Eserleri”, Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü,Yüksek Lisans Tezi ,Ankara, 1988 s.58
- ÇELİK Dr.Kemal,Bir Kitap Dostu Ali Emîrî Mor Yayınları,Ankara,2007., s.12,1
- DİLÇİN,Cem,Türk Şiir Bilgisi,Türk Dil Kurumu,Ankara,2000,s.457
- DEVELLİOĞLU, Ferit,Aydın Kitabevi Yayınları,1999
- ERGUN,Sadeddin Nüzhet, “Emîr, Ali” Türk Şairleri, C.III, İstanbul.1996, s.1251-1259
- GÜMÜŞKILIÇ, Mehmet, 18.Yüzyıl Osmanlı Türkçesi Ses Hadiseleri ,Harvard Üniversitesi,Yakındoğu Dilleri ve Medeniyetleri Bölümü,2005
- TEVFİKOĞLU Muhtar,: Ali Emîrî Efendi, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara.1989.s.44
- EMÎRÎ,Ali, Âmid-i Sevdâ,Matbaa-i Âmidi, 1324, Diyarbakır Konukevi Kütüphanesi,35 / 7, s.15,
- EMÎRÎ Ali , Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid, Matbaa-yı Âmidî,İstanbul 1328 (1912), s.65-67
- EMÎRÎ ,Ali, Âmid-i Sevdâ,Matbaa-i Âmidi, 1324, Diyarbakır Konukevi Kütüphanesi,35 / 7, s.15,
- EMÎRÎ , Ali, O.T.E.M., Yıl:3,S.:27, 31 Mayıs 1335 (1919) s. 757
- “ Emîrî ” Türk Ansiklopedisi,C.15, Ankara Milli Eğitim Bakanlığı:1968 s.159
- ERDOĞAN Seher, “Ali Emîrî'nin Osmanlı Tarih ve Edebiyat Mecmuası Üzerine Bir İnceleme”,Gazi Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,Ankara,2007s.1-30
- LATİFÎ, Kastamonulu, Tezkiretü'l-Latîfi ,Hazırlayan Rıdvan Canım,Atatürk Kültür Merkezi Yayınları,Ankara,2000, s.96,97
- NİĞÂHÎ,Divançe,Ali Emîrî ,Millet Kütüphanesi, Manzum,464/ 1
- OKUYUCU,Cihan,Gazel Bahçesi, Sütun Yayınları,İstanbul,2006, s.188
- ÖZKAN,Ömer,Divan Şiirinin Penceresinden Osmanlı Toplum Hayatı,Kitabevi Yayınları,2007, s.11, 12
- PALA, İskender, Ansiklopedik divan Şiiri Sözlüğü,Kapı Yayınları,2004
- STEINGASS,F.,Persian-English Dictionary, London,1930

TAYŞI, M. Serhan, “ Ali Emîrî Efendi ” Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C.II, s.390,391, İstanbul :Türkiye Diyanet Vakfı,:1989

YILMAZ, Mehmet, Edebiyatımızda İslamî Kaynaklı Sözler, Enderun Kitabevi, İstanbul-1992

YILMAZTÜRK, Hasan, “Esâmi-i şu'arâ-yı Âmid'in Tenkitli Metni”, Fatih üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Sosyal bilimler enstitüsü, Eski Türk Edebiyatı Anabilimdalı, İstanbul, 1999

